

СРЯДА, 20 ЯНУАРИ 2010 Г.

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: г-н BUZEK

Председател

1. Откриване на заседанието

(Заседанието се открива в 09,35 ч.)

2. Съобщение на председателството

Председател. – Искам да съобщя на Парламента, че получих писмо от председателя на Европейския съвет Херман ван Ромпой, с което ме информира за решението на Съвета да се консултира с Европейския парламент относно предложението на испанското председателство, свързано със състава на ЕП, и да поиска съгласието на Парламента да не свиква конвент по въпроса. Става дума за допълнителните 18 членове на ЕП. Предадох предложението на комисията по конституционни въпроси, която започна работа по него и скоро ще определи докладчик. Работата по въпроса ще продължи.

Искам да съобщя също така, че българското правителство реши да оттегли кандидатурата на своя кандидат за член на Комисията и представи нова кандидатура. Председателският съвет ще се произнесе утре относно окончателния график, но най-вероятно датата на изслушване на новия кандидат за член на Комисията ще е 3 февруари, а на гласуването — 9 февруари. Това зависи също така от решението на г-н Барозу и разговорите му с новия избран кандидат на българското правителство. Още нищо не е определено, но искам залата да е наясно със следващите ни стъпки. Във всеки случай Европейският парламент изцяло владее положението. Нямаме извънредни ситуации и действаме съгласно демократични процедури. Тези процедури са от съществено значение за нас и това е начинът, по който Парламентът винаги ще работи под моето председателство.

Искам да ви информирам и как Европейският парламент предвижда да работи с постоянното председателство на Европейския съюз и на Европейския съвет за срок от две години и половина и как ще работим с ротационното председателство. Ротационното председателство, в случая испанското, винаги ще представя своя шестмесечен план за действие в началото на мандата си и доклад за своята работа в края на мандата си. Постоянното председателство на Европейския съвет ще представя резултатите от своята работа на европейски срещи на върха. Както знаете, по време на всеки шестмесечен мандат се провеждат две срещи на върха, като председателят на Европейския съвет ще представя резултатите на срещата на върха два пъти в рамките на шестте месеца, т.е. четири пъти годишно.

3. Представяне на програмата на испанското председателство (разискване)

Председател. – Следващата точка е изявлението на Съвета относно представяне на програмата на испанското председателство.

Хосе Луис Родригес Сапатеро, *действащ председател на Съвета.* – (ES) Г-н председател, г-н Барозу, госпожи и господа, позволете първо да кажа няколко думи за една държава, пропита от болка и трагедия: Хаити.

Знам, че всички споделяме загрижеността, солидарността и ангажираността на всички институции на Европейския съюз, начело с ротационното председателство, Комисията, Съвета и Парламента, към държава, подложена на страдания, и народ, разкъсван от смърт, разрушение и насилие в продължение на периода на бедност и конфликти.

Малко са случаите, в които можем да покажем какво сме способни да направим като европейци по начина, по който ще го направим в отговор на трагедията в Хаити. Ще докажем ангажимента си към случващото се в света и към държавите, които страдат в най-голяма степен.

От самото начало ротационното председателство, заедно с Комисията и върховния представител, търси начин да отговори на трагедията в Хаити. Миналия понеделник се проведе среща на съвета на министрите по развитието, а следващия понеделник ще се състои среща на съвета по европейските въпроси с цел изготвяне на бърз отговор по отношение на помощта и хуманитарното сътрудничество на всички фронтове за бъдещето на Хаити. Напълно убеден съм, че отговорът на международната общност ще бъде категоричен и единен и че Европейският съюз ще се справи достойно. В отговор на трагедията в Хаити трябва да се насочим главно към

страдащите хора и се надявам и вярвам, че ще направим всичко възможно, за да положим началото на пълно възстановяване. Както европейското общество, така и най-вече нашите дълбоки убеждения го изискват.

Г-н председател, за мен е чест да Ви представя основните приоритети на ротационното испанско председателство за следващите шест месеца. Дори повече — това е голяма чест. Голяма чест, защото говоря от името на държава, която през следващите шест месеца ще отбележи 25 години от присъединяването си към тогава Европейските общности.

Говоря от името на европейска и проевропейска държава, държава, която през последните 25 години постигна много по отношение на напредъка и благоденствието, най-вече благодарение на членството си в Европейския съюз. Европа беше мечтата на поколения, на много поколения испанци. Мечтата за демокрация, за отваряне към света, за напредък, за благоденствие, за социална държава, за свобода. Това е което виждаме в Европа, което Европа ни дава и което ние даваме на Европа.

Двадесет и пет години по-късно сме лоялни към Европа и отдадени на Съюза и няма по-добър начин да сме лоялни и отдадени на Европа от това, да носим отговорността, да поемаме ангажменти, да поемаме инициативата и да представяме предложения. Това е, което искаме да реализираме през следващите шест месеца.

Шестте месеца ще са белязани от промени, защото поемаме ротационното председателство по време на икономически промени в резултат от най-сериозната финансова криза за последните 80 години. Това е време на политически промени вследствие от Договора от Лисабон, който изменя начина на управление на Европейския съюз. Това е време на промени във външните отношения поради разрастващата се глобализация и новите развиващи се държави. Това е време на промени и във връзката, която Европа трябва да има с европейските граждани, за да осъществи всичко, заложено в Договора от Лисабон. Това следователно е време на промени в две обстоятелства в частност: първо, сериозната икономическа криза, пред която сме изправени, и второ, Договорът от Лисабон и новите институционални отношения.

По отношение на икономическата криза искам да кажа следното. Наясно сме, че тя е много по-сериозна от преживените през последните 80 години, и знаем, че никога не е имало толкова голям спад в световното производство и международната търговия. Наясно сме с тежките последици за света и за Европейския съюз. Броят на безработните е нараснал с осем милиона, много от които в моята държава. Засегнати са публичните финанси, а оттук и перспективите за финансова стабилност, което ни принуди и все още ни принуждава да предприемаме спешни съвместни мерки. Кара ни също така да обмислим бъдещи промени в европейската икономика и производствения ѝ капацитет, както и начини за подобряване на конкурентоспособността в целия Съюз.

Трябва да запазим фискалните стимули, докато възстановяването се превърне в реалност. Трябва да поддържаме Пакта за стабилност и да изпълним указанията на Комисията до 2013 г. Трябва да заложим и икономическа стратегия до 2020 г., която Комисията изготвя понастоящем и която според ротационното испанско председателство трябва да е ключов въпрос за следващите шест месеца.

Познаваме силните и слабите страни на Европейския съюз. Знаем, че от средата на 90-те години на 20 век капацитетът ни за икономически растеж, потенциалът ни за икономически растеж намалява. Знаем, че от средата на 90-те години на 20 век нашата производителност намалява в сравнение с големите икономики, с които се конкурираме. Знаем също така, че изпитваме затруднения в някои специфични области, които ще определят бъдещето на нашия растеж, конкурентоспособност и иновации в един глобализиран свят.

Но имаме и силни страни и не трябва да ги забравяме. Те са ясни: осигуряваме почти една трета от световния брутен вътрешен продукт. Без съмнение сме водещата сила по отношение на износа и на второ, най-важно място след Съединените американски щати по отношение на научните изследвания, развойната дейност и иновациите. Предоставяме почти 60% от световната помощ за развитие, което е много силна страна на Европейския съюз.

Кои според Испания са основните приоритети за подновяване на икономическата сила на Европа, за създаване на устойчива икономика с оглед на конкуренцията, околната среда и обществото? Ще посоча четири основни теми, които подкрепям и които следва да бъдат включени в стратегията до 2020 г. Ако трябва да ги обобщя, ще кажа, че по отношение на икономиката Европейският съюз трябва да заложи на себе си. Трябва да върви напред в икономически съюз и сътрудничество начело с отговорността на държавите-членки, но и като се гарантира, че институциите на Общността, и особено Комисията, разполагат с нови правомощия да ръководят и постигат целите.

Госпожи и господа, през последните десет години енергийната ни зависимост се е увеличила с девет процента и това е една от основните области, в които трябва да предприемем стъпки и да направим промени. Енергийната зависимост се е увеличила от 44% до 53% в целия Европейски съюз. Тези девет процента възлизат точно на 64 млн. евро, които Европейският съюз плаща на други държави. Знаете ли на колко се равнява тази сума? Това е на практика сумата, която всички държави на Европейския съюз заделят за публични инвестиции в научни изследвания, развойна дейност и иновации. Трябва да променим и намалим енергийната си зависимост, защото в противен случай ще се повиши нашата икономическа несигурност.

Какво трябва да направим? Имаме напредък в областта на енергетиката, но не такъв, какъвто желаем. Трябва да създадем постоянен общ пазар на енергия, който ще укрепи целия Съюз и икономиката му. За тази цел са ни нужни два ключови елемента: енергийни връзки, тъй като не беше отговорено на очакванията, заложили през 2002 г., и обща правна рамка за укрепване на общия пазар на енергия.

Ако разполагаме с енергийни връзки в Южна, Източна и Северна Европа, ако ги заложим по-нататък като главен приоритет в правомощията на Комисията, ще станем свидетели на ограничаване на енергийната ни зависимост и ще насърчим развитието на възобновяеми енергийни източници, които поради характера си изискват гъвкаво енергийно разпределение.

Госпожи и господа, Европа няма да заеме водещо място по отношение на икономическата конкурентоспособност, докато не предприеме определени стъпки за справяне с решавашите аспекти на енергийните връзки и създаването на общ пазар.

Втората основна цел: какво в модерното общество поражда в най-голяма степен растеж и иновации? Инвестиции в информационното общество и новите технологии, които промениха почти всичко в света. Четиридесет процента от увеличението на производителността на европейската икономика се дължат на информационните и комуникационни технологии (ИКТ). В тази област ние, европейците, сме на първо място, защото имаме водещи дружества, но не разполагаме с цифров вътрешен пазар. Искаме да предприемем стъпки към изграждане на цифров пазар. Какво се включва тук? Става въпрос за премахване на бариери, въвеждане на мрежи от ново поколение и улесняване на електронната търговия, която се разраства всеки ден във всяка отделна държава, но не бележи напредък по отношение на това да бъде възможна между няколко държави.

Ако постигнем напредък относно цифровия пазар, ще улесним творчеството и ще защитим интелектуалната собственост. Ще гарантираме също така, че благодарение на иновациите, които информационните и комуникационни технологии въвеждат във всички сфери на икономиката, ще разполагаме с резултати по отношение на производителността съвсем скоро. Искам да подчертая, че този сектор понастоящем има най-голям капацитет за иновации, за повишаване на производителността и за създаване на постоянна заетост.

Третата област е икономиката или устойчивото производство. Ще ви дам само един пример за считаното от нас за приоритет в контекста на борбата с изменението на климата. Искаме заедно с Комисията да осъществим и насърчим план за разработване на електрически превозни средства. Автомобилната промишленост ще претърпи голяма трансформация, която вече започна. Ако ние, като европейци, се ангажираме изцяло в тази сфера на производството с обща визия и стратегия по отношение на електрическите автомобили, ще спомогнем за намаляване на енергийната ни зависимост. Също така ще допринесем за борбата с изменението на климата и за технологичните иновации, които несъмнено ще съпътстват електрическите автомобили и ще бъдат пряко свързани с индустрията на информационни и комуникационни технологии.

Четвъртият централен елемент на устойчивата икономика и икономическото възстановяване, от който Европа се нуждае, е образованието, и особено висшето образование, което е форумът за научни изследвания.

През последните десет години Европа не е постигнала напредък по отношение на броя на добрите университети в класацията на 100-те най-добри университета. Трябва да доведем докрай процеса от Болоня. Необходимо е да насърчаваме, да улесняваме и да откриваме очаквания за все по-европейски университети и все по-европейски научни изследвания, тъй като те са несъмнено устремът към бъдещето. Вече не се конкурираме помежду си като държави, а като европейци, като Европа, защото останалите участници са с размерите на Китай, Индия, Съединените американски щати и развиващите се държави.

Ако не се възползваме максимално от обединените действия на 500-те милиона граждани в икономиката, което означава десетки хиляди предприятия с огромен капацитет и милиони работници, на които трябва да бъде предоставяно все по-добро обучение, няма да сме истинският бъдещ водач по отношение на икономическия просперитет, основан на иновации и технологии в контекста на глобализацията. Ще бъдем зрители, а не основни играчи. Пътят напред е Съюзът: по-обща икономическа политика, по-голяма интеграция,

по-споделена визия, повече Европа. Не залагане на бариери, а отстраняването им; не разделение, а събиране, визия за Съюза, която насърчава конкурентоспособността, интеграцията и иновациите.

Имаме доверие в Комисията по отношение на Стратегия 2020, която трябва да включи и обсъждане на бъдещето на общата селскостопанска политика, която е основна политика за опазването на околната среда, безопасността на храните и доходите на много европейски граждани. Убедени сме, че разискването, които ще се проведе в Европейския съвет и Комисията, както и диалогът с Европейския парламент, разбира се, трябва да доведат до Стратегия 2020, която включва сериозно управление, чиито цели са амбициозни и която акцентира върху споменатите от мен области.

Икономически промени, политически промени и промени в управлението на Съюза. Договорът от Лисабон въвежда нови институции: постоянен председател на Съвета и върховен представител по въпросите на външните работи. Засилва ролята на Парламента — сърцето на европейската демокрация, както и на Комисията.

Мога да обещаю пред Парламента, който представлява всички европейски граждани, че ротационното испанско председателство ще бъде лоялно към и ще си сътрудничи с новите институции. Искаме институциите да изпълнят смисъла, заложен в Договора, а именно необходимостта Европейският съюз да функционира по такъв начин, че постоянният председател на Съвета да може да представлява Европейския съюз и да осъществява всичките си функции заедно с върховния представител.

Наясно сме, че настоящият шестмесечен мандат ще бъде първото доказателство за работата на новата институционална структура. Ще подкрепим също така засилената роля на Комисията и Парламента, който се превръща все повече в политическия център на Европейския съюз. Ще го направим и се надявам, че ще получим задоволителна оценка в края на мандата си, защото ангажиментът ни е сериозен. Различни институции управляват Европейския съюз и това, което трябва да ги обединява, е сътрудничеството и лоялността. Това е начинът, по който ще работим.

Г-н председател, госпожи и господа, свидетели сме и на промени в областта на външните отношения не само заради въвеждането на поста на върховния представител и на Европейската служба за външна дейност. Предстоят промени и заради решителния дневен ред, който залагаме за следващите шест месеца в контекста на глобализация и промени. Ще изброя нашите цели в областта на външните отношения за всички срещи на върха, които ще проведем.

Първо, обща сигурност, второ, енергия, трето, насърчаване и активизиране на търговията и трансфера на технологии, и четвърто, помощ за сътрудничество за развитие, където Европейският съюз е основен етичен лидер в света.

През следващите шест месеца ще проведем диалог относно целите ни със Северна и Южна Америка, региона на Средиземно море, Африка, Азия и европейските държави, които не са част от Европейския съюз. Ще водим диалог с голяма част от континентите и областите при натоварен график от международни срещи на върха, като ще работим в сътрудничество с председателя на Съвета и с Комисията — защото ще сключваме важни споразумения през следващите шест месеца — както и с Парламента.

Икономически промени, политически промени и промени във визията, във външния ни облик в резултат от новите играчи и глобализацията. Освен в икономиката, както казах преди малко, Европа трябва да заложи на себе си и в областта на външната политика. Искам да кажа, че Европа трябва да разчита на себе си — външната политика трябва да отчита европейските интереси и да ги отстоява. Отношенията на съседство трябва да бъдат приоритет. Според мен ни трябва по-амбициозни цели и по-интензивни отношения, защото тук несъмнено ще бъдат насочени голяма част от европейските интереси.

Промените, на които сме свидетели и които искаме да постигнем чрез реформа и обновление, имат своето въздействие и върху европейските граждани. Договорът от Лисабон, в съответствие с волята на европейците, цели гражданите да се чувстват по-близо до европейските институции, да считат Съюза за „техния Съюз“, а Европа — за управление по-близо до тях. За постигането на същото има нови инструменти, които ще започнем да използваме и ще насърчаваме през следващите шест месеца.

Първият от тях е гражданската законодателна инициатива, която има толкова голямо значение за Парламента. Вторият е нашето желание да превърнем в приоритет в рамките на мандата ни, в сътрудничество с Комисията, постигането на напредък по отношение на най-важното право на гражданите, върху което Европейският съюз може да акцентира, а именно равенството между мъжете и жените. Най-напредналите, свършени общества, в които се реализират в най-голяма степен правата на човека и просперитетът, са онези, които постигат по-голямо равенство между мъжете и жените. Това са обществата, които са най-активни и ангажирани в борбата срещу насилието между половете и малтретирането на жени, което е неправилно и неприемливо в

напреднало общество като това в Европейския съюз. Затова предлагаме въвеждане на нова защита от страна на съдебната система чрез европейска заповед за защита и максимално разширяване на защитата срещу бедственото насилие между половете, от което голяма част от европейските общества страдат.

Европейските граждани трябва също така да знаят, въз основа на нашите разисквания, предложения и инициативи, че социалното сближаване и социалното включване в отговор на бедността в Европа са неделими черти на Съюза и че освен демокрацията другите най-важни елементи от самоличността на Европа са благоденствието и социалното сближаване. Следователно стратегията за икономиката до 2020 г., както казах, ще трябва да бъде устойчива по отношение на икономиката, обществото и околната среда.

За да постигнем социалната устойчивост, предлагам сключване на важен нов социален пакт в Европа между предприятията и работниците, важен социален пакт при разработването на Стратегия 2020. Социалният диалог и социалните споразумения направиха Европа силна преди, във времена на трудности, както и сега във време на обновление и промяна след сериозна икономическа криза; социалните споразумения, именно социалният пакт може да бъде основна движеща сила зад целите, които си поставяме, за ефективно управление.

Г-н председател — приключвам — госпожи и господа, още веднъж искам да изкажа благодарността на Испания към всички държави от Европейския съюз, и по-специално към онези, които насърчиха нашата интеграция и допринесоха за нашето развитие. Още веднъж повтарям ангажимента ни към Европа и Европейския съюз, ангажимента ни към един начин на живот, но и начин на мислене и разбиране. Това включва мислене в полза на демокрацията, равенството, правата на човека, мира и разбирането, че съвместният ни живот, обединението на нашите народи, на нашите цели и история са ни позволили да живеем в мир със себе си, а сега и в бъдеще ще ни позволят да продължим да живеем в чудесния регион на просперитет, благоденствие и идеали.

Жозе Мануел Барозу, *председател на Комисията*. – (ES) Г-н председател на испанското правителство, Испания поема ротационното председателство на Съвета за следващите шест месеца. Това е държава с големи европейски традиции и голям ангажимент към Европа от страна на правителството, политическите сили и общественото мнение с председател — Хосе Луис Родригес Сапатеро — чийто европейски пълномощия са безспорни.

Институционалните двигатели на европейската интеграция ще заработят с пълна мощност, след като Парламентът одобри новата Комисия и по този начин осигури на двете институции силна, стабилна основа, за да продължим напред с една амбициозна политическа програма. Надявам се, че гласуването ще се проведе много скоро.

Първо, в този трагичен момент за Хаити искам отново да потвърдя нашата солидарност и желание да помогнем на народа и всички жертви на земетресението. Разрушителното земетресение заема важно място в мислите ни от 12 януари, като незабавно предприехме действия, за да осигурим възможно най-голяма помощ. Комисията понастоящем е в състояние да мобилизира 1 30 млн. евро, а общата сума, предоставена като първа помощ от Европейския съюз, включително и от държавите-членки, възлиза на повече от 222 млн. евро, без да броим помощта от гражданска защита. Комисията може да мобилизира допълнително 200 млн. евро под формата на дългосрочна помощ. Мога да ви уверя, че Комисията и Европейският съюз демонстрират ценностите и принципа на солидарност на практика.

Хаити е карибска държава. Затова искам да подчертая факта, че имаме много амбициозна програма в областта на външните отношения за шестмесечното испанско председателство на Съвета. Специално искам да отбележа, че Латинска Америка и Карибите са приоритет на испанското председателство. Сигурен съм, можем да разчитаме на испанската изключителна ангажираност да гарантира, че срещата на високо равнище, която ще се проведе с държавите от Латинска Америка и Карибите през май в Мадрид, ще бъде успешна за Латинска Америка и за Европа.

(EN) А сега относно политическите приоритети за предстоящите седмици и месеци.

Всичко сочи към решителни и обединени европейски действия. Осуетеното нападение над самолета в Детройт ни напомни, че трябва да действаме заедно, ако искаме да се справим със заплахите пред сигурността. Копенхаген ни напомни, че световната общност не споделя автоматично степента на амбиция на Европа: както в преговорите на Г-20, трябва да продължим с положителния и ориентиран към бъдещето международен процес. Само с обединена Европа можем да моделираме глобализацията.

Но трябва да погледнем състоянието на нашата икономика. Всички знаем, че европейската икономика се намира в деликатно положение. Решителните действия успяха да предотвратят най-лошото. Но все още сме

изправени пред риска от по-нататъшно увеличаване на безработицата и трябва да преценим кога да преместим вниманието си към възстановяване на нашите публични финанси.

В същото време трябва да се поучим от кризата. Осъзнахме в пълна степен, че глобализацията е реалност и че трябва да се възползваме от своето предимство. Показахме, че нашите системи за социална защита са способни да реагират при извънредни обстоятелства и чрез предоставяне на нови мрежи за сигурност. Но също така видяхме ясно границите на самостоятелните действия на държавите-членки и как координираните действия на Европейския съюз не само доведоха до резултати за Европа, но и предизвикаха безпрецедентна реакция в световен мащаб от G-20.

Сега трябва да създадем добро бъдеще за Европа, икономиката и обществото ѝ. Предизвикателствата, пред които бяхме изправени преди кризата, са все още налице, а дори и по-сериозни: как да се справим с последиците от застаряването, демографската структура, как да запазим конкурентоспособността си в един глобален свят, как да осигурим прехода към по-устойчива икономика и т.н.

Въпреки това имам доверие в капацитета на Европа. Считам, че икономика, която възстановява предимствата си, има реален шанс да пренасочи своята енергия. Обществото, което се оказа силно в условията на икономическа криза, може да изгради бъдещето с увереност. А европейската икономическа система, устойчива благодарение на единния пазар, правилата за конкуренция и еврото, сега ще се нуждае от тези активи при възстановяването.

Считам следващите шест месеца за трамплин за амбициозните цели, които представих в моите политически насоки и които разисквахме миналата есен тук, в Европейския парламент.

Това ще представлява стратегия „Европа 2020“. Необходимо е изцяло да преработим икономиката си, за да посрещнем предизвикателствата на бъдещето. Да постигнем съгласие относно преобразуване на дневния ред с Европейския парламент, с държавите-членки, със социалните партньори, с обществото като цяло. Да предложим определена посока към конкурентна, иновативна, устойчива, социална пазарна икономика, способна да просперира на световния пазар.

„Европа 2020“ трябва да предложи едновременно средносрочна визия и краткосрочни действия. Колкото по-добре оформим незабавните мерки, които да ни отведат към дългосрочните ни цели, толкова повече преднина ще имаме за бъдещ растеж и заетост, което е най-големият ни приоритет.

Обновената Лисабонска стратегия формира разбиране за начина, по който структурната реформа води директно до растеж и заетост. Нека бъдем честни обаче: кризата заличи много от ползите, а имаше и някои недостатъци. Истината е, че все още изоставаме доста от нашите конкуренти в изследователските ни усилия, инвестициите ни в образованието, дела ни във високите технологии.

Сега трябва да използваме стратегията „Европа 2020“ да създадем нови източници на растеж, да разгърнем потенциала на вътрешния пазар, за да задвижим икономиката си. Това означава да използваме знания и творчество за създаване на действителна стойност в икономиките ни, да отключим иновациите и да насърчим навлизането на пазара на ИКТ за нова енергия, чисти технологии и пр. Означава да осигурим на хората в бъдеще необходимите умения и пазар на труда, готов да се възползва от възможностите за създаване на работни места; както и да насочим действията си към сериозните проблеми, като младежката безработица.

Очевидно е, че сме изправени пред критична ситуация от социална гледна точка и от гледна точка на безработицата, което изисква сериозно внимание от страна на Европейския съюз. Трябва да определим съвместно нужните действия на ниво Европейски съюз, които да допълнят националните действия с положителен социален ефект.

Това е и икономиката на бъдещето — устойчива, с ефективно използване на ресурсите, производителна и иновативна. Големите промишлени активи на Европа трябва да бъдат пренасочени, за да се възползваме от предимството на първите на утрешните пазари. Но Европа трябва да може да запази стабилна, модерна и конкурентоспособна промишлена база. Кризата показва, че повече от всякога трябва да инвестираме всяко евро по най-добрия начин. И, разбира се, трябва да завършим реформата на финансовите пазари, за да могат отново да служат на икономиката, а не обратното.

Тук се включва и подходът ни, насочен към малките и средните предприятия (МСП). МСП са секторът, който създава най-много работни места в Европейския съюз, и ще направим голяма услуга на тях и на работниците им, ако намалим административните тежести и прилагаме по-добър и разумен подход по отношение на регулациите.

Във взаимосвързаните ни икономики всички сме заинтересовани от случващото се — на национално равнище и на равнище Европейски съюз, във всяка отделна държава-членка. Настоящата криза ни показва не само последствията от глобалната взаимозависимост, но и отрицателните ефекти, които конкретна ситуация в дадена държава може да има за цялата еврозона.

Затова „Европа 2020“ трябва да въведе по-добри механизми за съгласуване, обща визия и ефективно европейско лидерство. Искам да благодаря на премиера Сапатеро за неговия ясен ангажимент към европейския подход при обсъждането на икономическите политики, за неговия ангажимент към общностните въпроси и към ролята на Европейската комисия в тази визия и нейното изпълнение. Само с европейски подход, европейска визия и европейски инструменти можем да осигурим резултати за европейските граждани.

Това ще е една от отличителните черти на „Европа 2020“: по-добро съгласуване на икономическите политики, при което Комисията ще се възползва изцяло от новите възможности, предоставени от Договора, включително и по отношение на еврозоната.

Това е визията, която искам да обсъдим през идните седмици, защото едно от нещата, които научихме от Лисабонската стратегия, е, че европейската икономическа стратегия се нуждае от категоричен ангажимент от страна на европейската политическа общност и социалните партньори. Нека е ясно: в миналото някои национални политици се противопоставиха на твърдите механизми на управление в Лисабонската стратегия. Надявам се, че след уроците от взаимозависимостта не само на световно, но и на европейско равнище — уроците от кризата — всички правителства в ЕС сега ще признаят необходимостта от цялостна подкрепа за „Европа 2020“ и от наистина съгласувани и последователни действия в сферата на икономическата политика, както предвиждат член 120 и член 121 от Договора от Лисабон.

И накрая, ще добавя, че считам „Европа 2020“ за средството да вдъхнем доверие и надежда у нашите граждани. Не трябва да крием факта, че Европа, както и по-голямата част от развития свят, ще претърпи дълъг период на забавен растеж, ако не предприемем действия. Етапът на „влошаване преди подобряване“ вероятно е вече зад нас, но подобряването ще е бавно. Ще трябва да обърнем внимание на истинския проблем пред икономиката — че потенциалният растеж на Европа може да бъде ограничен, ако не действаме сега по съгласуван и ефективен начин. Нашите граждани, независимо дали домакинствата или предприемачите, трябва да почувстват, че Европейският съюз е част от решението на трудностите и тревогите им. „Европа 2020“ за мен е преди всичко това решение — свързването на европейския проект с конкретните нужди на нашите граждани.

Затова и приветствам инициативата за провеждане на неформален Европейски съвет на 11 февруари за първо обсъждане на ниво държавни и правителствени ръководители. Също така считам, че е от съществено значение да намерим възможности за разискване на въпросите заедно със залата — с Парламента — преди и след като Комисията представи проекта си за „Европа 2020“. Затова го обсъдих със Съвета и с председателя на Европейския съвет. Считам, че ни е нужен поне подход от три стъпки: неформален Европейски съвет на държавните и правителствените ръководители за обсъждане на въпроса, пролетния Европейски съвет за първите важни предложения и Европейският съвет през юни за одобряване на насоките, за да имаме време да обсъдим въпроса подробно и с активното участие на Европейския парламент.

Днес насочих вниманието си към икономическата политика, защото я считам за главния приоритет с оглед на спешността. Но, разбира се, с това не се изчерпва дневният ни ред. Предизвикателствата през следващите седмици и месеци са многобройни. Ще спомена едно от тях за пример: последващите действия след Конференцията по изменението на климата в Копенхаген. Необходимо ни е известно време да обмислим съвместно правилната стратегическа ориентация за бъдещето на международния процес. Не трябва да ограничаваме амбицията си по отношение на вече поетите от Европейския съюз ангажименти.

Също така трябва да засилим усилията си именно чрез вътрешните ни политики за насърчаване на подобряването и модернизирането на промишлената база на икономиката ни, иновациите и разработването на нови чисти технологии, енергийната ефективност и дневния ред относно енергийната сигурност, както и чрез поставянето на въпроса в началото на дневния ред относно преобразуването на Европа.

По този начин ще представим Европейския съюз най-добре на световната сцена: Европейски съюз, готов за действие, с ясна визия и решителност за бъдещето. Колкото по-обединени и ефективни сме тук, толкова повече ще печелим на международно равнище.

Очаквам с голямо нетърпение да работим с Парламента за успеха на испанското председателство на Съвета и да гарантираме, че следващите шест месеца ще ни насочат по пътя към осъществяване на нашите общи амбиции за Европа, за Европейски съюз, който е по-близо до гражданите ни и който цели ясни резултати за нашата Европа.

(Ръкопляскания)

Председател. – Благодаря Ви, г-н Барозу. Преди да дам думата на лидерите на парламентарните политически групи искам още веднъж да подчертая значението на визията, представена от г-н Родригес Сапатеро. Това е визия за развитие на Европейския съюз на основата на общностния метод. Благодаря Ви, г-н Сапатеро, и че подчертахте ролята на Европейския парламент, роля, която стана значително по-голяма с влизането в сила на Договора от Лисабон, а сътрудничеството между Европейския съвет, Съвета на министрите и Европейския парламент ще бъде основата на бъдещата междуинституционална структура и баланса в Европейския съюз.

Днес предричаме ролята си за много години напред. Не всичко е заложено в Договорите. Затова решенията по време на испанското председателство са много важни, защото ще определят политически начина ни на работа, както и ефективността на Европейския съюз. Испанското председателство има специално значение и аз съм благодарен за представянето на визия, която съвпада до голяма степен с тази на Европейския парламент.

Искам да благодаря на г-н Барозу за представянето на гледната точка на Европейската комисия. Комисията все още работи в досегашния си състав, но искам да подчертая изрично: имаме Европейска комисия, макар не и новата, и работим по въпроса. Искам да благодаря на г-н Барозу специално за представянето на Стратегия 2020 и начина, по който ще бъде съгласувана. Съгласуването ѝ в бъдеще е основен въпрос — то също трябва да се основава на общностния метод. Благодаря Ви много.

Сега давам думата на лидерите на политическите групи за коментари и забележки.

Joseph Daul, *от името на групата PPE.* – (FR) Г-н председател, госпожи и господа, икономиката, социалната сфера, климатът и енергията са основните приоритети на испанското председателство и те с право ще бъдат в центъра на вниманието на Европа. Затова според мен е положително първото решение на г-н Ван Ромпой, а именно да свика Европейски съвет по въпросите на икономиката и изменението на климата, а сега, разбира се, и стратегията по отношение на Хаити — повдигнахте темата и считам, че тук Европа трябва да покаже сърцето и своето ноу-хау и да се намесите, за да гарантирате по-голямо присъствие на Съвета в Хаити.

Затова обсъждането, което стартирате Вие лично, г-н Родригес Сапатеро, относно възможно европейско икономическо правителство също е добре дошло, въпреки или дори поради факта, че мненията по въпроса понастоящем се разминават. Това е нормално; не бива да се боим, госпожи и господа, да говорим на европейско ниво за политика с главно „П“ и трябва да бъдем честни със себе си.

Не бива да се боим от важни обсъждания и искам да Ви благодаря, г-н действащ председател на Съвета, за Вашия принос, защото икономическата и социална политика е важно разискване, разискване, което е от най-голямо значение за нашите граждани, което изисква решения от наша страна в краткосрочен, средносрочен и дългосрочен план. Както каза г-н Барозу, сега е времето да повдигнем въпроса за икономическите цели на държавите от Съюза. В действителност става дума за оцеляването на Европа и социалния ѝ модел.

Г-н Родригес Сапатеро, Вие знаете кои са икономическите трудности. Това са рекордното равнище на безработицата от почти 20% и публичен дефицит от почти 11% в Испания. Трябва да кажем, че Вашата държава изпитва проблеми. Затова приветствам волята Ви да възстановите растежа и да създадете заетост като крайна цел на Вашето председателство. За да бъдем честни обаче, г-н Сапатеро — казах, че трябва да говорим истината — не съм сигурен, че решенията, които Вие и политическото семейство, към което принадлежите, предлагате за излизане от кризата и за постигане на социална Европа, са най-подходящите.

За групата на Европейската народна партия (Християндемократи) излизането от кризата и създаването на работни места не могат да бъдат постигнати с повече публични разходи, а с икономически, фискален и екологичен режим, който да е благоприятен за предприятията, и особено за малките и средните предприятия. Говоря в частност за малките и средните предприятия, които осигуряват заетост в нашите държави и региони. Социалното сближаване, което беше поставено на голямо изпитание от кризата и скандалите с премиите и възнагражденията за некомпетентността на някои управители, не може да бъде постигнато с дребни хитрини, а с траен растеж, който е от полза за най-голям брой хора.

В заключение искам да се обърна към Съвета, независимо дали към ротационното, или към постоянното председателство, и да Ви кажа официално, че с Договора от Лисабон времената се промениха. Съветът и Парламентът сега трябва да работят в тясно сътрудничество и на равни начала. Новите отношения очевидно изискват правни стандарти — за което възлагам доверие в правните ни експерти ревностно да прилагат новия Договор — но изискват също така взаимно политическо доверие и символични жестове. Във връзка с това повтарям желанието си председателството на Съвета редовно да участва във взаимодействие чрез спонтанни въпроси и отговори с членовете на Европейския парламент, както председателят на Комисията Барозу го прави

от няколко месеца и както Вие, г-н Родригес Сапатеро, го направихте тази сутрин. Имате шест месеца да установите този принцип.

Отправлям най-добрите си пожелания към действащия председател на Съвета за предстоящите шест месеца и се надявам, че за това време заедно можем да придвижим Европа напред. Желая Ви късмет.

Martin Schulz, от името на групата S&D. – (DE) Г-н председател, испанското председателство има амбициозна програма, която ни представихте, г-н Сапатеро. Посочихте четирите основни приоритета, свързани с по-голяма енергийна сигурност, по-големи инвестиции в информационните технологии, по-добро образование и обучение и създаване на един вид европейско икономическо правителство, което също да гарантира изпълнението на приоритетите. Това е правилният подход, който ще отведе Европа до нов етап.

Предизвикателствата, пред които е изправен континентът, нямат общо с парламентарните сесии или с организиране на поредица от срещи на върха. Провели сме много срещи на върха. Те не решават проблемите, а само ги очертават. Това, от което се нуждаем, е решенията на проблемите действително да бъдат приложени в държавите-членки.

(Ръкопляскания)

Реакциите на предложението Ви за икономическо правителство посочват, че точно това е проблемът. Къде се провали Лисабонската стратегия? Не че не можеше да бъде приложена. Беше възможно. Провали се, заради нежеланието на държавите-членки да спазят собствените си обещания. Новият подход, глътката свеж въздух, която искате да внесете в европейската политика с амбициозната си програма, следователно е точно на място.

Досегашните структури ми напомнят донякъде за красивия кон на Дон Кихот Росинант, който се мисли за състезателен кон, а в действителност е стара кранта. Няма да успеем в 21 век, яздейки Росинант. Нужни са ни нови подходи и затова сте на прав път.

Необходимо е Европа да възприеме някои аспекти от испанския модел. Причината — ще го кажа само веднъж — ние, социалистите, специално да Ви подкрепяме, е, че считаме, че Вашето правителство в Испания мисли за бъдещето. Успяхте при силна опозиция и с голяма смелост да тласнете енергично страната си към модернизация. Поздравяваме Ви за това.

(Ръкопляскания)

Ако действате на европейско равнище със същата енергия и решителност, ще задвижите и Европа към модернизация. Считам за смело правителствен ръководител да каже например, че домашното насилие не е национален проблем, а проблем, който засяга цялото общество навсякъде, и че ние в Европа, нашето високо развито, цивилизовано общество, не трябва да считаме насилието срещу жените за дребно престъпление, а за нарушение на правата на човека, каквото всъщност е.

(Ръкопляскания)

Политическото активизиране, от което се нуждаем в Европа, е тясно свързано с очакванията ни за Вашето председателство, г-н Родригес Сапатеро. Затова искам да добавя, че се нуждаем и от по-голям икономически контрол в Европа. Ще Ви дам пример, за да демонстрирам факта, че социалното сближаване бива унищожено в обществото заради липсата на достатъчно контрол или смелост за упражняване на контрол.

Когато говорим за регулиране на финансовите пазари и банковата система, трябва да посочим и факта, че същите банки, които преди година получиха стотици милиарди евро държавни средства за осигуряване на оцеляването им, сега не използват парите за отпускане на кредити, а за спекулиране с парите на данъкоплатците с цел извличане на огромни печалби. Това унищожава доверието на хората в икономическата система. Унищожава социалното сближаване. Частта от програмата Ви относно окончателното прилагане на контрол над финансовите пазари следователно е важен елемент, който ние, социалистите, напълно подкрепяме.

(Ръкопляскания)

Групата на Прогресивния алианс на социалистите и демократите в Европейския парламент ще подкрепи председателството Ви, г-н Сапатеро. Считам представеното от Вас тук за подход, който поражда истинска причина за надежда. Надявам се също така, че Комисията ще действа със същата енергия и в същата политическа насока като Вашето председателство. Ще направим всичко възможно да насочим Комисията в правилната посока през следващите шест месеца и напред, защото се надяваме, че вследствие от 18-месечното тройно председателство няма да имаме напълно различни програми на всеки шест месеца, а ще има приемственост.

Следователно през следващите шест и в последствие дванадесет месеца на трите председателства ще можете да разчитате на подкрепата на социалистите и демократите. Така че успех, г-н Сапатеро.

(Ръкопляскания)

Guy Verhofstadt, *от името на групата ALDE*. – (FR) Г-н председател, госпожи и господа, ние имаме в действителност два приоритета за испанското председателство. Считаю, че и Вие също имате в действителност два приоритета. Колкото и много въпроси да търсят решението си през следващите шест месеца, за нас два са основни.

На първо място, имаме стратегията „ЕС 2020“ след Лисабон. Считаю, че при всички обстоятелства това име е по-подходящо, тъй като, в края на краищата, населението вече не прави разлика между Договора от Лисабон и Лисабонските стратегии. Това следователно е значителен напредък. Но да бъдем сериозни в залата.

Основният въпрос не е дали имаме желание да намалим безработицата или да увеличим средствата за иновации. Тук всички сме съгласни. Бяхме съгласни през 2000 г., ще сме съгласни през 2010 г., ще сме съгласни отново през 2020 г. и 2030 г. Не, въпросът е друг: накратко казано, готови ли са Съветът и държавите-членки да променят провалилия се метод от Лисабонската стратегия? Говоря за отворения метод на координация — един чудесен израз, който означава, че държавите-членки, а не Съюзът вземат решенията, и че всичко, което правим, е да сравняваме резултатите в отделните държави-членки.

Все едно Съюзът се е превърнал в Организацията за икономическо сътрудничество и развитие (ОИСР). В действителност публикуваме документ след документ след документ.

(Ръкопляскания)

Г-н председател, първоначалните Ви изявления силно ме окуражиха: „да, ще променим“ казвате. Нещата трябва да се променят; нужни са ни наказания, нужни са ни и поощрения. Когато е необходимо, трябва да налагаме санкции. Преди всичко обаче не позволявайте да бъдете обезкуражени — казвам го искрено и на Вас, и на г-н Моратинос — от немския министър на икономиката, който не се поколеба да разкритикува предложенията Ви.

Това трябва да е добра поличба. Не можем да кажем, от една страна, че Гърция не полага достатъчно усилия, че и други държави не се стараят достатъчно, а в същото време да не предоставяме на Комисията и на Европейския съюз ресурсите и инструментите да се намесят. Или едното, или другото. Не можем да имаме и двете.

Затова Ви насърчавам да продължите по същия път и мога да Ви кажа, че целият Парламент Ви подкрепя, както и Комисията, срещу онези, които продължават да отхвърлят необходимостта от укрепване на метода от Лисабон.

По отношение на втория ми приоритет, трябва да опитаме да открием друга стратегия относно изменението на климата след Копенхаген. Трябва да признаем, че подходът ни не успя. Трябва да го кажем на глас, да го приемем. Няма смисъл да казваме „да, ама ние бяхме прави, това беше правилният метод“ и пр. Не, не беше правилният метод. Стратегията не беше добра, защото резултатът не беше добър. Затова трябва да сменим стратегията.

Аз лично предлагам да приемем стратегия, основана на три компонента. Първият е Европейският съюз да назначи „цар“ по въпросите, свързани с изменението на климата, с мандат да преговаря от името на 27-те държави-членки, а не това, което се случи в Копенхаген, където присъстваха датският министър-председател, шведският министър-председател, председателят на Комисията, г-н Саркози, г-жа Меркел, Вие, г-н Браун.

Т.е. най-малко осем европейски политически лидери искаха да участват в преговорите. Нямахме достатъчно място на масата. Едва стигна дори и за г-н Обама. Там бяха Южна Африка, Бразилия, Индия, Китай, после и г-н Обама, а отгоре на всичко и осемте европейци. Как очаквате да постигнете съгласие и да бъдете чути от другите при тези обстоятелства?

Нека действаме като Световната търговска организация (СТО) тогава; при тях се получава. Ще имаме отговорно лице, което ще преговаря от името на целия Европейски съюз и ще гарантира резултати. Точно това ни е нужно на европейско равнище, ако искаме да избегнем повторение на случилото се в Копенхаген.

(Ръкопляскания)

Освен това считам, че трябва да сме реалисти. Трябва да гледаме реалистично на въпроса. Необходимо ни е тристранно споразумение между САЩ, Европа и Китай. Това трябва да е целта. Всички стратегии, при които само казваме „да, ще видим“, които нямат съюзници в ООН, няма да струват нищо в утрешния свят. Утрешният свят е свят на империи и ние трябва да бъдем империя.

Това означава, че трябва да сме на масата на преговорите. С кого? Със САЩ и Китай. Тази тройка трябва да постигне споразумение; няма смисъл да мечтаем да обединим и аз не знам колко много държави около една програма. В крайна сметка трябва да изградим съюз със САЩ. С тях трябва да намерим общ език. Този общ език според мен може да се открие в механизма за търговия с емисии. Разполагаме с него и те ще ни последват, ако постигнем съгласие. А това ще ни даде основа заедно да преговаряме с китайците.

Това, г-н председател, за мен са двата основни приоритета за испанското председателство и съм убеден, че предвид упоритостта на г-н Родригес Сапатеро той ще превърне председателството в много важно и ефективно.

(Ръкопляскания)

Daniel Cohn-Bendit, от името на групата Verts/ALE. – (FR) Г-н Родригес Сапатеро, г-н Барозу, първо искам да отговоря на забележката Ви относно Хаити. Спомням си, че през 2006 г. членът на Комисията Мишел Барние предложи създаването на европейски сили за гражданска защита, които трябваше да бъдат познати като „Помощ за Европа“. Това беше в Комисията с председател г-н Барозу. Ако днес разполагаме с „Помощ за Европа“, европейците щяха да имат по-голямо присъствие в Хаити. Г-н председател, обърнете внимание на предложението на Мишел Барние. Не защитавам лични интереси.

А сега по отношение на казаното от Вас за бъдещето на Европа. Искам да продължа темата, повдигната от г-н Verhofstadt. Говорите за растеж, но какъв? Какъв тип растеж? Понеже една от причините за кризите, за екологичната криза — защото кризите са няколко, а не само една — беше увеличението на производството, което беше в същото време пагубно. Затова ако на европейско равнище не обсъдим качеството и същността на растежа, чисто и просто ще повторим миналите грешки. Трябва да помислим по въпроса.

Вторият въпрос, с който трябва да се занимаем, касае казаното от Вас по отношение на растежа и пакт например срещу енергийната зависимост. Един от стълбовете на борбата срещу енергийната зависимост е икономията на енергия. В Европа трябва да разработим основен пакт за европейските инвестиции в икономията на енергия. Околна среда означава икономия на енергия, милиарди в инвестиции и в същото време, създаване на работни места. Така че да не забравяме: възобновяеми източници, да, но и възобновяване чрез икономия на енергия. По този въпрос призовавам Европейският съюз да определи не 20%, а по-скоро 30% икономия на енергия до 2020 г. Можем да го постигнем, ако имаме желание.

А сега по втория въпрос: говорихте за електрически автомобили. Много добре. Но има и друг момент. Мобилността не е свързана само с автомобили. Съществува голям проект, който може да бъде разработен в Европа. Имаме „Airbus“, имаме и високоскоростни влакове. Защо да не разработим голям европейски проект по отношение на трамвайните линии? В цяла Европа има нужда от обновяване и модернизирани трамвайните линии в централна Европа, в Юга, в Латинска Америка, навсякъде в действителност. Това е източник на заетост и е част от автомобилната промишленост, която няма да успеем да спасим. По този начин ще можем да осигурим друг вид мобилност. Европейският проект относно трамвайните линии ще бъде решение и на климатичните проблеми, свързани с трафика.

Отделно, с право говорихте за образованието и процеса от Болоня. Чудесно. Проблемът с процеса от Болоня обаче е, че той беше отклонен от първоначалната му цел. Вместо да постигнем Европа на равнопоставено висше образование, висшето образование в Европа беше превърнато в гимназиално, а университетите вече не са място за изследвания и съждения, а фабрики за обучение. Бяха въведени учебни програми, с които студентите не бяха в състояние да се справят. Затова ако искаме да продължим процеса от Болоня, първо трябва да отстъпим крачка назад и да преразгледаме всички учебни програми, свързани с него. Можем да видим отзивите по улиците на университетските градове в Европа, където студентите протестират не срещу идеята за европейско образование, а срещу влошаването на състоянието на висшето образование уж в името на европейската идея.

И в заключение, Вашият европейски социален пакт. Европейски социален пакт и социално-екологичен пакт. Съберете предприятията, синдикатите и главните екологични организации. Социалната защита не е възможна без защита на околната среда. Това е новата идея и за членовете от десницата тя е една от добрите идеи на г-н Саркози във Франция; беше наречена „Grenelle“ или кръгла маса по въпросите на околната среда. Считам, че е време за брюкселска кръгла маса по въпросите на околната среда, която да събере всички социални партньори и главните представители на екологичните организации. Ако поемете по този път, ще постигнем съгласие и Европа ще бъде решението. Колкото до инструментите, ще трябва да ги разработим заедно.

Timothy Kirkhope, *от името на групата ECR*. – (EN) Г-н председател, доволен съм, че в този ключов момент за работата на Европейския съюз Испания поема председателството на Съвета.

Заедно с Гърция и Португалия членството на Испания в Европейската общност беше ранен пример за начина, по който Европа може да спомогне за насърчаването и подкрепата за нова демокрация — път, последван успешно от много други след 1989 г.

Испанските членове на Парламента от всички партии имат голям принос за работата на залата, заемайки видни постове и в Парламента, и в групите. Въздействието им е значително и в този контекст искам специално да поднеса почитанията си към нашия приятел Jaime Mayor Oreja, една от най-влиятелните личности в Парламента.

Председателството стартира в критичен момент за Европейския съюз и му пожелавам успех, но признавам, че имам някои опасения. Обърка се още през първите дни на встъпването в длъжност. Предположението, че Европейският съюз вместо просто да съгласува планове за икономическо развитие ще е в състояние да наложи задължителна икономическа политика, предвиждаща санкции и коригиращи действия срещу държавите-членки, които не я спазват, е силно смущаващо.

То отразява изключително старомодния социалистически подход на управление и контрол над икономическата политика, който не е уместен за справяне с проблемите на 21 век. Без да се мее в политиката на Испания, в Обединеното кралство има поговорка, която казва, че първо трябва да сложим в ред собствената си къща. Социализмът не го прави.

Това, което ни е необходимо, са икономически политики, които зачитат правата на нашите държави-членки, насърчават обмена на добри практики и акцентират върху добавената стойност за ЕС; политики, които защитават ползите от вътрешния пазар и ги умножават; политики, които създават климат, в който предприемачите и стопанските субекти преуспяват и така създават работни места, повишават стандарта ни на живот и допринасят за по-стабилно общество.

Ние от групата ECR възлагаме големи надежди на стратегията „Европа 2020“, която да послужи като рамка за устойчива, конкурентна европейска икономика, и сме изготвили собствени допълнителни предложения, които се надяваме, че ще бъдат от полза за обсъждането.

Искам да кажа няколко думи по отношение на външната политика. Знам, че тази област е засегната в програмата на председателството, но искам да посоча един въпрос, който е споменат, но не му е отдадено нужното внимание според мен. Говоря за Иран. За нелегитимното му, брутално и опасно правителство, към което трябва да подходим твърдо. Ако гледаме сериозно на неразпространението на ядрените оръжия, иранското правителство трябва да разбере, че макар да имат право да използват ядрена енергия за мирни цели, няма да им бъде позволено да заблудят света, преследвайки амбициите си да разполагат с ядрени оръжия. Просто не може да се вярва на режим, който прибегва до убийства и насилие, за да потиска собствения си народ, народ, излъган с избора на правителство. Трябва да предприемем действия.

Испанското председателство започва работа с натоварен дневен ред. Нашата група ще преценява неговите предложения и инициативи според качествата им. Ако предложи прогресивни политики за стимулиране на икономическия растеж, за справяне с изменението на климата, за укрепване на личната свобода и отговорност и за насърчаване на сътрудничеството на световно равнище, където споделяме общи интереси — всички са области, в които Европа може да предложи ползи, вместо да налага бремене.

Ако го направи, то тогава ще има нашата подкрепа.

Willy Meyer, *от името на групата GUE/NGL*. – (ES) Добре дошли, г-н Родригес Сапатеро. За съжаление, моята група счита, че програмата Ви не решава основните проблеми. Според нас основното изискване към председателството трябваше да бъде да коригира настоящата икономическа политика чрез публична намеса в икономиката и, разбира се, чрез регулиране на пазара с прогресивни фискални политики.

Рецесията в Испания и Европа и данните за безработицата, подобни на които не са наблюдавани от 30-те години на 20 век, са последица от ненамесата на пазара и в стратегически производствени сектори, включително и във финансовия сектор. От тази гледна точка, за съжаление, няма нищо ново в програмата Ви. Приходите от заетостта са в неблагоприятно положение, а капиталовите печалби — в привилегировано, тъй като няма хармонизация на фискалните политики, а като част от либерализирането на услугите европейският социален модел се разпада.

Член 43 и член 49 от Договора защитават модел, който облагодетелства пазара и свободата на пазара за разлика от правата на работниците и, както добре знаете, вече има решения на Европейския съд, легализиращи социалния дъмпинг. Такава е действителността. Следователно, за съжаление, тази част от програмата Ви, която за нас е съществена, не променя нищо и не въвежда нищо ново. С други думи, противоречи на мотото на испанското председателство „Иновация за Европа“.

Тук конкретно няма иновация. Има приемственост поради избирането на г-н Барозу, на което ние се противопоставихме — макар Вие, разбира се, да го подкрепихте — и считаме, че тази приемственост е пагубна за европейския модел.

По отношение на външната политика не сме съгласни, че е необходимо да увеличим военния си капацитет. Картините от бедствието в Хаити, където са изпратени военни хеликоптери и военноморски пехотинци, са пагубни за нас. Много пагубни. Не това е нужното при бедствия като това в Хаити. Нужна ни е гражданска защита. Нужни са ни лекари, архитекти и хора, които да облекчат болката от трагедията.

И накрая, г-н Сапатеро, срещата на върха с Мароко. Не сме съгласни със статута на напреднала държава по отношение на Мароко, докато на хората от Сахара не е позволено да упражняват правото си на самоопределение и са непрекъснато подложени на преследване, повтарям, непрекъснато подложени на преследване от страна на мароканските органи. Не сме съгласни със срещата на върха. Считаме, че е необходима европейска среща на върха относно правото на самоопределение на хората от Сахара.

По отношение на Израел трябва да сме много по-стриктни в политиката за съседство и да гарантираме, че член 2 от споразумението за асоцииране като част от политиката за съседство се съблюдава, тъй като Израел системно не зачита международното право.

Marta Andreassen, *от името на групата EFD*. – (EN) Г-н председател, благодаря Ви. Г-н Родригес Сапатеро, слушах внимателно предложенията Ви за испанското председателство и мога единствено да Ви пожелаю успех. Сега ще посоча факт от действителността.

Представявам Югоизточна Англия и много от моите избиратели — както и други европейски граждани — от дълго време търпят злоупотреби с урбанизацията по брега на Средиземно море и в други части от Испания. В Парламента бяха приети три доклада, приканващи настоятелно испанските органи да предприемат действия, но освен убеждението на неколцина политици и прокарването на нов закон за земята, не са предприети специални мерки в защита на хората, чиито права са нарушени.

Проблемите пред моите избиратели варират от драматичния случай с Len и Helen Prior от Бъркшир, които видяха къщата си съборена, понеже според органите не била построена в съответствие със закона за крайбрежието, до случаи като този на Doreen Snook, също от Бъркшир, в Аликанте и г-н Lohmann в Лансароте, които не могат да живеят в закупените от тях къщи заради липсата на подходяща инфраструктура и услуги.

Като гражданка на Испания се срамувам от случващото се в моята държава. Сериозно съм загрижена за бъдещето на испанския туризъм сега, когато пресата отразява неблагоприятната участ на тези хора.

(ES) Г-н Сапатеро, сега ще се обърна към Вас на родния Ви език, който също е и моят роден език.

Пострадалите хора не са богати, просто са използвали плодовете от труда си да си купят къща в държава с мек климат и добър народ, място, където да живеят, след като се пенсионират. Тези хора трябва да плащат несправедливо хонорари на адвокати и други експерти, за да се защитят в съда без кой знае какъв шанс за успех.

(EN) Европейският съюз убеждава населението си, че целта му е да запази мира в Европа. Положението, което описах, дали допринася за мира в Европа?

Твърдите, че ще изведете Европа от кризата. Ако не можете да решите проблема, който посочих, доколко може да Ви се вярва, че ще намерите решение за финансовата криза в Европа? Г-н Сапатеро, искаме решение сега. Искаме хората да могат да живеят в къщите, които са си купили. Ако това не е възможно, те трябва да получат справедливо обезщетение, което да им позволи да закупят подобен имот.

Парламентът единствено отправя заплахи да замрази плащанията на субсидии за Испания, но Ви уверявам, че ако положението не бъде решено по време на испанското председателство, ще направя всичко възможно да превърна заплахата в действие.

Francisco Sosa Wagner (NI). – (ES) Доволен съм да бъда на този много специален форум с председателя на испанското правителство, когото ценя много високо още от времето, когато беше отличен студент по право.

Считам, че по пътя на случайността ротационното председателство на Европейския съюз предоставя на моята страна най-добрата възможност да покажем още веднъж, че Испания желае да играе решаваща роля в Европа.

Както каза председателят, присъединяването към Европа беше мечта за испанския народ през дългите години на диктатура. Затова сме особено щастливи да бъдем тук и да се наслаждаваме на опита, защото знаем, госпожи и господа, че Съюзът на държавите-членки, който представляваме тук, е единственият отговор на проблемите пред света, тъй като традиционните държави не са в състояние да предложат ефективни решения.

Много е важно Европа да намери своето място, самоопределяйки се и защитавайки ценностите, които създаде в люлката на революциите, в книгите, написани от блестящи умове, и в гласа на народите си. Ценностите са свободата, върховенството на разума, светската държава и солидарността. Затова знам, г-н председател, че желаете да се възползвате максимално от възможността и да приложите Договора от Лисабон.

Съгласен съм с предложените от Вас цели, макар че някои от тях са неясни и не успяват да разграничат единичните от основните въпроси. Целта, свързана с изменението на климата, ме кара да считам, че европейската политика, прилагана от Комисията, е правилната, макар и да не успя в Копенхаген. Важното е небрежното отношение от страна на толкова много нации да бъде прекратено, защото милиардите жители на Земята не би трябвало да плащат за последиците от егоизма на богатите общества.

Също така бих поставил по-голямо ударение на защитата на правата на човека в света. Когато Европейският съюз е обвиняван, че е бюрократична организация без душа, хората забравят, че душата му е нашата Харта на основните права. Във връзка с това считам, че испанското председателство трябва да се ангажира със следните въпроси: не трябва да провежда срещата на върха с Мароко, докато Мароко не започне да спазва резолюциите на ООН по отношение на Сахара — структура, на която сте се позовавали и в други случаи.

В Куба и Иран трябва да насърчите общи действия за признаване на организациите, които се противопоставят на правителствата, в тон с вчерашното ни разискване. Ако правата са душата ни, душата на Европа, ще си позволя да Ви напомня да поставите по-силен акцент, както правилно посочихте в изказването си, върху общата енергийна политика, която е гръбнакът на Европа. В противен случай се спъва всичко и дори международната политика рискува да изчезне като дим.

Накрая, искам да Ви напомня да не забравяте обещанието си да предоставите на градовете Сеута и Мелиля статут, сходен с този на най-отдалечените региони.

В заключение: уважаеми г-н Сапатеро, приятелю Хосе Луис, желая Ви успех за доброто на силната, федерална Европа, в която и двамата вярваме.

Хосе Луис Родригес Сапатеро, действащ председател на Съвета. – (ES) Г-н председател, първо искам да благодаря за духа и съдържанието на изказванията, направени от името на различните парламентарни групи тази сутрин.

Ще обърна внимание на най-важните въпроси, като започна с г-н Daul. Благодаря Ви за думите по отношение на положителните усилия за икономическо управление, за обща икономическа политика. Повдигнахте въпроса за целта на такова икономическо управление, на подобна икономическа политика или, ако извините изразя, предложихте идеологическо впускане в изпълнимите постулати на социално-демократическа идея или проект. По-специално разбрах, че сте резервиран по отношение на безразборното увеличение на публичните разходи и предпочитате благоприятна за предприятията среда.

Искам да изясня нещо. Не е свързано с изказването ми, но отговаря на политическите ми убеждения. Категорично подкрепям Пакта за стабилност. Категорично подкрепям фискалния баланс през целия икономически цикъл. Случаят е такъв, че в първите си четири години, преди финансово-икономическата криза, правителството, на което бях и все още съм председател, реализира излишък в публичните финанси и намали дефицита до 32% от БВП. Затова промених мнението си. Дефицитът и излишъкът са инструменти, зависещи от икономическия цикъл. Аз, като повечето от европейските правителства, подкрепям прилагането на фискален стимул, който води до бюджетен дефицит, а публичните средства нарастват леко, тъй като намаляха частните инвестиции. Това не е идеологически проблем, а реален. Финансовата криза причини замразяване и застой в частните инвестиции и кредитите за частния сектор. Изглежда разумно, че единственият начин да се компенсира донякъде забавянето в икономиката беше с публично стимулиране. Това трябва да бъде коригирано, доколкото обстоятелствата го позволяват, и да се върнем към Пакта за стабилност.

Също като в други страни и в моята държава ще е налице, и на практика вече е налице, голям бюджетен дефицит. Мога да ви уверя обаче, че моята държава ще изпълни ангажиментите си към Комисията до 2013 г. и ще продължи по пътя към стабилност и заложените 3% дефицит. За да го постигнем, както знаят в Комисията,

имаме план за строги икономии, стриктен план за финансова консолидация. Стриктен е по отношение на публичните сметки и ние ще го приложим.

Съгласен съм, че трябва да създадем среда, която е благоприятна за предприятията, икономическата дейност, предприемчивостта и конкуренцията. Възможност в изказването си се застъпих твърдо за общ енергиен пазар и европейски цифров пазар. Това не е нищо друго освен насърчаване на икономическата свобода, предприемчивостта и търговията между европейците в областта на енергетиката, както и на конкуренцията, защото тя снижава цените и насърчава технологичните иновации. В цифровата сфера, на която акцентирах изрично тук днес, залагаме до голяма степен на бъдещето, доколкото насърчаваме електронната търговия и трансфера на всички продукти, понастоящем генерирани в комуникационните технологии, които представляват все по-голям процент от брутния вътрешен продукт.

Затова нашето предложение и нашият план е Стратегия 2020 да способства за Европа без търговски бариери, в полза на конкуренцията, иновациите и предприемаческата среда в Европа. Освен това правителствата трябва, доколкото е възможно, не да коригират средата за икономическа активност, а да се намесват с цел да коригират средата, която благоприятства спекулациите независимо дали те са финансови или имотни. Има разлика. Понякога поради определени причини се насърчават спекулациите, умишлено или не, във финансовата сфера или в сферата на недвижимо имущество. Испания стана тяхна жертва, както и някои граждани, не само британци. Такава е волята на правителството в рамките на неговата компетентност. Трябва да знаете, че в Испания съществува разпределение на компетентността, която не е съсредоточена единствено в централното правителство, но и в автономните области и общинските съвети. Има, разбира се, закони и съдебни процедури, наясно съм с казаното и ще предприемем действия.

Затова икономическа среда в полза на предприемаческата дейност, предприемчивостта и иновациите, но не и на финансовите спекулации и спекулациите с недвижимо имущество.

Разбира се, подкрепям разумния фискален натиск, а не противоположен модел, тъй като откакто съм в управлението, намалих данъците за стопанските субекти, данъка върху доходите на работниците и облагането на физическите лица. Подкрепям философията на интервенция по отношение на данъчното облагане и фискалната политика.

Накрая, искам да кажа на г-н Daul, че разбрах позицията на неговата група, която е най-голямата в залата, относно ролята на председателя на Съвета — постоянния председател — и на Парламента. Считам въпроса за важен. Подкрепям всички европейски институции, големите европейски институции, да поддържат постоянни отношения с Парламента. При положение, че искаме да направим Европа по-голяма, трябва да действваме към Парламент с по-големи правомощия. Това е моето мнение.

Г-н Schulz, благодарая за думите Ви. Убеден съм, че принципите на Европейския съюз са тясно свързани с принципите на социалната демокрация и че социалната демокрация е залегнала в основата на концепцията за европейската идея и европейските идеали. Искам да заявя — въпреки въздействието на други идеи, при прилагането на които е имало много проблеми — нашия ангажимент към визията за социално сближаване, визия, в която е от съществено значение демокрацията да бъде социална по своя характер.

Г-н Verhofstadt, изключително съм благодарен за Вашите думи. Съгласен съм практически с всичко, което казахте. По отношение на координацията и провала на Лисабон откритата координация не успя. Наясно сме с това. Преразгледахме я през 2004 г. и сега или трябва да подходим сериозно, или през 2020 г. отново ще кажем, че не проработи. Управлението изисква общностен метод. Не знам защо някои сред вас се учудват на думите „санкции“ и „изисквания“. Много от действащите решения на Европейския съюз включват санкции. Ако не се спазват директивите или Пактът за стабилност, е естествено да има санкции. И това има резултат. Парламентът трябва да е наясно, защото Европейският съюз трябва да е наясно, че нещата, които сме извършили заедно, дават добри резултати. Неща като еврото, Пакта за стабилност и вътрешния пазар, който трябва да бъде развит и разширен, тъй като е едно от основните ни средства за постигане на растеж и конкурентоспособност.

Напълно съм съгласен с предложението Ви относно Копенхаген и последващата стратегия, новата стратегия. Считам за интересна инициатива да има висш орган по въпроса и е вярно, че в Копенхаген не постигнахме желаните резултати. Вярно е, че Европа зае положителна позиция, но не такъв беше резултатът.

Г-н Meuer, моите уважения, но не съм съгласен с някои неща. Разбира се, освен факта, че Европейският съюз не разполага с компетенции например относно финансовата политика, не представих консервативна програма, а обратно, програма за реформи. Преди всичко програма за спестяване на време в бъдещето, за предвиждане на бъдещето, което според мен е най-добрият начин да продължим напред с една прогресивна програма.

Прогресивна е тази програма, която съзира промените, предвижда ги и е способна да ги осъществи. Надявам се и вярвам, че Европейският съюз ще бъде в крак с тях.

Уважавам позицията Ви относно Мароко, но не я споделям. Северна Африка, и особено Мароко, е от стратегическо значение за Европейския съюз. Нека гарантираме, че процесът на модернизация напредва чрез диалог и сътрудничество и да оставим посредничеството в решаването на конфликта в Сахара на подходящата организация — на ООН — която предприема стъпки, подкрепяни и уважавани от правителството на Испания.

По отношение на Хаити, вярно е, че често виждаме хеликоптери и изстребители, които свързваме с конфликти и бомбардиране на части от планетата ни, и ни е трудно да ги приемем. Често е тежко за съвестта и убежденията ни, но трябва да кажа, че за мен лично доставянето на храна, опазването на реда и спасяването на животи с хеликоптери и военноморски пехотинци заслужава похвала.

(Ръкопляскания)

За мен лично заслужава похвала. Ако Европа разполага със сили за бързо реагиране, каквито се надявам, че ще имаме, ще подкрепя предложението на г-н Барние. Както беше казано тук, ще има цивилни и военни подразделения, което да ни позволи да предприемем ефективни действия в най-кратък възможен срок при наличните ресурси.

Отбелязах си предложенията Ви, г-жо Andreassen. Разбира се, ще потвърдя пред представителите от групата на Зелените/Европейски свободен алианс, че съм съгласен с много от предложенията Ви, които направихте в изказването си. Цялото ми изказване беше насочено към устойчивия растеж, съобразен с околната среда. Съгласен съм с Вас, че електрическият автомобил е или трябва да бъде предпоставка за насърчаване на друг тип транспорт. Отбелязах си предложението Ви в социалния пакт важно измерение да е екологичната устойчивост и, разбира се, съм дълбоко убеден, че бъдещето на иновации, конкурентоспособност и производителност се основава на т.нар. „зелена икономика“. Основава се и на потенциала на комуникационните технологии, както и на обща или единна визия за енергията, както каза г-н Sosa Wagner, тъй като тя е основна за съществуването на Европейския съюз в бъдеще.

Г-н Kirkhope, съгласен съм с Вашия коментар за личността на моя сънародник г-н Mayor Oreja, но не съм съгласен с Вас, че има каквото и да е предложение за засилен контрол или за по-голяма централизация в идеите, инициативите и политическото предложение, което представих в залата. Напротив, това е политическа инициатива за разширяване и обхващане на повече сфери от вътрешния пазар, както и за по-голяма конкурентоспособност и повече иновации. За обединяване на силите ни. Обединяването не означава контролиране или ръководене. Точно обратното, обединяването на силите е по-демократично, обединяването насърчава сътрудничеството.

За мен по-лошото е да продължим да работим като 27 малки, централизирани системи за контрол, тъй като в глобалния свят това ще означава, че нашите конкуренти, които имат вътрешни пазари и общи политики като САЩ, Китай и Индия, ще имат предимство пред нас. Много скоро, ако не направим голяма промяна като европейци и не приложим новата ориентирана в по-голяма степен към Общността икономическа политика, ще видим как Индия или Китай ни задминават по отношение на производство и иновации.

Не, не се интересуваме — ако ми позволите така да кажа с цялото ми уважение — от контрол или намеса. Не това е предмет на разискването. Когато говорим за 2020 г. и правителство, имаме предвид колективните ни способности, съвместните усилия на 500 милиона граждани на един континент, който успя да създаде и даде начало на индустриалната революция, рационализирането на енергията и най-големите научни постижения. Ако всички тези сили бъдат обединени, ще сме способни да играем водеща роля, да отстояваме икономическия ни модел, модела ни за постигане на просперитет и благоденствие. Това са целите.

Разбира се — напълно съгласен съм — считам, че Европейският съюз има ясно становище по отношение на Иран. Иран трябва да зачита международните разпоредби и международната общност — и Европейският съюз трябва да наложи изискването Иран да зачита международните разпоредби по отношение на неразпространението на ядрени оръжия. Споделям притесненията и мнението Ви по въпроса.

Г-н Sosa Wagner, радвам се да бъда тук с Вас, на този форум, в тази голяма институция, по това време и за това разискване. Отбелязах си предложенията Ви. Напълно съгласен съм с казаното от Вас относно енергията, която като цяло беше акцентът на изказването ми. Главно енергията ще определи способността на Европейския съюз да бъде голям континент от политическа и икономическа гледна точка. Без съмнение ще бъдем по-силни икономически и политически при повече енергийни връзки и по-малка енергийна зависимост.

Както добре знаем, енергията определя хода на историята. Определя надмощието на дадени сили над други държави. Това става благодарение на контролирането и използването на енергията, но касае и спестяването на енергия.

Европейският съюз насърчава политика и ще продължи да го прави през следващите шест месеца на защита на основните права. Прави го интелигентно и старайки се да гарантира постигането на напредък там, където очакваме, и се надяваме, че той е възможен. Там, където считаме, че да подадем ръка е по-доброто решение, отколкото да затворим врата. Затова ще подкрепим срещата на върха с нашия съсед Мароко. През цялото време ще насърчаваме защитата на правата на човека.

В обобщение, г-н председател, аз съм изключително благодарен за изказванията на всички оратори от различните парламентарни групи. Искам да изкажа уважението си към становищата на всички. Отбелязвам си по-преките, специфични въпроси, свързани с моята държава, която представлявам с най-голяма гордост, предвид постигнатото от нас през 25-те години, откакто сме част от Европейския съюз. Представлявам държавата си и с пълно смирение, защото сме тук, за да споделяме, и считам, че най-добрият начин за споделяне е смирението, готовността да се обединим, да се обединим заедно и да защитаваме големия идеал на Европейския съюз заедно.

(Ръкопляскания)

Жозе Мануел Барозу, председател на Комисията. – (FR) Г-н председател, считам, че има принципно съгласие относно приоритетите на испанското председателство на Съвета, разбира се, с някои нюанси, свързани с позициите на различните политически групи, но един от въпросите фигурираше в някои от изказванията и искам да го спомена, а именно въпросът за европейската координация или приемственост независимо дали по отношение на отговора ни на природни бедствия извън Европа или в рамките на външните отношения например след Копенхаген, или по отношение на икономическата политика. Считам, че имаме решение на въпроса, което е да приложим Договора от Лисабон. Не е нужно да търсим надалеч.

По отношение на отговора ни на хуманитарните кризи, имаме известния доклад Барние, който също беше споменат днес. Това е доклад, който аз и ротационното председателство по онова време, австрийското, поискаме от колегата ви и мой добър приятел Мишел Барние. По онова време той не беше член на Комисията и по моя инициатива поиска от него да изготви доклада.

Изготвеният доклад имаше моята подкрепа и подкрепата на тогавашното председателство на Съвета. Впоследствие не беше приложен заради нежеланието от страна на Съвета; това трябва да е ясно. Затова трябва да положим повече усилия по въпроса за приемствеността във външната хуманитарна дейност на Европейския съюз.

Считам, че отговорът е залегнал в Договора от Лисабон. Имаме върховен представител, който е заместник-председател на Комисията и в същото време — председател на Съвета на министрите на външните работи.

Затова създадох в новата Комисия нов портфейл „Международно сътрудничество, хуманитарна помощ и отговор при кризи“. Това ще е първата задача на новия член на Комисията, вероятно жена в случая, който ще трябва да работи заедно с върховния представител и със Съвета, за да можем да имаме един ден, вярвам, истинска външна служба, както и компетентност в областта на кризисните мерки и гражданската защита. Всичко дотук по първия въпрос.

Вторият въпрос касае международните преговори например в навечерието на Копенхаген. Тук също трябва да цитирам Договора от Лисабон, защото считам, че много хора не са го чели. Член 17: „С изключение на общата външна политика и политика на сигурност и на другите предвидени в Договорите случаи, тя осигурява външното представителство на Съюза“.

Отсега нататък Комисията представлява Съюза във външните отношения, а не Европейският съвет. Без съмнение държавните и правителствени ръководители ще представляват собствените си държави. Но кой представлява Съюза във външните отношения освен общата външна политика и политика на сигурност (ОВППС)? Комисията.

Затова създадох портфейл климат и се надявам, че членът на Комисията, в случая жена, ще има в бъдеще подкрепата, необходима да представлява Съюза в преговорите след Копенхаген. Това също трябва да е ясно.

Третият въпрос касае икономическата политика. Тук също трябва да прочетем Договора от Лисабон. Някои считат, че икономическата политика е чисто национален въпрос. Не е така. Член 120: „Държавите-членки провеждат икономическите си политики като въпрос от общо значение и ги координират в рамките на Съвета“.

Член 121, параграф 2: „Съветът, по препоръка на Комисията, формулира проект на основните насоки на икономическите политики на държавите-членки и на Съюза, и докладва констатациите си на Европейския съвет“, по-нататък — трябва да прочетете целия член — „За да осигури тясната координация на икономическите политики и устойчивото сближаване на икономическите показатели на държавите-членки, Съветът, на основата на доклади, представени от Комисията, прави преглед на икономическото развитие на всяка от държавите-членки и на Съюза“.

Следователно имаме общ преглед. Освен това имаме нещо ново в Договора от Лисабон, а именно че Комисията вече отправя конкретни препоръки, особено, цитирам: „Когато се установи, че политиките на дадена държава-членка не са съобразени с общите насоки или че могат да нарушат правилното функциониране на икономическия и паричен съюз, Комисията може да отправи предупреждение до съответната държава-членка“. И после: „Съветът, по препоръка на Комисията, може да отправи необходимите препоръки до съответната държава-членка“.

Това е много интересно, защото и Парламентът има правомощия тук: „Председателят на Съвета и Комисията докладват на Европейския парламент резултатите от многостранното наблюдение“. С други думи, отсега нататък разполагаме с механизмите в Договора от Лисабон — не е нужно да изобретяваме нищо ново...

(Коментар в страни от микрофона)

Не, да, разбира се, вече го направих. Не е нужно да ми подсказвате...

И истината е, че в Договора от Лисабон, ако в действителност искаме да го приложим, имаме нужните инструменти за гарантиране на координацията и приемствеността и не ни е необходимо политическо или идеологическо разделение по въпроса. Това имам предвид и затова трябва да подчертая тук днес: за пръв път имаме ново ротационно председателство на Съвета в Европейския парламент.

Испанското председателство поема голяма отговорност. То е първото ротационно председателство след влизането в сила на Договора от Лисабон. Освен това, както каза г-н Сапатеро — а той има пълното ми доверие заради ангажимента си към Европа — считам, че носим отговорността да приложим Договора както по буква, така и по дух. И буквата, и духът на Договора от Лисабон са пределно ясни.

Една по-силна Европа. По-силна Европа не заради институциите, а за да могат институциите да служат по-добре на реалните интереси на нашите граждани.

(Ръкопляскания)

Председател. — Благодаря Ви, г-н Барозу. Всички сме чели Договора от Лисабон и знаем, че не всичко е включено в него. Затова е толкова важно в съвместната ни работа да тълкуваме текста на Договора и заедно да планираме работата в Европейския съюз за много години напред.

Jaime Mayor Oreja (PPE). — (ES) Г-н председател на испанското правителство, искам да Ви кажа, че не се намираме просто в поредния период, в някой от периодите в и за Европейския съюз.

Това, което Вие и председателят Daul казахте, е вярно: Европейският съюз и европейците знаят, че основната им грижа е кризата. Тук днес обаче трябва също да се отбележи, че преди икономическата криза в различни избори с ниска избирателна активност европейците показваха признаци на нарастваща незаинтересованост и дистанциране от европейските институции.

Следователно се прояви кризата на ценностите преди и по време на процеса на европейска интеграция. Казвам го, защото предвид очевидния тласък, който ще бъде предоставен от Договора от Лисабон, разполагаме с първата си възможност да преодолеем разрыва между европейците и европейските институции.

Следователно се намираме — или поне следва да се намираме — в период на преход и промяна, както споменахте. Искам обаче да кажа, че първото предизвикателство, пред което ни предстои да се изправим, е да съумеем да открием повратния момент в процеса, в който европейците се дистанцираха от европейската политика.

Преходите винаги предоставят възможности. Носят и риск, но очевидно искам да Ви насърча да имате няколко ясни идеи, които винаги могат да бъдат представени пред всички европейци. Затова искам да кажа, че промяната в нагласата на всички европейски институции, на всички нас и на националните правителства и парламенти, на политиките е несъмнено много по-важна от Договора от Лисабон сам по себе си. Не е достатъчно Договорът от Лисабон да влезе в сила, за да можем да говорим за преход и промяна в Европейския съюз и амбиция в европейския проект.

Затова искам да Ви кажа, че основната амбиция е европейците да ни разбират по-добре, тъй като не ни разбират. Езикът ни е неразбираем и понякога непонятен и затова трябва да знаем как да кажем, че това само по себе си е проблем и предизвикателство, за да се доближим до европейците. Трябва да отделим много повече време, много повече политическа енергия и много повече политически устрем, за да гарантираме, че европейците ни разбират.

Госпожи и господа, благодарение на Договора от Лисабон всички председателства ще бъдат отделни, различни и по-взискателни и ще изискват от нас да се жертваме повече и да сме по-великодушни от всякога. Затова искам да кажа, че съм доволен да обявя днес, че испанската партия „Partido Popular“ подкрепи целите на испанското правителство за европейското председателство в толкова важен момент за Европейския съюз.

Сега трябва да ги осъществим по правилния начин. Ще ви кажа как не трябва да се преценява испанското председателство. Няма да се оценява по броя на срещите, които ще проведем. Критерият за добро председателство не са традиционните речи, възвишените думи или обичайните дела. Ще бъде оценено според резултатите, реалностите, способността ни да променяме нагласата си — във всички европейски институции — и способността ни да отдаваме приоритет на действителните проблеми, които имат европейците. Това е единственият начин наистина да се доближим до всички европейци.

(Ръкопляскания)

Juan Fernando López Aguilar (S&D). – (ES) От името на делегацията на социалистите в Европейския парламент, който, както казахте, е Европейският парламент с най-голямото представителство и демократически най-силният в цялата история на Европейския съюз, искам да се присъединя към изказаното изключително сърдечно приветствие към испанския председател на Европейския съюз, както и да му пожелаем успех в този ключов момент.

Моментът е ключов поради влизането в сила, най-накрая, на Договора от Лисабон. Ключов е и заради влизането в ход на новите институции: нова Комисия, постоянен председател на Съвета и върховен представител на Европейския съюз. Преди всичко обаче е ключов, защото ни предоставя възможност да направим нужното чрез Договора от Лисабон и новите институции, а именно да намерим изход от най-сериозната и тежка криза от 80 години насам, която има сериозни икономически, финансови и социални последици.

От 10 години европейските граждани са свидетели на институционален дебат, а на 7 юни гражданите избраха Парламента, който представлява 500 милиона души. Хората ни наблюдават, имат очаквания и искат отговори от нас. Искат координация и контрол там, където липсваше управление, и в отговор на липсата на прозрачност и алчността искат възстановяване на отговорността. Следователно искат от нас да излезем от кризата и то в по-добро състояние, но верни на нашия модел.

Затова считам, че испанското председателство с право като начало потвърждава ценностите: значението на равенството. Европейският съюз е изграден на основата на равенството: равенство пред закона, но и равенство като гръбнак на социалния модел, борба с изключването и дискриминацията, защита на най-слабите в обществото, ангажимент по отношение на борбата с насилието между половете и европейска система за защита. Изграден е и върху качеството като средство за бъдещето в областта на иновациите, образованието и обучението, които винаги са били начин за откриване на нови възможности за онези, които понастоящем не разполагат с тях.

Освен това председателството има право по отношение на същината и посочи значението на Стратегия 2020, която признава провала на Лисабонската стратегия, поради който не сме щастливи или доволни, и че трябва да се ангажираме с повече иновации и по-добри енергийни източници. Имаме и Европейската служба за външна дейност (ЕСВД), която е от значение за Хаити, както и план за действие по отношение на пространството на свобода, сигурност и правосъдие.

Ако позволите, искам да кажа, че са прави в позицията си и в смелостта да насърчат промяна в лицето на националните предразсъдъци и на спада или отказа...

(Председателят отнема думата на оратора)

Izaskun Bilbao Barandica (ALDE). – (ES) Г-н Сапатеро, председател на ротационното председателство, искрено Ви желая късмет и успех, тъй като ще е за доброто на Европа и нейните граждани.

Кризата изисква глобално мислене и локални действия, но трябва да обедините сили с всички. Възползвайте се от успешните местни и регионални модели, основаващи се на реалната икономика, на сътрудничеството

между публичния и частния сектор и близостта до хората. Включете регионите, създайте процеси на вземане на решения с тях. Така също ще бъде приложен Договорът от Лисабон, който им предоставя роля за пръв път.

Вашата програма забравя регионите и не изяснява как ще бъде приложен протоколът относно субсидиарността. Поемайте рискове, въвеждайте новости, но спечелете малко доверие, защото никой тук не вярва на думите Ви, след като Испания намали своя бюджет за иновации.

Доволна съм, че подкрепяте равенството между мъжете и жените, но програмата Ви е написана в мъжки род и дори не загатва идеята за половете. Не е ли това лош признак?

По отношение на Страната на баските работете за мир, подкрепете производителната икономика, прокарайте високоскоростна влакова линия и интегрирайте финансовата ни система, полицията и езика ни в европейските институции. Европа ще бъде изградена чрез обединение на хората, знанието, волята и политическата реалност. Това означава Парламент, в който, ако мога да кажа, представихте програмата и графика си незадоволително и твърде късно и който заслужава определено уважение, каквото не забелязах дори и на официалното откриване на 8 януари.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE). - (ES) Г-н премиер, добре дошли. Боя се обаче, че председателството Ви рискува да бъде сметено за политически крокодил, т.е. с голяма уста, представяща големи идеи, но в крайна сметка без уши, с които да слуша.

Нищо няма да ме зарадва повече, уверявам Ви, от това да мога да Ви поздравя след шест месеца за това, че сте въвели мерки, които позволяват да излезем от кризата — нещо, което действително изисква по-голямо и по-добро икономическо правителство — и че сте реорганизирали Европейския съюз от социална, екологична и демократична гледна точка.

Но днес, трябва да призная, ме притеснява фактът, че в програмата на председателството целите на плановите за стимулиране например са несигурни, а икономическото правителство на Съюза се споменава бегло.

Освен това, за да успеем с реална финансова реформа, която включва европейски ресурси с цел изготвяне на социална политика и която със сигурност има зелено, екологично измерение, трябва ясно да покажем, че тези, които замърсяват, трябва да си плащат, и че това важи и за онези, които се държат по мошенически и безотговорен начин, независимо дали са банки, многонационални предприятия или тези, които не плащат данъци. Обаче също така виждам плахост в предложенията Ви и твърде много отстъпки пред онези, които безсрамно залагат нашето социално и екологично настояще и бъдеще.

Сигурно е, че има много планирани срещи на върха по време на председателството Ви независимо дали с държавите от Латинска Америка или региона на Средиземно море, но искам да изкажа опасенията си по два въпроса. Първият е решението Ви да преразгледате всеобщата компетентност, тъй като това ни прави по-слаби, когато се сблъскваме с геноцид и световни престъпници независимо дали в Израел, Китай или Гватемала, а вторият е, когато например в случая със Сахара или Колумбия, наред с много други, търговските споразумения имат предимство пред защитата на правата на човека.

В заключение обаче ще Ви поздравя и ще изкажа подкрепата си по един конкретен въпрос, а именно равенството между мъжете и жените. Да, тук Ви се доверявам, виждам потенциал, считам, че можете да направите много, защото сте го заслужили в много области. Надявам се и вярвам — и ще имате подкрепата на Парламента, ако продължавате да го правите — че ще продължите да служите за пример на много други държави, които изостават в това отношение.

Adam Bielan (ECR). - (PL) Г-н председател, г-н Родригес Сапатеро, Вашата страна поема председателството в изключително труден момент — последната, надявам се, фаза от най-тежката икономическа криза, засегнала нашия континент през последните 80 години. Затова е напълно разбираемо, че направихте връщането към пътя на икономическото развитие и борбата с безработицата Ваши основни приоритети за следващите шест месеца. Но ако говорим за нарастването на конкуренцията в европейската икономика, трябва да помним, че това не може да бъде постигнато без реформа на икономиката и без завършването например на изграждането на общия пазар или без борба срещу възраждането например във Франция на икономическия национализъм.

Доволен съм, че въпросът за енергийната сигурност също е включен в приоритетите на Испания. Г-н Сапатеро, аз съм от Полша, която разбира по-добре от повечето държави необходимостта да се разнообразят доставките на материали за производство на енергия. Това означава разнообразяване на източниците на доставки, а не само на каналите за разпределение, както се опитват да ни убедят лобистите, работещи за руската фирма „Газпром“. Надявам се, че след шест месеца ще можете да покажете някакъв реален успех и в тази област.

Накрая, въпросът за разширяването на ЕС, който г-н Моратинос правилно прецени неотдавна като въпрос от фундаментално значение. Днес провеждаме разисквания в момент, когато нашата важна съседка Украйна, която е важна съседка и от гледна точка на енергийната сигурност, издържа следващия си изпит по демокрация. Надявам се, че след шест месеца ще можем да кажем, че Украйна е по-близо до членство в Европейския съюз.

Kyriacos Triantaphyllides (GUE/NGL). – (EL) Г-н председател, описвайки приоритетите за потребителите, испанското председателство отдели общо два реда за програмата за управление. Това показва значението, което то придава на защитата на потребителите. Затова се чудим какво възнамерява да прави председателството по отношение правата на своите граждани. Има ли намерение да ги опазва като преработи и ограничи предложената пълна хармонизация или като ограничи обявените ангажменти?

Липсата на визия в социалния сектор не е само по отношение на потребителите. Безработицата, като последица от неотдашната криза, засяга тежко гражданите на Съюза и те очакват да бъдат предприети действия. Младите хора по-специално са в много трудно положение. Като отговор председателството подкрепя възможностите за наемане на младежи чрез програми за чиракуване, с което задълбочава експлоатацията им и прекомерните печалби на предприятията. Призоваваме испанското председателство да преразгледа програмата си, за да запази постоянните работни места за своите граждани.

Rolandas Paksas (EFD). – (LT) Аз също се надявам, че испанското председателство ще бъде успешно и че в допълнение към изложените приоритети Испания ще отдели внимание на един проблем, който е особено важен тези дни, а именно човешките права и свободи. След едно разследване на парламента на Литва на затворите на ЦРУ се разбра, че в друга държава, в европейска държава, е била създадена инфраструктура за незаконно задържане на хора. Европейският съюз и САЩ са като два крайъгълни камъка на световната политика и икономика, съюзници и партньори с равни права, но това не означава, че агентите на ЦРУ имат право да господстват в суверенни държави в собствения ни заден двор. Считаю, че Европейският парламент трябва да поднови своето разследване на незаконното преследване на хора и хвърлянето им в затвор в европейските държави. Заключениеята от това разследване трябва да бъдат оформени в документ, който задължава държавите-членки да гарантират правата и свободите на всеки гражданин безусловно.

Frank Vanhecke (NI). – (NL) От изявленията на испанското председателство по отношение на имиграционната политика и граничния контрол лъха едновременно и топло, и студено, което е много любопитно. По-специално убеждението на Испания, че такива въпроси трябва да се регулират на европейско равнище, звучи доста кухо предвид неотдашното масово легализиране на нелегални имигранти в тази страна; за което, да речем, по-северните европейски държави също скоро ще трябва да платят без дори да имат думата по въпроса. Освен това ме изненадва, че испанското председателство продължава да поддържа активна имиграционна политика във време на сериозна икономическа криза, когато никой не знае колко милиона европейци са безработни. Това, което всъщност е необходимо да направим, е да затворим границите си, да сложим реална преграда пред имиграцията и да окажем икономическа подкрепа на държавите, които се нуждаят от такава. По-нататъшната мащабна имиграция, която Вие подкрепяте, може само да доведе до мащабни проблеми.

Werner Langen (PPE). – (DE) Г-н председател, г-н Родригес Сапатеро, трябва да Ви поздравя за Вашето красноречие. Но какво всъщност искате да кажете? Какво е Вашето послание към нас? В какво е същността на това, което казахте? Слушал съм много изказвания — Вие сте 32-ия ръководител на правителство, когото съм слушал — но рядко съм чувал нещо толкова неангажиращо като съдържание. С оглед на кризата, предстоящата среща на върха, необходимата стриктност при регулирането на финансовия пазар и факта, че Съветът е оставил Комисията сама да се справя през последните няколко месеца, къде е Вашата стратегия?

Г-н Schulz трябва да е бил в друга зала, след като препоръчва да възприемем тук модела на Вашето испанско правителство. Искам да подчертая нещо съвсем ясно: Европа не може да си позволи 20% безработица. Тогава какво толкова му е хубавото на този испански модел? Как реагирахте на кризата? Как можете да съгласувате нещата тук? Ние Ви призоваваме да бъдете лидери. Тогава ще Ви подкрепим. Но какво можем да направим с нещо толкова неангажиращо? Разбира се, че сме против насилието в семейството, кой не би бил? Единственото Ви конкретно предложение беше електрическият автомобил — и с оглед на кризата и срещата на върха — само това ли можете да предложите, г-н Сапатеро? Учуден съм също от факта, че председателят на Комисията трябваше да Ви прочете Договора що се отнася до съгласуване на икономическата политика, а Вие слушахте много внимателно, защото очевидно за пръв път го чувате.

Мога само да Ви кажа, че трябва да се вслушате в препоръките на Вашия съпартиец г-н Алмуния. Той се противопостави на опозицията от страна на Съвета по отношение на Пакта за стабилност и растеж. Той е пример, който трябва да следвате. Помогнете му да утвърди Пакта за стабилност и растеж. Помогнете му за

това и ще ни спечелите на Ваша страна. Но с този неангажиращ, нереален подход няма да постигнем никакъв напредък в Европа.

Hannes Swoboda (S&D). – (DE) Г-н председател, г-н действащ председател на Съвета, не мисля, че г-н Langen е слушал много внимателно, защото в противен случай би чул споменаването на ясна стратегия за модернизация и социален пакт. Не съм изненадан, че не сте чули за споменатия социален пакт, защото той е важна част от стратегията. Г-н Сапатеро съвсем определено спомена безработицата, включително безработицата в неговата страна. Безработицата като цяло е нещо, което ни тревожи. Но той не е отговорен за това, а отговорни са онези, които през последните няколко години провеждаха политика за максимално дерегулиране. Онези измежду вас, които изиграха своята роля за предизвикване на случващото се, носят отговорността.

Този социален пакт е необходим точно сега, защото знаем — и по този въпрос сте прав, макар и отчасти — че трябва да консолидираме нашите бюджети. Но знаем също така, че това не бива да става за сметка на уязвимите членове на обществото, каквито в момента има много — необходимо е само да прочетете днешните вестници — които например нямат застраховка срещу безработица. Това не е само трагична съдба за лицата, а и нещо, което влияе на икономическия растеж, защото знаем много добре, че хората от по-ниските слоеве на обществото ограничават потреблението според възможностите си и една от причините икономическото развитие и икономическият растеж да бъдат изложени на риск е, че няма достатъчно потребление. Ако не защитим уязвимите членове на обществото чрез социален пакт, това ще е провал не само на човечността, но и провал на икономическото развитие. Затова социалният пакт е много важен.

Г-н Сапатеро, конкретно по отношение на социалния пакт имате нашата пълна подкрепа.

Ramon Tremosa i Balcells (ALDE). – (ES) Г-н Родригес Сапатеро, миналия септември членът на Комисията Хоакин Алмуния се яви в Парламента пред комисията по икономически и парични въпроси. След като докладва за възстановяването на германския износ и повишаването на потреблението във Франция, г-н Алмуния каза, че кризата в Испания ще бъде много по-дълга и по-тежка.

Всъщност Европейската комисия предвиди продължаващо нарастване на безработицата и значително влошаване на публичните финанси за Испания през следващите няколко години, като тази година е много вероятно да видим намаляване на банковите кредити за семейства и предприятия.

Попитах члена на Комисията Алмуния през септември защо Европа вече се възстановява и защо Испания ще продължава да затъва в блатото. Той ми отговори буквално, че испанското правителство не извършва реформите, които ние с вас одобряваме. Кризата е глобална, но решенията са локални. Много европейски държави бързо признаха кризата, действаха бързо и вече се възстановяват. Вие загубихте две години и още не давате конкретни решения.

Г-н Сапатеро, Вие нарушихте добрата традиция на Испанската социалистическа работническа партия (PSOE) в Европа. Фелипе Гонзалес се опираше на европейските реформисти социалдемократи, но Вие сте много по-близо до революционните южноамерикански популистски политики. Реформите помагат на народите да постигнат по-голям напредък от революциите и Европа е пример за добра практика в това отношение. Елате тук със смирение и се учете, не се опитвайте да поучавате.

Два конкретни въпроса: кога ще може да се говори на каталонски в Парламента? И накрая, кога испанската държава ще анулира международните договори, които забраняват полетите от двадесет и три държави до летище Барселона?

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: г-н MARTÍNEZ MARTÍNEZ

Заместник-председател

Oriol Junqueras Vies (Verts/ALE). – (ES) Здравейте, г-н Родригес Сапатеро. Преди няколко години Вие ни уверихте, че Испания е надхвърлила производството на Италия на глава от населението и че скоро ще надмине това на Франция. Понастоящем обаче, според международните рейтингови агенции, Испания е с най-голям индекс на бедността в Европейския съюз, с 20% безработица и дефицит от 78 млрд. евро.

Какво стана, г-н Сапатеро? Дали Вашите икономически рецепти за Европа ще бъдат същите като онези, които приложихте в Испания?

Освен това този дефицит не е използван за изграждане на широка комуникационна инфраструктура. Кога ние, гражданите на Европа, ще можем да използваме ос за железопътен товарен транспорт, обединяваща севера и юга на континента, която да минава по средиземноморското крайбрежие?

Това е дефицит, който не е използван и за предизвикване на промяна в модела на производството. Как ние, европейците, можем да вярваме на Вашата воля да реализирате европейския цифров дневен ред, след като съкратихте наполовина бюджета за проучвания.

И накрая, за разлика от Вашите европейски колеги, представени в Парламента, Испания още отказва да признае Косово. Колко дълго ще продължавате да се възползвате от търпението на международната общност, като отказвате да приемете референдума за самоопределение като демократичен израз на волята на народа?

Lajos Bokros (ECR). – (ES) Забележително е, а също така и символично, че министър-председател на държава, която сега има най-висок процент безработица в Европейския съюз, трябва да говори за това колко е важно да се създава заетост. В този смисъл искам да попитам министър-председателя на испанското правителство какви конкретно са най-важните мерки за постигане на целта за намаляване на безработицата не само в Испания, но и в Европа.

Програмата на испанското правителство е изключително амбициозна. То желае да приеме нова стратегия за растеж и заетост. Същевременно то забравя Лисабонската програма на Общността, която прогнозира превръщането на Европа в най-конкурентния регион в света. Как може човек да си представи нова стратегия и да я изготви за един месец без първо да анализира причините за провала на предишната програма?

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Г-н председател, този период трябва да провъзгласи промяна в политиките и приоритетите на Европейския съюз.

Безработицата достигна тревожни нива с повече от 24 милиона безработни, като повече от 5 милиона са останали без работа през изминалата година, ситуация, която задълбочи бедността, която сега засяга повече от 80 милиона души. Необходим ни е пакт за социално развитие и напредък, който е насочен към производството, особено в областта на селското стопанство и промишлеността, заетост с права и социално включване, а не връщане и настояване за Пакт за стабилност с неговите либерализации и неолиберални диктати, както направи председателят на Съвета.

Както вече видяхме, има такива, които допринесоха за увеличаването на неравенството, даването на приоритет на по-големи печалби и придобивки за главните икономически и финансови играчи. Същевременно средно повече от 21% от младите хора не могат да си намерят работа в Европейския съюз, едно от пет деца живее в бедност и дискриминацията спрямо жените отново нараства. Предвид всичко това сега предизвикателството е да скъсаме с тези настоящи политики...

(Председателят отнема думата на оратора)

Mario Borghesio (EFD). – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, според показателите на Евробарометър Испания е на четвърто място по най-висок процент от населението — 21% — което живее на границата на бедността след Латвия, Румъния и България.

При тези обстоятелства и с оглед на данните, които бяха представени по няколко повода, не на последно място във връзка с безработицата, каква имиграционна политика предлага испанското председателство? Испанското председателство казва, че иска да увеличи имиграцията.

В момента това ми изглежда очевидно противоречиво. От гледна точка на Мадрид, защо Испания и защо европейските държави — Испания не е единствената, в която има безработица — трябва да внасят нова работна сила? Искаме ли нови имигранти, които нямат домове или работни места? Искаме ли да увеличим вече тревожния брой на хората, които живеят на границата на бедността?

Считам, че трябва по-скоро да се съсредоточим върху една основна цел в областта на имиграцията — да интегрираме имигрантите, които вече имаме, в нашата страна и да спрем...

(Председателят отнема думата на оратора)

Mario Mauro (PPE). – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, добре дошли, г-н Родригес Сапатеро. Признавам, че като заклет консерватор се подготвих за това разискване, като че ли е борба с бикове; но Вие говорихте за равенство и права на човека по такъв начин, че сега разбирам какво ни обединява, а не какво ни разделя. Вие бяхте предпазлив матадор; аз ще бъде предпазлив бик и ще остана зад преградата.

Но позволете ми да се върна на два изключително досадни въпроса относно приноса, който можете да дадете към тълкуването на прилагането на Договора от Лисабон. Вие сте установили във Вашата страна различни политики, основани на принципа на субсидиарност, с което подкрепяте исканията, свързани с идентичността на много общности — от каталунците до баските, от валенсианците до галисийците — и то не без противоречия.

Сега как възнамерявате да отстоявате принципа на субсидиарност в отношенията между държавите-членки и Европейския съюз, с други думи искането на държавите-членки да имат свои традиции, своя идентичност, признаване на техните ценности, така че да бъде затвърден основополагащият принцип на Европейския съюз — „Единство в многообразието“?

Вторият ми въпрос е относно ролята на върховния представител по въпросите на външните работи: след Лисабон кой измежду Вас, председателят Ван Ромпой или председателят Барозу, е отговорен за това да обясни на баронеса Аштън, че може би след 12 дни е време да се качи на самолета и да отлети за Хаити? Че е време външната политика на Европейския съюз не само да има бюджет, но и лице и човешка способност да оказва подкрепа, така както направиха другите лидери на международни организации? Освен, разбира се, ако не бъркаме Хаити с Таити.

Adrian Severin (S&D). – (EN) Г-н председател, испанското председателство е първото, което започва съгласно новия Договор от Лисабон.

Ето първото предизвикателство. Имаме Договора, но ни е нужно да бъде подходящо подобрен и дори нещо повече. Европейският социален пакт и европейското икономическо управление могат да бъдат част от това „повече“, но всички тези части изискват повече европейски финансови ресурси и хармонизиране на данъчните политики на държавите-членки. За съжаление, подобни начинания винаги са били подкопавани от националните правителства.

Надявам се, че испанското председателство ще може да ги сближи повече, отколкото в миналото.

Испанското председателство трябва да се справи с две главни противоречия на Европейския съюз: противоречието между общоевропейските нужди и европейските национални егоисти и противоречието между нивото на развитие в западните територии на Съюза и това в източните територии със съответните последици по отношение на политическата чувствителност. Политическата чувствителност се различава в два аспекта. Съществува усещане за необходимост от повече Европа, което се различава донякъде в двете части по отношение на социалните и икономически различия. Надявам се, че испанското председателство ще може да се справи с въпроса.

Това наистина са предизвикателства, които изискват и повече общи ресурси и по-добра политическа съгласуваност. Затова считам, че трябва не само да четем Договора, което е съвсем правилно и ни дава възможност за по-голяма съгласуваност, но и да осигурим...

(Председателят отнема думата на оратора)

Silvana Koch-Mehrin (ALDE). – (DE) Г-н председател, г-н Барозу, г-н действащ председател на Съвета, Испания поема председателството на Европейския съюз вече за четвърти път. Знаете какво означава да се сътрудничи с Европейския парламент в много обширна гама от ситуации.

Вече имаме Договора от Лисабон, което означава, че Европейският парламент сега е Вашият ключов партньор за контакти. Във Вашата програма казвате, че искате ЕС да се опре на волята на онези, които го правят легитимен, а именно европейските граждани. Това е много амбициозна цел. Пътят към постигането ѝ може да бъде открит единствено чрез представителите на европейските граждани, с други думи парламентите. Затова съм много доволна да чуя от Вас, че сътрудничеството между националните парламенти, парламентите на държавите-членки на ЕС, и Европейския парламент е крайъгълният камък на този път. Вие искате да сближите парламентите, за да сближите гражданите. Това е нещо добро.

В това отношение носите голяма отговорност, тъй като сте първото председателство след влизането в сила на Договора от Лисабон. Другите председателства ще Ви използват като пример. Така че Вие създавате работния чертеж, така да се каже. Искам следващите председателства да се сравняват с Вас, когато става въпрос за структури за сътрудничество. Желая Ви много успех.

Peter van Dalen (ECR). – (NL) Председателството желае да ускори преговорите за присъединяване, включително с Исландия. Моята група не се противопоставя на присъединяването на тази страна по същество, но несигурността във връзка с изплащането на заемите Icesave на Обединеното кралство и Нидерландия понастоящем е твърде голяма. Исландия и Icesave поемаха големи рискове от години. Като че ли нямаше никакви ограничения и потреблението и предоставянето на заеми продължаваха. Международни организации като Международния валутен фонд предупреждаваха за тези рискове, но това поведение продължи безпрепятствено докато не настъпи рецесията. Любопитно е, че сега правителството в Рейкявик рони крокодилски сълзи. От доста време на стената виси предупреждение, че нещата могат сериозно да се влошат. Който е предупрежден е по-малко уязвим. Накратко, Исландия може да се присъедини към ЕС, ако изпълни

международните си задължения и е посочено ясно как и кога трябва да бъдат изплатени заемите Icesave. Това е единственият начин за изграждане на доверието, необходимо за присъединяване.

Miguel Portas (GUE/NGL). – (PT) Г-н Родригес Сапатеро, Вие знаете не по-зле от мен, че увеличаването на производството в Европа ще бъде бавно и неясно през следващите години. Предвид това не разбирам защо настоявате за оттеглянето на Пакта за стабилност в първоначалния му вариант или с ограничаване на публичните инвестиции и социалните разходи.

Искам също така да Ви попитам за онова, което пропуснахте във Вашето изказване. Защо не беше казано нищо за данъчните убежища? Защо не беше казано нищо за противопоставянето на банковата тайна от някои държави-членки? Защо не беше казано нищо за истинска европейска инициатива за данъчно облагане на финансовите трансакции?

Накратко, въпросът, който искам да Ви задам, е следният: защо ангажиментите Ви никога не стигат до справедливост в икономиката, малко справедливост в икономическата сфера?

Enikő Győri (PPE). – (HU) Измежду общите цели искам да насоча вниманието към преодоляване на икономическата криза и създаването на нови работни места. Всички знаем много добре, че в някои страни се появяват признаци на възстановяване, но това не се отразява на цялостното положение на заетостта. Това, от което гражданите на Европейския съюз действително се нуждаят, са работни места. Това е единствената приемлива база за възобновяване на Лисабонската стратегия. Трябва да сме сигурни, че новата програма „ЕС 2020“ няма да повтори грешките на Лисабонската стратегия. За сега не виждаме фактори, които биха я направили различна и по-надеждна от предишната. Дотук сме чули само цели, които звучат като лозунги, и изключително кратък график за приемането ѝ.

Ако Европейският парламент участва в процеса по начин, който съответства на неговото значение, не е възможно този процес да завърши преди края на второто тримесечие. Необходима ни е зряла и хармонизирана програма, а не набързо задействана комуникационна кампания. Нека разгледаме следното. Как да бъде споделена отговорността между държавите-членки и Съюза? Как да бъде контролирано изпълнението на стратегията? Кой искаме да се възползва от новата стратегия? Как Съюзът ще представлява интересите на всички свои региони не само на определени отрасли, фирми или държави? Как да бъдат хармонизирани политиките за сближаване и структурните политики? Когато се работи под натиск няма да има време за отговори на всички тези въпроси. Бързината е за сметка на качеството.

Насочвам вниманието Ви към два въпроса на европейско равнище, включени в целите на бъдещото унгарско председателство. Първият е да бъде създадена обща стратегия за управление на водите, тъй като водата е наше общо богатство. Концепцията за река Дунав като зелен коридор е свързана с това. Другата ни цел е да помогнем на европейските региони. Трябва да се възползваме от силата на тези общности.

Marita Ulvskog (S&D). – (SV) Благодаря Ви за силния социален дневен ред — имате нашата пълна подкрепа за него. Имам два въпроса. Първият е за срещата на върха в Копенхаген. Тя беше провал и сега въпросът е как можем да си върнем инициативата в борбата с изменението на климата? Може ли Испания да прокара път за обвързващо споразумение за климата в Мексико, с което да не разширяваме пропастта между бедните и богати страни по света? Възможно ли е например да се опитаме да осигурим финансиране на инициативи за климата, което не ползва средства от редовната помощ на ЕС за борба с бедността? Това би бил един важен въпрос, който испанското председателство може да разгледа.

Що се отнася до социалния пакт, той звучи много интересно. Но има един сериозен проблем: вече няма разумен баланс между работници и работодатели в Европа. Имаме директива за командироването на работници, която наруши баланса и която излага на риск един такъв социален пакт. Има твърде много съкращаване на заплатите и твърде много груба експлоатация.

Diana Wallis (ALDE). – (EN) Г-н председател, искам да благодаря на министър-председателя за неговото много искрено и много европейско изказване на откриването на испанското председателство. Обикновено това е момент човек да бъде любезен, а моите колеги знаят, че винаги съм много любезна, но трябва да се върна на въпроса за многото британски граждани и други европейски граждани, които имат проблеми с това, че губят домовете си в Испания.

Подхождам към въпроса не като предишния оратор от антиевропейска гледна точка. Подхождам от проевропейска гледна точка, като Парламентът отново и отново е изготвял доклади и е провеждал изслушвания в комисията по петиции. Това е европейски проблем. Това е проблем на свободното движение. Това е проблем на европейското гражданство. Това е проблем на европейското правосъдие, достъп до гражданското правосъдие.

Съжалявам, г-н министър-председател. Вие направихте много добри коментари по повод европейското гражданство и справедливостта и честността. Надявам се, г-н министър-председател, че ще можете да обясните тези коментари на европейските граждани, които са изправени пред перспективата да останат без дом и да загубят спестяванията си във Вашата страна, поради, съжалявам че го казвам, това което изглежда на Парламента злоупотреба с административна власт.

Evžen Tošenovský (ECR). – (CS) Г-н министър-председател, в програмата за приоритети на Вашето председателство споменахте също, в главата за транспорта, проекта „Галилео“. Проектът „Галилео“ е сред едни от най-големите и най-сложните проекти на Европейския съюз. По време на испанското председателство проектът трябва вече да бъде по график във фазата на реализация. Искам да Ви помоля да посветите повече внимание на проекта, който е сложен не само от техническа гледна точка, но и от икономическа, тъй като финансирането му не е напълно изяснено. Считам, че благодарение на испанското председателство програмата ще бъде изпълнена успешно и целият проект ще стартира. Това е огромна задача за испанското председателство, тъй като ще бъде последвана от други много важни проекти в областта на иновациите, телекомуникациите и други сродни области.

Corien Wortmann-Kool (PPE). – (NL) Г-н председател, г-н действащ председател на Съвета, г-н председател Барозу, г-н член на Комисията Алмуния, аз също искам да се спра на стратегия „ЕС 2020“, тъй като необходимостта Европа да работи за своите граждани и техните работни места е по-голяма от всякога в тези времена на криза. Вие обяхте, че „ЕС 2020“ е важна приоритетна област, но по време на встъпването във Вашето председателство в Мадрид направихте някои противоречиви политически изявления и бяхте обект на доста критики, въпреки че всъщност е важно задължение държавите-членки да бъдат накарани да пеят по една и съща партитура, което изисква дипломатичност. Вие, испанското председателство, всъщност пречите ли на председателя Ван Ромпой с тези изявления? Съгласно Договора от Лисабон като съзаконотател и важен партньор на Европейския парламент може би сега трябва да работите по законодателната програма? Всъщност не е ли това Вашата работа — а това е включено и във Вашата програма — да осигурите решително регулиране на финансовия пазар? В края на краищата, в това отношение Парламентът беше разочарован от компромиса по финансовия надзор, постигнат от Съвета през миналия декември. Не трябва ли може би да съсредоточите Вашата енергия много повече върху това, а също и върху вътрешния пазар, където много неща могат да бъдат подобрени? Това е важно за нашите малки и средни предприятия, нашата движеща сила за работни места.

Що се отнася до „ЕС 2020“, групата на Европейската народна партия (Християндемократи) също иска да види края на безплатните неща за всички, за държавите-членки, разбира се, а по-скоро конкретни предложения — тук се обръщам и към председателя Барозу — за солидна, прозрачна структура на управление, която зачита и субсидиарността. Компетентността на Брюксел например не включва пенсионната възраст. Трябва ли Брюксел да взема решения за реформи на пазарите на труда или образователните системи в държавите-членки? Нека бъдем решителни, но нека също така да зачитаме субсидиарността.

Monika Flašíková Beňová (S&D). – (SK) Представената от Вас програма е много амбициозна — тя може да позволи на Европейския съюз да постигне голям напредък и, тъй като имах възможността да се срещна с няколко членове на Вашето правителство, знам, че в професионално отношение те са много способни и добре подготвени да реализират тази програма — моите поздравления.

Очаквам по-конкретно с нетърпение сътрудничеството с министъра на правосъдието и министъра на вътрешните работи, тъй като това е областта, върху която се съсредоточавам като заместник-председател на групата на Прогресивния алианс на социалистите и демократите в Европейския парламент. Пред нас е огромен обем работа и набор от мерки, включително споменатите на заседанието вчера вечерта, свързани главно с областта на правосъдието и вътрешните работи, където испанското председателство е решило да действа смело.

Съществуват много въпроси и са необходими много решения в областта на основните права на гражданите на Европейския съюз, включително материални и процедурни права на участници в граждански и наказателни производства, както и въпросът за защита с оглед повторното въвеждане на социалното измерение в европейската политика. Трябва да обърнем внимание на въпроси, свързани с имиграцията и убежището, и аз вярвам, че ще го направим...

Marian Harkin (ALDE). – (EN) Г-н председател, една от промените, за които министър-председателят говори тази сутрин, е гражданската инициатива. Наистина считам, че е подходящо една от страните, чиито граждани гласуваха с „да“ на конституцията, да бъде страната, която ще започне прилагането на Договора от Лисабон. Всъщност много пъти, когато агитирах за гласуване с „да“ в Ирландия за Договора от Лисабон, цитирах Испания и испанския народ.

Ние като политици обаче имаме задължението да осигурим гражданите да познават не само истинския потенциал на гражданската инициатива, но и да познават нейните ограничения. Знаем, че това е не само въпрос на един милион подписа по какъвто и да е въпрос. Въпросът трябва да бъде в рамките на компетентността на Съюза и не бива да обещаваме повече, отколкото можем да изпълним.

Второ, тази сутрин споменахте продоволствената сигурност, г-н министър-председател. Доволна съм да видя, че в Съвета по земеделие постигате напредък по въпроса за подобряване функционирането на веригата за снабдяване с хранителни продукти. Продоволствената сигурност не може — и няма — да бъде гарантирана освен ако нашите селски стопани не заработват справедливи и разумни стабилни доходи.

И накрая, г-н министър-председател, поздравления за Вашата инициатива да премахнете насилието между половите. Очаквам с нетърпение да чуя подробности по темата.

Marian-Jean Marinescu (PPE). – (RO) Позволете ми да започна като изразя надеждата, че въпреки доста общия характер на програмата испанското председателство ще постигне конкретни резултати до края на юни.

Приветствам факта, че председателството е загрижено за развитието на Европейското научноизследователско пространство и осигуряване на мобилност на учените. Но по време, когато има ограничения на пазара на труда, тази задача ще се окаже трудна за изпълнение. Надявам се, че неформалната среща на министрите по заетостта в края на този месец ще завърши с конкретни резултати в тази област.

Програмата включва и преразглеждане на насоките за действие по програмата за Трансевропейска транспортна мрежа (TEN-T). Би било желателно преразглеждането да вземе предвид и стратегията за Дунавския регион, която, макар че не е спомената директно в програмата на председателството, е ангажимент на Европейската комисия за 2010 г.

В сектора на енергетиката е желателно да се подобри европейският план за действие за енергийна ефективност и да се приеме плана за действие за енергийната ефективност за периода 2010-2014 г. Що се отнася до първия, считам, че преразглеждането му трябва да включва и предложение за финансови ресурси, особено с оглед подобряване на енергийната ефективност на сградите. Европейският план за икономическо възстановяване включва ангажимент на Европейския съюз за финансиране на газопровода „Набуко“. В интерес на Европейския съюз е това финансиране да продължи и в плана за действие за енергийна ефективност за периода 2010-2014 г.

Що се отнася до Източното партньорство, заслужава си да се отбележи, че отношенията на Европейския съюз с Украйна са изключително важни. Използвам възможността да кажа също да не забравяте района на Южен Кавказ, който е важен алтернативен източник на енергия за Европейския съюз, или Република Молдова, която се нуждае от сериозна помощ от Европейския съюз в този период на преход към демокрация.

Gianluca Susta (S&D). – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, г-н Сапатеро, благодаря Ви за сериозния ангажимент, който поемате по време на този парламентарен мандат по отношение на точките, които обявихте, въпреки че вече не е време да се описват всички полезни точки, а да се полагат практически усилия за съживяване на Европа.

Необходимо е да завършим този период на дефиниране на институционални структури и да се изправим пред основните въпроси, които все още пречат на Европа да се конкурира на равна основа със своите международни партньори. Необходимо е да знаем дали Европейският съюз ще може, някой ден съвсем скоро, да има свое място в ООН, дали ще има свое място като Европейски съюз в Г-20, дали иска по-голяма хармонизация в областта на данъчното и социално законодателство и какви ресурси иска да вложи в европейската икономическа верига, за да може наистина да направи онова, което са направили останалите международни конкуренти.

Трябва да идваме тук — казвам това и на председателя Барозу — с конкретни мерки за съживяване на Европа, защото след шест месеца няма да имаме същите резултати, каквито сме постигали при предишни подобни преживявания. Също така искаме да знаем дали най-после е дошло времето, както би казал Кисинджър преди 30 години, когато главните световни лидери знаят на кой телефонен номер да позвънят, когато е необходимо да говорят с някого в Европа, а не просто да се свързват с държавите-членки.

На карта е поставено достойнството на Европа при нейното появяване с Договора от Лисабон, но също така и европейският социален модел, онази фундаментална демокрация, която ние, членовете на групата на Прогресивния алианс на социалистите и демократите в Европейския Парламент, настоятелно изискваме и върху която искаме да се основава бъдещото благосъстояние на нашите граждани.

Paulo Rangel (PPE). – (PT) Г-н председател, г-н Родригес Сапатеро, г-н Барозу, искам да поясня, че има определени неясноти в изказването, което чухме тук, особено по отношение на икономическите въпроси.

Целите и заявените цели са разумни, но остават и някои неясноти. По-специално няма конкретни мерки за борба с безработицата. Въпреки тези резерви обаче искам да насоча изказването си към институционалните въпроси.

Испанското председателство говори много по въпроса за гражданската инициатива и за бързото реализиране на системата за Службата за външна дейност. Понастоящем на институционално равнище считам, че едно изявление във връзка с отношенията с останалите институции също би било важно, тъй като сме на първоначалните етапи от прилагането на Договора от Лисабон.

Считам също така, че е важно Съветът и испанското председателство ясно да демонстрират желание за сътрудничество с Комисията и Парламента, за да се изясни как ще се развият отношенията между Комисията и Парламента в контекста на Договора от Лисабон, тъй като испанското председателство сега има уникална възможност да създава прецеденти.

Каквото и да направи испанското председателство с оглед на гореспоменатите отношения с Комисията, от една страна, и с Парламента, от друга страна, и със самия председател на Европейския съвет, очевидно потвърждава, че резултатът ще се счита за успех на Договора от Лисабон.

С оглед на това желая да получа по-ясна информация как виждате структурата на отношенията между ротационното председателство, Комисията, Парламента и председателството на Съвета.

Alejandro Cercas (S&D). – (ES) Уважаеми министър-председател Сапатеро, добре дошли, успех и Ви благодаря за Вашето изказване. Благодаря Ви преди всичко за споменаването на Европейската социална харта. Най-после някой в Съвета разбира, че Европа не може да бъде очертана без работници, а още по-малко против работниците.

Най-после някой в Съвета започва да разбира, че имаме много сериозен проблем с милиони разочаровани хора, с професионални организации, които усещат, че са държани извън процеса на европейска интеграция, който разглежда само предприемаческия аспект, но е загубил своите политически амбиции и има малко социални амбиции.

Две действия развалиха отношенията с Парламента и с профсъюзите. Едното е движението на работници из цяла Европа, което създава заплахата за националните социални модели, а другото е директивата за работното време, която заплашва историческите постижения и помирението между професионалния и трудовия живот.

Г-н министър-председател, Вие говорихте за шест месеца на промени. Промени в процедурите, промени в курса. Няма да можете да промените всичко, но очертайте нов път, път, от който Европа се нуждае, защото Европа се нуждае от работници и няма да бъде възможно да се изгради просто икономическа Европа; тя трябва да бъде и политическа, и социална Европа.

4. Приветствие с добре дошли

Председател. – Госпожи и господа, информиран съм, че присъства делегация на Националното събрание на Република Корея на официалната трибуна, към която отправяме топло приветствие за добре дошли. Приветстваме с добре дошли и тях, и ръководителя на делегацията, Lee Kang Rae, по повод на дванадесетата интерпарламентарна среща между нашия Парламент и парламента на тяхната страна.

Европейският парламент винаги е поддържал мира, устойчивостта и защитата на правата на човека на Корейския полуостров. Естествено приветстваме все по-активната роля на Република Корея на международната сцена и им желаем всичко най-добро, когато поемат председателството на Г-20 тази година.

Известно ни е широкообхватното споразумение за асоцииране между Република Корея и Европейския съюз, което скоро ще навлезе в процес на ратификация. Затова поздравяваме нашите корейски колеги. Надяваме се, че тяхното присъствие е успешно и че преди всичко се доволни от привилегиите да следят едно важно разискване като това, което в момента се провежда в нашия Парламент.

5. Представяне на програмата на испанското председателство (продължение на разискването)

Председател. – Госпожи и господа, да продължим с разискването относно представянето на програмата на испанското председателство.

Carlo Casini (PPE). – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, като председател на комисията по конституционни въпроси на Парламента, аз съм доволен, че испанското председателство придава значение на изпълнението на структурните реформи, предвидени в Договора за функционирането на Европейския съюз, по-специално по отношение на ЕСВД, гражданската инициатива и придържането на Европейския съюз към Европейската конвенция за защита на правата на човека, за което моята комисия вече назначи докладчик, испанецът, г-н Jáuregui Atondo, когото вече познавате.

Но в едно интервю, публикувано в испанския вестник „El País“ миналата неделя, Вие изразихте желание, г-н Сапатеро, законът за религиозната свобода да доведе до това Испания да предприеме стъпки за нормализиране на всички нейни обществени институции.

Затова искам да кажа в това отношение, че ние разсъждаваме съвсем накратко по факта, че европейските органи са средство за постигане на цел, а целта на Европейския съюз е утвърдена в член 2 от Договора от Лисабон: подкрепа за достойнството, равенството, свободата и солидарността. Затова трябва да изразя известна загриженост относно насоката, в която се развива това разискване по отношение на ценностите.

Културното единство стои преди икономическото единство. Духът на Европа е по-силен от обществената — извинете ме, съдебната — структура. Духът на Европа е заложен в инстинкта за истина и красота, принадлежащ на древна Гърция, в култа към справедливост, принадлежащ на Рим, и в основата на това изключително голямо наследство е християнството, добавило ценността на човешките същества, винаги равни от зачатия до естествената смърт.

Днес, в името на Христовия кръст, искаме да отидем в Хаити, да присъстваме в Хаити, защото всички човешки същества, и по-специално най-бедните, са в същината на това.

И затова Ви питам: какво означава „нормализиране“ по отношение на религиозната свобода? Означава ли това може би да се попречи на всички граждани да изразяват публично своята религия? Означава ли това да се забравят корените, включително християнските корени на нашите държави?

Kader Arif (S&D). – (FR) Г-н председател, г-н Сапатеро, г-н Buzek, госпожи и господа, в този период на криза търговската политика заема още по-важно място в обществения дебат, тъй като европейците все повече откриват, че търговската стратегия, въведена на равнището на Съюза, оказва пряко въздействие върху растежа и заетостта.

На фона на засилената международна конкуренция надпреварата за намаляване на разходите доведе до твърде много съкращения на работни места или преместване на работници. Предвид тази ситуация нашата група счита, че търговията трябва да бъде инструмент за обслужване на цели като създаване на работни места, намаляване на неравенството и устойчивото развитие. По време на неговото изслушване членът на Комисията, отговарящ за търговията, г-н Де Гухт, изглежда се съгласи, че търговията не може да бъде цел сама по себе си.

Затова искам да знам дали в хода на Вашето председателство ще подкрепите реформа на европейската търговска политика, чрез която тя да създава повече работни места и да е свързана по-тясно с една истинска политика по отношение на промишлеността. Ще предприемете ли действия в подкрепа на справедливата търговия на световно равнище, справедлива търговия, която може да подкрепи развитието, достойния труд и спазването на правата на човека? С други думи, ще въведете ли задължителни социални и екологични стандарти в нашите споразумения?

Luis de Grandes Pascual (PPE). – (ES) Г-н Сапатеро, за един испанец, какъвто съм аз, е чест да Ви поздравя тук, когато на свой ред ставате председател на Европейския съюз. Това е период на много очаквания и предизвикателства и трябва да отговорим на тези очаквания. Важно е нашите граждани да видят, че нашите обновени институции са способни да осигурят решения на важни проблеми.

Знаете, че сме съгласни с програмата, която Вие предложихте. Знаете, че за испанската „Partido Popular“ това е държавен въпрос, че ние ще бъдем зад Вас във всичко, което считаме, че е в общ интерес на Европа и че е важно за Испания. Това е амбициозна програма и, надяваме се, програма, изпълнена със съдържание.

Надявам се, че в този албум на испанското председателство — тъй като той със сигурност ще бъде многоцветен и разнообразен — хората ще могат да видят всяко събитие като крайъгълен камък по отношение на съвсем реалните проблеми, които ги засягат.

Кризата нанася удари по икономиките и безработицата изглежда като петия конник на Апокалипсиса. Вие имате доблестта да признаете, че има 20% безработица в Испания, но това не накърнява достойнството Ви.

Считам, че това задължава всички нас да излезем с решение на проблем, който трябва да решим заедно. Това е реален проблем.

Предоставеното време не ми позволява да кажа твърде много, г-н министър-председател. Но искам да Ви кажа, че Испания е изправена пред много предизвикателства. Уверен съм в способността на Испания като нация и искам да вярвам и съм сигурен, че Вие ще отговорите на предизвикателствата. В този момент в Европа трябва да отговорим на очакванията.

От друга страна, глобализираният свят — и Вие го споменахте съвсем разумно — означава, че се появяват нови центрове на власт и е необходимо Европейският съюз да поеме по-активна и последователна роля в защита на своите ценности и интереси. В противен случай сме изправени пред риска да останем без значение.

Накрая, г-н министър-председател, ние, испанците, няма да приемем отказ на възможността да правим предложения. Ние имаме това право. Освен това трябва да имаме смирение да приемем съвета, който Дон Кихот дава на Санчо Панса, когато той препоръчва смирение в своята фантазия за управлението на остров Баратария.

(Председателят отнема думата на оратора)

Glenis Willmott (S&D). – (EN) Г-н председател, приветствам много положителната и амбициозна програма на министър-председателя за испанското председателство. Ударението върху работните места и растежа е жизнено важно за всички нас, тъй като излизаме от един финансов срив, и аз с нетърпение очаквам да работя с колега от социалистическо правителство.

Следващите шест месеца са от критично значение за икономическото и екологично бъдеще на ЕС и очакваме Съвета през февруари да заеме ролята на амбициозен лидер при реформирането на финансовия сектор.

След провала на преговорите по изменението на климата в Копенхаген с интерес очаквам да чуя как председателството ще работи с Комисията за представяне на обща цел на ЕС за съкращаване на емисиите като цел за 31 януари. Вече беше споменато, но аз настоявам, най-после, по време на Вашето председателство, г-н министър-председател, да използвате възможността да решите въпроса с присвояването на земя и други въпроси, които причиняват толкова бедни и страдания на десетки хиляди примерни собственици на имоти в Южна Испания. Наистина са ни необходими незабавни действия.

Г-н Сапатеро, радвам се да Ви видя тук и Ви желая много успешен мандат.

Tunne Kelam (PPE). – (EN) Г-н председател, испанското председателство ще бъде преценявано въз основа на неговата институционална реализация на Договора от Лисабон. Г-н министър-председател, желая Ви успех.

За стимулиране на икономическото възстановяване и създаване на нови работни места предизвикателството пред Вас е да стигнете до завършване на вътрешния пазар на ЕС, включително отварянето на пазари за услуги в области, които все още се третираат като изключения. Докато не бъде постигнато това, успехът на всяка стратегия на ЕС ще има ограничен ефект.

Подкрепям Вашия ангажимент за създаване на общ енергиен пазар, взаимосвързани енергийни мрежи из цяла Европа. Желя да използвате за тази цел позицията на Парламента по отношение на външната енергийна сигурност и солидарността, която беше приета още през 2007 г., и все още чака да бъде приложена.

Дневният ред за 2020 година означава въвеждане на информационни и комуникационни технологии в ежедневието, използване на най-добрите практики на държавите-членки, които вече са постигнали напредък в тази област. Надявам се, че Вашето председателство може да вземе решение за поставяне на начало на централна агенция за администриране на системи с информационни технологии, от каквато Европа очевидно се нуждае. Неотложно се нуждаем и от разработване на надеждна стратегия за сигурност и защита на европейското кибер пространство.

Надявам се, че ЕС ще играе по-активна роля и за стабилизиране на положението в Южен Кавказ в рамките на новата стратегия за Източно партньорство.

И не на последно място, предлагам да останете ангажиран и с общата позиция на ЕС спрямо Куба, докато не бъдат потвърдени реални промени там. Тъжно е, но отказът на режима да допусне наш колега социалист да влезе в Куба, защото иска да се свърже с опозицията, не е признак за реална промяна.

Catherine Trautmann (S&D). – (FR) Г-н председател, г-н Барозу, г-н Сапатеро, благодаря Ви, преди всичко, г-н Сапатеро, за въвеждането отново на амбицията, политическата перспектива и енергията по време, когато Европейският съюз трябва да направи крачка назад поради кризата и след провала в Копенхаген.

Очаквам Комисията и председателството да ни позволят да поставим създаването на повече и с по-високо качество работни места, борбата срещу социалното изключване и устойчивото развитие в основата на стратегията за 2020 г. Това е вярно по-специално за бюджета за земеделието, а също и за бюджета за рибното стопанство. Вие сте поели ангажимент в това отношение.

Г-н Сапатеро, разчитаме на Вас да осигурите ресурсите за тази политика, да свържете пречистването на почвите с продоволствената сигурност, да създадете условия за „зелени“ работни места и за запазване на рибните ресурси, да осигурите продоволствена сигурност и да създадете условия за по-честна търговия за страните от юга.

Необходим ни е амбициозен бюджет за селското стопанство, а също така искам да Ви помоля да свържете бюджета за рибното стопанство с този бюджет. По тези въпроси нашите работни места, но и нашата политика, ще бъдат преценявани въз основа на постигнатите резултати.

Jan Olbrycht (PPE). – (PL) Г-н председател, г-н Сапатеро, сред въпросите, които бяха представени днес от министър-председателя донякъде обобщено и в общи линии, има много, които изискват задълбочаване и представяне на конкретни предложения.

Тези въпроси спадат към две категории — онези, с които, обективно казано, испанското председателство ще трябва да се справи, и онези, с които ще иска да се справи, защото ще се опитва да постигне своите цели. Сред онези, по които трябва да се действа, са въпросите за отношенията между европейските институции и тук искам да привлека вниманието на г-н Сапатеро към разпоредбите на Договора от Лисабон, които в протокола за субсидиарността засягат необходимостта да бъдат дефинирани ролята на регионалните и местни власти в държавите-членки. Опитът на Испания, ако говорим за регионализация, предполага, че може би испанското председателство ще се опита да изясни формулировката на ролята на регионалните и местни власти. Това е особено важно, когато г-н Сапатеро говори за това, че една от неговите цели е въпросът за развитието на иновативността и образованието, което, както знаем, до голяма степен се постига с европейски средства на регионално и местно равнище.

Европейският парламент очаква с голям интерес развитието на определени въпроси, решаването на институционалните проблеми и предложения за бъдещето на политиката на сближаване, която, както знаем, предстои да бъде разгледана първо в Сарагоса и след това на Европейската седмица на иновативните региони. Очакваме с голям интерес решенията и конкретните предложения.

Anni Podimata (S&D). – (EL) Г-н председател, г-н министър-председател, фактът, че Испания поема председателството на Европейския съюз на този труден кръстопът е огромно предизвикателство и огромна възможност за онези от нас, които твърдят, че до днес рецептата на Европа за справяне с кризата беше едностранна и не е направила достатъчно, за да ограничи въздействието върху реалната икономика и заетостта, за онези от нас, които твърдят, че стратегията за възстановяване трябваше да бъде и стратегия за смяна на модела за развитие, с което да бъде предпазено икономическото, социалното и екологичното благосъстояние на гражданите на Европа. Испанското председателство е огромно предизвикателство за онези от нас, които считат, че европейско икономическо управление е необходимо наред с демократизиране на инструментите на икономическата политика, които защитават финансовото благоразумие и необходимата солидарност, когато това се счита за необходимо, за да защитят интересите на европейските граждани.

Edite Estrela (S&D). – (ES) Аз съм доволна, че имам възможността да кажа, че Хосе Луис Сапатеро не пропусна да изненада европейските жени с много иновативни и прогресивни мерки. Разбира се, той направи това като сформира едно наистина равнопоставено правителство и чрез смелостта, с която постави въпроса за равенството между половете и взаимното уважение в националния и европейски дневен ред.

Г-н министър-председател, поздравявам Ви сърдечно за Вашата амбициозна програма за действие срещу насилието между половете, което е социален проблем. Създаването на европейски пазител срещу насилието между половете е авангардно предложение, което жените на Европа подкрепят и аплодират.

Г-н министър-председател, от името на португалските социалисти Ви пожелавам успех. Можете да разчитате на нашата солидарност. Жени за Сапатеро.

Ramón Jáuregui Atondo (S&D). – (ES) Искам да Ви кажа откровено, г-н министър-председател, че направихте удивителна презентация на формата, която ще възприеме испанското председателство. Считаю, че това беше едно изключително изказване.

Исках да Ви попитам за Латинска Америка, г-н министър-председател. Считаю, че тя е много важна за Европа и, разбира се, Европа също е важна за Латинска Америка. Има много човешки връзки, много бизнес интереси и много новоразвиващи се държави в Латинска Америка като Аржентина, Бразилия или Мексико, които формират част от новото управление на света и които трябва да формират съюз с Европа.

Искам да Ви попитам, г-н председател, какви са плановете на Европейския съюз и Вашето председателство по отношение на Латинска Америка, какво се очаква от срещата на върха с Латинска Америка и какви са плановете на Европейския съюз и на Вашето председателство с Латинска Америка?

Laima Liucija Andrikienė (PPE). – (ES) Тъй като разполагам само с една минута за изказване, ще се съсредоточа върху гражданските права.

Испанското председателство е възможност за нас да приведем в ред къщата си. Един пример са Канарските острови и хората, които живеят там.

Миналата година бях там, за да участвам в курс по испански език. За моя изненада открих, че ако се включа в курс по испански език в училище на континента или на Балеарските острови, разходите се възстановяват, но не и ако училището е на Канарските острови, тъй като те не са част от Европа. Те са част от Европейския съюз, но не са част от Европа с последствието, че езиковите училища на тези острови, дори когато качеството на курсовете е отлично, са лишени от възможността...

(Председателят отнема думата на оратора)

Chris Davies (ALDE). – (EN) Г-н председател, министър-председателят говори във встъпителните си бележки за необходимостта Европа да развие по-ефективна външна политика, особено по отношение на своите съседи, сред които трябва да включим Израел.

Това е държава, която осъществява военна окупация на територия на друг народ, което е нарушение на правата на човека, която поддържа блокадата на Газа и прилага колективно наказание на един и половина милиона души, и въпреки това я считаме за нормален търговски партньор. Нашите принципи и нашите политики са ясни: те бяха потвърдени от външните министри само преди месец, но изглежда, че думите ни не са подкрепени от дела.

Считаю, че истинското изпитание за това председателство през следващите няколко месеца ще бъде дали да започнем да прилагаме някаква независимост в отношенията си с Израел и дали да започнем да показваме, че нашите принципи означават нещо и че ние ще ги прилагаме.

Kinga Gőncz (S&D). – (HU) Аз също пожелавам много успехи на испанското председателство, което е първото тройно председателство според Договора от Лисабон. Що се отнася до „Стратегия 2020“, неколкостранно беше споменавано, че тя ще играе ключова роля за възстановяването от кризата. Но онези държави-членки, които са компетентни по политиките в тази област, носят голяма отговорност. Позволете ми да привлека вниманието Ви към факта, че имаме политики на Общността и бюджети на Общността, които могат да послужат като инструмент за намаляване на ефектите от кризата. От тази гледна точка е изключително важно преговорите за новия бюджетен период да започнат в началото на 2011 г., като Комисията трябва да внесе своето предложение за бюджета по това време, което ще ни позволи да развием тези политики. Искам да помоля Комисията да направи това навреме.

Ulrike Lunacek (Verts/ALE). – (ES) Г-н министър-председател, надявам се, че Вие, като министър-председател на испанското правителство, наистина имате смелостта и способността да приложите на практика и да реализирате Вашата много амбициозна програма, особено програмата относно насилието срещу жените.

Имам два въпроса. Единият е свързан с външната политика. Вие казахте, че Европа трябва да залага на външната политика, но също така и в защита на европейските интереси. Искам да Ви попитам, какви са европейските интереси? Дали това са интересите на големи, транснационални компании, които искат да реализират печалби без оглед на социални или екологични споразумения? Или са интересите, съхранени в европейските ценности, в Хартата на основните права на Европейския съюз, като права на човека, демократизация, укрепване на гражданското общество и правата на малцинствата? За кои интереси говорите?

Друг въпрос. Не казахте и една дума по темата за миграцията, която е толкова важна за Европа. Необходима ни е програма...

(Председателят отнема думата на оратора)

John Bufton (EFD). – (EN) Г-н председател, Вие започнахте днес, г-н министър-председател, с много проевропейски дневен ред. Това, което искам да Ви кажа, е, че този дневен ред не работи. Еврото в този момент е в бедствено положение в определени страни. Гърция е паднала по гръб; Испания, Вашата страна, също е в бедствено положение. Във Вашата собствена страна безработицата сред 18 до 24-годишните понастоящем достига 40%.

Испанците могат да говорят за себе си. Във Вашата роля сега за следващите шест месеца Вие говорите и от името на хората от моята страна. Първоначално споменахте по-нататъшна интеграция. Искам от Вас, преди да въведете още интеграция, да се върнете при хората от моята страна, Обединеното кралство, и да им дадете възможност да избират чрез референдум.

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: г-н BUZEK

Председател

Zoltán Balczó (NI). – (HU) Г-н председател, Вие споменахте значението на промените, като се позовахте като основание за това на глобалната икономическа криза, която беше най-тежката през последните 80 години и предизвика загубата на 8 милиона работни места. Описаните инструменти си заслужават да бъдат подкрепени, но не означават реална промяна към по-добро. След като извлякохме поука от кризата, ни е необходима реална икономическа революция. Съгласни ли сте, че либерализираният пазар не може да се саморегулира? Съгласни ли сте, че либералните догми трябва да бъдат преразгледани? Съгласни ли сте, че е необходимо да се засили регулативната роля на Общността и че държавната намеса е необходима в пазарната икономика? Много ще се радвам да чуя отговора Ви.

Хосе Луис Родригес Сапатеро, действащ председател на Съвета. – (ES) Г-н председател, отбелязвам със задоволство, че Европейският парламент е по-силен и по-жизнен от всякога. Имаше много голям брой включвания, конкретни въпроси, които не бих могъл да разгледам изцяло в моя отговор, без да удължа тази сесия съвсем недопустимо.

Позволете ми да направя компромис и да се спра в моето включване на определени въпроси, които считам, че са най-важни и трябва да бъдат изяснени. Компромисът ми се състои в това, че всеки един от конкретните въпроси, които бяха повдигнати от членовете на Парламента, ще получи отговор на заключителното заседание, на което ще присъствам в края на шестмесечния период, когато ротационното председателство на Испания ще бъде преценено и отсъдено. Затова се надявам да удовлетвори всички членове на Парламента по определени конкретни въпроси, които съм си отбелязал.

Позволете ми да кажа няколко думи за включванията на моите сънародници, испанските колеги. Искам да благодаря на испанската партия „Partido Popular“ за подкрепата, която показва на това заседание, която беше потвърдена в националния политически дебат и подкрепена с предложение. Това е несъмнено изключително положителен фактор за предстоящата работа и подчертава нашето общо европейско желание, съчетаните усилия и работа, която сме готови да продължим да вършим, съсредоточени върху много трудните времена, в които живеем, като се изправяме срещу икономическата криза.

Искам да се спра на имиграцията. Един от уважаемите членове подчерта въпроса за това каква е нашата имиграционна политика и дори каза, че тя не е била спомената. Вярно е, че тя не беше спомената в моето изказване, но накратко казано, човек трябва да си определя приоритети. Изрично беше заявено, че съм за масовата имиграция, а това категорично не е вярно. Аз съм за това да се зачитат правата на човека за всички, на всеки отделен човек, откъдето и да идва той.

(Ръкопляскания)

Ние имаме Европейски пакт за имиграцията, подкрепен и утвърден по време на френското председателство. Трябва да се придържаме към този пакт и, разбира се, този пакт включва гранични контролни пунктове, сътрудничество и политически диалог със страните, от които идват имигрантите, като най-добър начин да се избегне масовият поток от имигранти. Обаче трябва да добавя, че интеграцията представлява част от политиката на Европейския пакт за имиграцията, интеграция със зачитане правата на човека на имигрантите. Говоря от името на държава, която през последните няколко години преживя много големи нива на имиграция, но не напразно, тъй като от 2000 г. насам населението на Испания се е увеличило с шест милиона души. Страната

е преживяла и емиграция, тъй като по време на диктатурата имаше икономическа емиграция към много европейски държави.

Знаем добре от опит какво означава да се налага да напуснеш собствената си страна в търсене на бъдеще или някакви късчета икономическо достойнство. Знаем, че това е трудно да се преглътне, и знаем, че държавите и нациите не се измерват просто по тяхната политическа, военна или икономическа сила. Нациите, наред с Европа, се измерват и според тяхното отношение и зачитане на правата на човека и на хората, които идват да работят в нашите земи в търсене на бъдеще, което не могат да имат в собствената си страна.

(Ръкопляскания)

Освен това Европейският съюз трябва да знае — а всъщност той знае — че към 2025 г. 30% от неговото население ще бъде на възраст над 65 години. Това няма да се случи в никоя друга област или регион на света. Ние ще бъдем областта, континентът с най-голям брой хора над 65 години, и това ще доведе до намаляване на нашия капацитет да произвеждаме, намаляване на активното население и трудовия капацитет, а това ще окаже натиск върху системите ни за социална защита. В средносрочен план Европа се нуждае от работници. След кризата ще са й необходими работници, ще бъде необходимо жените да бъдат въведени в пазара на труда и ще бъде необходимо увеличаване на активното население, за да се поддържа социалната защита. Това е фундаментален извод.

Второ, субсидиарността и езиците. Разбира се, ние ще бъдем точни в прилагането на Договора от Лисабон и аз искам да изтъкна, че моето правителство подкрепи използването на регионалните официални езици на Испания в европейските институции. Няма съмнение обаче, че в момента балансът между институциите се подчертава в прилагането на Договора от Лисабон. Имаше някои коментари, които считам за несправедливи, макар че трябва да призная, че са доста изолирани по същество. Като председател на ротационното председателство съм изразявал, декларирам и поддържал институционалната роля на постоянния председател на Съвета, разбира се, на върховния представител, и пълното съдействие на Комисията и ще продължавам да правя това.

Новите правомощия на Европейския парламент ще бъдат приведени в действие от испанското ротационно председателство с пълното съдействие на председателя на Комисията, който винаги е демонстрирал своите постоянни работни взаимоотношения с Парламента. Имам предвид работата, извършвана от г-н Дурау Барозу. Бях критикуван за това, че го подкрепям. Да, подкрепям го и го подкрепям, защото съм го виждал да работи в полза на силна и единна Европа, а това е много важно, много повече от идеологическите позиции.

Трето, финансовата система, данъчните убежища и новото регулиране и надзор. Не споменах това, за да не изчерпя всички теми, но напълно съм съгласен с прилагането на правилата за новия финансов надзор и регулирането. Що се отнася до искането да се премахнат данъчните убежища, ротационното председателство ще бъде твърдо и стриктно.

(Ръкопляскания)

Разбира се, то ще подпомага, насърчава и изисква всички държави да напредват с работата по необходимите споразумения за данъчна прозрачност и за предоставяне на информация в контекста на международната общност.

По въпроса за изменението на климата на 11 февруари Съветът ще направи анализ на срещата на върха в Копенхаген с помощта на Комисията. Разбира се, Европейският съюз трябва да продължи да предприема стъпки в полза на стратегия, която ще ни доведе до прогресивно споразумение в подкрепа на намаляването на изменението на климата. Аз съм за това Европейският съюз да знае как разумно да нагажда собствената си амбиция, която е заложил за 2020 г. или за периода 2020-2030 г., към исканията на другите играчи по отношение на намаляването на техните емисии. В подкрепа на европейското единство и за обща стратегия трябва да поверим тази задача на Европейската комисия. Напълно съм съгласен, че САЩ и Китай са двете водещи фигури, от които очакваме много по-активна роля.

Разбира се, напълно съм убеден, че общата селскостопанска политика трябва да включва рибните стопанства и че социалният пакт, който беше споменат от някои членове, се нуждае от преработване, от промяна, за да включи интересите, легитимното представителство и конструктивната позиция на голяма част от онези, които представляват работниците в Европа. Те представляват работниците, профсъюзите, които са израз на европейския социален пакт, който през последните няколко десетилетия ни превърна в регион с най-голямо социално благосъстояние и най-голям просперитет след Втората световна война.

(Ръкопляскания)

Бъдещето на Европейския съюз и на европейския просперитет не може да бъде написано без работниците, без социални права и без политики за социално благополучие и затова трябва да ги включваме активно.

Имаше въпрос в областта на външната политика. Близкият изток, Латинска Америка по-конкретно и намек за Израел. Надяваме се през следващите шест месеца да придвижим напред споразумение за Близкия изток. Знаем, че мирът в Близкия изток е необходимо, фундаментално условие за мир в други региони, където терорът и конфликтите са се разпространили, подхранвани от радикализъм и идеологически и религиозен фанатизъм. Европейският съюз ще изпълни своята роля като допринесе за мирния процес чрез ангажираността отново да започне преговори. Знаем какви са целите и условията. Знаем, че диалогът трябва да включва признаването на палестинската държава като едно от фундаменталните условия за него.

(Ръкопляскания)

Да работим с Израел означава да работим за мир. Ако не работим с Израел, въпреки критиките, които заслужаваме за много от своите действия, няма да видим мир на хоризонта. Да работим с Палестина означава да работим за нейното право на държава, територия, да може да види просперитет на хоризонта и да се справи с всички нерешени въпроси. Ще правим това упорито и, разбира се, със съдействието на други големи международни играчи.

По отношение на Латинска Америка. Латинска Америка е млад, изключително жизнен континент, с голямо бъдеще. Той има население от 500 милиона души и е обект на значително влияние от Европа не само значително влияние от Испания, но и значително влияние от Европа, защото сега там съществуват демократични и прогресивни ценности след дълъг период от време и някои трудности, свързани с неговата стабилност и консолидиране като група нации. На срещата на върха на Латинска Америка искаме да постигнем или да осъществим напредък към търговски споразумения с Меркосур, с Централна Америка и с Андската общност. Всичко това е в интерес на развитието и прогреса и за Латинска Америка, и за европейските икономически интереси, които според мен също трябва да бъдат защитавани.

Европейски интереси. Когато стана въпрос, и с това се съгласиха други членове, за политиките на Съюза по отношение на равенството между мъжете и жените, считам, че това е много добър пример и политика за гражданството. Това са европейски интереси. Европейските интереси, които отстоявам в действията на външната политика, са интереси, които включват ценностите на това, което представлява Европа, които имат своя произход от Просвещението и всички културни, религиозни и граждански традиции, които са процъфтявали и са се развили в Европа. Да се стандартизира означава да се толерира, да се стандартизира означава да се зачита европейската традиция, най-доброто от европейската традиция, което означава, че това е земя на религиозна, идеологическа, политическа и културна свобода. Тази свобода изисква толерантност и равнопоставено отношение между всички вероизповедания и убеждения, така че демокрацията да може да бъде съвършена демокрация.

(Ръкопляскания)

Г-н председател, в основни линии исках да се спра на някои отделни включвания за моята страна, за Испания, от други страни, и по-специално споменаването от г-н Langen, конкретно споменаване на Испания за нашите икономически характеристики, на което се чувствам задължен да отговоря. Трябва да кажа, че когато започнах моето изказване тази сутрин, говорих като европейска държава, като проевропейска държава, благодарна да бъде в Европейския съюз, благодарна на онези държави, които насърчиха нашето влизане в Европейския съюз, която изживя голяма промяна и голям напредък през последните 25 години. Дотогава, че откакто влязохме в Европейския съюз намалихме разликата в дохода на глава от населението с 15 пункта, надвишавайки сегашната средна стойност за Европа. Това стана благодарение на усилията на много испанци, на нейните работници и предприятия.

Понастоящем, след като постигнахме такъв значителен напредък, преживяваме икономическа криза, която влияе на заетостта. Вярно е, че имаме високо равнище на безработица, както стана по време на кризите от 70-те и 90-те години. Това е характерно за нашата страна, така както когато има растеж създаваме повече заетост от други страни. Но мога да уверя г-н Langen, ако темпът на безработицата нарасне в неговата страна утре, който и да я управлява, моят отговор като политически лидер, като министър-председател и като проевропеец, ще бъде отговор на подкрепа и солидарност, а не на контраобвинение, какъвто беше Вашият отговор в Парламента тази сутрин.

(Ръкопляскания)

Това би бил отговор на подкрепа и солидарност. Така чувствам нещата аз и като европеец с възхищението, което изпитвам към Вашата страна, се надявам, че това няма да се случи.

Накратко, г-н председател, ще работим по време на това председателство за европейски проект на солидарност, на сътрудничество, на по-голямо икономическо единство, на реформи и на убеждения. Благодаря, че споменахте г-н Алмуня, наред с други причини, защото той беше предложен от мен за задълженията, които поема. Знаем също, че през следващите шест месеца Парламентът може да разчита на сътрудничеството, уважението и благодарността на моята страна и моето правителство, и че в края на това председателство аз ще бъда тук, ще дам изчерпателен отчет и ще отговоря на всякакви въпроси, поставени с уважение и солидарност.

(Ръкопляскания)

Председател. – Благодаря Ви, г-н Сапатеро, за Вашето изказване. Нашето сътрудничество, сътрудничеството между Европейския парламент и испанското председателство, е много важно. Ние работим в областта на създаването на закони, ето защо правителствата на последователните председателства са от съществено значение за нас за осъществяване на законодателния процес.

Писмени изявления (член 149)

Jean-Pierre Audy (PPE), в писмена форма. – (FR) Одобрявам изказването на министър-председателя на Кралство Испания, особено баланса между икономиките, социалните въпроси и околната среда. Подкрепям идеята за социален пакт на базата на социални партньори, защото освен че това е условие за реализиране на голяма социална амбиция, аз съм убеден, че това е и фактор за икономическите резултати на Европа. По време, когато Иберийският полуостров държи две важни председателства (на Съвета на Европейския съюз чрез испанския министър-председател Хосе Луис Родригес Сапатеро и на Европейската комисия чрез Жозе Мануел Барозу от Португалия), съжалявам, че испанското председателство не е показало способността си да допринесе допълнителна политическа стойност в отношенията с континента Америка извън САЩ и Канада. Може да се съжалява, защото шестата среща на върха Европейски съюз-Латинска Америка/Карибите (ЕС-ЛАК) е предвидена да се състои през първата половина на 2010 г., докато срещите на върха ЕС-Мексико и ЕС-Бразилия ще се състоят съответно през първата и втората половина на 2010 г. Искам да се възползвам от това изказване, за да изразя отново моето съжаление, че новият председател на Европейския съвет, който беше избран в средата на ноември и пое длъжността на 1 декември 2009 г., още не е дошъл да поздрави членовете на Европейския парламент или просто да им изпрати съобщение.

Elena Băsescu (PPE), в писмена форма. – (RO) Искам да изтъкна, че бях член на делегацията на комисията по външни работи, която изготви приоритетите за испанското председателство в Мадрид през октомври 2009 г. Въз основа на знанията ми за тези цели, аз си отбелязах точки, които са общи с тези на Румъния.

Главният интерес на испанското председателство е Средиземноморието, което може да доведе до големи ползи и за Румъния. Румънските фирми ще имат възможността да се върнат на пазари в Средиземноморието (в държави като Алжир, Турция, Сирия и Египет). Основната обща цел е да се гарантира енергийната сигурност на Европейския съюз, като Румъния влезе в дневния ред в тази област: „Набуко“, трансевропейския нефтопровод Констанца-Триест и взаимното свързване на газовите мрежи в съседни държави: Румъния-Унгария, (Арад-Сцегад), Румъния-България (Гюргево-Русе) Исачеа и Негру Вода.

Същевременно считам, че испанското председателство трябва да обърне особено внимание на страните от Източното партньорство. Румъния има важна политическа цел, която е Република Молдова да бъде включена, от гледна точка на бъдещото ѝ присъединяване, в групата на държавите от Западните Балкани. Преговорите за подписване на споразумение за асоцииране между Европейския съюз и Република Молдова започнаха в Кишинев на 12 януари 2008 г. В момента Молдова се нуждае от финансова и политическа подкрепа. Това трябва да е приоритет и за сегашното председателство, и за следващите.

Dominique Baudis (PPE), в писмена форма. – (FR) Г-н председател, през следващите шест месеца Вие ще заемате ротационното председателство на Европейския съюз. Очакват Ви много предизвикателства в областта на външната политика, особено във връзка с южния бряг на Средиземноморието. Какво възнамерявате да направите за рестартирането на Съюза за Средиземноморието със седалище в Барселона? Генералният секретар на Съюза за Средиземноморието беше назначен неотдавна. Как виждате Вашето сътрудничество с първия генерален секретар на Съюза за Средиземноморието? Необходима ни е амбициозна политика за Средиземноморието, която надхвърля икономическите партньорства, за да проправи път за истински политически партньорства.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), в писмена форма. – (LT) Испания поема щафетата на председателството на Европейския съюз, точно когато Договорът от Лисабон влиза в сила. Това означава, че председателстващата държава ще може да си сътрудничи по-тесно с Европейския парламент за осъществяване на своята амбициозна програма. Подкрепям най-важните приоритети, предвидени в дневния ред на Испания, за стратегия „ЕС 2020“,

запазването на заетостта и социалния прогрес, за инициативите в областта на образованието и иновациите и по въпросите на енергийната сигурност. Като член на Парламента от Литва за мен е много важно председателстващата страна да продължи реализирането на стратегията на ЕС за региона на Балтийско море, приета по време на шведското председателство. Тези години са години на борба на Европа с бедността и социалната изолация. Искам да помоля Испания да вземе необходимите мерки по време на председателството си за борба с бедността и за запазване на минималните социални гаранции. Швеция, държава в северната част на ЕС, имаше успешно председателство, и аз пожелавам на южната държава Испания ползотворна работа за доброто на гражданите на ЕС.

Cristian Silviu Buşoi (ALDE), *в писмена форма*. – (RO) Искам да привлека вниманието на испанското председателство към редица въпроси, които считам за приоритети и за които считам, че трябва да намерим решения през предстоящите месеци. Правата на пациентите при трансграничното здравеопазване трябва да се третира като приоритет, тъй като всички пациенти в Европа трябва да се ползват от равни права. Призовавам председателството да положи усилия за деблокиране на ситуацията на равнището на Съвета по това дело. Искам също така председателството да даде своята подкрепа на директивата относно информирание на широката общественост за медицински продукти, за които се изисква рецепта, на която Съветът се противопоставя. Поддържането на статуквото в тази област не е от полза за пациентите или фармацевтичната промишленост. Стопанският сектор изисква подкрепа, за да можем да излезем от икономическата криза, особено в новите държави-членки, които имат сериозни проблеми в тази област. В това отношение считам, че подкрепата за малките и средни предприятия е абсолютно наложителна. Испанското председателство трябва да покаже силна подкрепа за директивата за борба срещу закъснели плащания по търговски сделки, която е жизнено важна за малките и средни предприятия. Пожелавам на испанското председателство успех в постигането на неговите приоритети и в намирането на решения на предизвикателствата, пред които е изправен настоящем Европейският съюз.

Proinsias De Rossa (S&D), *в писмена форма*. – (EN) Целта на Европа е цялостно мирно споразумение в Близкия изток, в основата на което лежи решение с две държави. Искаме сигурна държава за израелците и жизнеспособна демократична държава за палестинците на базата на границите от преди 1967 г. Но ни остава малко време за постигане на такова решение. Ясната декларация на Съвета от 8 декември трябва да бъде придвижена напред от Вас енергично и решително. Създаването на условия за предварителни палестински избори е ключ към напредъка. Европа трябва да даде да се разбере, че ще работи с избраните в нови избори независимо от политическата им принадлежност въз основа на ангажимент за прилагане на споразумения, приети от палестинския народ. Европейската политика от сега нататък по отношение на Израел, Палестинската власт и Хамас трябва да бъде обусловена от тяхното пристъпване без забавяне към сериозни преговори на заключителен етап на базата на Пътната карта на Четворката и арабската мирна инициатива. Трябва да настояваме за израелската обсада на Газа и ужасяващите човешки страдания, които тя причинява на 1,5 милиона жители, да бъдат прекратени веднага и без предварителни условия. Ако Европа не предприеме смели стъпки сега и не насърчи САЩ да направят същото, ситуацията може много бързо да стане необратима.

Ioan Enciu (S&D), *в писмена форма*. – (RO) На сегашното испанско председателство е поверена важната задача да изготви проект на план за действие за реализиране на Програмата от Стокхолм. Този план трябва да включва сред най-важните си цели целия пакет от въпроси, свързани с имиграцията и убежището, граничните контролни пунктове и сигурността, както и борбата с организираната престъпност и тероризма. Накратко, да гарантира сигурността на гражданите на ЕС.

Постигането на тези цели ще изисква в бъдеще още по-широк обмен на информация между институции и специализирани агенции, както и консолидиране на базата данни на ЕС, и следователно постоянно събиране на лични данни за гражданите. Трябва обаче да бъде поддържан стабилен баланс между гарантирането на сигурността и спазването на правото на неприкосновеност на личния живот на гражданите. Трябва да се подкрепи постигането на консенсус на държавите-членки във връзка с намирането на разумно съотношение между двете споменати цели.

Спазването на основните права на човека трябва да бъде ключова цел за всички европейски политики и на него трябва да се обърне най-голямо внимание от трите държави, които ще поемат председателството на ЕС през следващите 18 месеца.

José Manuel Fernandes (PPE), *в писмена форма*. – (PT) Пожелавам на испанското председателство цялостен успех. Испания е първата държава-членка, която вдъхва живот на новия институционален модел, който влезе в сила с Договора от Лисабон.

Надяваме се, че приоритетът, вече заявен от министър-председателя Родригес Сапатеро — да изведе Европа от кризата и да консолидира възобновяването на икономическия растеж — ще бъде реализиран, и че ще можем да продължим да се борим с изменението на климата и да защитаваме енергийната сигурност. Важно е също да бъде приета интегрирана политика по отношение на горското стопанство и да се стремим към по-голяма ефективност в управлението на водите.

В тази Европейска година за борба с бедността и във времето на икономическа криза се надяваме, че ще има консолидирани политики за най-уязвимите членове на обществото. Надявам се, че държавите-членки и европейските институции ще си сътрудничат, за да може ЕС да стане по-процъфтяващ и единен и да има по-голямо присъствие на международната сцена.

Надявам се също така отношенията между Португалия и Испания да укрепнат по време на това председателство. Всички осъзнаваме взаимната зависимост и взаимната свързаност на нашите икономики. Добър пример за единство на усилията е Иберийската лаборатория по нанотехнологии в Брага, която ще даде възможност за разработването на научни изследвания, иновации и получаване на знания, и ще спомогне за постигане на по-голяма конкурентоспособност на нашите фирми.

Carlo Fidanza (PPE), *в писмена форма*. – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, действащият председател на Съвета изложи своите приоритети. Това са все важни въпроси, но оглушителната тишина по отношение на борбата с незаконната имиграция, определена като неприоритетна, е несъмнена.

Не се споменава укрепване на програмата Фронтекс, нито необходимостта да се направят споразуменията за разпределяне на безантите по-обвързващи; не е поет ангажимент за укрепване на сътрудничеството с държавите на заминаване на незаконните мигранти или за подкрепа в рамките на ООН за необходимостта от установяване на място на идентификационни центрове за търсещите убежище, където ще се проверява кой има право на убежище.

Този пропуск е много сериозен признак, че се отклоняваме от позициите, утвърдени неотдавна от Европейския съвет, и от позицията на италианското правителство, което винаги се е борило да постави въпросите, свързани с контрола на имиграцията, начело в дневния ред на Европа.

Надявам се, че испанското председателство освен да отправя общи призови за правата на човека, може и да преразгледа своите приоритети и да действа по ангажиментите, свързани с имиграцията, поети от предишните действащи председатели на Съвета. Ще продължим да оказваме натиск върху г-н Сапатеро и неговото правителство докато това не стане.

Livia Járóka (PPE), *в писмена форма*. – (HU) Приветствам факта, че в програмата на испанското председателство е вписано осигуряване на равни възможности за жените и мъжете като приоритет по отношение на европейския пазар на труда, наред със селскостопанското развитие и отношенията с трети страни. Приветствам и това, че програмата поставя ударение върху борбата с насилието между половете и защитата на жертвите на такива престъпления, като същевременно подчертава измежду общите цели ролята, която играе равенството между половете за растежа на Европейския съюз. Изключително важна крачка е, че в главата за борба с дискриминацията председателството поема ангажимент да намали съществуващата разлика в трудовите възнаграждения на мъже и жени, като подкрепя пътната карта за равенство между половете за периода 2011-2015 г., установяването на Европейски център за наблюдение на половото насилие и организиране на форум за оценка на резултатите към днешна дата и бъдещите предизвикателства на Пекинската платформа за действие на ООН. Въпреки че програмата не споменава своите планове за социална интеграция на ромите, наистина се надявам председателството да продължи работата, започната от неговите предшественици и в светлината на Европейската година за борба с бедността и социалното изключване ще използва всички средства за подкрепа на социалната и икономическа интеграция на ромите, най-голямото и най-уязвимо малцинство в Европа. Освен това се надявам, че на срещата на върха, която ще се състои на Международния ден на ромите в Кордоба, испанското председателство ще допринесе много за бързото финализиране на европейската стратегия за ромите, която се оформя в момента.

Ádám Kósa (PPE), *в писмена форма*. – (HU) Доволен съм да чуя за програма за „иновативна Европа“, представена от испанското председателство, защото тя определя ускореното разработване на политика по отношение на туризма като приоритет, включително съобразяване с гледните точки на туристите по отношение на политиките на ЕС свързани с отрасъла. За тази цел председателството се концентрира върху създаване на европейски модел на туризъм, като взема предвид и груповия туризъм. Обръщам Ви внимание на факта, че интересите на лицата с увреждания също трябва да бъдат взети предвид в максимална степен. Освен това в областта на транспорта председателството предлага подкрепа за интелигентни транспортни системи, с което съм напълно съгласен, и тук използвам възможността да повторя: Европейският съюз трябва да прекрати

правната практика на приемане и поддържане в сила на толкова много регламенти, колкото транспортни средства има. Понастоящем хора с различни транспортни потребности не получават транспортни услуги на едно и също равнище, въпреки че всички имат едни и същи права на пътници. Предлагам председателството да вземе предвид изявлението на Сийм Калас, кандидат за член на Комисията, в което той споменава свободното движение като една от най-фундаменталните свободи на европейските граждани, демонстрирана в съвременния транспорт. Кандидатът за член на Комисията се съгласява с инициативата и обещава да създаде унифициран кодекс на поведение, валиден за всички сектори на транспорта. По този начин той може да осигури през своя мандат всички европейски граждани да имат ясни и прозрачни права, а испанското председателство може и трябва да играе главната роля.

Krzysztof Lisek (PPE), *в писмена форма.* – (PL) Много съм доволен, че политиката на добросъседство е сред приоритетите на испанското председателство. Знам колко е важно за Испания да развива сътрудничеството с държавите от Средиземноморския басейн и значението, което Испания придава на концепцията на Съюза за средиземноморския регион. Разбирам, че това засяга много държави, които са съседки на ЕС и важни икономически партньори на Съюза. Още по-доволен съм да чуя декларациите на г-н Сапатеро и други представители на испанското председателство, че искат да продължат усилията на своите предшественици, особено на чехите и шведите, да развиват сътрудничеството с източните съседи на ЕС по-специално с държавите, включени в програмата на Източното партньорство, предложена от Полша и Швеция. В този контекст искам да призова председателството и лично г-н Сапатеро да обърнат особено внимание на ситуацията в Беларус. Изключително важно е да се преосмисли стратегията по отношение на Беларус и да се следи вътрешната политика на страната. ЕС трябва да поиска беларуските власти да спазват правата на човека и да променят отношението си към институцията на гражданското общество. Г-н Сапатеро подчерта значението на правата на човека. За съжаление в Беларус все още има политически затворници, а отношението на властите към демократичната опозиция, свободните медии и неправителствените организации, включително организациите на етническите малцинства, е далеч от европейските стандарти. Демократизацията и зачитането на основните граждански права е фактор, който трябва да бъде условие за развитието на сътрудничеството между ЕС и Беларус в рамките на Източното партньорство.

Elżbieta Katarzyna Łukacijewska (PPE), *в писмена форма.* – (PL) Един от приоритетите на испанското председателство е стимулирането на икономиката на ЕС, което ще се постигне с одобряване и реализиране на Европейска стратегия за устойчиво развитие до 2020 г. Представеният от Комисията документ показва, че се касае главно за насърчаване на икономика, основана на знания, и по-екологично съобразна икономика. Друга идея, предложена от Испания, е система от финансови наказания, включваща примерно намаляване на субсидиите от бюджета на ЕС за държави, които не постигнат целите, заложили в стратегията. Испания вече се отказва от тази идея в отговор на съпротивата от много държави и групи по интереси.

Аз обаче имам един въпрос: защо не бяха проведени консултации преди да бъде обявена една толкова революционна идея? Не разбира ли Испания, като има предвид собствения си опит, че по-бедните държави могат да имат проблеми с изпълнението на толкова амбициозни условия, не поради липса на воля, а защото не могат? Не считате ли, г-н Сапатеро, че въвеждането на допълнителни наказания ще предизвика ефект, противоположен на замисления, че ще доведе до появата на още по-големи диспропорции в развитието на конкретни региони и че това ще отслаби целия Съюз? Всички искаме силен Съюз, а силен Съюз означава Съюз от силни съставни части. Политиката за намаляване на различията между регионите работи, затова нека не пропияваме резултатите от нея с драстични мерки.

Iosif Matula (PPE), *в писмена форма.* – (RO) Г-н председател, госпожи и господа, искам да приветствам факта, че испанското председателство възприе задачата да гарантира енергийната сигурност на Европейския съюз като приоритет. Като имаме предвид това, разнообразяването на източниците за снабдяване с газ е жизнено важно чрез завършване на проекта „Набуко“ навреме. След подписване на междуправителственото споразумение за „Набуко“ Европейският съюз трябва да предприеме действия.

Искам да подчертая, че приоритетите на испанското председателство трябва да включват и отношенията с държавите от Източното партньорство. В това отношение считам, че за нас е важно да окажем повече политическа подкрепа за успешното завършване на преговорите, които започнаха неотдавна между ЕС и Република Молдова. Тези преговори трябва да доведат до подписване на споразумение за асоцииране, което ще отбележи значителна крачка в прилагането на европейските ценности в тази европейска държава в непосредствена близост до ЕС. Считам, че за нас е жизнено важно да изпратим положителен сигнал до гражданите на Република Молдова, повечето от които се обявяват в подкрепа на коалицията „За европейска интеграция“ на изборите през 2009 г.

Andreas Mölzer (NI), в писмена форма. – (DE) Изглежда доста странно, че испанското председателство ни призовава да се борим с икономическата криза и иска да направи задължително реализирането на целите на икономическата политика. От страна, чиято безработица, почти 20%, е два пъти по-голяма от средната за Европа, това звучи абсурдно. Още по-лошо е, че тя подкрепя старата идея за европейско икономическо управление. Такова нарушение на принципа на субсидиарност трябва да бъде отхвърлено възможно най-остро. ЕС трябва да остане съюз на многообразието и национални държави — той дължи това на своите граждани.

Той дължи на своите граждани и най-после да говори на прост език в преговорите с Турция. Испанското председателство си затваря очите за реалността, с други думи за факта, че Турция не е част от Европа нито географски, нито от духовна и културна гледна точка. Етническите и религиозни малцинства продължават да бъдат дискриминирани в тази анадоолска държава и Анкара упорито отказва да признае Кипър, която е държава-членка на ЕС. Да се казва тук, че конфликтът, който продължава от десетилетия, скоро ще има „положителни резултати“, не е нищо повече от благородна лъжа. Дори само по финансови причини ЕС не би могъл да се справи с присъединяването на Турция. Един масиран приток на турци и експлозивното разрастване на паралелни общества накрая ще довършат ЕС. Крайно време е да прекратим преговорите за присъединяване с Анкара веднага и да работим за осигуряване на привилегировано партньорство.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE), в писмена форма. – (RO) Приветствам факта, че испанското председателство възприема в селскостопанския сектор приоритети, които са наистина най-важните измежду целите за периода: продължаване на разискванията по бъдещето на общата селскостопанска политика и нагаждането на общата селскостопанска политика към непрекъснато променящите се реалности на днешна Европа.

Освен това забелязах други важни идеи в програмата на испанското председателство: гарантиране на достатъчно ресурси за европейското селско стопанство и продължаване на процеса на премахване на квотите за мляко съобразно резултатите от проверката на състоянието. Не на последно място, приветствам вече провеждащите се дискусии по време на първото заседание на Съвета по земеделие и рибарство в понеделник за по-добре функционираща верига за снабдяване с хранителни продукти с цел да се контролират колебанията на цените и да се осигури по-справедливо разпределение на излишъка в тази верига. Това са все амбициозни цели и същевременно от фундаментално значение за гражданите на Европа.

Ślawomir Witold Nitras (PPE), в писмена форма. – (PL) Благодаря Ви, г-н Сапатеро, за Вашето встъпително изказване. В него обаче не се споменава ясно проблемът с огромните дефицити. Не мога да си представя, че испанското председателство няма да се заеме с този проблем и да го направи един от своите приоритети. Г-н Сапатеро, положението не само в Гърция, но и в Испания и други държави трябва да бъде Ваша най-важна задача. Не се ли опасявате, че ако не поставите под контрол публичните финанси в Испания, няма да има пари за закупуване на Вашите „електрически автомобили“? Сигурно са Ви казали, че кавалерските политики на някои европейски правителства, включително испанското правителство, намаляват конкурентоспособността на Европа, ограничават броя на предлаганите работни места в Европа и отлагат разширяването на еврозоната с нови държави само поради вътрешната нестабилност на Европа. Моля, посрещнете това предизвикателство със сериозно. Длъжен сте да го направите.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), в писмена форма. – (PL) Испанското председателство започва, тъкмо когато Договорът от Лисабон влиза в сила. Практиките, които ще бъдат развити в отношенията между постоянния председател на Европейския съвет и върховния представител по въпросите на външните работи и политиката на сигурност, от една страна, и другите институции на Общността и лидерите на държавите-членки, от друга, зависят до голяма степен от току-що започващото председателство. Тук искам да призова на новите институции да се отдаде максимално признание в съответствие с буквата на Договора и духа на предприетата реформа. Важно е Европейският съюз да говори на международната арена с един глас. Още по-важно е обаче неговият глас да не бъде игнориран, а да създава нови тенденции и да оказва ключово влияние, когато се вземат решения. За да се избегне повторението на ситуацията на конференцията в Копенхаген (COP 15), председателството трябва вече да предприема действия за създаване на атмосфера, която ще направи възможно да се вземат решения на срещата на върха COP 16, които съответстват на позицията на Европейския съюз. Съюзът трябва също така да говори единодушно по отношение на борбата с кризата и изграждането на нов финансов ред.

Ролята на председателството е да проявява активен интерес към всякакви интелектуални разсъждения относно промени в европейския икономически и социален модел, които се явяват в резултат от изводи, направени по време на сегашната икономическа криза. От своя страна обаче аз разчитам на съчувствената подкрепа на председателството за работа по реформата на общата селскостопанска политика. Това скоро ще бъде един от най-важните политически въпроси в Европейския съюз.

Joanna Senyszyn (S&D), *в писмена форма*. – (PL) Планът на испанското председателство включва важни цели, които трябва да бъдат постигнати, благодарение на които ще можем да се чувстваме сигурни в конкурентна и икономически силна Европа. Най-важните от тях според мен са три:

1. Решителни и бързи действия за забавяне на темповете на нарастващата безработица. Създаването на нови работни места изисква много подготвителна работа и голяма финансова подкрепа, включително за пазарни проучвания и обучение. 2010 г. е най-доброто време за хората да повишат квалификацията си и дори да се преквалифицират в съответствие с потребностите на икономика, която излиза от криза.

2. Борбата срещу домашното насилие, включително предложения проект за директива за защита от страна на ЕС на жертвите на домашно насилие. Машабът на това явление в Европа не оставя съмнение, че много жени се чувстват най-малко сигурни в дома си. Това е абсурдна ситуация, а тя също така компрометира държавите-членки на ЕС, защото те не се справят с този много важен социален проблем. Винаги до голяма степен тук е на политиките, защото те не се противопоставят достатъчно на насилието срещу жените и често се преструват, че то не съществува в толкова голям мащаб. Липсата на подкрепа в Европейския парламент за резолюция срещу насилието спрямо жените беше компрометираща за десницата. За щастие резолюцията беше приета с гласовете на левицата.

3. По-нататъшни действия в борбата срещу дискриминацията, включително напредък по нова директива срещу различните форми на дискриминация, и строги наказания за държави, които забавят прилагането на антидискриминационното законодателство на ЕС.

Czesław Adam Siekierski (PPE), *в писмена форма*. – (PL) И отново испанското председателство на ЕС идва в решаващо време. Преди осем години, през първата половина на 2002 г., Испания трябваше да се изправи пред предизвикателството за въвеждане на еврото като обща валута. Сега испанското председателство стои пред не по-малко значима задача — прилагане на разпоредбите на Договора от Лисабон. Разделението на компетенциите между председателството на държавите-членки и председателя на Европейския съвет ще бъде от голямо значение. Отдаването на приоритет на външна политика, която укрепва позицията на Съюза на световната арена, заслужава подкрепа. Но дали новоназначеният върховен представител по въпросите на външните работи и политиката на сигурност ще направи това? Тези опасения са резултат от изявленията на г-жа Аштън и нейното минало, но и от първите ѝ действия след встъпване в длъжност. Не предполагам, че трябва да убеждаваме някого, че борбата с кризата и нейните негативни икономически и социални последици още е необходима. Такива действия са особено в интерес на Испания, която беше засегната от рецесията изключително тежко. Как можем да се върнем към поддържането на критериите от Пакта за стабилност и растеж и от големите, и от малките държави-членки? Как трябва да бъде координирана борбата срещу кризата в Европа и по света? Едно допълнително предизвикателство, породено от разпоредбите на Договора от Лисабон, е необходимостта да се уреди сътрудничество в рамките на тройното председателство. Испания ще трябва да съгласува работата си с Белгия и Унгария. Особено важно е да се осигури плавен преход между отделните председателства, за да се запази приемствеността в работата. Желая успех на испанското председателство.

Bogusław Sonik (PPE), *в писмена форма*. – (PL) Г-н председател, искам да поздравя сърдечно испанското председателство. Трябва да призная, че имам конкретни очаквания от това председателство. Първо, защото един от приоритетите на испанското председателство е енергийната сигурност. Отбелязвам този факт с голямо задоволство. Това е нещо, което трябва да бъде приоритет за всяко следващо председателство. Искам да подчертая, че Планът за действие на ЕС за енергийна сигурност и солидарност е много важен елемент от енергийната сигурност. Приемствеността и ускоряването на работата по въвеждането му е въпрос от абсолютно решаващо значение.

Съгласен съм с принципите на испанското председателство по отношение на мерките за контрол на изменението на климата. Искам да привлека вниманието към това колко е важно да се съгласува процесът на информиране на гражданите на Европейския съюз за начините, по които могат сами да се борят с изменението на климата. Както показва неотдавнашната среща на върха в Копенхаген, волята на политиките сама по себе си не може да промени много. В тази връзка трябва да ангажираме европейците колкото е възможно повече и да ги убедим, че изменението на климата не е абстрактен процес, а нещо, което напротив, засяга всеки поотделно и всички нас заедно.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D), *в писмена форма*. – (HU) Като представител на Унгария — и част от тройното председателство на Испания-Белгия-Унгария — аз приветствам испанското председателство. Наистина е рядкост да се чуе гостуващ министър-председател да има толкова ясна визия за бъдещето на ЕС и програма за председателството, каквито чухме тази сутрин от г-н Сапатеро. Съгласен съм с идеята, че без реализирането на икономически съюз глобалната конкурентоспособност на Европа е изложена на риск. Четирите приоритета

за следващите десет години, описани от г-н Сапатеро, фактически определят най-важните стратегически цели. В интерес на Съюза като цяло, но особено за новите държави-членки, включително Унгария, е да намалят зависимостта си от енергия. Без „зелен икономически растеж“, цифров пазар, установяване на общ иновативен капацитет и истинско развитие на европейско образование Съюзът няма потенциал за обновяване.

Приветствам също решението на испанското председателство да ускори разискването на бъдещето на общата селскостопанска политика (ОСП). Времето ни притиска: първо, трябва да разработим рамката на ОСП и след това да я използваме като основа за бюджета, а не обратно. В противен случай бенефициерите на ОСП и цялата Общност ще загубят много. Унгарската Селскостопанска академия е важно място за обсъждане на бъдещето на ОСП в Унгария; надявам се, че испанското председателство ще може да присъства на събитието през 2010 г.

Nuno Teixeira (PPE), *в писмена форма*. – (PT) Испанското председателство идва в стратегически важен момент за Европа. Фактът, че то започва, точно когато Договорът от Лисабон влиза в сила, увеличава неговата отговорност за ефективното приложение на новия Договор, което е предпоставка за развитието на неговата програма.

С нетърпение очаквам разискването за бъдещето на политиката за сближаване и се опитвам да се уверя, че то включва и въпроса за териториалното сближаване. Като член на ЕП от най-крайните региони на Европа вниманието ми е съсредоточено върху това какво ще прави новото председателство с политиката за развитие на островните региони.

Срещата на върха ЕС-Мароко със сигурност ще бъде идеален форум за стимулиране на атлантическата зона на сътрудничество Европа-Африка, особено чрез сътрудничество между Мадейра, Азорските острови, Канарските острови и съседните държави. Аз ще се ангажирам с нея изцяло.

Поради своята географска и историческа близост Португалия, и по-специално най-отдалечените ѝ региони като Мадейра, очакват с нетърпение да видят как испанското председателство възнамерява да реализира и развие нова европейска стратегия за тези региони.

В този контекст ще следя отблизо действията на председателството за реализиране на препоръките на Комисията, направени в „Най-отдалечените региони: преимущество за Европа“, и обсъждането на бъдещите финансови перспективи.

Silvia-Adriana Țicău (S&D), *в писмена форма*. – (RO) Испанското председателство трябва да финализира институционалната подготовка за прилагането на Договора от Лисабон. Определянето на нови правила за комитология е ключов елемент от законодателния процес. Има няколко досиета, включително директивата относно енергийните характеристики на сградите и директивата относно интелигентните транспортни системи, чието приемане зависи от това колко бързо ще бъдат изготвени тези правила за сътрудничество между институциите. Освен това икономическата криза оказва тежко въздействие върху европейските граждани, които губят работните си места и се надяват, че ще бъдат очертани мерки, които да улеснят икономическото възстановяване. Стратегия „ЕС 2020“ трябва да намери решения, които да отговорят на тези очаквания. Ето защо тройният формат на Европейския съюз, включващ испанско, белгийско и унгарско председателство, трябва да подсили социална Европа като създаде работни места и подобри условията за живот на европейските граждани. Не на последно място, 2010 г. отбелязва средата на периода на финансовата прогноза за 2007-2013 г. Тази година държавите-членки имат уникална възможност да преразгледат оперативните програми, за да доведат до максимум усвояването на средства от европейските фондове и да реализират проекти, които могат да създадат работни места и да подобрят качеството на живота на европейските граждани. Настоятелно призовавам испанското председателство, наред с всички държави-членки, да се възползват максимално от преразглеждането в средата на периода с цел да постигнат икономическо възстановяване през 2012-2013 г.

Georgios Toussas (GUE/NGL), *в писмена форма*. – (EL) Приоритетите на испанското председателство във връзка с ефективното прилагане на реакционния „Договор от Лисабон“ и насърчаването на антисоциалната Лисабонска стратегия чрез стратегията „ЕС 2020“, укрепването на Европейския здравен комитет (CDSP), както и ударът върху демократичните права и свободи в рамките на Програмата от Стокхолм, са приоритети на плутократията. В програмата на испанското председателство е заложена припряността на обединения европейски капитал с оглед подпомагането на капиталистическото реструктуриране и продължаването на нестихващия натиск върху правата и равнището на живот на обикновените хора и работническата класа. Този натиск е насочен главно към намаляване на работните заплати и пенсиите, пълния разпад на отношенията в промишлеността, цялостното прилагане на гъвкави и временни форми на заетост, унищожаване на системите за национално осигуряване и доходите на селските стопани чрез драстично съкращаване на бюджета на Общността за земеделие и животновъдство и намаляване на социалните преимущества, както и комерсиализация

на здравеопазването, социалното подпомагане и образованието чрез повишаване на спектъра на „обществените дефицити“ и прилагането на Пакта за стабилност. Пътят, очертан от монополистичния европейски капитал, предполага задълбочаване на империалистичната политика на Европейския съюз чрез нови политически и стратегически механизми за намеса, като например „Европейската служба за външна дейност“, както и повишаване на военизирането чрез „бойни групи“ и повишаване на тяхната обвързаност с НАТО.

Jarosław Leszek Wałęsa (PPE), *в писмена форма*. – (PL) Госпожи и господа, Испания ще ръководи Съюза за четвърти път. Въпреки това обаче за пръв път ще изпълнява тази дейност съгласно нови принципи, както и за пръв път ще извършва своята работа съвместно с новите институции, заложили в Договора от Лисабон. Тези обстоятелства придават особено значение на ролята на Испания и повишават отговорността пред нея предвид факта, че финансовата криза и промените в Европа съвпадат с влизането в сила на Договора от Лисабон. След сравнително успешното чешко председателство и професионализма на шведите вниманието на Европа сега е насочено към Иберийския полуостров. Представените приоритети — дейности по отношение на правата на европейските граждани, възобновяване на икономиката и финансовия контрол, поддържане на справедливостта и развитието на стратегия за вътрешна сигурност на европейските държави — и всичко това в периода на влизане в сила на новия Договор, са доста смели приоритети. Испания е изправена пред огромна възможност и голямо предизвикателство, защото новото законодателство трябва да бъде приложено на практика и приспособено към бързо променящата се световна обстановка. Ръководенето на Европейския съюз по време на световна финансова криза не е лесна задача. Все пак с нетърпение очаквам резултатите и ви пожелавам успех при въвеждането на „новия европейски проект“. Благодаря ви.

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: г-н LAMBRINIDIS

Заместник-председател

* * *

David-Maria Sassoli (S&D). – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, снощи италианската полиция арестува пет души, планирали нападение на мафията над наш колега, г-н Crocetta, член на ЕП и бивш кмет на сицилианския град Джела.

Според магистратите нападението можело да бъде извършено на всяка една дата, считано от днес, 20 януари. Припомням ви, че белгийските органи следва да осигурят съответната охрана на г-н Crocetta, който от известно време е под закрила в Италия, като това е достояние на председателството на Парламента.

Искам да помоля председателството да прояви солидарност към нашия колега от името на Европейския парламент и да предприеме действия за осигуряване на съответната защита на г-н Crocetta като член на ЕП.

6. Време за гласуване

Председател. – Следващата точка е гласуването.

(За резултатите и други подробности относно гласуването: вж. протокола)

6.1. Избор на Европейски омбудсман (гласуване)

Маргот Валстрьом, *заместник-председател на Комисията*. – (EN) Г-н председател, най-напред искам да поздравя Никифорос Диамандурос за избирането му за Европейски омбудсман.

Както беше посочено в миналогодишния му доклад, основната дейност е свързана с изграждането на доверие у гражданите към Европейския съюз и всички ние можем да се съгласим с това. Всички имаме важна роля да спомогнем за тази важна задача и като институция, и всеки от нас по отделно.

Отношенията между Комисията и омбудсмана винаги са били много добри и градивни. Смятам, че нашето сътрудничество е станало дори по-гладко и по-ползотворно.

Чрез своите проучвания Европейският омбудсман и неговият екип значително подпомогнаха развитието и укрепването на културата на услугите в рамките на Комисията. Бяха направени изключително важни изводи след посочените критични бележки; личи и нарастване на волята за постигане на благосклонни решения. Тази насока следва да бъде спазвана и знам, че Комисията ще продължи да следи отблизо дейността на омбудсмана и да приветства неговите предложения.

Предстоящите години ще бъдат интересни и ще представляват предизвикателство за омбудсмана. Разбира се, имам предвид новите възможности, предвидени в Договора от Лисабон. Както всички вие знаете, правото на добро управление е заложено в Хартата на основните права.

Не се съмнявам, че омбудсманът ще продължи да допринася за укрепването на демокрацията в Европа. Мерките за това са прозрачността и насочени към услуги институции. Всички носим отговорност да го подкрепим в това начинание.

Затова, още веднъж поздравления за Вашето назначение, като Ви желая всичко добро във важните задачи, които стоят пред всички нас.

6.2. Временно суспендиране на автономни мита от Общата митническа тарифа при внос на някои промишлени продукти в Мадейра и Азорските острови (A7-0001/2010, Danuta Maria Hübner) (гласуване)

6.3. Решение на Европейския парламент относно предложението за определянето на член на комисията, до която се извършва допитване преди назначаването на съдиите и генералните адвокати в Съда и Общия съд (гласуване)

6.4. Второ преразглеждане на Споразумението за партньорство АКТЬ-ЕС („Споразумение от Котону“) (A7-0086/2009, Eva Joly) (гласуване)

7. Обяснение на вот

Устни обяснения на вот

Избор на Европейски омбудсман

Vito Bonsignore (PPE). – (IT) Чрез настоящото гласуване Европейският парламент изрази своето доверие към Европейския омбудсман, чийто мандат ще продължи до края на нашия парламентарен мандат.

Трябва да подчертая, че настоящото гласуване е от полза за всички нас, за всички европейски граждани. Европейският омбудсман ще се занимава с жалбите на гражданите относно лошото управление на нашите институции. Омбудсманът говори пред Парламента, отговори на въпроси за това как да се постигне по-голяма прозрачност на работата му, подобряването на сътрудничеството между Парламента и служителите на омбудсмана, както и връзките с обществеността.

Ролята му в защитата на европейските граждани ще бъде от решаващо значение, както и при подпомагането на взаимоотношенията им с публичната администрация, а вероятно и в изграждането на чувството на принадлежност на гражданите към единна Европа. Намаляването на понякога неплодотворната тежест на бюрокрацията е цел, по която трябва всички да работим.

Европейският съюз ще бъде дори по-политически ангажиран, ако успее да направи гражданите съпричастни към своите дела. Ето защо се надявам, че новият омбудсман ще може да приложи миналия опит за бъдещото подобряване на добрите отношенията с европейските граждани.

- Доклад: Eva Joly (A7-0086/2010)

Alfredo Antoniozzi (PPE). – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, смятам, че нашият докладчик, г-жа Joly, както и всички политически групи, свършиха отлична работа относно съставянето на настоящия доклад, който силно подкрепям съвместно с моите колеги от групата на Европейската народна партия (Християндемократи).

В частност искам да изразя подкрепата си към тази част от доклада, в която се подчертава, че преговорите относно преразглеждането на Споразумението от Котону трябва да вземат предвид, от една страна, последствията от финансовата криза, и от друга страна — миграцията и най-вече необходимостта да се постави под контрол незаконната имиграция.

Всъщност това оказва изключително негативно влияние както на икономиките на държавите от АКТЬ, които вследствие на имиграцията губят работна сила и квалифицирани работници, необходими за напредъка, така

и на държавите от ЕС, които са най-засегнати от незаконната имиграция — държави като Италия, чиито възможности за приемане на имигранти имат икономически и професионални граници, които не могат да бъдат преминати с оглед избягването на социалния упадък.

Frank Vanhecke (NI). – (NL) Г-н председател, гласувах против доклада Joly, въпреки че смятам, че всички сме съгласни с един от основните аргументи в доклада, а именно, че имаме нужда да проведем политика за подпомагане на икономическото развитие на африканските държави с оглед борбата срещу изтичането на мозъци и предоставянето на възможност на африканците, владеещи различни умения, да бъдат полезни за развитието на техните държави. Разбирам и подкрепям това. Защо тогава същият доклад поддържа така упорито политиката за нова емиграционна вълна от африканските държави към Европа? Това всъщност насърчава изтичането на мозъци сред най-способните, приспособими и предприемчиви африканци. Смятам, че „синята карта“ ще има катастрофален ефект за Европа и ще има тежки последици за Африка и африканския народ. Не на последно място споменатата „циркулярна миграция“ е неосъществима мечта, тъй като имигрантите не се завръщат у дома и така се създават нови предпоставки за незаконна имиграция.

Daniel Hannan (ECR). – (EN) Г-н председател, нашият дневен ред през настоящата седмица, и особено днес, беше безсъдържателен и значително съкратен. Всички знаем защо. Седмичата премина в задушливи интриги. Бих казал интриги в задимените стаи, но понеже сме в Брюксел, ще ги нарека стаи за непушачи.

Чухме нелепостите на изслушванията. Явиха се кандидати, относно които ще кажа, че не съм чул нито един член на Парламента, който да смята, че можем да предоставим на 27 най-квалифицирани мъже и жени в целия Европейски съюз изключителните правомощия в ръцете на Европейската комисия. Те не само ще бъдат изпълнителният орган, но и ще имат правото да внасят закони — погледнато от всички страни, това е необикновено съсредоточаване на правомощия — и на всичкото отгоре те не са пряко отговорни пред избирателите. Това е най-привилегированият електорат в Европа — 736 членове на ЕП решават кой ще управлява континента.

Не е необходимо да сте евроскептик, за да сметнете това за осъдително. За мен е невероятно, че континентът, от който тръгва идеята за представително правителство и парламентарна демокрация, разпространил семената на демокрацията до далечни континенти, където те намират плодородна почва, сега трябва да прекъсне своя корен тук в Европа. Всички се срамуваме от настоящия ход на нещата.

- Доклад: Eva Joly (A7-0086/2009)

Syed Kamall (ECR). – (EN) Г-н председател, когато обсъждаме отношенията ЕС-АКТБ, на първо място трябва да бъде въпросът как да помогнем на хората в борбата с бедността в редица от тези държави.

В разговорите ми с предприемачи от въпросните държави те се оплакват от това, че дори 40 години след обявяването на независимостта за много от тях все още съществуват проблемите, породени от 40 години социализъм, все още са зависими от първични икономики, а също така са и твърде зависими от помощта.

Предприемачите в тези държави ми казват също, че ограниченията за търговия всъщност вредят на техните държави и че това оскъпява вноса на храни и медикаменти за най-бедните граждани. Те се оплакват от тарифните и нетарифни бариери на ЕС. Доволен съм, че ЕС-АКТБ до известна степен подема въпроса за някои тарифни бариери, ако не и за нетарифните такива.

Освен това съм доволен, че Комисията действително назначи звено, което подпомага предприемачите в развиващите се страни относно износа в ЕС. Не бива да забравяме, че първият принцип в подпомагането на най-бедните в борбата с бедността е насърчаването на търговията и подпомагането на предприемачите в по-бедните държави.

Philip Claeys (NI). – (NL) Г-н председател, само параграф 31, който призовава Комисията да включи принципа на „циркулярна миграция“ и нейното улесняване чрез издаването на циркулярни визи, беше достатъчна причина да се отхвърли доклада Joly. „Циркулярната миграция“ е мираж. Тя представлява нещо, което съществува в официалните документи на ЕС и други подобни, но — с някои изключения — не и в действителност. Циркулярната миграция се свежда до това, че на даден имигрант се издава ограничено разрешение за пребиваване, но след неговото изтичане той остава в Европа и преминава в нелегалност. Това е действителният резултат от така наречената циркулярна миграция. Циркулярната миграция е сериозна предпоставка за незаконната имиграция. Комисията, както и Парламентът, знаят това. Въпреки това обаче

понятието се използва отново и отново, за да се внуши на хората, че мнозина имигранти се връщат в своята родина далеч след изтичането на визата им. Ето защо ще постъпим добре, ако спрем да прикриваме истината възможно най-скоро.

Seán Kelly (PPE). – (EN) Г-н председател, с Ваше позволение искам само да обърна внимание на въпроса, свързан със спазването на времето за изказвания, защото твърде често в Парламента мнозина просрочват полагащото им се време и получават позволение за това. Някои дори удвояват определеното им време. Искам да призова председателя и заместник-председателите да използват чукчето си така, че да се спазва времето по правилник, и тези, които желаят да говорят по процедурата с вдигане на ръка и т.н., да имат възможност за това.

Писмени обяснения на вот

Избор на Европейски омбудсман

Alfredo Antoniozzi (PPE), в писмена форма. – (IT) Г-н председател, ролята на Европейския омбудсман за гражданите е от съществено значение с оглед правилното функциониране и прозрачността на европейските институции, представляващи 27 държави-членки и почти 500 милиона граждани. Искам да подчертая в Парламента значимостта на ролята на омбудсмана по отношение на закрилата на езиките на Европейския съюз, предвид многобройните жалби, получени през последните няколко години относно езиковата дискриминация, жалби, които се отнасят и до италианския език. Ето защо наистина съм доволен от преназначаването на Европейския омбудсман и му пожелавам спорна работа, приканвайки го да обърне дължимото внимание на езиковата закрила.

Vasilica Viorica Dăncilă (S&D), в писмена форма. – (RO) Приветствам преизбирането на Никифорос Диамандурос на длъжността Европейски омбудсман за още един мандат до 2014 г. Освен това подкрепям последователността на главните цели на омбудсмана: гарантирането на това, че гражданите на ЕС ще се радват на предимствата и преимуществата на Договора от Лисабон, както и постигането на по-добро сътрудничество с националните и регионални омбудсмани, осигурявайки по този начин по-голяма прозрачност на дейностите на европейско равнище.

Proinsias De Rossa (S&D), в писмена форма. – (EN) Изцяло подкрепям преизбирането на Никифорос Диамандурос за длъжността Европейски омбудсман. Европейският омбудсман разследва жалби срещу институциите и структурите на Европейския съюз. Омбудсманът трябва да бъде независим, непредубеден и безпристрастен обществен служител. Г-н Диамандурос доказва своя висок професионализъм и ефективността на работата си като защитник на гражданите. Той не прояви страх, критикувайки европейските институции, включително при необходимост и Европейския парламент. Сега, когато Хартата на основните права има същата законова сила както Договорите, съм уверен, че Хартата, и особено правото на добро управление, ще залегнат в основата на работата на г-н Диамандурос като омбудсман.

Diogo Feio (PPE), в писмена форма. – (PT) В Европа, която се стреми да бъде по-близо до своите граждани и да служи на хората, от основна важност е гражданите да могат да упражняват ефективен контрол над институциите и органите на ЕС. Именно в това отношение е належаща ролята на Европейския омбудсман, тъй като гражданите му съобщават за всякакви административни нередности, дискриминация, злоупотреби с властта или липса на такава или отказ да се отговори на определен въпрос, поставен пред дадена институция или орган на ЕС.

Във връзка с това приветствам избирането на нов Европейски омбудсман за следващите пет години и се надявам, че в своя мандат той ще бъде воден от основните ценности на Европейския съюз — свобода и справедливост. Това ще гарантира по-добри институции и възможността за ефективен контрол на европейските граждани върху тях, което е предпоставка за по-силен, по-справедлив и по-единен Европейски съюз.

José Manuel Fernandes (PPE), в писмена форма. – (PT) Дейността на Европейския омбудсман се състои в разглеждането на случаи на лошо управление на институциите и органите на Общността по негова собствена инициатива или след подаването на жалба. Това означава, че Европейският омбудсман подпомага изграждането на Европа за гражданите след влизането в сила на Договора от Лисабон и правното обвързване на Хартата на основните права на Европейския съюз. Трябва да се отбележи, че правото на добро управление е основно право на европейските граждани, постановено в член 41 на Хартата на основните права на ЕС.

През 2001 г. Европейският парламент одобри резолюция относно кодекса за добро административно поведение, който трябва да бъде спазван от институциите и органите на ЕС. Според мен този кодекс трябва да стане част от европейското право, което би било правно съгласувано в Европейския съюз и би гарантирало придържането към основните принципи от страна на институциите на Съюза при взаимодействие с гражданите. От съществена важност е европейските граждани да познават своите права и да знаят как да ги защитават или да ги възстановят в случай, че са били нарушени.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (S&D), *в писмена форма.* – (PL) Г-н председател, в Европейския парламент всъщност сме оценявали работата на г-н Диамандурос като омбудсман всяка година при разискването на представените от него годишни доклади и оценките винаги са били най-високи. По време на двата мандата в своята работа г-н Диамандурос предприе многобройни инициативи, за да повиши осведомеността относно работата на омбудсмана, което всъщност способства за увеличаване на броя на гражданите, ползващи неговото съдействие. Последните данни от 2008 г. сочат, че броят на постъпилите жалби е 3406 в сравнение с 3211 през 2007 г. Струва си да се отбележи, че омбудсманът не се ограничава само с проучване на жалби, които са допустими, но и предоставя информация относно възможността за предявяване на права при жалби, които всъщност не се отнасят до неговата компетенция.

Освен това г-н Диамандурос постави началото на ценно сътрудничество между омбудсманите във всяка държава-членка, което даде възможност за обмяна на информация и добри практики. По негова инициатива в службата на всеки национален омбудсман бяха назначени служители за връзка, а в „Бюлетин на омбудсмана“ се публикува информация относно въвеждането и прилагането на европейското право. Ето защо искрено поздравявам г-н Диамандурос за неговите постижения и за неговото преизбиране за Европейски омбудсман и разчитам на плодотворно сътрудничество по време на настоящия мандат на Европейския парламент.

Alan Kelly (S&D), *в писмена форма.* – (EN) Уважаеми колеги, искам да изразя признателност към работата на нашия омбудсман Никифорос Диамандурос. Той изпълни своите задължения в съответствие с всички правила независимо и почтено, защитава принципа, че институциите на ЕС трябва да бъдат прозрачни. Колеги, нека бъдем откровени — нашите граждани не участват в европейските дела така, както бихме искали. Ето защо е необходимо институциите на ЕС да функционират при пълна прозрачност. Досега настоящият омбудсман показва способност да действа съгласно този принцип и затова приветствам неговото повторно назначаване. Много благодаря.

David Martin (S&D), *в писмена форма.* – (EN) Много съм доволен, че Никифорос Диамандурос беше преизбран за Европейски омбудсман. Той беше много добър защитник на гражданските права. Доволен съм, че ще продължи тази дейност.

Andreas Mölzer (NI), *в писмена форма.* – (DE) При гласуването за избор на омбудсман гласувах за Pierre-Yves Monette. Той беше единственият, който положи усилие да се представи на независимите членове на Европейския парламент и да отговори на техните въпроси.

Czesław Adam Siekierski (PPE), *в писмена форма.* – (PL) Днес постигнахме решение относно избора на Европейски омбудсман. Настоящият избор е от изключителна важност за гражданите на Европейския съюз, защото Европейският омбудсман се занимава със защитата на правата на човека. Той разглежда жалби, внесени от граждани на ЕС относно нередности в европейските институции. По този начин европейците могат да упражняват някакъв контрол върху всеки орган, служба, институция и агенция в Съюза.

Ето защо е от изключителна важност нашите граждани да са наясно със своите права. Необходимо е да знаят, че след влизането в сила на Договора от Лисабон тяхното влияние върху функционирането на европейските институции нараства. Освен това според новия омбудсман Европейският омбудсман ще има по-тясно сътрудничество с други европейски институции. Радостно е и това, че гражданите от новите държави-членки се възползват от възможността да подават жалби — свидетелство за това е относително високият брой жалби, регистрирани в предходните години. Това показва, че жителите на новите държави-членки се интересуват от въпроси, свързани с Европейския съюз и не са безразлични към ЕС.

- Доклад: **Danuta Maria Hübner (A7-0001/2010)**

Luís Paulo Alves (S&D), *в писмена форма.* – (PT) Гласувах в подкрепа на доклада относно временното суспендиране на автономни мита от Общата митническа тарифа при внос на някои промишлени продукти в автономните области Мадейра и Азорските острови, тъй като това цели повишаването на конкурентоспособността на местните икономически субекти (производители, дистрибутори, търговци на едро и търговци на дребно). Това ще подсили по-стабилно равнище на заетост на Азорските острови и преодоляването на икономическите проблеми поради местоположението на островите.

Временното суспендиране на митата, което позволява на местните икономически субекти в Мадейра и Азорските острови да внасят известно количество суровини, части, компоненти и крайни безмитни продукти от областта на риболова, земеделието, промишлеността и услугите, предоставя благоприятни условия за дългосрочни инвестиции.

Освен това настоящите мерки ще подпомогнат до известна степен малките и средните предприятия и местните селски стопани, създавайки предпоставки за нови работни места и инвестиции в най-отдалечените райони. Предвид настоящата икономическа криза необходимостта от конкретни мерки за насърчаване на икономическата дейност и сигурността на работните места е от първостепенна важност.

Jean-Pierre Audy (PPE), *в писмена форма*. – (FR) Гласувах в подкрепа на резолюцията относно предложението за регламента на Съвета за временно суспендиране на автономни мита от Общата митническа тарифа при внос на някои промишлени продукти в автономните области Мадейра и Азорските острови въз основа на доклада на моя уважаван полски колега, г-жа Hübner. Регионалните органи в Мадейра и Азорските острови, съвместно с правителството на своята държава-членка, Португалия, изискаха временното суспендиране на мита от Общата митническа тарифа за насърчаването на конкурентоспособността на местните икономически субекти и стабилизиране нивото на заетост в тези най-отдалечени райони на Съюза. Напълно поддържам Съюза в подкрепата му по отношение на особеностите на най-отдалечените региони, при условие че тази толерантност не подхранва спекулации и не се отклонява от първоначалната си цел.

Zigmantas Balčytis (S&D), *в писмена форма*. – (LT) Подкрепям предложението на Комисията относно временното суспендиране на автономните мита от Общата митническа тарифа, тъй като смятам, че Европейският съюз трябва да покаже, а не само да обяви своята солидарност към региони, борещи се с последиците от икономическата криза. Смятам, че настоящите мерки са съгласувани с Европейския план за икономическо възстановяване, защото икономическата криза засегна различни държави-членки и региони в ЕС по различен начин. Поради това трябва да осигурим мерки за посрещане на особените икономически нужди на всяка държава-членка в региона.

Тъй като тези острови са зависими от туризма, а туризмът запада, съществува нарастваща опасност от безработица и срыв на малките и средни стопански субекти, като това ще засегне особено тежко населението на тези отдалечени острови. Чрез прилагането на мерките за освобождаване от мита Общността трябва да гарантира и постигането на главната цел — насърчаването на местното предприемачество и подпомагането на местните селски стопани и малките и средните стопански субекти да оцелеят в настоящия труден период — както и това, че тези принципи ще бъдат приложени и в други държави-членки на ЕС.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), *в писмена форма*. – (PT) Развитието на най-отдалечените региони е сериозно затруднено от фактори като структурата на обществото и икономиката, крайната отдалеченост и островното им положение, което се характеризира с малка територия, труден терен и климат, както и икономическата им зависимост. Това означава, че е от критична важност Европейският съюз да продължи да обръща особено внимание на тези региони, набелязвайки проблеми и области със скрит потенциал, изследвайки техните различия и слабости, така че да може да въведе политики и мерки, подходящи за тяхното икономическо и социално развитие. Приветствам предложението за регламент на Съвета, тъй като това представлява стъпка за устойчиво развитие и приобщаване на най-отдалечените региони към световната икономика. Временното суспендиране на мита от Общата митническа тарифа ще позволи на автономните области Мадейра и Азорските острови да преодолеят икономическите трудности, породени от географското им положение, както и да се заемат с особените проблеми пред тях вследствие на икономическата криза. Приветствам инициативата на регионалните органи на Мадейра и Азорските острови и тяхната ангажираност по отношение на приноса към стратегията за развитие на техните региони, което от своя страна допринася за конкурентоспособността на Европейския съюз и неговата способност за устойчиво икономическо развитие.

Edite Estrela (S&D), *в писмена форма*. – (PT) Гласувах в подкрепа на доклада относно временното суспендиране на автономни мита от Общата митническа тарифа при внос на някои промишлени продукти в автономните области Мадейра и Азорските острови. Това суспендиране ще подпомогне укрепването на конкурентоспособността на местните икономически субекти и ще допринесе за създаването и поддържането на работни места в най-отдалечените региони в противовес на икономическите трудности, произтичащи от тяхното географско положение, без да бъде засегнато консолидирането на вътрешния пазар или принципа на свободна конкуренция в рамките на ЕС.

Diogo Feio (PPE), *в писмена форма*. – (PT) Смятам, че временното суспендиране на автономни мита е от основна важност с оглед подсилването на конкурентоспособността на икономическите субекти в португалските

автономни области Мадейра и Азорските острови, което ще подсили по-стабилно равнище на заетост на тези острови.

Суспендирането ще позволи на местните икономически оператори в Мадейра и Азорските острови да внасят безмитни суровини, части, компоненти и крайни продукти, тъй като тези продукти ще се използват на местно равнище за работа и производствени цели.

Одобрението на това изключение е от съществена важност за развитието на тези португалски автономни области. И двата региона разчитат почти изцяло на туристическата дейност и вследствие на това са крайно уязвими поради непостоянството на сектора. Това означава, че пълното им икономическо развитие е ограничено поради характеристиките на местната икономика и географско положение.

В светлината на тези факти всяко насърчаване на местната промишленост със сигурност предоставя необходимата подкрепа за подобряването на жизнения стандарт на местното население и отваря възможност за създаването на работни места на островите, което е жизненоважно за задържането на хората и създаването на условия за развитие.

José Manuel Fernandes (PPE), *в писмена форма*. – (PT) Временното суспендиране на мита от Общата митническа тарифа ще позволи на местните икономически субекти в автономните области Мадейра и Азорските острови да внасят известни квоти безмитни суровини, части, компоненти и крайни продукти. Тези суровини следва да се използват в селското стопанство, за промишлено производство и подкрепа в автономните области.

Настоящото суспендиране ще бъде в сила до 31 декември 2019 г., като се предвиждат съответни мерки с оглед предотвратяването на всякаква несправедлива конкуренция. Това подсилва конкурентоспособността на малките и средните предприятия и селските стопани в нашите автономни области Мадейра и Азорските острови.

Настоящата мярка е предвидена за особените нужди на тези крайно отдалечени региони и ще насърчи икономическата дейност, подсилвайки по-стабилно равнище на заетост. Местните икономики на Мадейра и Азорските острови до голяма степен зависят от вътрешния и международния туризъм, които са засегнати от настоящата икономическа криза. Това означава, че суспендирането е напълно оправдано и се очаква да има положително въздействие върху икономическото развитие на регионите.

Искам да призова за по-бърз анализ и взимане на решение относно настоящите въпроси, за да можем да се отзовем навреме и по-ефективно.

Ето защо гласувах в подкрепа на доклада.

João Ferreira (GUE/NGL), *в писмена форма*. – (PT) Регионалните органи в Мадейра и Азорските острови призоваха за въвеждането на временно суспендиране на автономни мита от Общата митническа тарифа при внос на някои промишлени продукти с оглед укрепването и осигуряването на по-стабилно производство и заетост в тези най-отдалечени региони.

Съгласни сме с предложенията, съдържащи се в документа. Въпреки това обаче смятаме, че компонентите извън целите на земеделието, определени в регламента, също могат да бъдат разглеждани като компоненти за промишлени цели, особено в областта на енергетиката и околната среда, например части и компоненти за енергийната промишленост, особено така наречената „чиста енергия“ (вятърна енергия, слънчева енергия и т.н.)

Nuno Melo (PPE), *в писмена форма*. – (PT) Временното суспендиране на автономни мита от Общата митническа тарифа при внос на някои промишлени продукти в автономните области Мадейра и Азорските острови до 2019 г. е от изключителна важност за тези отдалечени региони на ЕС в периода на световната икономическа криза. Това е от критична важност за подпомагането на малките и средните предприятия и местните селски стопани, тъй като ще подсили конкурентоспособността на местните икономически субекти и ще осигури по-добро равнище на заетост в тези региони.

Andreas Mölzer (NI), *в писмена форма*. – (DE) Регионалните органи в Мадейра и Азорските острови поискаха временното суспендиране на мита от Общата митническа тарифа с оглед подсилването на конкурентоспособността на местните икономически субекти и стабилизирането на заетост в тези най-отдалечени региони на Съюза. За да бъде гарантирано, че внасяните стоки — суровини, части или крайни продукти — не нарушат конкурентоспособността, те ще подлежат на контрол, гарантиращ употребата им от местните предприятия на островите за период от поне две години преди да бъдат продавани свободно на

предприятия, разположени в други части на Съюза. Как това да бъде приложено на практика? Тъй като не може да бъде предоставено правдоподобно разяснение на въпроса, се въздържах от гласуване.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), *в писмена форма*. – (PT) Приветствам позицията, възприета от Комисията, относно десетгодишното суспендиране на автономни мита от Общата митническа тарифа при внос на някои промишлени продукти в автономните области Мадейра и Азорските острови, както и доклада на г-жа Hübner, които:

1. Установяват положителна дискриминация, подпомагаща най-отдалечените области Мадейра и Азорските острови, признавайки, че структурните ограничения, които засягат тези региони, са по своята същност постоянни;
2. Създават предпоставки за насърчаване на икономическата дейност и заетостта в островните групи, като по този начин допринасят за демографската стабилност на островите.

Това е пример за сближаването, което може да бъде постигнато в Европейския съюз, основаващо се на принципа на солидарност.

Nuno Teixeira (PPE), *в писмена форма*. – (PT) Развитието на крайно отдалечените региони се определя от тяхната отдалеченост, островен характер, климат, особено географско положение и икономическа зависимост поради ограничения брой стоки и услуги.

Настоящият регламент, подлежащ на гласуване днес, ще позволи на Мадейра и Азорските острови да внасят редица крайни продукти, използвани в земеделието, търговията и промишлеността, както и суровини, части и компоненти, използвани в земеделието и за преработка или промишлена поддръжка, ползващи се от освобождаване от мита до края на 2019 г.

Освен това освобождаването ще бъде в сила за цялата територия на двата региона, не само за безмитните им зони, и така ползата ще бъде за всички икономически субекти.

Спомням си, че въпросът беше подложен на опростена правна процедура, за да бъде ускорен. Председателят на комисия по регионално развитие беше докладчик относно предложението, което позволи внасянето му в пленарното заседание за гласуване, без да бъде подложено на разискване.

Много съм доволен от крайния резултат, който включва предложените от мен изменения, които обхващат редица продукти, предназначени за оборудване на свободните зони на Мадейра, които се съдържат в регламента от 2000 г., но липсват през 2008 г., както и допълнителните искания, представени през 2008 г. и 2009 г., които не се съдържат в първоначалното предложение на Комисията.

Предложение за резолюция: B7-0042/2010

Andreas Mölzer (NI), *в писмена форма*. – (DE) Предложението на комисията по правни въпроси на Европейския парламент относно предложението за назначаване на Ana Palacio Vallelersundi за член на комитета, предвиден в член 255 от Договора за функционирането на Европейския съюз, по начало трябва да бъде приветствано. Въпреки това обаче, от гледна точка на институцията, е непонятно защо един комитет от седем души трябва да отправя обвързващи предложения към националните правителства. Ето защо гласувах против настоящото предложение.

Evelyn Regner (S&D), *в писмена форма*. – (DE) По време на днешното гласуване относно назначаването на Ana Palacio Vallelersundi за член на комитета, предвиден за оценяване на кандидатите, които следва да изпълняват задълженията на съдия или генерален адвокат в Съда на Европейските общности и Общия съд, гласувах против предложението, защото освен отличните правни познания на кандидатите очаквам от лицето, назначено от Европейския парламент, да се изследва тяхната вещина и способности в социално отношение. Във връзка с това нямам доверие в г-жа Palacio, тъй като се страхувам, че тя не би взела под внимание социалните ценности и разбирането на човешката природа при оценяването на съдиите и генералните адвокати. Особено предвид уговарянето на целите и ценностите в Договора от Лисабон — тук беше спомената икономиката на социалния пазар — и отстояването на Хартата на основните права на ЕС в контекста на първичното право. Това ще бъде от изключителна важност при подбора на съдиите и генералните адвокати в бъдеще.

Daciana Octavia Sârbu (S&D), *в писмена форма*. – (RO) Временното суспендиране на автономни мита от Общата митническа тарифа при внос на някои промишлени продукти в автономните области Мадейра и Азорските острови цели дългосрочни перспективи за инвестиции и предоставянето на възможност на икономическите субекти да постигнат известно равнище на промишлена и търговска дейност. Като социалист

смятам, че настоящите мерки трябва да бъдат прилагани, докато регионите са изправени пред сериозни икономически проблеми. Приветствам предложението на Комисията, защото приемането на мярката ще допринесе за по-високото равнище на заетост в близко време, както и за икономическата и социална обстановка в тези най-отдалечени региони в Европа, изправени пред особени трудности. Въпреки това обаче не мога да не насоча вниманието ви към рисковете, които крие временното суспендиране на митата за продукти, произведени в такива държави. Ето защо трябва да следим отблизо въздействието на настоящото суспендиране върху конкурентоспособността.

Róza, Gräfin von Thun Und Hohenstein (PPE), *в писмена форма*. – (PL) Съгласно член 255 от Договора за функционирането на Европейския съюз Европейският парламент е сред институциите, които предлагат кандидати за членове на комитета, чиято задача е предоставянето на мнение относно дали кандидатите са подходящи да изпълняват задълженията на съдия и генерални адвокати в Европейския съд. С оглед на това, че в комитета участват само седем членове, чиято задача е особено отговорна, е важно личностите да бъдат изключително способни и с безукорна репутация. Като член на Европейския парламент и благодарение на новите правомощия, заложи в Договора от Лисабон, имам влияние върху избора на една от седемте личности в комитета и се радвам на кандидатурата на г-жа Palacio Vallelersundi. Г-жа Palacio Vallelersundi беше член на Европейския парламент в продължение на осем години и два пъти беше избрана от своите колеги за член на конференцията на председателите на комисиите.

Освен това тя беше председател на комисиите по правни въпроси, по вътрешния пазар и по правосъдие и вътрешни работи. Другите ѝ професионални постижения, като длъжността на главен съветник на Световната банка и ролята на първия министър на външните работи от женски пол на Испания, не оставят съмнение, че тя ще бъде правилният човек за длъжността.

- Доклад: Eva Joly (A7-0086/2009)

Luís Paulo Alves (S&D), *в писмена форма*. – (PT) Гласувах в подкрепа на доклада относно преразглеждането на Споразумението за партньорство АКТЬ–ЕС, защото смятам, че текстът съдържа основни елементи, които трябва да бъдат взети под внимание при настоящите преговори.

Сближаването на различни европейски политики — както по отношение на търговията и развитието, така и в областта на земеделието и риболова — трябва да бъде основен принцип в нашите отношения с развиващите се страни.

Трябва да се вземе предвид новата обстановка на стратегически споразумения за партньорство, които представляват главно търговски споразумения и създават нови предпоставки за парламентарен диалог, които трябва да бъдат взети под внимание. Новите предизвикателства пред нас — изменението на климата и икономическата криза — трябва да породят ответни мерки, които ще бъдат включени в новото Споразумение от Котону, което предстои да бъде сключено през март.

Освен това е важно европейската стратегия относно отношенията със страните от АКТЬ да вземе под внимание близостта и връзките на крайно отдалечените региони с тези държави. Най-отдалечените региони могат да играят главна посредническа роля за ЕС при икономически споразумения за партньорство. Тези региони придават определено измерение на външните дейности на ЕС и така участват в развитието на истинска политика за по-машабни добросъседски отношения.

Jean-Pierre Audy (PPE), *в писмена форма*. – (FR) Гласувах в подкрепа на доклада на моя френски колега, г-жа Joly, относно второто преразглеждане на Споразумението за партньорство АКТЬ (Африка, Карибите и Тихоокеанския басейн) и ЕС (Споразумение от Котону). Споделям позицията, изразена в доклада, относно необходимостта да се приспособи приложението на тези особени мерки към страните от АКТЬ с оглед настоящата криза, която обхваща изменението на климата, покачването на цените на храните и горивата, финансовата криза и крайната бедност в Африка. Страните от АКТЬ са партньори на Европейския съюз и трябва да подхранваме това партньорство с цел изграждането на съюзнически връзки при главните преговори относно световното управление, които предстоят.

Liam Aylward (ALDE), *в писмена форма*. – (GA) Гласувах в подкрепа на доклада относно второто преразглеждане на Споразумението за партньорство АКТЬ–ЕС (Споразумение от Котону). Това е временен доклад и е правилно и уместно въпросът за споразумението за икономическо партньорство да подлежи на постоянно обсъждане. Главните цели на Споразумението от Котону са поставяне край на бедността, насърчаване на устойчивото развитие и подпомагане на страните от АКТЬ в процеса на тяхното приобщаване към световната икономика.

Настоящите и бъдещи споразумения и търговски преговори трябва да бъдат насочени към изпълнение и укрепване на предписанията на Европейския съюз и неговите партньори по отношение на детския труд.

Член 50 от Споразумението от Котону се отнася до насърчаването на справедливи стандарти на работа и подобряването на международните мерки за прекратяване на детския труд. Въпросите, свързани с детския труд, трябва да бъдат поставени на първо място сред търговските споразумения на ЕС.

Приветствам членовете на доклада, в които се изисква от ЕС и АКТБ да започнат разисквания относно бъдещето на отношенията АКТБ–ЕС след 2020 г., които препоръчват по-активното участие в процеса на трети независими страни, т.е. организации, които не са държави или правителства.

Zigmantas Balčytis (S&D), *в писмена форма*. – (EN) Второто преразглеждане на Споразумението от Котону се провежда в трудната обстановка на световната икономическа криза. Смятам, че преразглеждането на споразумението ще позволи обновяването и заздравяването на основните принципи при сътрудничеството между ЕС и страните от АКТБ. Обстановката се промени след първоначалното подписване на споразумението, като възникнаха нови трудности и предизвикателства. Преговорите относно споразумението трябва да обхващат особено сериозни въпроси като борбата с изменението на климата в развиващите се страни, практическото прилагане на безкрайните възобновяеми източници на енергия, продоволствената криза и придобиването на обработваема земя.

Трябва да се обърне голямо внимание на проблемите, свързани с миграцията. В изминалите години бяхме свидетели на стотици случаи на млади африканци, изхвърлени по бреговете на ЕС. Голямата имиграционна вълна е последица от провалената икономика, обедняването на хората, нарушаването на правата на човека и ред други причини. Въпросите трябва да бъдат ясно очертани в преразглеждането на споразумението.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), *в писмена форма*. – (EN) Гласувах в подкрепа на проектодоклада относно второто преразглеждане на Споразумението от Котону, което поставя основни въпроси по отношение на устойчивото развитие и постепенната интеграция на страните от АКТБ в световната икономика. Въпроси като изменението на климата, енергийната сигурност, обучението и сътрудничеството в образователната сфера са от основна важност за икономическото и социално развитие на страните от АКТБ. Глобалното затопляне, което предимно засяга развиващите се страни, може също да предостави възможности за нас. Възобновяемите източници на енергия, с които разполагат тези държави, са от съществена важност за тяхното социално и икономическо развитие и предпоставка към държава с енергийна независимост и подпомагане на борбата със световната криза. По същия начин инвестициите в образованието и обучението са важна мярка в борбата с бедността, безработицата, незаконната имиграция и изтичането на мозъци и съдействат за развитието на страните от АКТБ, подпомагайки ги в изграждането на собствена икономика.

Proinsias De Rossa (S&D), *в писмена форма*. – (EN) Подкрепям настоящия доклад, според който второто преразглеждане на Споразумението за партньорство АКТБ–ЕС трябва да бъде проведено предвид настоящата световна криза и в пълно съответствие с принципите на равноправното партньорство. Настоящото второ преразглеждане на споразумението представлява добра възможност да се заемем с първопричините за финансовата криза, изменението на климата, продоволствената и енергийна криза и да се поучим от минали грешки, внасяйки значими промени в рамките на Котону, както и допринасяйки за единството, сближаването и сплотеността на АКТБ. Докладът призовава за по-категоричното застъпване на клаузите и санкциите по отношение на правата на човека. Освен това докладът показва нашето съжаление, че към парламентите (Европейския парламент, Съвместната парламентарна асамблея и националните парламенти на страните от АКТБ) не е било отправено допитване от страна на държавите-членки и те не са участвали в процеса на взимане на решение, водещ до идентификацията на областите и членовете за преразглеждане и установяването на мандата за преговаряне. Главната цел на Споразумението от Котону е намаляването и впоследствие премахването на бедността съгласно целите на устойчивото развитие и постепенното интегриране на страните от АКТБ в световната икономика.

Edite Estrela (S&D), *в писмена форма*. – (PT) Гласувах в подкрепа на доклада относно второто преразглеждане на Споразумението за партньорство АКТБ–ЕС в защита на необходимостта от промени, които ще ни позволят да се заемем с големите предизвикателства пред нас — изменението на климата, финансовата и продоволствена криза.

Приветствам подкрепата на Парламента към страните от АКТБ, които желаят въпросът за изменението на климата да бъде разгледан като въпрос, присъщ за всички сфери на изследвания във втория преразгледан вариант на Споразумението от Котону. Въпреки това обаче съжалявам, че парламентите (Европейският парламент, Панафриканският парламент и националните парламенти на страните от АКТБ) не са се възползвали

от възможността да се включат с предложения и да участват активно съвместно с държавите-членки в процеса на взимане на решение за преразглеждането на това важно споразумение.

José Manuel Fernandes (PPE), *в писмена форма.* – (PT) Надявам се, че вторият преразгледан вариант на Споразумението от Котону ще подпомогне насърчаването на устойчивото развитие в страните от АКТБ, което ще допринесе за социалното сближаване и ще улесни борбата с бедността.

Последиците от кризата, свързани с изменението на климата, са силно изразени в страните от АКТБ като обстановката все повече се влошава. С оглед на това въпросът за продоволствения суверенитет е жизненоважен. Природните източници трябва да бъдат правилно използвани, като се насърча развитието на възобновяемата енергия.

Трябва да гарантираме, че всички страни от АКТБ ще имат полза от търговска рамка, която е предпоставка поне за запазване на предишните условия. Освен това мога да кажа, че Европейският фонд за развитие (ЕФР), който подкрепя политиката за сътрудничество за развитие в рамките на настоящото споразумение, трябва да включва бюджетните правомощия на Парламента.

Ето защо гласувах в подкрепа на резолюцията.

João Ferreira (GUE/NGL), *в писмена форма.* – (PT) Както докладчикът, ние също смятаме, че второто преразглеждане на Споразумението от Котону е подходящ момент за внасяне на изменения.

Докладът поставя принципи, които, ако бъдат приложени, ще представляват стъпка напред в усъвършенстването на споразумението, както беше показано при защитата на продоволствения суверенитет и продоволствения суверенитет за страните от АКТБ, както и в борбата срещу данъчните убежища.

Същевременно, не бих се съгласил с някои важни аспекти, като опита да се пристъпи към по-голяма регионализация в отношенията АКТБ–ЕС поради опасността, която това създава за целостта и силата на държавите от АКТБ.

В други отношения докладът не отговаря на необходимото. Състоянието на зависимост и подчинение, на което са подложени страните от АКТБ, и ролята, която имат настоящите политики за сътрудничество и помощта за развитие по отношение на установяването на това положение — въпрос от първостепенна важност — не са представени добре. Последствията, които могат да възникнат от въвеждането на споразуменията за икономическо партньорство, предложени от ЕС в това отношение, също не са посочени.

Въздържаността и възраженията, повдигнати от няколко страни от АКТБ, трябваше да бъдат приветствани в настоящия доклад, както и приоритетите относно Европейския фонд за развитие например.

Alan Kelly (S&D), *в писмена форма.* – (EN) Уважаеми колеги, с удоволствие се обръщам днес към Парламента, тъй като постигнахме напредък по отношение на по-равнопоставената роля в отношенията между по-богатите и по-бедните държави, утвърждавайки правата на човека. Преразглеждането на настоящото споразумение трябва да бъде в съответствие с потребностите на новия свят, в който живеем, и трябва да се основава на равнопоставеност в отношенията. Това е нов свят с нова икономика, където справедливото разпределение на богатата и отношението към изменението на климата са нови приоритети. Искам да похваля работата на моята група в Европейския парламент за въвеждането на принципите за премахване на бедността при настоящото преразглеждане.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), *в писмена форма.* – (FR) Настоящият доклад безспорно съдържа стойностни предложения и редица похвални намерения. Подкрепяме предложенията, свързани с приоритета на възобновяемата енергия, задължението на мултинационалните компании, работещи в страните от АКТБ, да декларират печалбите и данъците си, налагането на идеята за продоволствен суверенитет, както и критиките относно екстернализирането от страна на Европа на управлението на миграционните потоци. Въпреки това обаче не можем да пренебрегнем факта, че настоящият доклад не променя по никакъв начин Споразумението от Котону.

Споразумението олицетворява цялостното придържане на Европейския съюз към пределно либералната политика на Световната търговска организация (СТО). Не сме съгласни: посочваното „развитие“ е параван за лични облаги, които преобладават в споразуменията от Ломе. Осъждаме прилагането на Европейското споразумение за партньорство, заложено в споразумението, изнудването от страна на Комисията под формата на помощ за развитие, за да се осигури вследствие на това ограбването на икономиките на страните от АКТБ. Гласуваме против настоящия текст, за да не подкрепим изоставянето от страна на Европейския съюз на един

икономически инструмент за сътрудничество, който не се ръководи от натрапчивата идея за свободна и лоялната конкуренция или прекланянето пред нарежданията на САЩ в СТО.

Nuno Melo (PPE), *в писмена форма*. – (PT) Трагедията, връхлетяла Хаити преди време, е доказателство, че партньорските споразумения не са достатъчни за разрешаване на проблемите. Ето защо второто преразглеждане на Споразумението от Котону е отлична възможност за приспособяване към настоящите предизвикателства — изменението на климата, рязкото повишаване на цените на храните и петрола, финансовата криза и крайната бедност в някои от страните от АКТБ. Сега е моментът, в който да разграничим мерките, които действително ще разрешат различни проблеми, засягащи до днес голямата част от тези държави.

Aldo Patriciello (PPE), *в писмена форма*. – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, искам да поздравя докладчика и политическите групи за отличната работа относно настоящия доклад, който изцяло подкрепям.

В рамките на доклада искам да обърна внимание на преговорите относно преразглеждането на Споразумението от Котону. Всъщност споразумения от този вид трябва да разглеждат различни въпроси от критична важност, като например последиците от финансовата криза, увеличаването на миграционните потоци и преди всичко незаконната имиграция.

Убеден съм, че единствено извършването на съответна оценка на икономическото сътрудничество ще даде възможност за контролирането на отрицателното въздействие на кризата и нейните последици, както върху икономиката на страните от АКТБ, които губят квалифицирана работна сила, необходима за напредъка, така и върху държавите от ЕС, които са най-сериозно засегнати от незаконната имиграция.

Daciana Octavia Sârbu (S&D), *в писмена форма*. – (EN) Наложително е всички въпроси, съдържащи се в Споразумението от Котону, да бъдат преразгледани предвид неотдавнашното развитие на нещата, което оказва сериозно въздействие върху страните от АКТБ. Искам да се присъединя към загрижеността във връзка с регионалната интеграция, отнасяща се не само до страните от АКТБ, но и държавите от Латинска Америка и особено Андската общност. Последиците от някои търговски споразумения (споразумения, които според служители на Комисията следва да насърчават развитието) могат да застрашат търговията между държавите в даден регион и по този начин да се противопоставят на отстояваната цел за насърчаване на регионалната интеграция. Европейският съюз трябва постоянно да обновява своята политика за търговия и нейното влияние. Ако не успее да го направи или да действа по подходящ начин, рискува да възникнат негативни последици по отношение на дългосрочното развитие.

Brian Simpson (S&D), *в писмена форма*. – (EN) Ще гласувам за настоящия доклад, но трябва да отбележа, че някои организации, подкрепяни от Комисията, които отговарят за изготвянето на проекти в рамките на партньорството АКТБ–ЕС, бяха уличени в корупция и ръководиха кампании за дискриминация и уволнения по политически причини на служителите, които разкриха корупционните схеми.

Имам предвид, разбира се, организацията, известна като Център за развитие на предприемачеството (CDE), която, с подкрепата на Комисията, освободи от длъжност всички служители, сигнализиращи за нарушение, и не предприе почти никакви мерки за преодоляването на недостатъците в управлението и висшето ръководство на тази организация.

Когато разследването на Европейската служба за борба с измамите (ОЛАФ) относно CDE разкри наличието на корупция и Комисията не успя да упражни необходимото усърдие като участник в управителния съвет на CDE по време на измамата, логично беше действие или поне защита за сигнализиращите за нарушение. Никоя от тези мерки не беше предприета за срам на Европейската комисия.

Днес гласувам в подкрепа на доклада и същевременно се чудя дали има спешна необходимост в бъдеще от подробно разглеждане на видимата неспособност на ЕС да осъществява необходимия финансов контрол в рамките на партньорствата.

Bart Staes (Verts/ALE), *в писмена форма*. – (NL) Споразумението от Котону от 2000 г., което регламентира сътрудничеството между ЕС и страните от Африка, Карибите и Тихоокеанския басейн (АКТБ), се преразглежда на всеки пет години. Неговите цели са премахването на бедността и постепенното интегриране на страните от АКТБ в световната икономика и същевременното приспособяване към устойчиво развитие. Настоящото преразглеждане се провежда в условията на световна финансова криза, бързи изменения на климата, покачване на цените на храните и енергията, както и разискване относно използването на земята и устойчивостта на чуждите инвестиции.

Крайно време е да подсилим парламентарния контрол на държавните стратегии и Европейския фонд за развитие (ЕФР) и да се борим за последователност в нашите политики за търговия, развитие и външна политика.

Време е да възприемем холистичен подход при разрешаване на проблема с изменението на климата, като усилията бъдат насочени главно върху възобновяемата енергия. Време е да се преборим с незаконните финансови потоци от развиващите се страни и да променим политиката на Европейската инвестиционна банка с оглед по-голямата прозрачност по отношение на данъчните убежища. Крайно време е да признаем, че притежаването на земя и чиста вода е сред основните права. Време е да признаем, че справедливият достъп до природните ресурси действително може да подпомогне хората в борбата с бедността. Докладът подчертава тези въпроси и във връзка с това давам своята подкрепа.

Marie-Christine Vergiat (GUE/NGL), в писмена форма. – (FR) Въздържах се от гласуване относно доклада на г-жа Joly относно второто преразглеждане на Споразумението за партньорство АКТБ–ЕС.

Настоящият доклад съдържа редица конкретни предложения относно подновяването на преговорите по споразумението — по-известно като Споразумението от Котону — което подкрепям.

Например необходимостта да се разгледа положението на най-бедните държави в света предвид техните особености във връзка с изменението на климата, демокрацията и правата на човека, изтичането на мозъци, корупцията и отличителните характеристики на икономиката им, и по-точно тяхната селскостопанска икономика.

Въпреки това обаче измененията, внесени от групата на Европейската народна партия (Християндемократи), приети в Парламента, изцяло променят доклада. Пример за това е изменение 3, което отказва правото на населението да определи своята собствена аграрна политика.

Iva Zanicchi (PPE), в писмена форма. – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, гласувах в подкрепа на второто преразглеждане на Споразумението за партньорство АКТБ–ЕС (Споразумението от Котону). Споразумението, което регламентира отношенията в сътрудничеството в областта на политиката, търговията и развитието между Европейския съюз и 77-те страни от АКТБ, се отнася за периода 2000-2020 г. и беше преразгледано през 2005 г.

В предписанията, предмет на второто преразглеждане, с основание се изисква включването на ad hoc предписанията, свързани с изменението на климата, преразглеждането на предписанията относно възобновяемата енергия, усъвършенстването на предписанията по отношение на развитието на селските региони и безопасността на храните, както и влагането на повече усилия за ограничаване на незаконните финансови потоци и данъчните убежища.

Убедена съм, че настоящото преразглеждане ще способства за засилване на партньорските отношения между ЕС и страните от АКТБ и осигуряването на по-добро сътрудничество и взаимодействие с оглед постигането на общите цели.

8. Поправки на вот и намерения за гласуване: вж. протокола

(Заседанието, прекъснато в 13,35 ч., се възобновява в 15,10 ч.)

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: г-н RITTELLA

Заместник-председател

9. Одобряване на протокола от предишното заседание: вж. протокола

10. СУИФТ (разискване)

Председател. – Следващата точка е разискването относно изявлението на Съвета относно СУИФТ.

Диего Лопес Гаридо, действащ председател на Съвета. – (ES) Г-н председател, настоящото изявление на Съвета във връзка с програмата представлява споразумение между Европейския съюз и САЩ, както знаете, относно проследяването на финансирането на тероризма и с цел обмяната и предаването на финансова информация, с което, смятам, всички са съгласни. Настоящото споразумение беше в сила през последните няколко месеца. Досега работи добре и осигурява непрекъснатост на информационния поток, предназначен за Програмата за проследяване на финансирането на тероризма (ППФТ).

Настоящото споразумение официално изтича на 31 януари. Ето защо, по време на мандата на шведското председателство, Съветът обмисли необходимостта да подпише споразумение, за да гарантира продължението на ППФТ. Във връзка с това на 30 ноември 2009 г. Съветът прие решение за подписване на настоящото споразумение относно ППФТ.

Споразумението е временно и затова периодът на неговата валидност е кратък — изтича на 31 октомври 2010 г. Ето защо предварителното споразумение, което, както вече казах, беше прието от Съвета миналата година, във всички случаи ще бъде невалидно през 2010 г., освен ако Европейският парламент не вземе предварително решение.

Такава е сегашната ситуация. Оттогава досега не беше осъществен никакъв обмен на информация от страна на Комисията относно съдържанието на споразумението, което все още не е достояние на Европейския парламент. Но сега вече мога да заявя, че това ще се осъществи през следващата седмица, на 25 януари, когато ще стане достояние на Европейския парламент. Споразумението ще бъде внесено в Парламента, надлежно преведено, и ще бъде предадено с цел да бъде одобрено от Европейския парламент.

Според Комисията досега това не беше осъществено по следната причина: Комисията не е приключила със съответните преводи и затова Съветът не ги е получил от Комисията. Както току-що ви казах, различните езикови варианти все още се обработват, а както знаете, Съветът може да внесе споразумението в Парламента, само когато различните езикови варианти бъдат предоставени, с което се е зела Комисията. Това ще бъде осъществено на 25 януари.

Освен това в бъдеще с оглед на постигането на окончателно, а не временно споразумение Комисията възнамерява да направи препоръки в това отношение, а именно за изработването на дългосрочно споразумение, а не споразумение, което изтича през октомври догодина, както в случая. Дългосрочното споразумение трябва да бъде обсъдено и внесено съгласно нови законови разпоредби, както е заложено в Договора от Лисабон, с който Европейският парламент е изцяло обвързан. Европейският парламент вече е изцяло обвързан с тези споразумения и това ще се отнася и за предстоящото споразумение, относно което Комисията все още не е внесла никакви препоръки.

В заключение, това е въпрос от изключителна важност. Това е процедура, програма за борба с тероризма. Случаят в Детройт показва, че все още съществува реална опасност и във връзка с това държавите-членки не трябва да позволят непрестанният поток от финансова информация към ППФТ да бъде преустановен. Съдия Вугиуиѐге обясни това в своята намеса *in camera*, показана пред Парламента през ноември. Той заяви, че според него няколко държави-членки са могли да се възползват и да имат предимство от информацията, която беше предоставена на САЩ, за да бъдат разкрити и предотвратени терористични дейности.

Вследствие на това, по време на предходното шведско председателство, Съветът изготви предварително приложение за ново споразумение, за да се избегне изтичането на настоящото на 31 януари, т.е. за да предотврати спирането на информационния поток. Това беше единственото, което Съветът можеше да направи и, разбира се, позицията на Парламента относно получаването на информация е разбираема. Както вече казах, това не беше направено поради забавянето на Европейската комисия във връзка със съответните преводи.

Manfred Weber, *от името на групата PPE*. — (DE) Г-н председател, г-н Лопес Гаридо, госпожи и господа, настоящото разискване беше, разбира се, първоначално украсено поради объркването и раздразнението на много хора в Европейския парламент поради това, че за пореден път останахме с впечатленията, че нещата в Съвета се претупват набързо преди влизането в сила на Договора от Лисабон. Ето защо сега съм благодарен, че Съветът осъзна, че е добре да се съветва с Парламента, да приложи новия Договор от Лисабон в процеса на ратификация и да ни предостави възможността да преценим дали настоящото споразумение трябва да бъде приложено или не.

В случай че сега започнем законодателния процес, групата на Европейската народна партия (Християндемократи) ще приложи ясни критерии за взимане на решение. Медалът има две страни. От една страна, ние, от групата PPE, заставаме зад ясния принцип, че европейските данни, където и да се съхраняват, европейските стандарти за защита на данните трябва да бъдат приложени. Отстояваме принципа, че искаме право на обжалване за хора, които смятат, че са били несправедливо подложени на проверка на данните. Отстояваме основния принцип, че данните трябва да бъде предавана само в отделни случаи и единствено, ако лицето е заподозряно в нещо, а не по правило. Тези въпроси според нас са важни.

От обратната страна на медала стои фактът, че ние, разбира се, искаме сътрудничество със САЩ. Искаме да си сътрудним с нашите партньори в борбата срещу тероризма. Не желаем ситуация, в която отделни държави — при изтичането на споразумения — се поставят под натиск, като Белгия например, защото тогава държавите

могат да започнат да действат двустранно. По този въпрос също се налага внимателна преценка. Ние, от групата PPE, ще разгледаме въпроса, когато законодателното предложение бъде внесено.

Още веднъж моля Съвета и Комисията да не си играят с времето, а да предоставят текста сега, така че да можем да се заемем с него. В качеството си на Парламент сме способни да работим бързо и ще можем да се справим своевременно с въпроса. След това всичко ще бъде в ръцете на министрите — и нека бъдем напълно ясни: вътрешните министри — за да убедят Парламента, че предлаганите методи в настоящото споразумение са действително необходими за борбата с тероризма.

Отворени сме за действие, но задачата да бъдем убедени все още е в ръцете на администрацията, с други думи, в ръцете на министрите.

Martin Schulz, *от името на групата S&D*. – (DE) Г-н председател, законодателният процес, който започваме с Договора от Лисабон, е много сериозен.

Г-н Лопес Гаридо, ако твърдите, че преводите или липсата на преводи в такава чувствителна област са причина за забавяне, с което просто трябва да се съгласим, тогава, с най-голямо уважение трябва да заявя, че това е просто извинение, целящо да Ви оправдае и малко да успокои обстановката в Парламента. Въпреки това обаче не можем да приемем това сериозно. Сега ще направя само бележка и после ще я коментирам.

Същността на въпроса е нещо напълно различно: липсата на участие на Европейския парламент. Що се отнася до международни споразумения от такова извънредно значение, това е просто недопустимо. Искаме от самото начало Парламентът да бъде действителен участник в прилагането на настоящото споразумение. Защо? Г-н Buzek, председателят на Парламента, изказа това много точно в своето писмо, заявявайки, че споразумението за СУИФТ поражда сериозни нарушения на основните свободи на гражданите, гарантирани от конституциите на повечето държави-членки, както и в Хартата на основните права.

Въпреки това обаче, ако се налагат административни мерки въз основа на подобно споразумение, което поражда нарушения на основните свободи на гражданите, законовата защита на гражданите срещу подобни нарушения трябва да бъде напълно гарантирана. Това означава, че защитата на данни във всяко едно отношение трябва да бъде напълно сигурна, изтриването на данни след определен приемлив период трябва да бъде гарантирано, както и точното установяване на средствата за обжалване на гражданите в случай на нарушаване на техните основни права. Един от основните елементи на принципа на правовата държава е, че гражданите могат да се защитават срещу произволно третиране от страна на държавата.

Европейският съюз не може да промени законовата традиция, заложената в системите на 27 държави, позовавайки се на липсата на преводи. Ако се отнасяме сериозно към развитието на принципите на правовата държава на европейско равнище, трябва също така да поставим на европейско равнище необходимостта от намеса с оглед на сигурността, както и законовата защита на гражданите.

Ето защо Съветът трябва да ни обясни къде е добавената стойност на споразумението за СУИФТ, ако временно влезе в сила, както Съветът желае. Няма да говоря за пробиви при данните от множеството служби за сигурност в САЩ. Някой напъхва експлозиви в бельото си и прелита над Атлантическия океан. Това е постижението на напрегнатата дейност по сигурността на американските тайни служби. Но всичко не може да зависи от това.

Чудя се защо се налага да прилагаме бързата процедура, шом има действащо споразумение между ЕС и САЩ от 1 февруари относно временното законово съдействие, където член 4 описва точно как банковите данни следва да бъдат предадени в случаи на оправдани подозрения. Това означава, че влизането в сила на споразумението за СУИФТ няма да осигури нищо повече по отношение на защитата.

Ето защо това ненужно бързане — или „препускане“ както се нарича в Германия — този натиск да ускорим нещата е неразбираем и във връзка с това единодушното ни искане към Съвета трябва да бъде много ясно: изпратете ни съответните документи. Ще подложим въпроса на разискване и ще приключим парламентарната процедура с необходимата бързина, защото искаме сигурност, но не само за органите на сигурността; искаме сигурност за гражданите, които следва да бъдат защитавани от същите тези органи за сигурност. Смятам, че това е смисълът на настоящото споразумение, но в този случай искаме то да бъде гласувано съответно като закон.

Guy Verhofstadt, *от името на групата ALDE*. – (FR) Г-н председател, госпожи и господа, нека започнем с добрата новина. Испанското председателство обяви, че документът ще бъде предаден в понеделник, 25 януари; с други думи следващият понеделник — отбелязал съм си. Това означава, че имаме една седмица да го обсъдим в Парламента. Така стоят нещата в действителност.

Молбата ми, г-н председател — вече обявих това и се надявам да получа подкрепата и на другите групи — е да се вземе решение на Председателския съвет за провеждане на заседание на комисията и месечна сесия, за да се разгледа временното споразумение, тъй като би било безсмислено да позволим то да влезе в сила на 1 февруари без Парламентът първо да е провел обсъждане.

Ето защо има две възможности, г-н Сапатеро: да или не. Мога да Ви кажа, че одобрението ще зависи от редица условия. Важно е да знаем това и да сме готови с отговор по въпроса преди 25 януари. Не е получен отговор във връзка с поставените от Парламента условия.

Те са, както следва: първо, Парламентът да бъде добре информиран и да се предоставя цялата необходима информация; второ, Парламентът да бъде включен в преговорите за окончателното споразумение; и трето, има конкретни условия — девет на брой — посочени в одобрената от Парламента резолюция на комисията по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи, относно действителното съдържание на споразумението.

Молбата ни към Вас е съвсем обикновена. Трябва не просто да ни изпратите временното споразумение на 25 януари, но и да предоставите своя отговор на трите искания, поставени от Парламента. Ако отговорът и на трите е положителен, то би било възможно да получите нашето одобрение за споразумението. В противен случай е много вероятно вотът да бъде отрицателен и считам, че това е становището на моята парламентарна група.

Трябва да подчертая, че отрицателен вот би означавал временното споразумение да не влезе в сила на 1 февруари. Това е ситуацията към момента и поради това утре със сигурност ще поискам от Председателския съвет да свика заседание на съответната комисия по въпроса и да се проведе месечна сесия за обсъждане на временното споразумение.

Rebecca Harms, *от името на групата Verts/ALE*. – (DE) Г-н председател, чувството за безсилие на Парламента в момента се излива върху испанското председателство, чийто мандат току-що започна. Приемете го от името на Съвета като цяло, но все още считам, че вие самите сте отговорни за това. Изключително ми е неприятно да видя, че на места 21 и 22 липсват представители на Комисията, тъй като ако съм разбрала правилно, Комисията ще има задължението да ускори процеса веднага след като от Парламента бъде поискано да стартира процедурата за одобрение. Въпреки това Комисията отбягва задълженията си и стои настрана от разискването.

Не искам да повтарям колегите си, но трябва да кажа, че считам, че би било изключително опасно за Съвета да приеме това предварително споразумение за СУИФТ да влезе в сила без Парламентът първо да подложи на гласуване това, което възнамерявате да ни предложите. Считам, че ако продължите напред с гласоволна скорост и прокарате споразумението до 1 февруари, както много точно г-н Schulz описа цялата процедура, процедурата би била не просто провокация за Парламента, но и нарушаване на Договорите, нарушаване на Договора от Лисабон, който току-що влезе в сила, а това е безотговорно.

Що се отнася до спешността, разполагате с всички възможности за обмен на съществена информация, дадени ви от двустранните правни споразумения със САЩ и с която и да било друга държава в света, с която са подписани такива споразумения. Следователно няма нужда да се бърза.

Искам да подчертая още веднъж, че гражданите на Европейския съюз с интерес наблюдават как ще спазваме получилия всеобщо одобрение Договор от Лисабон. Ако на този етап не гарантираме парламентарен контрол, ако позволим да се наруши националното право за защита на личните данни, както и Хартата на основните права, която толкова често беше цитирана при разискването относно Договора от Лисабон, то това според мен би било действие, напомнящо действията на камикадзе, и би било напълно неоправдано. Г-н Лопес Гаридо, Вие обаче носите отговорност за това заедно с Комисията.

Искам да Ви попитам още нещо. Току-що чрез текстово съобщение ме уведомиха, че някои от езиковите версии на споразумението за СУИФТ вече са публикувани. Моля, кажете ни кои езикови версии са публикувани в Официалния вестник, кога е направено това и защо все още не е предоставен достъп до тези версии на Парламента?

Timothy Kirkhope, *от името на групата ECR*. – (EN) Г-н председател, последните събития отново ни напомниха колко важно е да споделяме информация, за да гарантираме сигурността на гражданите на Европейския съюз. СУИФТ е важен инструмент за постигането на тази цел. За щастие, след проведената наскоро във Вашингтон среща с правителствени служители на САЩ, по-специално с г-н David Cohen, помощник секретар в Министерството на финансите на САЩ, отговарящ за борбата срещу финансиране на тероризма,

съм обнадежден от системите за контрол на множество равнища и от гаранциите и независимия надзор, които, надявам се, ще спомогнат да одобрите прилагането на споразумението.

Това, за което трябва да изразя дълбоко безпокойство, както сториха и други колеги, е неправилният начин, по който Съветът провежда консултации с Парламента, и предполагаемите закъснения на Комисията. Важно е Парламентът и избраните представители да бъдат често и надлежно информирани, а парламентарният консенсус да не бъде ретроспективен инструмент. Третирането му по този начин от Съвета подкопава ценностите и демократичните принципи, залегнали в основата на тази зала и Парламента. Надявам се Съветът, и по-точно председателството, да обърнат сериозно внимание на тези бележки.

Rui Tavares, от името на групата GUE/NGL. – (PT) Г-н председател, Парламентът се третира по обиден и почти унизителен начин през целия този процес. Неприемливо е да ни се казва, че трябва да чакаме езиковите версии, когато знаем, че някои от тях циркулират в пресата в резултат от изтичане на информация.

Въпреки това споразумението ни беше представено накратко в петък в Брюксел, когато членовете на Европейския парламент отидоха в Страсбург. В Брюксел присъстваше само един член на Европейския парламент и това бях аз.

Постоянното позоваване на доклада Bruguière — секретен доклад — също е неприемливо. Той едва ли би могъл да се нарече убедителен, тъй както всеки, който го е чел, знае, че не съдържа почти никакви емпирични данни.

Неприемливо е да се казва, че това е предварителен доклад, когато данните, събрани през следващите девет месеца, ще бъдат в ръцете на американската администрация за период от пет години, а това може да бъде администрацията на Сара Пейлин, а не на президента Обама. Как биха могли европейските граждани да се чувстват в безопасност? Вие явно не ни оставяте друг избор освен да отхвърлим споразумението и изобщо не ни улеснявате.

Отхвърляйки го обаче ще направим услуга на Комисията, тъй като има двама нови членове на Комисията — г-жа Малмстрьом и г-жа Рединг — за които със сигурност знаем, че биха могли да постигнат възможно най-доброто споразумение, като започнат от самото начало, и сме убедени, че са склонни да го направят.

Martin Ehrenhauser (NI). – (DE) Г-н председател, бяха приети множество мерки зад маската на борбата с тероризма през последните години, включително и от Съвета. Много от тези мерки обаче не са логично съизмерими с реалната заплахата от тероризъм. Обратно, те доведоха до неприемливи ограничения на гражданските права. Системният обмен на данни, който не се основава на каквито и да било подозрения и който се предвижда в споразумението за СУИФТ, не прави изключение. Наложил се дори германската федерална криминална полиция, която няма репутация на група, която подкрепя защитата на данните, да признае, че мярката е несъизмерима със заплахата. Трябва да сложим край на постоянното ограничаване на правата на гражданите и да не одобряваме предварителното споразумение.

Що се отнася до методите на Съвета, искам още веднъж ясно да заявя, че САЩ проверява и съхранява данни на потребителите на СУИФТ без каквото и да било ограничение. Въпреки това Съветът не само разреши тази процедура, той я легализира. Искам настоятелно да помоля Съвета да предаде цялата информация по темата на Европейския парламент.

Диего Лопес Гаридо, действащ председател на Съвета. – (ES) Имаше конкретна намеса, мисля, че г-жа Hagms говореше за евентуално публикуване на една от езиковите версии. Очевидно аз нямам такава информация. Ще проверя и ще ви уведомя за ситуацията писмено. Това, което казах, е, че на 25 януари споразумението, което по предварителни очаквания ще влезе в сила на 1 февруари, ще бъде в ръцете на Европейския парламент. Съгласно европейското право в съответствие с член 218 от Договора от Лисабон и с Виенската конвенция подписаните споразумения могат условно да влизат в сила. Ето защо споразумението е валидно.

За Европейския съюз и за Съвета е важно споразумението да остане в сила. Важно е тези споразумения относно Програмата за проследяване на финансирането на тероризма да останат в сила. Считаме, че това е положителна стъпка, че е от полза за борбата срещу тероризма и включва сътрудничество със САЩ — държава, на която може да се разчита, партньор, съсед, с който споделяме обща цел — борбата срещу тероризма. Това няма нищо общо със закъснелите езикови версии и определено не е извинение, г-н Schulz. Не става въпрос за печелене на време, г-н Weber.

Както знаете, преди няколко седмици или дори месеци шведското председателство и Съветът предложиха този вариант да бъде изпратен само на един език до Парламента от Съвета, а Комисията осъзна, че това е

невъзможно, че трябва истинската Комисия да изготви езиковите версии и да ги разпрати. От страна на шведското председателство Съветът имаше добри намерения, но не беше възможно нито технически, нито юридически. Това е причината да пристигне сега. Разбирам, че Европейският парламент би искал да получи версията по-рано. Напълно съм съгласен с вас. Ако бях член на Европейския парламент, бих мислил по абсолютно същия начин и щях да искам да получа версиите по-рано. Това не се случи поради причините, които вече посочих. Не става въпрос за печелене на време или за опит да се скрие нещо, нито пък за търсене на извинение — съвсем не.

Мисля, че това е споразумение, в което Европейският парламент ще има пълното право да участва, защото Договорът от Лисабон влезе в сила, а ние — мнозинството от нас — приехме Договора и ще дадем възможност на Парламента да участва с пълни права. Ако пожелае, Парламентът ще може да намали валидността на временното споразумение. Парламентът ще участва в преговорите за следващото дългосрочно споразумение. Европейският парламент заедно със Съвета, разбира се, ще имат всички права да оказват влияние върху споразумението за СУИФТ, което според нас е много важно и заслужава да бъде разисквано в Парламента задълбочено, сериозно и без омраза или натиск, ако трябва да използвам ваша, вече използвана реплика.

Нещо повече, напълно сме съгласни с г-н Verhofstadt и другите оратори, че трябва да се уважават основните права на човека, правото на неприкосновеност на личния живот и европейското законодателство относно защитата на личните данни. Освен това сега разполагаме с нов инструмент за гарантиране на тези права — Хартата на основните права на Европейския съюз, която току-що влезе в сила, тъй като е свързана с Договора от Лисабон, а той вече окончателно е в сила. Едно от правата, които гарантира, е правото на личен живот и защита на личните данни. Ето защо разполагаме с всички условия за създаването на добро споразумение.

Що се отнася до предложението на г-н Verhofstadt да се изпрати писмо или незабавно да се постигне позиция на Съвета относно поставените от Парламента условия, считам, че най-добре би било, когато Парламентът получи документа, ние да бъдем на ваше разположение, за да го разискваме в подробности с всички тези условия и да постигнем едно сериозно, точно споразумение, без да се оказва натиск.

Да, разбира се, в момента считаме, че е много важно да получим одобрение за влизането в сила на временното споразумение и във всички случаи Парламентът ще има всички определени в Договора от Лисабон права да вземе крайното решение за това, дали споразумението да продължи да действа или не. Ще зависи от вас — от Парламента като цяло.

Председател. — Разискването приключи. По-рано казах, че не е възможно да дам думата на други. Ако има искане по процедурен въпрос, мога да дам думата. Моля продължете.

Sophia in 't Veld (ALDE). — (EN) Г-н председател, искам да разбера едно нещо. Ако има на разположение само една или няколко езикови версии, искам да знам каква е езиковата компетентност на членовете на Комисията и на Съвета, които са подписали споразумението и са взели решението за него на 30 ноември — следователно то трябва да бъде достъпно.

Председател. — Това не е процедурен въпрос, но го позволихме, защото г-жа in 't Veld беше твърде любезна в искането си да вземе думата. Моля продължете, г-н министър.

Диего Лопес Гаридо, действащ председател на Съвета. — (ES) Повтарям това, което казах. Ще проверя информацията, предоставена ми от г-жа Harms. Мисля, че беше за този документ, но не съм сигурен, защото не го нося със себе си, и ще я уведомя за случващото се по въпроса.

Във всеки случай отново повтарям, на 25 януари ще получите споразумението и ще можете да го обсъждате, толкова дълго, колкото желаете. Испанското председателство, правителството и Съветът са на ваше разположение, за да обсъдим задълбочено споразумението, чието бъдещо влизане в сила ще зависи от Европейския парламент.

Председател. — Едно изключение скоро води след себе си много изключения и не можах да откажа да дам думата на г-н Schulz. Моля продължете, г-н Schulz.

Martin Schulz (S&D). — (DE) Г-н председател, моля да ме извините, че отново вземам думата, което рядко ми се случва в живота, но това тук не е панаир. Г-н Лопес Гаридо, споразумението беше публикувано в Официалния вестник на Европейския съюз на 13 януари. Вие не носите отговорност за това, но ако сега ни казват: „Трябва първо да разбера кои езикови версии са достъпни“, то тогава трябва още веднъж да кажа, че не става въпрос за увеселение за всички министри и за членовете на Европейския парламент. Това е законодателен орган, в който се изисква сериозна работа

Сега искам да ви кажа нещо — обръщам се не към испанското председателство, а към Съвета — и това е, че начинът, по който Съветът разрешава проблемите, показва, че не проявява никакво уважение към Парламента. Настъпи моментът да кажем на Съвета, че това е край на тези игрички на дребно. Съществува сериозна законодателна процедура. В Европа процедурата предвижда всички документи и досиета да бъдат на разположение на всички езици при стартиране на процедурата, а не означава, че трябва да ги издирваме с лескова пръчка за откриване на подземни богатства, след като по общо мнение процедурата е приключила. Това не е нормална процедура. Настоявам да ни кажете кои езикови варианти са били достъпни към датата на публикуване на споразумението в Официален вестник — 13 януари. Това е нещо, което сега официално желая да знам от името на нашата парламентарна група.

Председател. — Моля за внимание, госпожи и господа, след г-н Schulz ще дам думата на министъра за окончателен отговор и разискването ще приключи.

Диего Лопес Гаридо, действащ председател на Съвета. — (ES) Ще уведоим Парламента за всичко, което пожелае — за езиковите версии и за това, кои от тях са достъпни и т.н. и преди всичко ще сторим това с необходимата задълбоченост и сериозност.

Не считам, че Съветът е третирали Европейския парламент по унизителен начин, нито пък е отказал да предостави информация. Казвайки това, имам предвид шведското председателство, което по време на своя мандат направи всичко възможно да предаде споразумението, но това в действителност не беше възможно юридически, тъй като някои от езиковите версии все още не бяха преведени. Сега, след като Договорът от Лисабон влезе в сила, Европейският парламент ще има възможност да обсъди въпроса в подробности, като Съветът е готов да му предостави цялата информация, която поиска, и да установи диалог по темата.

Не считам това за лошо отношение към Европейския парламент. Ето защо не споделям изразеното от г-н Schulz становище по въпроса. Фактите ще го потвърдят. Пълният текст ще бъде предоставен на Европейския парламент и той ще може да го обсъжда със Съвета толкова дълго и задълбочено, колкото пожелае, като последната дума по въпроса ще бъде на Парламента.

Толкова е просто. Ето защо считам, че няма причина да се безпокоите, че Съветът не желае да предостави информация по каквито и да било въпроси. Съветът е твърдо убеден в необходимостта да се съблюдават основните права на Съюза, както и че Парламентът като орган, представляващ европейските граждани, трябва да се уважава.

Председател. — Разискването приключи. Край на изказванията по темата.

Писмени изявления (Член 149)

Franz Obermayr (NI), в писмена форма. — (DE) Така нареченото споразумение за СУИФТ (Общество за световна междубанкова финансова телекомуникация) урежда обмена на данни от световната банкова мрежа. Ежедневно 8000 парични институции от 200 държави общуват помежду си посредством каналите на това общество със седалище в Белгия и хранилища на данни в Нидерландия и САЩ. Според Комисията исканията за предоставяне на данни могат да се отнасят единствено до международни преводи, а използването на услугата е строго ограничено до разследвания на тайните служби във връзка с тероризма. Въпреки това високопоставени политици и експерти в областта на наказателното право се съмняват, че в САЩ данните ще се използват единствено за действия за борба с тероризма. Неправомерното използване на данни, нарушаването на гражданските права и предоставянето на данни на трети лица са реални опасности, които могат да възникнат в резултат от споразумението за СУИФТ. Като членове на Европейския парламент в никакъв случай не трябва да допуснем влизането в сила на споразумението и свързаното с него прехвърляне на данни към САЩ, особено без одобрение от Европейския парламент. Предварителното влизане в сила на споразумението преди предстоящото разискване в Европейския парламент през февруари би било сериозно нарушение на основния принцип на демокрацията.

11. Резултати от срещата на върха в Копенхаген по отношение на изменението на климата (разискване)

Председател. — Следващата точка е разискването относно изявленията на Съвета и на Комисията относно резултатите от срещата на върха в Копенхаген по отношение на изменението на климата.

Елена Еспиноза Мангана, действащ председател на Съвета. — (ES) Г-н председател, уважаеми членове на Парламента, днес се изправам пред вас, за да споделя възгледите си относно резултата от срещата на върха и

произтеклите от нея предизвикателства за Европейския съюз и за ротационното председателство, което Испания пое за първата половина на 2010 г.

Министрите на околната среда на Европейския съюз обсъдиха подробно въпросите миналия уикенд. Трябва да кажа, че като цяло постигнахме широко съгласие и изразихме обща воля за напредък по три важни аспекта: да продължим да работим въз основа на резултатите от срещата на върха с цел да ги направим оперативни възможно най-бързо; да засилим елементите в рамките на ООН и да работим за постигане на нашите цели за намаляване на общия размер на емисиите.

Споделихме цели и стратегии. В резултат непосредствените ни задачи ще бъдат да завършим процеса на официално обявяване на нашите ангажменти; да утвърдим рамка за действия, съпоставима с тези на други индустриализирани и развиващи се народи; и да използваме всички инструменти, с които разполагаме в рамките на Европейския съюз и в отношенията си с трети страни.

Срещата на върха през декември — изключително сложна конференция, характеризираща се с трудни процедурни обсъждания — приключи с така нареченото споразумение от Копенхаген. Редица държавни и правителствени ръководители и лидери на регионални групи участваха лично в изготвянето на приетия документ, изразяващ волята на държавите, чиито емисии възлизат общо на над 80% от произвежданите световни емисии. Сред участниците бяха всички индустриализирани държави, основните възникващи икономики и значителен брой изключително уязвими държави. Това също трябва да спомогне да отстраним редицата съмнения, които продължават да пречат на официалния процес, който трябва да ни доведе до правнообвързващи решения в рамките на ООН и най-вече в Мексико.

По отношение на съдържанието на споразумението считам за важно да подчертая, че имаме категоричната подкрепа за това да не се допуска температурата да се повиши над 2 С. Ангажиментът на всички индустриализирани държави да определят обща цел за намаляване на емисиите, която да се прилага в техните икономики, със сигурност е един от най-важните компоненти с най-голям потенциал за постигане на резултати.

Развиващите се държави от своя страна ще предприемат конкретни, подлежащи на проверка действия, които ще им позволят да забавят значително увеличаването на емисиите. Сред тези мерки са финансирането на база солидарност, имащо за цел да спомогне за предприемането на незабавни и средносрочни действия в борбата срещу изменението на климата; елементи, които да допринесат за създаването на нови модели на управление; и механизми, стимулиращи техническото развитие и намаляване на емисиите, причинени от обезлесяване.

Срещата на върха в Копенхаген показва, че се предвиждаме в нов международен контекст, който налага подобрения, ако желаем да намерим решения на глобалните проблеми. Съществуващите правила за вземане на решения трябва да бъдат променени, за да могат адекватно да се приспособяват към новите времена и потребности.

Разполагаме с необходимите инструменти, за да предприемем действия: пакет от законодателни мерки, които вече съществуват на равнище Общност; изключително сериозен ангажимент за допълнително намаляване на емисиите, международна солидарност и технологични иновации и сътрудничество, както и подходяща институционална структура в рамките на Съюза, която трябва да използваме разумно, като се възползваме максимално от йерархичната ѝ структура.

В процеса на преговорите и при определяне на политиките във връзка с изменението на климата ще трябва да дадем на ръководството на Съвета по околна среда повече възможности за външни действия. Освен това предварително трябва да съобразим целите в областта на околната среда със становищата на експертите относно икономическата политика и иновациите. Трябва да подобрим и съгласуваността между целите за климата и нашия модел за развитие и просперитет. Всичко това следва да се направи, като не забравяме необходимостта както в рамките на Европейския съюз, така и извън него, от консолидиране на ролята на общественото мнение и на законодателите, които са готови да инвестират в по-добро бъдеще и да защитават обществените интереси.

Нека използваме общия си европейски опит. Първо, трябва да настояваме за подходящ отговор преди 31 януари. Обединявайки всички, които трябва да намалят своите емисии, споразумението от Копенхаген позволява да се извърши поисканата от Европейския съюз съпоставка на усилията. Въпреки това всички ние все още не сме сигурни колко голяма в действителност е ангажираността на останалите държави. Ако се окаже недостатъчна, трябва да продължим да работим за намаляване на общите емисии.

Ще трябва също така да създадем условия, позволяващи безпроблемното прилагане на заложените в споразумението елементи. За Европейския съюз и неговите държави-членки е от изключителна важност да

бъдат начало на държавите, спазващи поетите ангажименти. Ето защо ще трябва да осъществим трансфера на планираните за периода 2010–2012 г. средства възможно най-бързо.

Искаме да разработим финансова рамка, която да съответства на ангажиментите ни за солидарност с трети страни — „Зелен фонд за климата“ от Копенхаген — и в същото време да спомогне за усъвършенстването на счетоводните правила и на реакциите ни както по отношение на намаляването на емисиите в резултат от обезпечаване, така и по отношение на технологичното сътрудничество. Към това трябва да добавим следните елементи: собствените ни политики, насочени към постигане на целите за намаляване на емисиите на национално и общностно равнище; подпомогане в резултат от иновации и използване на интелигентна енергия; внедряване на мерки за адаптиране на секторните политики; и последователни външни действия.

Искаме да работим в тясно сътрудничество с Комисията и Парламента по всички въпроси, като се стремим да изградим регион в света, който е начало в борбата с изменението на климата, с най-ниски въглеродни емисии, най-добре подготвен да се справи с предизвикателствата, породени от изменението на климата, и най-ефективен по отношение на превръщането на усилията в мощно средство за иновации и конкурентоспособност.

Политиката ни в областта на изменението на климата е една от основните характеристики на европейския модел. Бяхме първите, които включиха този принцип в предложението си за по-перспективно и устойчиво развитие не само по отношение на икономическата политика, но и в областта на социалната политика и околната среда, знаейки, че укрепваме международната сигурност в този процес. Този факт даде възможност на основни фигури като Китай и САЩ да седнат на една маса за преговори и да определят и споделят важните елементи за сътрудничество.

Европейският съюз — отявлен защитник на ролята на ООН в разрешаването на световни проблеми — ще трябва също така да работи и в други области били те двустранни или многостранни, официални или неофициални, като помага на всеки за намирането на подходящи възможности, вслушва се в партньорите си и работи за намиране на общи за секторите решения, които да са съобразени с потребностите за справяне с изменението на климата.

Трябва да се възползваме максимално от приемането на Договора от Лисабон и от влизането в сила на новите институции, като системно въвеждаме ключови послания за борбата срещу изменението на климата в отношенията си с трети страни.

Изправени сме пред нелека задача. Правителството на Испания е наясно с размера на предизвикателството и би желало да покаже, че е решено да постигне възможно най-голям напредък по онези елементи, които биха могли да спомогнат за амбициозно и обвързващо споразумение в Мексико.

Не можем да прахосваме политическата възможност, възникнала в Копенхаген, нито да понижаваме своите очаквания или тези на международната общност. Нашата правдоподобност е заложена на картата. Трябва да отстояваме нашата позиция. Новите по-големи правомощия на Европейския парламент, които го доближават още повече до гражданите, ще дадат възможност за по-тясно и по-плодотворно сътрудничество.

Искам в заключение да поздравя всички за това и да ви напомня, че сега повече от всякога се нуждаем от вашата усърдна работа и от подкрепата ви през изключително важния шестмесечен период, който ни предстои.

Оли Рен, член на Комисията. – (EN) Г-н председател, позволете ми да благодаря от името на Комисията за възможността да обсъдим резултатите от конференцията в Копенхаген относно изменението на климата и последвалото споразумение от Копенхаген. Моят колега, Ставрос Димас, ме помоли да се извиня от негово име, че не може да присъства лично поради болест, което е много жалко, тъй като това вероятно щеше да бъде последното му явяване на пленарно заседание. Пожелал да го замести при това изключително важно разискване.

Искам да благодаря за активната и стимулираща роля, която Европейският парламент изигра преди и по време на самата конференция. Контактите с вашата делегация по време на конференцията се оказаха много полезни. По-конкретно вие изиграхте решаваща роля за разширяване на сътрудничеството с ключови партньори от други държави и региони.

Считам, че споделяме становището, че резултатът от Копенхаген не успя да постигне целта си за амбициозно и правнообвързващо споразумение, необходимо за ограничаване на изменението на климата до под 2°C. Това е огромно разочарование за всички нас, които години наред се борим за конкретни политически решения, за да обърнем тенденциите при изменението на климата.

Причините за неуспеха са много и ще се върна на тях след минута. Въпреки това може да се направи изводът, че споразумението е по-добро от липса на резултат, което щеше да бъде най-лошият възможен сценарий.

От една страна, за да отбележим и нещо положително, споразумението от Копенхаген поне признава необходимостта да се ограничи изменението на климата до под 2°C. То също така приканва развитите страни да определят цели за емисиите от икономиките до 31 януари 2010 г. и призовава развиващите се страни да изготвят списък с дейности за смекчаване на последствията до същата дата. Освен това споразумението полага основите за създаване на значителен пакет от финансови мерки на стойност 30 млрд. щатски долара за следващите три години и признава необходимостта от 100 млрд. щатски долара годишно до 2020 г.

От друга страна, споразумението има сериозни слабости. То не се позовава на средни или дългосрочни цели за смекчаване на последствията. Обявените ангажменти за намаляване на емисиите до момента не са достатъчни, за да се постигне целта от 2°C. Според мен, за съжаление, няма особено оптимистични прогнози, че ще видим по-добри предложения до 31 януари — а по-скоро обратното. Накрая, но не на последно място, споразумението не е правнообвързващо и вероятно още по-притеснителен е и фактът, че не предвижда сключване на правнообвързващо споразумение през тази година, което беше една от основните ни цели.

В перспектива, следващата стъпка ще бъде да гарантираме, че споразумението поне ще започне да действа и ще положи основите за изготвянето на нов договор за климата, по който спешно трябва да постигнем съгласие през тази година. Като първа стъпка ще бъде много важно да гарантираме, че сега всички ключови участници ще подпишат споразумението и ще заявят своите цели или действия до 31 януари. Трябва да се осигури и подходящо финансиране. В това отношение трябва да проучим възможностите за създаване на „Зелен фонд за климата“ след Копенхаген. Трябва също така да засилим сътрудничеството си с държави и региони, споделящи нашите възгледи за успешен изход на международните преговори за климата.

В заключение, изправени сме пред огромни предизвикателства, свързани с осигуряване на единна позиция на европейско равнище за поемане на стратегически ангажмент с ключови външни партньори и да запазим пълната си ангажираност за многостранни действия в областта на климата, но трябва да направим редица изводи от Конференцията по изменението на климата в Копенхаген (COP 15). Един от най-важните е, че трябва да се научим да говорим с един глас. В Копенхаген Китай, Индия, САЩ и много други големи сили говорят с един глас, а Европа говори с много различни гласове. Същото се отнася и за световното икономическо управление и международната сигурност. Днес действително сме на кръстопът. Или ще предприемем решителни и съвместни действия за екологично, икономическо и политическо възстановяване на Европа, или се излагаме на риск от икономическа стагнация и политическа неуместност.

Нека приемем Копенхаген като тревожно предупреждение за подобен сценарий. Трябва и можем да се справим по-добре. Можем да успеем, единствено ако останем обединени, като се надявам да работим съвместно с вас за постигането на тази цел.

Corien Wortmann-Kool, *от името на групата PPE.* – (NL) Г-н председател, първо искам да Ви помоля да изкажете нашите почитания на члена на Комисията Димас и да предадете благодарностите на групата на Европейската народна партия (Християндемократи) за работата му през последните години. И ние естествено сме разочаровани от резултатите на срещата на върха относно изменението на климата, но важното е да не забравяме, че бяха предприети наистина исторически стъпки по отношение на определени елементи като финансирането за климата, обезлесяването и целта за два градуса; макар и това да не е свършено, както Вие с основание посочихте. Естествено предпочитаме нещо далеч по амбициозно — както се вижда от нашата резолюция — но това са първите стъпки, върху които сега трябва да надграждаме.

Изключително важно е да направим задълбочен анализ на приноса на Европа за тази среща на върха, тъй като Европа отсъстваше в най-важния момент. Срещата на върха може би беше добре подготвена от Европа като съдържание и от техническа гледна точка, но политически погледнато тя беше една катастрофа. Политическото представяне на Европа беше наистина слабо. Прави сте като казвате, че Европа трябва да говори с един глас, но това е лесно само на думи. Сега наистина трябва да използваме възможностите, които дава и новият Договор от Лисабон. Две нови жени скоро — надяваме се — ще застанат начело: г-жа Хедегард и г-жа Аштън. Те трябва да приобият останалата част от света, подготвяйки пътя към Мексико със силна дипломация в областта на климата. Г-н председател, групата PPE приема за даденост, че трябва да запазим целта от 30%, поставена в резолюцията ни от ноември, и трябва да съчетаем тази цел с амбиция не само в европейски, а и в световен мащаб. Трябва да преразгледаме стратегията си, тъй като тя не беше възприета; редица от основните играчи не възприеха една глобална цел. Трябва да преразгледаме стратегията си, но трябва и да запазим амбицията си.

Marita Ulvskog, *от името на групата S&D.* – (SV) Срещата на върха в Копенхаген беше провал. Пропастта между по-богатите и по-бедните страни в света се разшири и нито шведското председателство, нито министър-председателят на Дания съумяха да не допуснат или да избегнат това. Както колегата спомена преди

малко, Европа отсъстваше. След това разочарование е важно да си възвърнем инициативата. Естествено това не би могло да стане, като отказваме да признаем, че конференцията от Копенхаген беше провал — както направи г-жа Хедегард, кандидатът за член на Комисията, отговарящ за действията в областта на климата. Това само увеличава опасността от повтаряне на грешките.

Как испанското председателство и Комисията ще подготвят пътя за обвързващо споразумение за климата в Мексико? Ще осигурите ли финансиране за новите инициативи за климата в развиващите се страни, така че да не се стигне просто до комплексно споразумение за финансова помощ, която вече е заделена за борба срещу бедността наред с други неща? Ще предложите ли нашите собствени намаления на емисиите да бъдат вдигнати от 20 на 30 процента? Ето това би се явило възвръщане на инициативата. Ще преодолеете ли недоверието на развиващите се страни, като отчетете важността на споразумението от Киото като основа за продължаване работата по глобалното споразумение за климата?

Corinne Lepage, *от името на групата ALDE*. – (FR) Г-н председател, г-жо министър, г-н член на Комисията, госпожи и господа, обстоятелствата, довели до това 192-ма държавни и правителствени ръководители да отидат в Копенхаген, не са се променили и провалът в Копенхаген безспорно не трябва да става причина да намалим амбициите си.

Но определено трябва да променим стратегията си — необходима ни е нова стратегия. Стратегията трябва да бъде решителна, динамична и новаторска.

На първо място, тя трябва да е решителна, защото е от съществено значение не само да запазим целите си, а и да ги завишим, достигайки до 30% намаляване на емисиите на парникови газове. Трябва да ускорим преориентацията на нашата промишленост към „зелена“ икономика, основана на енергийна ефективност, чисти и ефективни процеси, възобновяеми видове енергия и нови форми на синтез между информация и екологични технологии, защото битката, която започна в Копенхаген, е също така битка на промишлеността и на лидерите в промишлеността на XXI век.

Трябва да имаме динамична стратегия, без по никакъв начин да лишаваме от легитимност процеса в ООН. Трябва да предприемем инициативи по отношение на САЩ и Китай, за да създадем евентуално основата за споразумение в Мексико. Не трябва да позволим Г-2, която видяхме в действие, да стане реалност, а вместо това трябва да застанем в центъра на процеса; а това ще бъде възможно само ако говорим с един глас.

Трябва да бъдем новатори: новатори на пазарите на въглерод, налагайки горна граница върху цената, и новатори от гледна точка на методите на финансиране. От свое име, без да ангажирам моята група, мисля, че ще трябва да се занимаем с въпроса за данък върху въглерода, който да се налага по нашите граници. След това трябва да възстановим доверието по отношение на Африка, като увеличим финансирането, но не като рециклираме официалната помощ и я прекръстим на средства „за въглерод“.

Изводът е, че трябва да направим значително усилие, за да запазим решимостта си да бъдем лидерите в света относно изменението на климата.

Satu Hassi, *от името на групата Verts/ALE*. – (FI) Г-н председател, резултатът от срещата на върха в Копенхаген е разочароващ, поради вече посочените причини. За първи път в документ на ООН се споменава за ограничение на затоплянето от два градуса, но ограниченията на емисиите, обявени от различни страни в Копенхаген, са равностойни на увеличаване на глобалното затопляне с повече от три градуса. Последният път, когато е било с три градуса по-топло, отколкото сега, морското равнище е било с 10 метра по-високо.

Трябва честно да признаем, че ЕС не показва ръководните качества, които заяви. Най-важният начин да ръководим ще бъде и си остава да се стремим към по-стриктна цел за намаляване на емисиите с най-малко 30%. Реалната ни цел трябва да бъде намаляване с 40%, ако сме чули посланието на учените в областта на климата, както съвсем основателно би трябвало. Ако сега спрем, намалявайки емисиите с 20%, това би означавало, че ЕС всъщност не е имал нищо предвид, обявявайки ограничение за затоплянето от два градуса, което направи преди повече от десет години.

Според проучвания, възложени от голям брой правителства, включително нидерландското правителство, намаляване на емисиите с 20% е далеч от най-амбициозната цел за света. В светлината на информацията, с която разполагаме сега, целта за намаляване с 30% би струвала по-малко, отколкото се смяташе, че ще струва намаляването на емисиите с 20% преди две години.

В Копенхаген имаше страни, които искаха да парират преговорите. Ако ЕС беше поел ръководството, това би ги затруднило. В случая ЕС ги улесни, като блокира втория период на ангажимент по Протокола от Киото, който е изключително важен за развиващите се страни. Ще е конструктивно да се каже, че сме готови за втория

период на Киото при определени условия и би било конструктивно да се задължим да подкрепим действията в областта на климата от страна на икономически по-слабо развитите страни, без да рециклираме парите за сътрудничеството за развитие под ново наименование.

При този оскъден резултат сега трябва да продължим по посока на едно същинско споразумение за климата. То ще има международна легитимност само ако бъде договорено чрез ООН. Трябва ни също и нова форма на дипломация в областта на климата. Не е достатъчно експертите ни да могат да се ориентират в техническата джунгла. Необходими са търпеливи дипломатически усилия за преодоляване на пречките и за да направим процеса на преговорите в ООН по-жизнеспособен, така че например той да приеме правила за гласуване.

Martin Callanan, *от името на групата ECR*. – (EN) Г-н председател, дано не се окажа прав, но ми се струва все по-малко вероятно преговорите, които започнаха и продължиха в Копенхаген, наистина да доведат до правно обвързващ договор, ангажиращ всички големи източници на емисии в света с големи намаления на емисиите.

При тези обстоятелства според мен ще е много глупаво ние в ЕС, които обсъждаме тези въпроси, да се съгласяваме с дори още по-мощни намаления на емисиите. Говори се за числото 30%. Г-жа Hassi току-що спомена 40%.

При отсъствие на споразумение в световен мащаб според мен трябва да сме луди, ако се съгласим с по-нататъшни намаления, защото ще поемем риска да стоварим върху нашите потребители най-големите сметки за енергия в развития свят и да направим тежката промишленост и големите потребители на енергия в Европа особено неконкурентоспособни по целия свят.

Вече станахме свидетели как много производства се изнасят извън ЕС, което само прехвърля емисиите от ЕС в Китай, Индия и другаде. Това е една безумна икономическа политика, защото тя няма никаква нетна полза за околната среда. Всъщност в някои отношения тя има нетни вредни последици върху околната среда, тъй като в крайна сметка стоките просто се внасят обратно в ЕС.

Необходимо ни е всеобхватно световно споразумение. Него подкрепям напълно. Надявам се да работим, за да го постигнем, но при липсата на такова, трябва да бъдем много предпазливи по отношение по-нататъшни едностранни намаления в Европа.

Bairbre de Brún, *от името на групата GUE/NGL*. – (GA) Г-н председател, един амбициозен и правно обвързващ договор е спешно необходим.

Според най-актуалната научна информация ЕС трябва да се ангажира със намаление на емисиите с 40% до 2020 г. и с намаление от 80-95% до 2050 г., а ангажимент от такъв порядък не може да се поеме, когато зависим от действията на други хора.

Всеки трябва да знае какви реални намаления на емисиите ще бъдат осъществени и трябва да знаем, че на развиващите се страни ще бъде предоставено необходимото финансиране, за да бъдат те в състояние да се борят с изменението на климата и неговите последици.

Необходима е яснота. На всички ни е необходима яснота кой точно ще осигури финансирането, колко ще предостави всяка развита страна и как и кога това ще стане. Липсата на политическа воля, показана в Копенхаген, не бива да се повтаря.

Аз също пожелавам на члена на Комисията Димас успех във всяко начинание.

Anna Rosbach, *от името на групата EFD*. – (DA) Г-н председател, много се изговори за така наречените климатични бежанци във връзка с COP 15. Хората винаги са бягали от природни бедствия, лоши реколти, суша, наводнения и глад. Истината е, че изменението на климата и прякото му въздействие върху хората и околната среда са проблеми, с които нямаме друг избор, освен да се занимаем. Не мога обаче да не се запитам дали се залавяме по правилния начин с проблема. Съгласна съм, че трябва да сме по-наясно как използваме ресурсите в ежедневието си и да проучваме нови технологии. Не трябва да забравяме обаче, че всъщност вече има начини за облекчаване на проблемите, които възникват внезапно. Във връзка с COP 15 например бяха споменати островите Кук — островна група в Тихия океан. Проблемът, пред който са изправени тези острови, е, че те са заплашени от покачващото се ниво на водата. Един вълнолом би могъл да защити островите и всъщност вълноломът е една съвсем осъществима инвестиция — само че не за бедната островна група. Докато ние на Запад обсъждаме вятърната енергия, електрическите коли, слънчевата енергия, биогоривата и новите начини за сортиране на отпадъци в европейските предградия, много острови постепенно изчезват. Поради това бих запитала дали Западът трябва да влага милиарди в технологии, насочени към климата — ефектът от

които е под голям въпрос — докато на милиони хора би могло да се помогне, използвайки вече известни, икономични мерки. Вместо да се карае за статистики, доказателства и научни изследвания, сега е момент, в който трябва да се занимаем с последствията от изменението на климата на световно равнище чрез реални действия.

Nick Griffin (NI). – (EN) Г-н председател, след Копенхаген нека преосмислим цялата приказка за глобалното затопляне. В Копенхаген се стигна до иронията не само на „Климатгейт II“, но също и на настъпването на една от най-суровите зими от десетилетия. Оттогава станахме свидетели на паниката от Потсдам във връзка с морското равнище; институтът „Goddard“ беше хванат да подправя архивни данни за температурите; изчезващите ледници в Хималаите бяха развенчани като фантазия; г-н Пачаури се откри като спекулант с изменението на климата. Светът се охлажда. Глобалното затопляне е измама.

Това не е престъпление без потърпевш. Данъците върху въглерода вдигат цените на горивото, убивайки нашите възрастни хора дори и в настоящия момент. Милиардите, праросани за изследване на този несъществуващ проблем, са милиарди, които не могат да бъдат отделени за борба с истинските бедствия като болестта на Алцхаймер или за спиране на реални екологични бедствия като обезлесяването. Търговията с въглеродни кредити носи милиарди на акулите в Сити за сметка на семействата в бедност. Намалването на земеделските площи с цел добив на биогорива вече удвои световните цени на храните, така че милиони гладуват, докато алчни корпорации правят все по-тъжни печалби.

Тези, които прокарат антинаучната нелепост за предизвиканото от човека изменение на климата — „Шел“, „Монсанто“, международните банки, билдербергските магнати, въглеродните милиардери и техните верни съюзници идиоти от левицата — вършат най-голямата измама в човешката история. На тях трябва и ще им бъде потърсена сметка, както би трябвало и на техните сътрудници на места като това тук.

Peter Liese (PPE). – (DE) Г-н председател, госпожи и господа, в Копенхаген и след конференцията много беше говорено за изменения в регламентите на ООН. Предлагам да променим регламентите на Парламента, така че хора от периферните групи, като г-н Griffin, да не говорят в началото, а най-накрая, където е и полагащото им се място в политическия спектър, поне на първия кръг.

Госпожи и господа, естествено че Копенхаген беше едно разочарование. На много от исканията ни и очакванията на гражданите определено не беше отговорено. Искам да добавя едно нещо към вече казаното. Искаме международно споразумение за емисиите от въздухоплаването и морския транспорт. За съжаление, в Копенхаген не беше постигнат абсолютно никакъв напредък по въпроса. Той дори не беше споменат в споразумението за климата от Копенхаген. Резултатът е разочароващ, особено като знаем, че всяка загубена от нас година ще доведе до това да трябва още повече да напругнем усилията си. Колкото по-късно започнем, толкова по-смели и енергични ще трябва да бъдат усилията ни и с всяка отминаваща година ще става все по-трудно. То е като сериозно заболяване — колкото по-рано започне лечението, толкова по-леко преминава. Ето защо това е едно разочарование.

При все това не трябва да гледаме на това отрицателно и едностранчиво. Тази сутрин бях запитан дали темата за изменението на климата вече е политически изчерпана. Не е. Тя трябва да продължи и това очакват от нас гражданите. Нека видим положителните неща, които наистина се случиха в Копенхаген. Ще дам два малки примера, а именно ангажиментите, поети от две развиващи се страни — Малдивските острови и Коста Рика — да станат неутрални по отношение на климата през следващите десет години. Целият свят — Европа и останалият свят — могат да последват примера им. Това са малки държави, но ако погледнем големи държави като Бразилия например, ставащото там също е забележително.

Ето защо трябва да анализираме грешките си и да не сме дотолкова арогантни, че просто да продължим, както досега. Не трябва обаче и да обикаляме, посипали глави с пепел, а да се присъединим към тези в света, които искат да постигнат напредък в опазването на климата. Играта не бива повече да бъде на индустриализирани страни срещу развиващи се страни, а на страните, които са наясно за какво става дума, срещу останалия свят, при което последната група, да се надяваме, все повече ще се смалява.

Jo Leinen (S&D). – (DE) Г-н председател, г-жо Еспиноза, миналата седмица участвах в заседанието на неформалния Съвет по околна среда в Севиля. Това беше първата сбирка на Съвета по време на испанското председателство. Вие не бяхте в състояние да присъствате поради нещастни семейни причини, но Вашият държавен секретар, Тереса Рибера, Ви представи отлично. През цялото заседание, което беше изключително добре организирано, ангажираността на испанското председателство с проблема беше очевидна.

Всичко това е много хубаво, но резултатът от това заседание на Съвета не беше много задоволителен. Съветът на министрите беше разединен при пълно отсъствие на посока. Между държавите-членки няма абсолютно

никакво съгласие какво трябва да се прави сега. Това не е добра поличба. Ваша работа и задължение е да намерите общия знаменател между 27-те държави-членки.

По мое мнение след Копенхаген в Европейския съюз трябва да направим три неща. Първото е, че трябва да си възвърнем водещата роля в опазването на климата в света. Второ, трябва да внушим доверие към ангажиментите, които сме поели, и трето, необходимо е бързо да спечелим нови партньори преди да стигнем до Мексико.

Що се отнася до възвръщането на ръководната роля, съгласен съм с всички, които казваха, че трябва да продължим да заявяваме обещанието си да намалим емисиите на въглерод с 30%. Искам да видя, че посочваме целта от 30% пред секретариата на ООН в Бон на 31 януари, а не старата цел от 20%. Ако се поставим в зависимост от сравними усилия от други страни, ще отнеме неясно колко време и в Мексико също няма да се стигне до нищо.

По отношение внушаването на доверие тези 7,2 млрд. евро трябва всъщност да бъдат усвоени преди Мексико. Страните в Африка трябва да са в състояние да видят, че първите мерки вече са в ход.

Най-накрая, по отношение спечелването на партньори, надявам се да развием дипломация за опазване на климата и, с помощта по-конкретно на Африканския съюз, че ще намерим достатъчно партньори, а също и от Латинска Америка и Азия за една световна договореност в Мексико.

Chris Davies (ALDE). – (EN) Г-н председател, уважаеми колеги, трябва да продължим след Копенхаген. Истината е, че не знаем пътя. Лутаме се в тъмното. Мисля, че просто трябва да проучим всяка възможност, и се надявам, че една или повече от тях ще ни позволи да постигнем напредък.

Но със сигурност трябва да се постареем да запазим амбициите си и ръководната си роля, като по въпроса в следващите две седмици ще се вземе ключово решение и искам да знам какво ще направи председателството, за да изясни положението.

Четиридесет процента от емисиите ни идват от изкопаемите горива, които изгарят в нашите енергийни централи. Ето защо развитието на технологията за улавяне и съхранение на въглерод се признава за толкова важно. Ето защо преди три години Съветът постигна съгласие, че трябва да се постареем и изградим до 12 демонстрационни проекта до 2015 г. Ето, преди година съгласувахме метод за финансиране на проектите: чрез използване на 300 млн. в квоти от схемата за търговия с емисии. Необходими бяха три месеца, за да тръгне тази идея от Парламента, да се получи одобрението на Съвета, да отключим вратата, но 12 месеца по-късно все още не сме се договорили как да подберем проектите или да използваме парите. Комисията най-накрая представи проекторешение. Тя предлага само осем проекта за улавяне и съхранение на въглерод, а препоръчаният от нея график означава, че ще бъде невъзможно всички те да бъдат построени до 2015 г. Затова на горещия стол е членът на Комисията Рен; надявам се някой да му предаде бележка преди края на разискването, за да може той да обясни липсата на амбиция в документа.

Но трябва да се съгласим: колкото и неадекватно да е, трябва да продължаваме напред. Това ще се обсъжда на заседание на комисията по изменение на климата на Съвета на 2 февруари, а има несъгласие у някои държави-членки, които са против това Комисията да има последната дума при подбора на проектите и използването и разпределянето на парите.

Сега срещата ще бъде първата възможност за Европейския съюз след Копенхаген да покаже дали върви напред и предприема практически мерки или ще се върне назад. Това е изпитание от възлово значение и за Комисията, и за председателството.

Така че въпросът ми към министъра е: ще осигури ли председателството постигане на съгласие на това заседание или няма да успее?

Bas Eickhout (Verts/ALE). – (NL) Г-н председател, нека бъдем съвсем ясни: Копенхаген беше провал. Всъщност имаше трима истински губещи от срещата на върха: ООН, Европейският съюз и климатът. Затова от особена важност е да превърнем тези трима губещи в победители през 2010 г. по пътя към Мексико. За да се постигне това, трябва да се случат три неща. Първо, ЕС трябва наистина да говори с един глас, както вече каза членът на Комисията Рен, обаче — и ще бъде благодарен на конкретен отговор — кой да бъде това? Кой да говори от името на Европа в Мексико?

Второ, по отношение на ООН Европа трябва да докаже водещата си роля и в преговорите, което означава отсега нататък да не разчитаме само на САЩ и Китай, а вместо това да разчитаме най-вече на страните, които споделят желанието ни за действие спрямо климата като Африканския съюз, Мексико, Бразилия и Южна Африка. Трябва да разширяваме групата от страни, с които желаем да сключим споразумение.

Трето, климатът. Вярно е, че се договорихме за два градуса, но това число също означава нещо. Според науката два градуса означава, че богатите страни трябва да намалят емисиите си на CO₂ с 40%. Следователно сега ЕС трябва да обещае 30%. На 31 януари той ще има нов шанс да докаже ръководната си роля, като излезе с обещание за 30% и аз изисквам ЕС да предложи това число. Ще съм благодарен на отговора Ви на това предложение, тъй като то е единственият начин да проявим ръководна роля и да направим 2010 г. година на ООН, на Европейския съюз и на климата.

Derk Jan Eppink (ECR). – (EN) Г-н председател, подкрепям целите за околната среда за 2020 г., но имам някои сериозни съмнения за някои от методите. Конференцията в Копенхаген стана добър пример за лош метод. И какви са поуките?

Конференцията беше твърде многолюдна, за да бъде продуктивна: 50 000 души за рок-концерт е възможно, но за работна среща — не. Второ, Европа беше надхитрена от Китай и Индия, а САЩ се присъединиха. Вместо да бъде решаваща фигура, ЕС стана объркан зрител.

Какво трябва да направим? Мисля, че трябва да преоценим формата, която използвахме — това трябва да е по-скоро Г-20, отколкото мероприятие с мащабите на фестивала „Удсток“. На второ място, трябва да спрем да проявяваме морална арогантност, като казваме на Китай и Индия какво да правят. Съществени ограничения за наказание на двете страни ще са пагубни. Напротив, ЕС трябва да преразгледа собствената си позиция, която в крайна сметка би подкопала нашите собствени растеж и заетост.

Най-накрая, необходими са сериозни изследвания на съвкупността от доказателствата. „Климатгейт“ вече е едно напомняне, а твърдението, че ледниците в Хималаите се топят, сега изглежда основано на спекулации. Някои от членовете на Междуправителствената група по изменението на климата (МГИК) сега дори предпричат глобално захлаждане.

Необходими са ни обективни, безпристрастни научни изследвания, а не дейности въз основа на програмата на политически активисти. Кое е вярно, а кое не: сега просто не знаем и мисля, че най-напред трябва да си изясним фактите. Г-н член на Комисията, г-жо министър, надявам се да погледнете на въпросите непредубедено.

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: Г-Н MARTÍNEZ MARTÍNEZ

Заместник-председател

Sabine Wils (GUE/NGL). – (DE) Г-н председател, конференцията на ООН относно климата се провали поради твърдоглавите политически интереси на индустриализираните страни. Като резултат е застрашено съществуването на милиарди хора в развиващите се страни и в островните държави, изложени на риск от заливане.

Няма съгласие как би трябвало ефективно да ограничим по-нататъшното затопляне на планетата. ЕС изигра партията в интерес на своите национални предприятия и печалбите на големите концерни. Целта за намаляване емисиите на парникови газове в държавите-членки на ЕС с общо 30% до 2020 г. не беше предложена достатъчно рано.

Обвързването на по-добрите цели за опазването на климата с предварителни отстъпки от други държави е игра на комар с бъдещето на човечеството. Фактите са ясни: през 2007 г. емисиите на CO₂ на човек бяха 4,6 тона в Китай, в Германия те бяха 9,7 тона, а в САЩ — 19,1 тона. За цялото човечество неотложно е необходима справедливост по отношение на климата. Догодина в Мексико сити индустриализираните страни и страните с възникващи икономики трябва да стигнат до обвързващо споразумение с конкретни и амбициозни цели.

Godfrey Bloom (EFD). – (EN) Г-н председател, лесно можете да познаете, че съм скептик, защото не се обличам като плашило.

Пропахих си път през виелицата в Копенхаген, както и мнозина от вас. Не намирате ли за интересно, че станяхме свидетели на най-студената зима, регистрирана досега в Лондон за последните 30 години? Същото беше и в Полша, Корея и Китай. Видяхме най-ниските температури във Флорида, Аризона, Тексас — първия сняг в Тексас, ако не се лъжа, за последните стотина години. Разбира се, както каза Giles Coren от лондонския вестник „Таймс“ — мили Боже, ние просто не разбираме — именно това е глобалното затопляне: трябва да свикваме с минусови температури.

И ето, всички сме виждали графиката тип „хокеен стик“ на Ал Гор, която и досега, както разбирам, се показва из държавните училища в Лондон — Ал Гор, шарлатанин, мошеник. Видяхме и професор Джоунс от Университета на Източна Англия — мошеник. И сега — това още няма как да го знаете, тъй като още не е

станало обществено достояние — националната база данни на Нова Зеландия за климата: цифрите са при мен — всичките неверни.

Кога всички вие ще се събудите? Измама, измама, измама.

(Ораторът се съгласява да отговори на въпрос, зададен с вдигане на синя карта, съгласно член 149, параграф 8)

Chris Davies (ALDE). – (EN) Г-н председател, явно цялата наука за изменението на климата е безсмислица според г-н Bloom, тъй като зимата беше студена.

Питам се дали г-н Bloom желае да обясни на залата каква е разликата между климата и времето.

Godfrey Bloom (EFD). – (EN) Климатът, г-н Davies, е това, с което всички трябва да се примирим.

Zoltán Balczó (NI). – (HU) Г-жо министър, имам изненадващи новини за Вас. Конференцията за климата в Копенхаген приключи. Вие говорите за цели и илюзии все едно събитието все още предстои. То завърши с провал. Не бяха подписани правно обвързващи ангажменти. Примерът на Киото показва какво означава волунтаризъм. Всички сме наясно със стойността на ангажиментите на САЩ, но заслужава да бъде спомената и Канада. Канада подписа договора от Киото и след това увеличи емисиите си въглероден диоксид с 26% без никакви последствия. Копенхаген е ясно послание за това в какъв свят живеем.

Днес светът се определя от икономическия фундаментализъм. Когато интересите на обществото се сблъскат с интересите на глобалната икономика, последната винаги печели. Разбира се, зад глобалната икономика стои малък властови елит. За да спрем необратимото изменение на климата, ще трябва да променим друг климат. Трябва да променим политическия и моралния климат. Преди да направи това, докато хората служат на икономиката, а не обратното, докато еко-социалната пазарна икономика се превръща в ръководен принцип, всички подобни конференции са обречени на провал.

Richard Seebler (PPE). – (DE) Г-н председател, ако можем да извлечем някаква поука от Копенхаген, тя е чувството за реалност. Още си спомням разискването, което проведохме в залата преди Копенхаген. Всички излъчваха оптимизъм, но не се стигна до нищо. Това беше една международна конференция със свои собствени правила и не можахме да постигнем много само с добра воля. Така че нека подходим към следващите преговори в Мексико с необходимото чувство за реалност.

Ако ще правим оценка на Копенхаген, трябва да кажем, за да сме справедливи, че тя не беше толкова лоша, защото резултатът може да служи за основа за преговорите в Мексико — нещо все пак беше постигнато. Най-голямото разочарование за нас европейците трябва да бъде, че ние — ЕС — не бяхме там, когато се състави заключителният документ. Това трябва да ни подтикне към размисъл, защото винаги наблюдаваме на факта, че ние сме тези, които искат да поемат водеща роля в глобалната борба с изменението на климата.

Защо това трябва да е така? Най-напред, вероятно защото с нашите 14% от емисиите на CO₂ ние не сме сред най-големите източници. На САЩ и Китай взети заедно се пада почти половината. Обаче в Европа ние не говорим с един глас. Последният Съвет по околна среда съвсем ясно показва колко различни са мненията в него. Много държави-членки гледат на проблема твърде различно от мнозинството в Парламента например.

Друга причина със сигурност е фактът, че ние, европейците, не сме толкова добри, колкото винаги твърдим. Ако не слагаме в сметката механизмите за чисто развитие, с други думи, мерките за съвместно изпълнение и другите мерки и погледнем само нашите собствени мерки за намаляване на емисиите на CO₂, ще видим, че балансът ни не е толкова добър, колкото твърдим.

На трето място, трябва също да признаем, че другите страни и другите региони в света имат различен подход към проблема. Голямата ни цел е правно обвързващо споразумение. Но Китай и САЩ предпочитат друг път.

Като цяло трябва да помислим дали не е добре да сме по-гъвкави в преговорите си, тъй като общата работа в борбата с явлението на изменението на климата е важна, но методите, които използваме за постигане на това, могат да са съвсем различни.

Dan Jørgensen (S&D). – (DA) Г-н председател, въпросът, който искам да поставя на скептиците в залата относно климата, е следният: ако девет от десет лекари ви кажат, че са повече от деветдесет процента сигурни, че сте сериозно болни, но че те имат лекарство, което може да излекува болестта ви — лекарство без странични ефекти — ще вземете ли лекарството? Разбира се, че ще го направите. Ето как трябваше да реагира светът в Копенхаген. Ето как трябва да реагира светът, когато повече от деветдесет процента от водещите научни

работници в тази област казват, че глобалното затопляне е реалност и че е предизвикано от човека. Затова ЕС трябва да поеме ръководната роля. Очевидно можем да критикуваме САЩ. Очевидно можем да критикуваме Китай, че не са имали необходимата политическа воля в Копенхаген. В Парламента обаче трябва да търсим доста по-наблизо — трябва да критикуваме липсата на инициатива, проявена от ЕС. ЕС можеше да направи две неща и трябва да направи две неща преди конференцията в Мексико. Първо, трябва да поемем ръководната роля по отношение ангажирането ни с цели за намаляване. Това означава преминаване от 20% намаление, обещано до 2020 г., към 30%. Второ, трябва да обявим сумите, които сме готови да заделим за финансиране приспособяването в дългосрочен план към изменението на климата, което знаем, че приближава. Най-накрая, очевидно е, че ще имаме повече влияние, ако говорим с един глас, тъй като тогава ще бъдем в състояние да преговаряме по-рационално и по-ясно, отколкото съумяхме в Копенхаген. Г-н Callanan от европейските консерватори и реформисти заяви, че ще е лудост да засилим нашите амбиции при сегашното положение. Не, г-н Callanan, ще е лудост да не засилим нашите амбиции.

(EN) ще е лудост да засилим нашите амбиции при сегашното положение.

Не, г-н Callanan, ще е лудост да не засилим нашите амбиции.

Lena Ek (ALDE). – (SV) Срещата на върха в Копенхаген беше, без съмнение, едно голямо разочарование, но сега важното е да гледаме напред. Именно това правим ние, либералите, и се надявам да можем да го правим заедно в Европа. Трябва ни стратегия и „дневен ред след Копенхаген“. Важно средство за постигане на това е продължаването на инвестициите в схемата за търговия с емисии. ЕС трябва незабавно да започне преговори със САЩ за интегриране на оформящата се американска система с европейската система. Един трансатлантически пазар на въглеродни емисии може да бъде начало за световния пазар.

Г-н Рен направи едно изключително добро въспитателно изказване. Той е съвсем прав в заключението си. ЕС трябва да говори с един глас на преговорите. Обаче трябва да се има предвид, че съгласно Договора от Лисабон Европейският парламент вече може да влияе върху вземането на тези решения. Парламентът трябва да участва в подготвителната работа, тъй като за окончателното споразумение се изисква нашето одобрение.

В рамките на Европа трябва в същото време да продължим да укрепваме нашия собствен пазар на въглерод и да спрем да раздаваме права за търговия безплатно. Трябва да инвестираме в нови технологии и, на трето място, трябва да определим долна граница за цената на въглеродния диоксид. Целите за климата могат да бъдат постигнати чрез механизмите на пазара, а не чрез още бюрокрация.

Ако сега оставим конференцията в Копенхаген зад нас, положим ново начало и вложим всичките си усилия в бъдещите мерки, първото нещо, върху което трябва да се съсредоточим, е „ЕС 2020“. Мерките са заложили там и трябва да имаме добре прецизирани предложения във връзка с енергийната ефективност и с това как инвестираме в новите технологии. Трябва ни стратегия за работните места във връзка с климата. И накрая, искам да заявя, че безспорно се нуждаем от намаление от 30% на въглеродните емисии, ако искаме да спечелим не само битката за климата, а и битката за пазара.

Yannick Jadot (Verts/ALE). – (FR) Г-н председател, г-жо Еспиноза, бях много изненадан от самодоволството, което показвате във връзка с действията на ЕС в областта на климата. Вярно е, че Европа е свършила повече и по-добра работа през последните 10 години, отколкото повечето други страни в света, но в Копенхаген безспорно имаше провал по отношение на ръководната роля на Европа.

В Копенхаген видяхме също как Европа става просто сбор от индивидуални комуникационни стратегии на европейски държавни и правителствени ръководители, като в тази връзка искам специално да спомена г-н Саркози, г-жа Меркел и г-н Браун. При тези обстоятелства очевидно е лесно да се нанесе удар на процеса в ООН. Вярно е, че системата на ООН е сложна и че една Г-20, където договореностите са без значение, но има възможности за големи рекламни удари, е много по-проста.

Това означава, че през предстоящата година Европа трябва да свърши повече и по-добра работа. В момента имаме за цел 20%. Обаче 20% в действителност означава да правим по-малко през идните 10 години, отколкото сме правили през изтеклите 10 години; това означава да намалим усилията на Европа във връзка с климата. Това е не само абсурдно за климата, когато учените ни казват, че трябва да постигнем цел от 40%, но е също така абсурдно за нашата икономика и работни места.

Затова, г-жо Еспиноза, моля не намалявайте амбициите на Европа по отношение на климата до най-малкия общ знаменател, до целите, обявени от председателя Барозу, който не желае да се отклони от числото 20%, или до тези, обявени от Италия и Полша, които скоро ще отречат, че съществува изменение на климата. Прочетете отново резолюцията на Парламента и незабавно изберете безусловно 30%.

Konrad Szymański (ECR). – (PL) Г-н председател, трябва да приемем факта, че никой, с изключение на няколко европейски държави, не желае да плаща за ограничения върху емисиите на CO₂ или да намалява потреблението си на енергия. Положението е дори по-лошо. Някои развиващи се страни, използвайки дразнеща антиколониална риторика, искат да забогатеят от това, докато в същото време те са най-големите източници на емисии на въглероден диоксид в атмосферата. Африканските страни, Китай и Индия искат да запазят изключенията си да не се подчиняват на международната система за контрол на емисиите и в същото време да получават милиарди евро за чисти технологии. Това е позиция, която не можем да защитим пред нашите данъкоплатци. След конференцията в Копенхаген трябва да проумеем, че Европа не може сама да плаща тези разходи. Първо, защото като действаме сами, още повече ще забавим растежа на икономиката ни и ще нанесем удар по благосъстоянието на нашите граждани. Второ, като действаме сами, няма да променим нищо, свързано с емисиите, защото вече успяхме да намалим нашите собствени емисии.

Elie Hoarau (GUE/NGL). – (FR) Г-н председател, г-жо министър, госпожи и господа, макар Копенхаген да беше провал, мобилизацията на неправителствения сектор беше изключителна и показа, че е налице истинска международна подкрепа за справедливостта във връзка с климата.

Отсега нататък ще бъде даденост, която продължаващият процес на преговори ще трябва да отчита като приоритетен въпрос интересите на малките уязвими островни страни и на Африка. От ключово значение е да се осигури обявените в Копенхаген 100 млрд. щатски долара наистина да са в допълнение към ангажиментите, поети в областта на помощта за развитие.

И накрая, трябва да имаме предвид факта, че ни остава много малко време, в което да действаме, преди последиците от изменението на климата да станат необратими. 2010 г. е последният ни шанс, ако искаме да осигурим истински успех в Мексико сити.

Oreste Rossi (EFD). – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, не казвайте, че не Ви предупредихме за това. Резолюцията относно COP 15, приета от Парламента, беше само дим без огън.

Поискахме прекалено много и не постигнахме нищо. Това не е казано от движението „Северна лига“, а от Ivo de Boer, секретар на конференцията на ООН по изменението на климата. Не е чак катастрофа, дори и споразумението да е само писмо за намеренията. Текстът, благодарение на който COP 15 все пак не остана с празни ръце, съгласуван в края на маратон от преговори с наистина безпрецедентна продължителност и интензивност, има много малко съдържание.

Споразумението от Копенхаген, прието от президента на САЩ Обама, президента на Бразилия Лула, премиера на Китай Вън Дзябао, министър-председателя на Индия Сингх и президента на Южна Африка Зума и наложено на всички останали страни, дори не беше официално прието. След отхвърлянето му от осем страни, което попречи да се приеме, споразумението беше просто прието за сведение от пленарното заседание на 192-те участващи държави.

Госпожи и господа, приказката за глобалното затопляне е загуба на време. От декември насам вестниците и новинарските телевизионни програми съобщават, че Европа е скована от мразовито време. Нека избягваме безполезните и скъпи спекулации на тема климат.

Angelika Werthmann (NI). – (DE) Г-н председател, госпожи и господа, единственият конкретен резултат от срещата на върха относно климата в Копенхаген беше ограничаването на глобалното затопляне до два градуса по Целзий. Обаче мерките, необходими за това, останаха загадка. Този минимален компромис е разочарование за нас, особено защото сега всяка отделна държава следва да реши дали да приеме или не споразумението за целите за опазване на климата. Времето наистина изтича. Сега от нас зависи да решим какво ще става по-нататък. Трябва да насърчаваме устойчиво, опазващо климата развитие, което да ни позволи да използваме ресурсите на нашата планета отговорно — за нас и за идните поколения. ЕС и неговите държави-членки трябва да развият водещата си роля в света при „зелените“ технологии. Тогава поне ще сме поставили някакво начало.

Rachida Dati (PPE). – (FR) Г-н председател, г-жо министър, г-н член на Комисията, едва ли някой е пропуснал да забележи, че Копенхаген беше една пропиляна възможност. Но — и, да, тук повтарям думите Ви, г-н член на Комисията — срещата на върха все пак имаше две достойнства. Първото беше, че тя събра много повече държавни и правителствени ръководители, отколкото срещата на върха в Киото. Второто е, че тя позволи на страните с възникващи икономики да ползват финансовите ангажименти, предназначени конкретно за това да им се помогне да се борят с глобалното затопляне.

Така че какво трябва да направи Европа сега? Разбира се, да продължи отличната си работа по намаляване емисиите на парникови газове, защото истината е, че Европа вече е изключително добронамерена. Що се отнася до целта от Киото, която беше намаляване с 8%, европейските предприятия постигнаха намаление с почти 13%. Последните следователно се доказаха като изключително добронамерени и много ангажирани с опазването на околната среда. Обаче тази борба и това добронамерено отношение в никакъв случай не бива да бъдат поставени в среда на нелоялна конкуренция. Както Ви казах по време на изслушванията, г-н Рен, всичко това може да се постави само в среда на напълно лоялна конкуренция. Наистина, следва да помислим за въвеждане на данък върху въглерода по границите на Европейския съюз, тъй като не можем да изоставим нашите предприятия и оттам нашите работни места пред напълно нелоялна конкуренция в полза на страни, които не зачитат или не прилагат същите стандарти по отношение опазване на околната среда и намаляване на парниковите газове. Затова мисля, че е крайно необходимо — и тук се присъединявам към колегата г-жа Лераге — в някакъв момент в бъдеще да обмислим въвеждането на данък върху въглерода по границите на Европейския съюз.

Второ, бях много доволна да чуя на изслушванията, че членът на Комисията Таяни не изключва провеждане на проучване на въздействието на възможността за налагане на данък върху въглерода по границите на Европейския съюз. И така, стъпка по стъпка, мисля, че ще спечелим битката, защото тя е важна за защита на нашите европейски предприятия и работни места.

Anni Podimata (S&D). – (EL) Г-н председател, г-жо Еспиноза, със сигурност предпочитаме днешното разискване да се провежда при различни обстоятелства, в които щяхме да сме призвани да дадем оценка на едно глобално, правно обвързващо споразумение и да решим, като Европейски съюз, какво да се прави по-нататък. За съжаление, резултатите от Копенхаген бяха твърде незадоволителни предвид обстоятелствата. Това е едната основна причина да изразим разочарованието си.

Втората причина да изразим разочарованието си и която конкретно ни засяга като Европейски парламент, е лошото впечатление, което остави Европейският съюз на срещата на върха в Копенхаген. Макар че можеше да се очаква на първата световна среща на върха след влизането в сила на Договора от Лисабон Европейският съюз да оглави усилие за постигане на ново, амбициозно, устойчиво, глобално споразумение за борба с изменението климата, ние и европейските граждани видяхме проява на разединение, при което някои европейски ръководители играеха собствената си игра, а Европейският съюз игра ролята на подчинен и зрител. Това не е роля, която желаем, или роля, която ни подобава.

И така, какво трябва да се направи? Призоваваме Европейската комисия и Съветът да бъдат на висотата на задачата и да запазят водещата роля на Европа в това ново усилие. Искам да Ви напомня, че това не е просто въпрос на ограничаване последиците на изменението на климата. Това е едно много по-широко предизвикателство; предизвикателство да се премине към нов модел на развитие, „зелен“ модел на развитие, който ще бъде отговорът на Европа на необходимостта да се създадат нови работни места, да се подпомогне конкурентоспособността на европейската икономика и да се утвърди водещата роля на Европейския съюз в новия ред.

Fiona Hall (ALDE). – (EN) Резултатът от Копенхаген е едно голямо разочарование, но сега трябва да продължим напред. Сега ЕС трябва да се ангажира с намаление от 30% на емисиите по три причини.

Първата е, че за намаление от 30% почти не се изискват повече усилия сега, отколкото за първоначалното намаление от 20%, просто поради отлива в икономическата дейност, причинен от рецесията.

Второ, ако сега спрем дотук, това ще означава да загубим инерцията, набрана в новите „зелени“ производства. Не можем да се „полуангажираме“ с инвестиции във възобновяеми енергийни източници и транспорт с понижени емисии на въглерод. Трябва да се внедри огромна инфраструктура независимо дали е магистрална енергийна система в Северно море или, в по-малък мащаб, станции за зареждане на електрически автомобили. Заложени са стотици и хиляди нови работни места с потенциал до 70 000 работни места, свързани с използване на вятърна енергия в морето само за Обединеното кралство, но тези работни места, които са толкова необходими за икономическото възстановяване, ще се реализират само ако има ясна пътна карта към една Европа с нулеви въглеродни емисии до 2050 г.

За инвестициите е необходима сигурност и трябва да бъдем наясно, че Европа рискува да загуби мястото си като лидер при възобновяемите технологии. И САЩ, и Китай много бързо увеличават своите производства от възобновяеми енергийни източници. Ако се поколебаем сега, новите „зелени“ работни места ще се пренесат на други континенти.

И накрая, намалението с 30% е необходимо, защото повечето от допълнителния ангажимент може лесно да бъде постигнат с повишаване на енергийната ефективност. Да не се прави повече по линия на енергийната ефективност във всички случаи би било лудост. Енергийната ефективност означава икономическа ефективност. Тя означава по-ниски сметки за енергия, а не по-високи и тя подобрява енергийната сигурност. Така че каквито и числа да се представят от другите страни на 31 януари — и може би ще бъдем приятно изненадани — сега ЕС трябва да се ангажира с намаление от 30%.

Ivo Strejček (ECR). – (CS) При преразглеждане на срещата на върха в Копенхаген и резултатите ѝ, трябва да проявим здрав разум и да погледнем през призмата на множеството налични екологични и икономически данни, които потвърждават, че няма такова нещо като глобално затопляне, а дори и да го има, то е напълно извън контрола на човека и е причинено от чисто природни сили. Между другото, миналата седмица научихме, че значителна част от данните за околната среда, използвани от МГИК, са били или умишлено фалшифицирани, или неправилно разчетени. Погледнато в тази светлина е добре, че срещата на върха в Копенхаген се провали. Наистина се надявам, че провалът ще доведе, първо, до отказ от агресивната така наречена „зелена“ политика. Второ, че политиката ще се завърне към истинските теми, които наистина предизвикват загриженост у хората в днешната икономическа рецесия. Трето, той ще попречи на прахосването на парите на данъкоплатците за спорни „зелени“ проекти. Четвърто, той ще отвори място за делово разискване по рационално, ефективно и по-евтино осигуряване на енергия и ще станем свидетели на възраждането на ядрената енергетика. Госпожи и господа, когато се срещам с моите избиратели, те клатят глава в почуда от темите, които обсъждаме тук, пропускайки, както правим, да се занимаем с реалните им проблеми.

Marisa Matias (GUE/NGL). – (PT) Г-н председател, въпреки важността на срещата на върха това, което видяхме в Копенхаген, бяха няколко крачки назад. В Копенхаген наистина се събраха повече държавни глави, отколкото в Киото, но се създаде и повече разделение и като следствие се стигна до сценария „всеки за себе си“, при което всяка страна е свободна да определя собствените си цели и, нещо повече, да прави това на доброволна основа.

Трябва да отбележим, че имаме цел за ограничаване до 2 градуса по Целзий и цели за финансирането без никакво обяснение. Това не може да служи за успокоение. Обаче мисля, че трябва да действаме с поглед към бъдещето, което значи да преминем от думи към дела.

Европейският съюз винаги иска да има водеща роля и винаги е имал. Обаче, когато пристигнахме в Копенхаген, той се поколеба, като не успя да определи или защити целите, които беше обявил тук и за които каза, че никога няма да се откаже от тях.

Затова въпросът ми е дали в бъдеще няма да действаме по-справедливо, дали ще продължим да допускаме положение, при което най-бедните хора продължават да плащат най-високата цена, поради нашата слабост и решенията на едни хора в ущърб на други.

Timo Soini (EFD). – (FI) Г-н председател, срещата на върха в Копенхаген относно климата беше пълен провал. Гласувах „против“ резолюцията през декември. Бях прав, както и още 92-ма колеги.

Европейският съюз твърде арогантно се опита да предложи на целия свят собственото си решение. Няколко дни преди началото ѝ беше разкрита измама при търговията с емисии на стойност 5 млрд. евро. Трябва да е било смущаващо тъкмо преди началото на среща, на която ЕС ще предлага изход, да се сблъска със злоупотреби със средства в размер на 5 млрд. евро. Беше срамно, а сега ЕС изобщо притеснява ли се дали злоупотребите ще бъдат разследвани? Ако ще налагаме ограничения върху емисиите, нека въведем конкретна система за емисиите, каквато има за колите. Тя работи, макар и изобщо да не става дума за закриване на нашите стоманодобивни, металообработващи или дървопреработвателни промишлености във Финландия или в страните от ЕС. Това е безполезно: работниците и служителите на бива да пострадат.

(Ръкопляскания)

Romana Jordan Cizelj (PPE). – (SL) аз също бях разочарована от резултата от конференцията в Копенхаген, но нека спрем да скърбим за лошите резултати и вместо това да помислим накъде да тръгнем оттук нататък, за да не се сблъскаме с нови разочарования. Да си кажем, че трябва да доразвием работата, която сме свършили досега, защото трябва да направим само отделни промени, не е достатъчно.

Първият въпрос, който си задавам в това отношение, е какво представляват конференциите COP на първо място? Те реални конференции ли са или просто представление за обществеността? Разбира се, те са и двете, но трябва да гарантираме експертите да напредват в работата си, а обществеността да е информирана не само

за неформалните събития по периферията на конференциите, но и за реалната работа, която извършваме. Следователно Европа трябва да преразгледа организационните аспекти на този род конференции.

Вторият ми въпрос е: каква е ролята на световните лидери на този род конференции? Идват ли те на тези конференции, за да продължат вътрешните си политически кампании, или идват, за да помогнат на участниците да постигнат компромис? Мисля, че трябва също да преразгледаме методите на работа на този род конференции и ролите на световните лидери, които участват в тях.

Третият ми въпрос е във връзка с водещата роля на Европейския съюз. Да, ни *сме* предприели много добри мерки, за да се осигури Европа да може да запази водещата си роля в разработката на екологосъобразни технологии, но загубихме водещата си роля в процеса на преговори. По мое мнение не трябва да се задоволяваме да играем само координираща роля в процеса на преговори, тъй като самите ние трябва да бъдем активна преговаряща страна. Ето защо не бива да слагаме всичките си карти на масата, преди преговорите да са започнали и да тръбим за целите, които преследваме. Трябва също да опитаме да се сближим с трети страни, а не да се дистанцираме от тях.

Последната бележка, която искам да направя, е, че трябва да включим въпроса за изменението на климата като неотложен в нашите международни срещи и тук, разбира се, очаквам тясно сътрудничество и от двамата членове на Комисията, имащи отговорности в тези две области.

Enrique Guerrero Salom (S&D). – (ES) Днес, в началото на 2010 г., не се намираме там, където се надявахме да бъдем в борбата с изменението на климата. Не сме там, защото сега би трябвало да сме на етап на подготовка за приемане на законодателни промени, изискващи се в резултат на споразумение, постигнато в Копенхаген.

Не сме на такъв етап и трябва да съжаляваме. Трябва да съжаляваме за факта, че в Копенхаген амбициите за борба с изменението на климата бяха занижени, че не беше подписано обвързващо споразумение и че на процедурата липсва прозрачност. Следователно нямаме достатъчно правно основание или средства да посрещнем нуждите на хората, особено в развиващите се страни.

Но не сме и на етапа, на който бяхме стигнали преди Копенхаген, тъй като в Копенхаген постигнахме целенасочено споразумение със САЩ, Китай, Индия, Южна Африка и Бразилия, към което по-късно се присъединиха други страни като Русия, Австралия, Норвегия, Швеция и Испания. Не трябва да забравяме, че взети заедно тези страни носят отговорност за три четвърти от емисиите на въглероден диоксид; нито да забравяме, че много от тези страни по-рано бяха извън Протокола от Киото.

Следователно крачката, която направихме, не е достатъчна, но е значима. Трябва да се възползваме от тази значима крачка, за да продължим да движим напред отвътре Европейския съюз. Европейският съюз беше движещата сила за всички напредък, който беше постигнат. Но този напредък няма да продължи, ако Европейският съюз не продължи да настоява.

С оглед на Германия и Мексико, трябва да работим за постигане на обвързващи споразумения и да получим ресурсите, които могат да помогнат на развиващите се страни да ограничат емисиите си, да се приспособят и да осъвременят технологиите си. Трябва да направим това от съображения за ефективност, справедливост и защото ни трябва повече партньори.

Сигурен съм, че испанското председателство ще работи за тази цел.

Roger Helmer (ECR). – (EN) Г-н председател, имам добри новини за Парламента: както и много учени, за себе си аз стигнах до извода, че няма криза във връзка с климата. Морското равнище по света не се покачва значително и, както беше принудена да признае МГИК, ледниците в Хималаите не се топят бързо. Малкото покачване на средните температури в света през последните стотина години е в пълно съответствие с добре установените, дългосрочни, природни изменения на климата.

В Копенхаген се видя, че много държави, особено Китай и Индия, просто не са готови да пожертват икономическите си постижения за решаване на един изцяло спекулативен проблем. В Британия мнозинството гласоподаватели вече не вярват в предизвикано от човека изменение на климата и не искат да плащат за безплодни и безсмислени опити да бъде смекчено въздействието му. Неотдавна изтеклите справки на Департамента за климатични изследвания (CRU) показват, че дори и великите жреци относно паниката за климата са отчаяни от нежеланието на природата да следва прогнозите им и затова фалшифицират цифрите, за да поддържат измислиците си.

Сега трябва да изискаме цялостно публично разследване на подозрителните данни, преди да сме похарчили дори и една стотинка за смекчаване на последствията.

João Ferreira (GUE/NGL). – (PT) Г-н председател, САЩ и Европейският съюз, първият и вторият по големина източници на емисии в света на глава от населението съответно, имат определена и неизбежна отговорност за провала в Копенхаген, който никакви суми хвърлени пари не могат да омаловажат.

Освен всичко друго, споменато тук, срещата на върха се провали по отношение финансирането на така нареченото „приспособяване“ на развиващите се страни, поради недостатъчния брой на тези, които поеха ангажменти. В същото време тежестите върху тези страни продължават лицемерно да се пренебрегват. Сред тях са огромният им външен дълг – сума, която е наистина астрономическа при сравнение с обявеното равнище на финансиране и която крайно ограничава реалните възможности за устойчиво икономическо и социално развитие.

Срещата на върха се препъна в сериозното обсъждане на стрешените резултати на пазарните инструменти и гъвкавите механизми на Протокола от Киото. Между другите проблеми, срещата на върха не успя да се заеме с причините за изменението на климата, а само с последиците му. Това е нерационален подход към икономически и социални въпроси и той изключва всякакво решение за този или други проблеми, които човечеството ...

(Председателят отнема думата на оратора)

Herbert Reul (PPE). – (DE) Г-н председател, госпожи и господа, в споразумението от Копенхаген целта за два процента беше приета от 180 страни членки, но тя все още не е правно обвързваща. От всички планове, които правихме тук, не излезе кой знае какво. В Копенхаген всичко се обърка. Може да бъде наречено и поражение. Важно е положението да бъде описано точно, за да имаме възможност да внимателно да обмислим внимателно защо се случи това, за да можем след това да постигнем някакъв напредък по проблема.

Малко съм шокиран от някои изказвания, които чух тук. Казва се „трябва да се борим по-усилено“, „да продължим да правим същото, каквото и досега“, „трябва по-голям процент“, „още пари“, „проблемът е просто в недостатъчното единство на Европа“ – според мен тези заявления са твърде банални, твърде повърхностни при анализа си на положението. Просто да продължим и да маршируваме напред не е решение. Не това са причините за този резултат. Разгледахме ли наистина и обсъдихме ли помежду си всички съществени въпроси по един справедлив и обективен начин? Как се отнесохме към въпросите на колегите независимо дали бяха обосновани, които казваха, че имат въпроси по теми, към които се отнасят критично, скептични въпроси по отношение на климата? Как отговорихме на комисията по изменение на климата, когато колеги казваха, че искат да чуят другата гледна точка – позицията „против“ на някои учени? Каква възможност всъщност имаме да представим това? Нещо повече, независимо коя позиция заемем, трябва да обсъдим спокойно как да се отнесем към настоящата информация, която наши колеги току-що съобщиха, а именно че МГИК е направила грешка по отношение топенето на ледниците?

Втори кръг въпроси също чака отговори. С правилните инструменти ли сме се заели, за да се справим? Постоянно има нови графици, по-високи проценти, нови регламенти и разпоредби. Това е един доста бюрократичен подход. Не е ли права г-жа Ек като толкова категорично подчертава, че пътят напред е в технологиите, иновациите и пазарните механизми? Други държави възприемат различни подходи, но това не означава, че не правят нищо. Може би малко повече откритост и малко повече размисъл ще ни дадат шанс да бъдем по-ефективни по този въпрос. Ето това искам да видя, а не метод като „да стиснем очи и да вървим напред“.

Judith A. Merkies (S&D). – (EN) Г-н председател, не желая да рисувам сценарий на обреченост, както беше направено тук. Не искам да рисувам сценарий на обреченост за бъдещето, нито да се обърна с гняв назад за провала на Копенхаген – макар че съм ядосана.

Затова решението е да се справим далеч по-добре в бъдеще, като следващата възможност ще е в Мексико тази година. Първо, да не се движим сами следващия път. В Копенхаген ние се дистанцирахме и останахме сами с амбициите си. Трябва да съумеем да убедим другите да бъдат също толкова амбициозни, колкото и ние. Как можем да претендираме да сме начело, ако не успеем да убедим другите в нашите амбиции и в крайната цел?

Второ, няма един размер дреха, която да стане на всички. Както понякога с гордост се заявяваше при подготовката за срещата на върха относно климата, няма план „Б“. Е, сега го знаем със сигурност — нямаме нищо. Така че за следващия път ще е добре да имаме план „Б“.

Не на последно място, как бихме могли да спечелим в разнобой, ако девизът ни, който имам предвид, е единство. По-добре следващия път да се обединим, а това означава един глас. Трябва ни еднозначен мандат. Европа наистина се нуждае от единен глас. Така че, г-жо действащ председател на Съвета, готови ли сте да се

ангажира с получаването на изключителен – а не споделен – мандат? Това ще бъде изключителна компетентност на Европейския съюз в политиката за климата и споразуменията за климата.

Mirosław Piotrowski (ECR). – (PL) Г-н председател, климатът, а и самата природа – всичко, което ни заобикаля, принадлежат на всички хора, включително на идните поколения и ето защо трябва да бъдем отговорни за опазването им. На неотдавнашната среща на върха относно климата световните лидери не успяха да стигнат до разбирателство за обща стратегия или средства за постигане на тази цел. Парадоксално не мисля, че това са лоши новини, предвид обезпокоителната информация, идваща между другото от Обединеното кралство и САЩ, относно опит за манипулация от определени лобисти, чрез използване на научни данни да се постигне определен резултат.

Необходима е сигурна диагноза на положението. Поради това призовавам да бъде назначена независима международна група експерти, която да подготви задълбочен доклад, показващ дали човешката дейност наистина влияе на изменението на климата и дали данните са били фалшифицирани. Когато се въвежда обща стратегия за опазване на климата, политиките от ЕС трябва също да вземат под внимание икономическите диспропорции между страните от Западна и Източна Европа. Предвид кризата мерките, които бяха предложени, могат да доведат до разорение много икономики.

Maria Da Graça Carvalho (PPE). – (EN) Г-н председател, г-жо министър, конференцията в Копенхаген завърши с резултат, който беше далеч от очакваното. Страните приеха за сведение документ, чиито цели са неясни и необвързващи. Копенхаген се оказа нещо далеч по-голямо от една среща на върха относно климата. Видяхме ново съотношение между основните фигури на световната сцена и подobaваща роля на многостранния подход в системата на ООН. Растящото влияние на страните с възникващи икономики беше очевидно. Копенхаген показва, че трябва да преосмислим ролята на Европа на световната сцена. Ще трябва най-пълноценно да използваме възможностите, които дава Договорът от Лисабон, за да проправим пътя към следващата COP. Трябва да бъдем амбициозни, обединени с един глас и да ковим стратегически съюзи.

Резултатът от Копенхаген ни дава основа, върху която да градим бъдещата си работа. ЕС трябва да опита да осигури следващите етапи на преговорите да доразвият споразумението от Копенхаген, с цел да се постигне правно обвързващо споразумение до края на тази година. Той трябва също да допринесе са прилагането на разпоредбите за даване финансиране на развиващите се страни и във връзка с горите, трансфера на технологии и мерките за приспособяване.

Във вътрешен план, пред Европа стои голяма задача: тя трябва да приложи пакета за климата и енергетиката, да инвестира в чисти технологии, в научни изследвания и енергийна ефективност, в нова промишлена политика, основана на иновациите и ефективността на природните ресурси, да насърчава политики за градове с понижени въглеродни емисии и устойчив транспорт и мобилност. Само по този начин ще можем да ръководим, но истинското лидерство се основава на добър личен пример.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D). – (HU) Г-н председател, Копенхаген показва, че ЕС не успя да намери партньори за своите отиващи далеч идеи. В бъдеще ЕС не трябва да се отказва от целите си, от ангажимента за три пъти по 20%, но в същото време трябва да преразгледа преговорната си позиция и мандат, тъй като не можем да имаме политика на самоизмама. От Копенхаген трябва да бъдат извлечени необходимите поуки. Този мандат беше неуспешен. Не успяхме да разберем ангажимента на Китай и другите развиващи се страни. Не успяхме да разберем с какво пространство за маневриране разполагаше г-н Обама и не успяхме да говорим с един глас. При обсъждането на испанското председателство, председателят, г-н Verhofstadt, с основание отбеляза, че Европа нямаше единен глас.

Не можем да следваме политика на самоизмама. След Копенхаген не можем да се държим и да правим политика по същия начин, както преди Копенхаген. ЕС трябва да промени позицията си и да определи нов мандат за времето на кръга преговори в Мексико. Преди всичко трябва да проучим как да постигнем целта от 2° C, която беше резултатът от Копенхаген. В следващия период европейската политика трябва да бъде насочена към възприемане на гъвкава позиция, за да се постигне успех. Благодаря ви за вниманието.

Esther de Lange (PPE). – (NL) Г-н председател, г-жо Еспиноза, тази сутрин в нидерландските училища се проведе националната закуска за четене на глас (Nationale Voorleesontbijt). В моя избирателен район, в Noordwijk aan Zee, който се намира точно зад дюните на Северно море в район, който първи ще се окаже на предна линия, ако морското равнище се покачи, на учениците беше разказана приказка, озаглавена „Заседание“, в която се разказва за снежни човеци, които обсъждат как да задържат топлината далеч от тях. Те говорили и говорили, докато се стопили до един. Честно казано, когато се случи лош ден, разискването малко ми напомня за тази приказка.

Вярно е, че Копенхаген не беше успех. Сега можем да продължим да сочим с пръст другите страни или отделни сектори; такива реплики от време на време изскачаха и в това разискване. И все пак намирам за по-добра идея да гледаме напред към това какво Европа може и по-важното, какво трябва да направи, за да поеме своята отговорност и да осигури, че все пак международна договореност ще бъде постигната. Поради това, по мое мнение, вариантът за намаление от 30% изрично трябва да бъде оставен на масата. Освен това Европа трябва да обмисли начини за насърчаване на новите технологии, в това число с европейски средства, като например се насърчи изграждането на неутрални по отношение на CO₂ парници, които също да са способни да произвеждат енергия, вместо винаги да сочим земеделието като проблем. Нещо повече, подходът ни трябва да се основава на наука, знания и умения, а не на емоции, колкото и да сме ангажирани с това разискване.

Най-накрая, както вече казаха и много от моите колеги, трябва да говорим с един глас. За Европа трябва да има само един стол в Мексико, а не осем, както се оказа, че бяха необходими в Копенхаген. Г-жо действащ председател на Съвета, как планирате да постигнете това заедно с членовете на Комисията, които имат отговорности в тази област?

Nessa Childers (S&D). – (EN) Г-н председател, надеждата, породена от години подготовка, постепенно се превърна в униние и отчаяние, докато ставаше все по-ясно, че договореността, за която се бяхме събрали да постигнем съгласие в Копенхаген, се изпълзва от ръцете ни с всеки изминал ден.

Трябва да сме разтревожени от това колко лесно беше за САЩ, Китай и други да заобиколят структурите на ООН, да подминат ЕС и да се договорят за споразумение, което далеч не отговори на световните очаквания.

Ясно е едно нещо. Системата в ООН за преговорите по климата се нуждае от животоспасяваща операция преди Мексико в края на тази година. Така, както стоят нещата в момента, президентът Обама е заложник на политическата си система, защото му трябват 67 гласа в Сената.

Китай отказва всички мерки, които биха били обвързващи и отворени за международна проверка. Иронията на положението е, че колкото по-дълго пречат, протакат и извъртат постигането на договореност САЩ, Китай и други, толкова по-високи по необходимост ще трябва да станат целите за намаляване на емисиите.

Нека погледнем решенията. ЕС и Парламентът трябва да помислят честно как ще подхождат към такива въпроси в бъдеще. Европа трябва да е много по-категорична в отстояването на позициите си и, като прави това, да продължи да поставя амбициозни цели, включващи цели за и намаления на емисиите от 30%.

Това е икономическа надпревара кой да поведе света в XXI век на основата на „зелени“ работни места и устойчиво жизнено равнище. Европа трябва да спечели тази битка независимо от това какво ще направят или няма да направят нашите приятели.

Cristina Gutiérrez-Cortines (PPE). – (ES) Искам да приветствам г-жа Еспиноза; много се радвам, че тя е тук.

Най-много съм загрижена от промяната в нагласата и факта, че нашият анализ относно Копенхаген реално може да доведе до промяна в нагласата. На първо място, мисля, че един от проблемите ни е в липсата на скромност и реализъм, както колегите ми вече казаха. Обаче най-вече съм загрижена от това, че когато посетихме други страни, установихме, че те говорят не за изменението на климата, а по-скоро за глобална промяна.

Контекстът, в който ще се движим в Мексико, и контекстът, в който се движехме досега, е – увеличаващо се население, недостиг на храна, необходимост от повече земеделие и ограничени ресурси от земя и вода; поради това каквото и решение да вземем относно изменението на климата, трябва да се разглежда в този контекст. Разбира се, не трябва също да забравяме, че много страни имат правото да се развият.

Поради това трябва да имаме систематичен поглед, а това липсва в нашия анализ на изменението на климата. Изменението на климата не може да бъде решено само чрез въпроса за емисиите. При един секторен, количествен поглед не се стига доникъде.

Нещо повече, следва да отдаваме по-голямо значение на науката. По-конкретно изисквам от Комисията екипите, които подменяха данните, да бъдат проверени, а финансирането им да бъде спряно, ако Европейският съюз наистина ги подкрепя, защото това ще ни дискредитира завинаги.

Как ще се координираме по този въпрос? Това е друг много важен въпрос. Как Европейският съюз ще организира сам себе си, за да се постигне споразумение? Трябваше вече да сме започнали работа тази сутрин по въпроса.

Най-накрая, въпросът, който ме безпокои: приспособяване протича в съответната територия и трябва да започнем този процес, още веднъж с едно ново, стратегическо виждане за територията; то включва производителност, стратегическо ново залесяване, региони, области и окръзи, посветени на агроенергията, и водите и биологичното разнообразие. Такъв поглед ние нямаме.

По този въпрос мисля, че трябва да помислим за възможността за структурни фондове за нови стратегически планове във всички региони, за да бъдат в състояние да осъществим приспособяването; вземащите решения трябва да бъдат призовани да започнат стратегическия преглед на територията, тъй като ние не носим отговорност за тази територия и ще бъде много трудно да се работи по нея от Европа.

Saïd El Khadraoui (S&D). – (NL) Г-н председател, госпожи и господа, както вече беше казано многократно, срещата на върха беше провал. На километри сме от целите си. През идните месеци ще трябва да видим могат ли все още нещата да бъдат поправени. Мисля обаче — както и други преди мен също казаха — че все още има много неща, които можем да поправим сами, дори и без международно споразумение под егидата на ООН. Мисля по-конкретно какво можем да направим за създаване на една по-устойчива транспортна система. Приоритетна цел беше да се намалят емисиите от въздухоплаването с 10% до 2020 г., работейки чрез Международната организация за гражданска авиация (ИКАО) и емисиите от морския транспорт с 20%, чрез Международната морска организация (ИМО). Поради това приканвам Съветът и Комисията да продължат преговорите в рамките на тези организации и да засилят натиска, като пристъпят към подготовка на едностранни мерки, ако споразумение не може да се постигне в относително кратък срок.

Междувременно има много задачи за домашна работа, която можем да решим сами. Колкото до транспорта вътре в Европа, по време на изслушванията чух кандидатът за член на Комисията Хедегаард да се обявява за амбициозен пакет по въпросите на климата и транспорта. Кандидатът за член на Комисията Калас изглеждаше доста по-малко ясен, но искам да напомня на Комисията, че на транспорта се падат 25% от емисиите на CO₂ и поради това се изискват спешни действия. Сложно е, трудно е и е необходимо съчетание от мерки, но Ви призовавам да продължите работа по това и по този начин да дадете важен принос за една по-устойчива политика.

Catherine Soullie (PPE). – (FR) Г-н председател, г-жо министър, госпожи и господа, вече не се налага да доказваме важността на въпроса за изменението на климата. Последиците му в краткосрочен, средносрочен и дългосрочен план не могат да бъдат отречени, макар че резултатите на Японския център по хигиена на околната среда (JESC) излязоха на първа страница на един национален вестник и без съмнение ще засилят позицията на скептиците.

Конференцията в Копенхаген изглеждаше пред света като уникална възможност за световните лидери да представят свидетелства за, да действат по и да коригират последиците от процеса на изменение на климата. Европейският съюз беше сред ключовите участници във форума, не само поради смелото законодателство, което приехме за ограничаване влиянието на нашите дейности върху климата, но и защото Европа е съюз от държави, които наистина могат да донесат промяна.

Резултатът от конференцията в Копенхаген явно остави чувство на неудовлетвореност, но аз не бих я нарекла провал. Светът, дори една от най-неохотните страни, Китай, постигна съгласие по въпроса за ограничаване покачването на температурата до два градуса. Бразилия току-що прие закон, целящ намаляване емисиите на парникови газове с около 39% до 2020 г. съгласно ангажиментите си.

Много други страни също показаха голяма амбиция по отношение целите за намаляване емисиите на парникови газове. Тук имам предвид Япония и Норвегия. Трябва също да отбележа много положителния акцент, който се яви консенсусът, постигнат относно спешната необходимост от механизъм за намаляване емисиите, причинени от обезлесяване. Изработен беше конкретен и единодушен текст относно прилагането на така наречения механизъм за намаляване на емисиите от обезлесяване и деградация (REDD+), с който да се намали обезлесяването и да се позволи CO₂ да бъде съхраняван по естествен начин.

Макар и да е далеч от обвързващо споразумение, но безспорно имаш всички белези на политическа договореност, резултатът от Копенхаген трябва да ни насочи към въпроса защо се стигна до такова разочарование. Присъствах на конференцията в Копенхаген, както и редица мои колеги, с желанието да участвам, да помогна и да видя една Европа на преговори с ръководна роля да предприеме мерки. Бях безкрайно разочарована, защото Европа, и по-конкретно Парламентът безспорно не изиграха ролята, която заслужаваха в преговорите.

За да се почувства присъствието ѝ, Европа трябва да се възприема като по-силна в тази област. Срещата на нашите министри по околна среда в Севиля не стигна доникъде, а лидерите ни изглеждаха несигурни и колебливи и ние все още сме разделени по въпроса за нашите цели.

Надявам се, че г-жа Хедегаард, въоръжена със своите предложения и задълженията, които пое пред комисията по околна среда, обществено здраве и безопасност на храните, ще бъде в състояние да възвърне амбициите на Европейския съюз.

Lambert van Nistelrooij (PPE). – (NL) Съгласен съм с казаното от г-жа de Lange от името на нашата делегация на нидерландския Християндемократически апел (ХДА) в разискването. Аз също съм разочарован, че до правно споразумение не се стигна и искам да задам въпрос на действащия председател на Съвета. Какви са последиците от отсъствието на такова споразумение за нашата законодателна рамка, а именно за пакета документи, който приехме за търговията с CO₂, наред с други? Какво ще бъде влиянието върху тази система? Можете ли да ни кажете това? Искам да посоча, най-вече в ролята си на координатор на групата на Европейската народна партия (Християндемократи) по регионална политика, че целите ни трябва да бъдат изцяло запазени. Също така Европа не трябва да поставя под въпрос усилията на гражданите, на малките и големите градове, регионите и предприятията, които са се ангажирали с пакета от програми за реализация. Въпросът за климата не е само рекламен шум и отбелязвам също, че за щастие той е заложен също в стратегия „ЕС 2020“ на новата Комисия.

Искам също да отбележа, че вече насочихме собствените инструменти и ресурси на ЕС към приоритетите, свързани с климата: 30% от регионалните фондове са за проекти, свързани с климата и енергетиката, което е два пъти повече от числото за предходния период. Този конкретен приоритет отваря път да продължат иновациите и новите „зелени“ технологии, които ще спомогнат да получим предимство на световно равнище. Това важи също и за разходите съгласно Европейския план за икономическо възстановяване. Мисля, че това определя една положителна тенденция, включително за финансирането след 2013 г. Наистина отбелязвам голяма ангажираност в регионите, малките и големите градове, да продължат работата по това. Ще изпратим грешното послание — при отчаянието, което може би се забелязва в редица от изказванията тук — ако намалим тази амбиция. Споделям надеждата Ви, че в Мексико — вторият ни шанс — ще се справим по-добре.

János Áder (PPE). – (HU) Г-н председател, нека не разкрсяваме нещата. Копенхаген беше провал. Не искам да се задълбочавам в това обаче, а предлагам вместо да критикуваме другите, по-добре да погледнем в собствения си дом. Трябва да признаем, че една от причините за провала беше отсъствието на обща европейска позиция в Копенхаген, било то от гледна точка на квоти за CO₂ или финансиране. Съгласен съм с тези, които казват, че предпоставката за успешните преговори е да има обща позиция на ЕС. Това е вярно. Какво е необходимо, за да постигнем това? Необходимо е Комисията и всички държави-членки на Европейския съюз да се придържат както към буквата, така и към духа на Договора от Киото. Унгария, Полша, Румъния, България, Балтийските страни, Словакия и Чешката република изпълниха ангажиментите си дори свръх равнището, определено в Киото. Поради това те могат да продават квотите си за CO₂. Мисля, че е непочтено, несправедливо и неуместно от страна на Комисията и на останалите държави-членки на Европейския съюз да лишат тези страни от възможността.

В Копенхаген Полша и Унгария предложиха компромис. Целта беше да се запази възможността за продажба на квоти и след 2012 г., но годишният ѝ обем трябва да бъде ограничен, а получените пари — използвани за „зелени“ инвестиции. Предложихме компромис в името на една обща европейска позиция. Сега е ред на Комисията и на ЕС-15, особено защото без Унгария, Полша, Румъния и другите страни ЕС-15 не биха могли да заявят, че са изпълнили ангажиментите си, тъй като вместо обещаните 8%, те са постигнали само 5,5%. Благодаря ви за вниманието.

Françoise Grossetête (PPE). – (FR) Г-н председател, преговорите онагледиха провала на стратегията на ЕС, която целеше да накара останалите да вървят по стъпките му, като се яви най-добродетелен.

Истината е, че има пропаст между риториката на ЕС, желаещ да бъде световен лидер в борбата срещу изменението на климата, и способността му да приобщи другите на заключителните преговори. Не само че никой не се приобщи, а и тъй като поставихме картите си на масата прекалено рано, провалът беше неизбежен. Всъщност гласът на ЕС на практика не се чуваше на заключителните преговори.

И сега, какво да правим? Трябва преди всичко да приложим принципа на реципрочност в обмена си с трети страни. Европа не може повече да търпи положение, при което някои вносни продукти не отговарят на екологичните изисквания. Поради това положението, до което се стигна вследствие провала в Копенхаген, създава несигурност относно бъдещите международни оперативни правила в областта на намаляването на

въглеродните емисии, което е особено вредно за тези наши предприятия, от които се изисква да направят големи инвестиции. Липсата на информираност може също да има вредно отражение върху пазара на CO₂, за чието укрепване и гладко функциониране е необходима ясна и стабилна рамка.

В същото време САЩ и Китай инвестират усилено в „зелени“ технологии с цел създаване на „зелените“ работни места на бъдещето. Европа не трябва да изпусне влака на иновациите. Тя трябва да подкрепи една истинска европейска политика на промишлеността, тъй като това е истинското предизвикателство в борбата срещу изменението на климата. Вече има нови чисти технологии; от нас зависи да ускорим използването им в нашите политики в интерес на всички и особено на развиващите се страни.

Това е предизвикателството, с което трябва да се заеме ЕС. Той има средствата да предприеме с успех тази революция, но нека бъдем по-прагматични с приближаването на следващите крайни срокове, така че една година по-късно, в Мексико сити, да можем да превърнем споразумението, сключена в Копенхаген, в нещо правно обвързващо.

Andrzej Grzyb (PPE). – (PL) Г-н председател, г-жо Еспиноза, г-н член на Комисията, испанското председателство реши да подготви оценка на конференцията в Копенхаген относно климата, макар тук да казваме, съгласно многото оратори, че тя завърши с фиаско. Обаче фиаското не е непременно катастрофа — понякога трябва да извлечем добри поуки от фиаското и да видим каква е истинската му причина. Сегашната стратегия на Европейския съюз за преговорите по опазването на климата трябва да бъде подложена на оценка, тъй като е в ход подготовката да следващата среща на върха, която ще се проведе в Мексико през декември тази година.

Имам един въпрос: трябва ли да завишим целта за намаляване, защото сегашната цел не беше постигната на преговорите? Трябват ни партньори и за сегашната цел, а за завишената цел нямаме никакви партньори. Трябва да се посочи, че без САЩ, Китай и Индия — и това също беше казано многократно в залата по време на разискването — няма да има успех при целите, поставени от Европейския съюз на срещата на върха в Копенхаген. Положението ще бъде подобно и в Мексико. Трябва да оценим декларацията на другите страни, запазвайки преди всичко форума на конференцията относно климата като основен форум за договаряне на разбирателство, независимо от критичните оценки за това дали форумът в ООН е подходящ, добър, работи правилно и други.

Искаме „зелена“ икономика, която рационално използва околната среда и която развива нови източници на енергия и нови технологии за производство и пестене на енергия. В същото време знаем, че най-евтината енергия е тази, която не е била изчерпана и затова трябва да бъдем рационални. Между другото — и това е последното ми изречение — намаление на емисиите на въглероден диоксид и другите парникови газове не се постига с използване на скъпи технологии. Твърде често нашите собствени ресурси като горите и почвата могат също да бъдат отлично място за поглъщане и това е биологично поглъщане и следователно ефикасно поглъщане.

Председател. – За разлика от тази сутрин, когато толкова бързахме, сега имаме няколко минути на разположение, така че, отстъпвайки от обичайното правило, ще опитаме да дадем думата на всички, които поискаха да се изкажат по процедурата с вдигане на ръка. Но моля всички да ограничат изказването си до по-малко от минута.

Ще прекъсваме изказванията ви след една минута, тъй като в списъка има 13 души. Искам всеки да получи възможност да се изкаже, но за да имат възможност г-жа Еспиноза и членът на Комисията Рен да отговорят, всички вие трябва да говорите само по една минута.

Marian-Jean Marinescu (PPE). – (RO) Според очакванията, срещата на върха в Копенхаген не завърши с конкретни резултати. Обаче имаме ясен поглед върху явлението глобално затопляне и необходимостта от предприемане на действия. Европейският съюз трябва да продължи усилията си на равнище външна политика, особено разговорите със САЩ и Китай. Трябва да бъдат постигнати положителни резултати. Имаме членове на Комисията, отговарящи както за външната политика, така и за действията в областта на околната среда.

Дотогава действията, които Европейският съюз е предприел до момента, освен тези, които са предприети едностранно, трябва да продължат. Надявам се на неформалното си заседание в Севиля през януари министрите по околна среда да се отнесат към резултата от Копенхаген прагматично и да разгледат изменението на климата в контекста на бъдещия План за действие за енергийна ефективност за 2010-2014 г.

Освен това третият пакет от мерки за вътрешния пазар на енергия трябва да бъде съгласуван със споразумението от Копенхаген, за постигане на енергийна сигурност, насърчаване възобновяемата енергия и улавяне и съхранение на въглеродния диоксид.

Linda McAvan (S&D). – (EN) Г-н председател, имам въпрос към действащия председател на Съвета, може би и към Комисията, във връзка с този краен срок 31 януари. Какво става с ангажиментите вътре в ЕС? Предполагам, че ЕС ще поеме един ангажимент, а сега чувам, че в Комитета на постоянните представители (Корепер), се обсъждат няколко ангажимента. Какво точно става?

Второ, говорим за един глас на Европа, но не е ли част от проблема в това, че ЕС отиде в Копенхаген с мандат и нямаше гъвкавост за преговарящия екип да преговаря? Това е част от проблема. Ето защо ЕС беше изолиран от заключителните преговори. Защо да се говори с преговарящ, който не може да помръдне и няма гъвкавост? Как ще решим това? Разбирам, че същото се случва и в СТО. Това е голям проблем за ЕС.

Накрая, надявам се, г-н член на Комисията Рен, че ще предадете най-добрите ни пожелания на члена на Комисията Димас. Съжалявам, че той не присъства тук на заключителната сесия. Искаме да му благодарим за отличната работа, която свърши в течение на много години, и се надявам да го видим другата седмица в комисията по околна среда, за да му предадем нашите благодарности.

Gerben-Jan Gerbrandy (ALDE). – (NL) Г-н председател, за съжаление към гигантите — САЩ, Китай, Индия, Бразилия — в Копенхаген не се присъедини европейски гигант. Беше дори по-зле — на масата седяха 28 европейски джуджета: 27 държави-членки и една безсилна Комисия. Ето как не трябва да се правят нещата. Ако Европа не съумява да говори с един глас, тя е безсилна и не може да изиграе потенциалната си роля. Това е печално не само за Европа, но също така в частност за резултатите от такъв вид конференция. Тази сутрин председателят Барозу, с Договора от Лисабон в ръка заяви, че Комисията е тази, която говори от името на Европейския съюз по екологичните въпроси. Нека подкрепи казаното с дела. Въпросът ми към Комисията е: вместо красивите думи за един глас, готови ли сте да поискате тази роля и при необходимост да изместите Съвета?

John Stuart Agnew (EFD). – (EN) Г-н председател, докато течеше голямата конференция в Копенхаген миналия месец — с пълния набор политици, неправителствени организации и активисти — в същия град се провеждаше и друга конференция относно климата, където повечето оратори бяха учени и мисля, че бях единственият присъстващ член на Европейския парламент.

Тези учени, един по един, развенчаха така наречените факти за предизвиканото от човека глобално затопляне, оборвайки с научни аргументи паникьорските фрази без смисъл. Чухме за техническите слабости на графиката тип „хокеен стик“ на Ал Гор и несигурността на данните от метеорологичните станции след падането на Берлинската стена. Бяхме информирани за научните недостатъци на компютърните модели, които неохотно предсказват студено време и вероятността взаимовръзката между въглеродния диоксид и температурите в света да е точно обратна на тази, с която ни промиват мозъците. Бяха ни показани спътникови снимки на бързото увеличаване на ледовете в Арктика през последните три години и ни информираха за нарастването на броя на полярните мечки.

Andrew Henry William Brons (NI). – (EN) Г-н председател, предходните позовавания на т.нар. доказателства за ледниците в Хималаите трябва да се проучат по-задълбочено. МГИК заяви през 2007 г., че те ще изчезнат към 2035 г.

Неотдавна вестник „The Sunday Times“ разкри, че докладът в крайна сметка се опира на интервю, дадено на списание „New Scientist“ от един индийски учен, г-н Hasnain, през 1999 г. Г-н Hasnain впоследствие заявил, че то се е опирало на негови собствени оценки, не е споменал годината, нито е извършил никакви сериозни изследвания.

Ако нашите изводи относно хипотезата за изменението на климата ще се опират на доказателства, то те трябва да бъдат безупречни. Те не трябва да бъдат нито изфабрикувани, нито измислени.

Iosif Matula (PPE). – (RO) За разлика от други региони в света, Европейският съюз осъзнава и поема ролята на пионер в битката с изменението на климата. В същото време големият брой участници на срещата в Копенхаген ме изпълва с надеждата, че действията на такъв голям брой съюзници в крайна сметка ще имат шанс за успех. Макар заключенията на срещата на върха да не бяха това, което се очакваше, мисля, че нашето участие на различни равнища ще доведе до желаните резултати.

Трябва да насърчаваме повече инвестиционни програми в нашите държави както в областта на възобновяемата енергия, така и в областите с пряко въздействие върху изменението на климата. Тук имам предвид както

малките проекти, като тези за техническа помощ за местни енергийни източници, така и големите проекти с регионален обхват, като разделното събиране и рециклиране на отпадъци или възстановяването и разширяването на мрежите и системите за водоснабдяване и канализация.

Gilles Pargneaux (S&D). – (FR) Г-н председател, г-жо министър, на 11 ноември Вацлав Хавел ни каза, че Европа е родината на нашите родини. Обаче след Копенхаген, нашите европейски сънародници са много непреклонни. Има реална липса на доверие и поради това, изправени пред кризата на доверието и за да можем да го възстановим, искам да Ви задам въпрос от две части.

Първо: през шестте месеца на Вашето председателство, желаете ли да върнете на масата за преговорите въвеждането на данък върху въглерода от вида „Тобин“ върху финансовите операции? Според мен този данък би позволил доверието да бъде възстановено не само сред нашите съграждани, а също и сред всички лица по света, които също са изгубили доверие.

Второ: желаете ли да върнете на масата един по-обвързващ списък за квотите за въглерод и изместването на въглеродни емисии?

Seán Kelly (PPE). – (EN) Г-н председател, също както една птичка пролет не прави, така и една студена зима не опровергава теориите за изменението на климата и глобалното затопляне. Всъщност за все повече и повече хора доказателствата са неопровержими, защото и научните доказателства и това, което виждаме, свидетелстват, че има изменение на климата.

Мнозина описаха конференцията в Копенхаген като неуспех и провал. Мисля, че по-точно е тя да бъде описана като малка крачка във вярната посока: една малка крачка във вярната посока. Сега предизвикателството е в Мексико малката крачка да бъде превърната в огромен скок за човечеството.

Особено за нас в Европейския съюз е голямо предизвикателство да докажем, че новите институции и новите длъжности, създадени с Договора от Лисабон, са ефективни. Ако се окаже в периферията, както стана в Копенхаген...

(Председателят отнема думата на оратора)

Andrés Perelló Rodríguez (S&D). – (ES) Малко теми са се радвали на такова широко съгласие в Европейския парламент и в обществото и е жалко да разбиваме надеждите на обществото, което ни подкрепя и което вярваше в Копенхаген.

Не мисля, че срещата на върха беше провал и определено не вярвам на това, което казват хора, които не могат да направят разлика между климата и времето навън: фактът, че на север вали сняг, е очакван, но не е нормално да вали сняг в Севиля и в Куба да бъде четири градуса по Целзий, което фактически потвърждава, че изменението на климата оказва въздействие. Не смятам, че някое от тези неща означава, че трябва да свалим гарда.

Сега, повече от когато и да било, трябва да удържим позицията си, г-жо министър. С други думи, през тези шест месеца трябва да полагате дори още по-големи усилия, за да убедите Съвета в необходимостта от една все по-еднородна и обединена позиция. Трябва да вдъхновите Комисията да гарантира, че ще говорим с един глас, така че когато отидем в Мексико, г-н Обама да не може да ни обърне гръб и да каже, че отива да се срещне с китайците и след това ще разкаже на европейците за нея, защото в това е коренът на разочарованието, изпитано от Европейския съюз.

Г-жо министър, длъжни сме да запазим водещата си роля в името на климата, в името на Европейския съюз и в името на цялото човечество.

Председател. – Напомням, че имате възможност да представите изказванията си в писмена форма и те ще фигурират в стенограмата на Парламента. Ако говорите много бързо обаче, възниква проблемът, че преводачите не могат да следят какво казвате и вие ще бъдете единствените, които ще чуете изказванията или поне тези от вас, които владеят езика, на който те се правят.

Затова по-добре е да говорите бавно, така че изказването ви да може да бъде преведено и, както казах, използвайте възможността да представите изказванията си в писмена форма, така че да могат да бъдат включени в стенограмата.

Bogusław Sonik (PPE). – (PL) Г-н председател, трябва да се признае, че тактиката, използвана от Европейския съюз досега, включително на срещата на върха в Копенхаген, беше погрешна. Това беше тактиката да разкрием всичките си карти и да си мислим, че ако приемем амбициозни цели, другите ще се включат. Пазарлъците, каквито имаше и в Парламента, дали емисиите да бъдат ограничени с 40% или с 50% бяха грешка. Малко

напомня на преговорите от времето на Студената война, когато някои политически групи вярваха, че едностранното разоръжаване ще подтикне и Съветския съюз да се разоръжи. Трябва да сменим тази тактика и да бъдем твърди в преговорите с най-мошните страни в света — Китай, САЩ — и дори да заплашим с налагане на това, което предлагат колегите ни от Франция — данък върху въглерода по границите на Европейския съюз. Предприятията ни трябва да бъдат конкурентоспособни на световния пазар. Трябва също да не забравяме новите технологии, включително технологиите...

(Председателят отнема думата на оратора)

Marc Tarabella (S&D). – (FR) Г-н председател, всички са съгласни с констатацията, че срещата на върха в Копенхаген завърши с двоен провал. И наистина, срещата на върха беше не само неуспешно представление, довело до необвързващо споразумение, което не беше подписано от всички страни, но също трябваше да се примирим и със собственото си поражение, тъй като ключовата роля беше изиграна от двете най-замърсяващи страни на планетата, Китай и САЩ, които бяха в центъра на вниманието при преговорите в Копенхаген. Това Г-2 водеше преговорите без европейците или развиващите се страни да имат особено думата. Поради това земеделието почти не беше разгледано. При все това този сектор е един от най-основните елементи в борбата с изменението на климата. В момента европейското земеделие се готви да премине към по-устойчиви модели на производство, с по-отговорно управление на водите и модели, които са по-малко енергоемки и по-малко зависими от химикали, тъй като то си дава сметка, че точно биологичното разнообразие и опазването на екосистемите са ключовете към намаляване замърсяването на околната среда. Така че, моля Ви, кога ще признаем, че земеделието...

(Председателят отнема думата на оратора)

Bogdan Kazimierz Marcinkiewicz (PPE). – (PL) Г-н председател, срещата на върха в Копенхаген показва още един начин да се погледне на въпроса за изменението на климата. Истинският проблем не беше този за намаляване емисиите на парникови газове, а да се предложат ефикасни механизми, които способстват за намаляването им. До момента Европейската общност беше лидерът в областта на намаляването на емисиите на CO₂ и все още определя стандартите за постигането му в световен мащаб.

Поради това, в рамката на Европейския съюз, си струва да предложим устойчив подход, който да направи възможно функционирането на наши собствени подходящи мерки, на първо място вътре в ЕС. Парите могат да дойдат от фонд на ЕС, създаден съвместно от всички държави-членки, вноските в който да са пропорционални на brutния вътрешен продукт на глава от населението на всяка страна. По този начин ще получим равни вноски от всяка държава-членка без излишни усложнения. Приоритет ще се даде на финансирането на мерки, които биха допринесли за реално намаляване на емисиите при най-ниски разходи.

Adam Gierke (S&D). – (PL) Г-н председател, във връзка с критичните бележки на учените относно надеждността на изводите на МГИК и разкритията на фалшификации на данни, а това несъмнено повлия на резултатите на конференцията в Копенхаген, отправих въпрос към Комисията за възможностите да се проведе изследване за проверка на оспорените констатации. В отговора си г-н Димас заяви, че оценката на МГИК е израз на консенсуса, постигнат от хиляди учени. Затова питам, резултатите в науката с консенсус ли се приемат или научните изводи се правят с гласуване? Относно „Климатгейт“ членът на Комисията заяви, че позицията на Европейската комисия е, че той не накърнява очевидните и обосновани изводи, съдържащи се в доклада на МГИК. Затова питам какви изводи могат да се направят от фалшифицирани данни? Мисля, че е необходимо безпристрастно проучване за установяване последиците от CO₂. Без научна достоверност в Мексико ни чака нов провал.

Sirpa Pietikäinen (PPE). – (EN) Г-н председател, с мерките след Копенхаген трябва да бъдат подобрени позицията и способността за преговори на ООН.

Трябва да улесним ООН да започне да преговаря в сегмента на високо равнище с държавните ръководители и след това да продължи работата по изчистване на подробностите с държавните служители по начина, по който това се прави в Г-8 или Г-20. ЕС има интерес и способност да прокара такава реформа през системата на ООН.

На второ място, желанието и надеждата ми във връзка със Съвета и новата Комисия е сега, с новия Договор от Лисабон, по възловия въпрос на външната ни политика да работи триото от председателя на Комисията, върховния представител и члена на Комисията, отговарящ за действията в областта на климата, и да се пристъпи към водене на преговори въз основа на единен съгласуван текст.

Edite Estrela (S&D). – (PT) Тук вече се каза и е вярно, че Копенхаген е разочарование, тъй като накрая нито една политически обвързваща договореност не беше одобрена. Сега обаче трябва да гледаме напред и да се подготвим политически за конференцията в Мексико – в техническо отношение Европейският съюз вече е подготвен. Европейският съюз трябва да си върне ролята на лидер и да осигури да го чуват с един глас. Договорът от Лисабон ще ни помогне за това, позволявайки на Европа да се утвърди и да говори с единен глас и с авторитета, който дава добрата подготовка. Разчитаме също на испанското председателство, когато пристигнем на съвещанието в Бон...

(Председателят отнема думата на оратора)

Председател. – Приключихме сесията. Тя беше изключително дълга, но поне успяхме да дадем възможност на значителен брой колеги да се изкажат. Големият брой присъстващи колеги свидетелства също за интереса на Парламента към темата, с която се занимаваме.

Стигнахме до заключителната част на разискването и най-напред ще дадем думата на г-жа Еспиноза, за да може да отговори.

Г-жа Еспиноза знае и залата знае, че много се радвам да ѝ дам думата, предвид приятелските чувства, топлината и уважението, които изпитвам към нея.

Елена Еспиноза Мангана, действащ председател на Съвета. – (ES) Госпожи и господа, искам да благодаря на всички ви за вашето участие, което без съмнение ще ни помогне да се усъвършенстваме. Съжалявам, че не мога да отговоря на всеки от вас лично, от първото изказване на г-жа Wortmann-Kool до последното на г-н Grzyb и също на 15-те допълнителни изказвания, които чухме. Позволете ми обаче да кажа още няколко думи след встъпителното ми изказване.

Пред нас стоят няколко цели от голяма важност в областта на изменението на климата: да заздравим подкрепата и подходящото равнище на ангажимент за споразумението от Копенхаген и да подсилим всеки от компонентите ѝ, като развием по-подробно съдържанието и ускорим прилагането им.

Срещата на върха в Копенхаген разкри новия международен сценарий, който ни заобикаля. В рамките на този сценарий са необходими по-нататъшни подобрения, при които нови цели и очаквания се обявяват от съвсем различни участници и където правилата за приемането на решения трябва да бъдат променени, за да ги приспособим ефикасно към новите срокове и потребности.

В този контекст Европейският съюз трябва да обмисли най-добрия начин да докаже водещата си роля в областта на политиката за климата на международната сцена.

Не трябва да изпускаме от поглед целите си, защото това би отслабило авторитета и позицията ни, които бяха оспорвани през последните години. Европейският съюз най-добре знае колко трудно се гради тази колективна водеща роля. По същия начин Парламентът най-добре знае предимствата и удовлетворението от един резултат, който прави нещата по-добри за всички ни. В световен мащаб, ще можем да постигнем напредък само ако пътят напред се основава на взаимното доверие и обществения интерес.

Някои определиха Копенхаген като абсолютна буря със сладко-горчив вкус. Бих взела нещо от това, защото го намирам за много ценно: фактът, че тя ни даде голям потенциал, от който ще можем да черпим през идните месеци. Госпожи и господа, бъдете спокойни, че можем високо и ясно да заявим – Европейският съюз не беше проблемът в Копенхаген.

Преминавайки към изказванията, неколцина от вас споменаха за солидарност с трети страни, намаляване на емисии, обезлесяване и по-ефективна и по-устойчива промишленост, а мнозина от вас говориха за ръководна роля и единство. На този етап наш дълг е да настояваме за незабавно прилагане на споразумението от Копенхаген.

Също е наш дълг да настояваме за пълно включване на споразумението в обичайната процедура на ООН и също така да положим здрава основа за значим напредък в Мексико. Там ролята на регионалните и секторните съюзи ще бъде от основно значение и Европейският съюз трябва да ги укрепва и разширява.

Трябва да бъдем рамо до рамо в работата ни, с лице към бъдещето. Трябва да се поучим и да продължим напред. Не трябва да се изкушаваме да се оплакваме. Като гледам към бъдещето и мисля какво трябва да оставим на идните поколения, Парламентът може да направи много. Всички ние заедно — държавите-членки, Съветът по околна среда, Комисията, Парламентът и, разбира се, председателството — всички трябва да изиграем своята роля.

Вместо да се изместваме един друг, трябва да действаме заедно и да обединим всичките си усилия за защита на общото ни бъдеще, без да забравяме, че околната среда, развитието, конкурентоспособността и иновациите са общи цели, които трябва да вървят ръка за ръка.

Отбелязвам приноса ви и ви уверявам, че испанското правителство, което ще заема ротационното председателство на Европейския съюз до 30 юни, ще работи с вас за постигане на едно по-устойчиво бъдеще за всички ни.

Оли Рен, член на Комисията. – (EN) Г-н председател, позволете ми преди всичко да благодаря за твърде съдържателното и отговорно разискване. Със сигурност ще предам най-добрите ви пожелания на колегата ми Ставрос Димас за скорошно възстановяване, за да може скоро да се присъедини към вас в комисията.

Записах си вашите бележки и ще се опитам да отговоря на някои от въпросите и политическите ви позиции въз основа на информацията, които изисках по време на разискването. Мисля, че можем да тълкуваме основните ви послания в смисъл, че макар и споразумението от Копенхаген да не отразява нашето равнище на амбиция, то все пак носи известен европейски отпечатък. С други думи, споразумението от Копенхаген има споменаване на равнището на амбиция, необходимо за справяне с изменението на климата за споразумението след 2012 г., поставя се основата за финансов пакет и се отправя покана за сериозни ангажменти за намаляване на емисиите.

От наше собствено име, във връзка с нашите ангажменти, Корепер заседава в момента и Комисията и държавите-членки искат да изработят единен документ, който да е ясен. Подробностите в момента се обсъждат и съм сигурен, че ще сме готови преди крайния срок 31 януари. С това отговарям на г-жа McAvan и той би трябвало да се яви солидна основа за единния текст за преговори, за който призоваваше г-жа Pietikäinen.

В същото време гледаме на споразумението като на трамплин за бъдещите големи скокове в Мексико в бъдещите международни преговори за климата. Г-жа Hassi и мнозина други призоваха за водеща роля на ЕС. Съгласен съм и Комисията е решена да направи необходимото ЕС да поддържа водещата си позиция в идните месеци и да преобразува споразумението в амбициозния и обвързващ договор, който всички искаме да видим. Разчитам на подкрепата ви за тази цел.

За съжаление – както с основание се каза в настоящото разискване – някои от важните ни партньори в преговорите, като Китай и САЩ, нямаха възможност или желание да се обвържат толкова тясно, както направи Европейският съюз, което, разбира се, имаше вредно отражение върху преговорите. На всички е ясно, че Китай по-конкретно не желаше да се ангажира със сериозни съдържателни цели. Личното ми мнение е, че новата Комисия ще трябва да определи цялостна стратегия на Европейския съюз относно Китай, за да преследваме и постигаме по-добре общите ни интереси по отношение политиката за климата, търговските отбегнати отношения и политиката на обменния курс. Не е приемливо валутният дмпинг на Китай да излага на риск икономическото възстановяване в Европа. По същия начин ще очакваме Китай да поеме сериозен ангажмент в областта на политиката относно изменението на климата.

Но нека напомним също така, че водещата ни роля започва у дома. Трябва да положим всички усилия да изпълним ангажментите си от Киото с приближаването към финалната права. Трябва също да осигурим да бъдат предложени нови амбициозни политики и мерки, които да ни доведат до целта за намалението с 20% – или дори 30% – която сме си поставили. За да се постигне това, трябва да инвестираме в иновации и изследвания на ефективни от гледна точка на ресурсите технологии в околната среда и енергетиката, които ще бъдат в сърцевината на новата стратегия „ЕС 2020“, която подготвяме в момента.

Съгласен съм с г-жа Dati и г-жа Grossetête, както и г-жа Ek – това предполага, че „ЕС 2020“ ще трябва да бъде стратегия по индустрията за климата и стратегия за работни места – и по този начин в сърцевината на стопанското възраждане на Европейския съюз. Искам също да отговоря на г-н Davies на неговия твърде конкретен въпрос. Проверих и мога да Ви съобщя, че използването на 300 млн. евро в квоти за улавяне и съхранение на въглерод трябва да бъде решено на 2 февруари в съответния Комитет по комитология. Мога да Ви уверя, че искаме да подкрепим 12 демонстрационни централи. Осем централи ще бъдат подкрепени на първия кръг, а останалите на втория кръг.

В заключение, наш дълг към идните поколения е да продължим да даваме личен пример и да постигнем правно обвързващо споразумение до края на настоящата година, с което да осигурим по-добро и устойчиво бъдеще за всички.

Председател. – След изказването на члена на Комисията, на когото пожелаваме всичко най-добро, спокойни в увереността си, че той ще се справи отлично, както и преди, приключваме разискването.

Гласуването ще се проведе на първата февруарска месечна сесия, с други думи на февруари I.

Elena Oana Antonescu (PPE), *в писмена форма*. – (RO) Уинстън Чърчил твърди, че политиката е способността да се предскаже какво ще стане утре, другата седмица, другия месец и догодина, както и да имаш способността после да обясниш защо не се е случило.

В светлината на конференцията в Копенхаген, всички сме добри политици. Конференцията потегли с много политически оптимизъм за ново споразумение относно климата, но преговорите показаха, че оптимизмът и грижата за околната среда са повече европейски, отколкото световни ценности. Фактът, че резултатът от конференцията в Копенхаген стана разочарование с това, че нашите надежди и тези на нашите граждани не се сбъднаха, трябва да ни мотивира и да ни направи решени да бъдем по-ангажирани и да покажем по-голямо единство на следващата среща на върха тази есен в Мексико. Европа трябва да се научи да бъде играч и активен преговарящ и да говори в един глас.

Ivo Belet (PPE), *в писмена форма*. – (NL) Г-н председател, след фиаското в Копенхаген бихме могли да седнем край страничната линия, ридайки и хлипайки безутешно, но това би било загуба на енергия. Нека продължим да въвеждаме ред в собствения си дом. Европа е единственият континент, който разполага с конкретно и амбициозно законодателство за намаляване емисиите на CO₂. То трябва да бъде приложено през идните месеци и години. Не трябва да забравяме, че то има също пряко отражение върху другите свръхсили, не на последно място върху Китай. Всички потребителски стоки, които Китай желае да продава в Европа в близко бъдеще, ще трябва да отговарят на най-строгите европейски стандарти по околната среда. Това ще накара и китайските производители да сменят курса. „Copenhagen“ (Пристанище на надеждата) до голяма степен може да се е провалил, но трябва отново да се заловим за работа, тъй като догодина ще има нови възможности, първо в Бон, а след това в Мексико. Междувременно Копенхаген със сигурност направи необходимото всички да са нащрек, като много подобри информираността ни за околната среда. Не е достатъчно, но това, което ме прави оптимист, е разбирането, че инвестициите в климата са добри също и за собствените ни джобове, за икономиката, а оттам и за заетостта.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), *в писмена форма*. – (RO) Срещата на върха по въпросите на околната среда в Копенхаген беше описана от мнозина като шумен провал, защото резултатът ѝ беше мъгливо споразумение, без никакви ясни предпоставки и срокове. Обаче ако погледнем по-внимателно какво се случи в датската столица ще видим, че там бяха положени основите на един нов световен ред за климата, който ще постигнем, макар и след години и години усилена работа и преговори.

Там за първи път се събраха 115 държавни и правителствени ръководители, за да обсъдят изменението на климата. Това е важен знак. Фактът, че срещата на върха се проведе под егидата на ООН показва, че дори и развиващите се и слабо индустриализираните страни разбират, че трябва да играят активна роля в намаляването на емисиите на парникови газове.

Значението на двустранните разговори между силните индустриализирани държави и развиващите се страни нарасна, особено в светлината на следващата среща на върха по въпросите на околната среда в Мексико. ЕС има всички необходими данни, за да играе важна роля в двустранните разговори с държави като Китай, Индия или Бразилия. Дойде моментът, в който никое усилие няма да изглежда прекалено голямо, когато говорим за бъдещето на планетата, което споделяме по между си.

George Sabin Cutaș (S&D), *в писмена форма*. – (RO) През последния месец думата, най-често използвана за описание на срещата на върха в Копенхаген, е „провал“. Незадоволителният резултат от срещата на върха се дължи както на въздържаността, проявена от големите индустриализирани страни, така и на сложните правила на системата, опиращи се на консенсуса в ООН.

Освен това трябва да се разгледа неспособността на Европейския съюз да поеме ролята на катализатор на усилията в света за ограничаване последиците от изменението на климата. Обявявайки едностранно цяла година преди конференцията намерението си да намали емисиите на парникови газове с 20% до 2020 г., ЕС имаше моралното предимство да раздвижи преговорите в Копенхаген. Обаче ние не знаехме как да осигурим гласът ни да се чува на среща, на която доминираха позициите на САЩ и страните с възникващи икономики.

За да можем да се надяваме преговорите да приключат с успех е необходим по-ограничен формат за дискусиите. Министерските срещи в Бон и Мексико сити през юни и декември трябва да се използват възможно най-ефикасно, за да остане открит пътят към приемане на нов договор. Държавите-членки трябва да координират действията си, така че на световната сцена да говорим с един глас.

Adam Gierek (S&D), *в писмена форма*. – (PL) Фиаското на срещата на върха по въпросите на климата извади на показ слабостта на Европа и наивността на политическия ѝ елит. То показа, че сме само един от многото играчи на световната сцена. Защо се оказаха неприемливи предложенията относно емисиите на CO₂? Защото

те заплашват интересите на много развиващи се страни, не вземат под внимание конкуренцията, основана на военната икономика в света, несправедливо разпределят правото да се използва общото благо, каквото е земята, и се основават на не много убедителната хипотеза, представена от МГИК, относно вредата от CO₂ макар че, както се оказа, така наречените „доказателства“ са били манипулирани („Климатгейт“). Науката не трябва да бъде под политически контрол, а да взема под внимание всички обстоятелства и да отговаря на всички възможни въпроси. Някой попита ли например какво би станало, ако няма достатъчно CO₂ в атмосферата? Би трябвало да се радваме на топлия период в съвременната история на нашата планета и че понастоящем в атмосферата има около 370-380 милионни частици CO₂. От физиката и химията знаем принципа на подвижното равновесие на Льо Шателие, който предсказва създаването на идеални условия за фотосинтеза. Земята става по-зелена — факт, който е потвърждаван многократно и това гарантира по-богати реколти и по-добри условия за развитие. Дано продължи така, макар че за съжаление има много признаци, че през следващите две десетилетия светът ще става по-хладен. Извод: Европейският съюз трябва незабавно да преразгледа ограничителния си пакет за климата и енергетиката, тъй като той спъва конкурентоспособността на икономиката на ЕС.

Béla Glattfelder (PPE), *в писмена форма*. – (HU) Сегашните либерални правила на търговията насърчават по-високи емисии на въглероден диоксид. Въвеждайки търговията с емисии, подпомагайки възобновяемите източници на енергия и с инвестиции, целящи подобряване на енергийната ефективност, развитите държави полагат значителни усилия за ограничаване на своите емисии на въглероден диоксид. Тези мерки водят до допълнителни разходи за предприятията. Нещо повече, в тези страни потреблението на енергия все повече се облага с данъци.

В същото време много развиващи се страни не правят нищо, за да намалят емисиите си на парникови газове. Те дори постоянно увеличават емисиите си на въглероден диоксид. Вместо да дават на най-големите промишлени потребители стимули за ориентация към енергийна ефективност, те им предоставят електричество при субсидирани цени. Мнозина казват, че днес най-важното сравнително предимство на тези страни вече не е евтината работна сила, а евтината енергия.

Ето защо трябва да бъдат приети нови международни правила, които да не допуснат търговията да води до допълнителни емисии на въглероден диоксид. Необходима е не само „честна“, но и „зелена“ търговия. За тази цел трябва да осигурим, че ако дадена страна не изпълни ангажиментите си, поети в договореностите относно изменението на климата, ще има налице ефикасни правни санкции.

András Gyürk (PPE), *в писмена форма*. – (HU) Конференцията в Копенхаген относно изменението на климата беше разочароваша. Нямаше правно обвързващи ангажименти, които да определят бъдещата рамка на международното опазване на климата. Положението се усложнява от факта, че въпреки намерението си, ЕС не беше в състояние значително да повлияе на окончателния резултат от преговорите. Провалът на конференцията не оправдава бездействието. Трябва да свикнем с идеята да поставяме ударение на регионалните решения, докато бъде подготвен международен договор, който да бъде правно обвързващ за всички участници. Съответно Европейският съюз трябва да работи за прецизиране на вътрешните си регламенти по опазването на климата. Регламентите на Съюза трябва да бъдат направени по-ефективни без европейските предприятия да бъдат поставяни в неизгодно положение от гледна точка на конкуренцията.

Политиката на ЕС относно климата не трябва да поставя в неизгодно положение и новите държави-членки, какъвто беше случаят наскоро с вътрешната договореност на ЕС относно поделените основни ангажименти. Когато се стигне до опазване на климата трябва да се предпочитат решения, които имат и други допълнителни ефекти върху намаляването на емисиите. По този начин развитието на градския транспорт подобрява качеството на живот, инвестициите в подобряване на енергийната ефективност създават работни места, а средствата, изразходвани за научни изследвания и развойна дейност, в същото време подобряват конкурентоспособността. Тези гледни точки трябва също да бъдат отразени в бюджета за следващите седем години. Европа не може да си позволи да бъде просто зрител на международните преговори по опазването на климата. Тя трябва да продължи да поема инициативата дори и ако вместо с фундаментални промени политиката за климата оттука нататък се характеризира с малки стъпки с повишена стойност.

Eija-Riitta Korhola (PPE), *в писмена форма*. – (FI) Г-н председател, бях доста разтревожена, слушайки оплакванията от лошия резултат в Копенхаген. Мога да кажа само, че е време ЕС да се събуди за реалността. Трябва да спрем да се самозалъгваме и да си въобразяваме, че ЕС е бил във водеща позиция или че би могъл да поеме такава роля. Нека бъдем честни: нашата неефекасна и скъпа стратегия не представлява изкушение за никого. Ще кажа същото и на следващия член на Комисията, отговарящ за действията в областта на изменението на климата. Срещата на върха в Копенхаген дойде и отмина, но защо г-жа Хедегард продължава

да ни кара да вярваме, че ЕС е лидерът в политиката за климата и този, който ще чертае пътя пред света? Той не е бил в тази роля от много време.

„Следвайте ме, аз съм точно след вас“ е парадоксалният девиз, който ЕС си е изработил. Именно с такава самозаблуда ЕС упорства в сгрешената си политика за климата, която унищожава работни места в най-чистите производства. Всички, които поне в някаква степен следят разискването относно климата отдавна знаеха, че международно споразумение, основано на формулата на ЕС, няма да бъде постигнато. САЩ, Китай и Япония избраха път, който не приема водения от ООН модел, с неговите договорени тавани на емисиите и времеви графици. Те инвестират пряко в намаляване относителното потребление на въглерод и в нови технологии, което след време ще се разглежда като логичният път за намаляване на емисиите. Този метод обаче няма да изложи икономиката и работните места на риска от бюрокрация, нелоялна конкуренция или непредвидени колебания в цените. Ние в Европа ще бъдем изложени на него, ако ЕС продължи да върви по друг път, оставяйки сам и влошавайки положението на предприятията. Това е едно незавидно положение и никой не печели от него, най-малко хората. Няма да спечели и околната среда, дори и ако върху най-чистите производства в света бъдат наложени санкции в хода на търговията с емисии – санкции, каквито не се налагат на останалите. Време е ЕС да преразгледа политиката си и да престане да фантазира.

Petru Constantin Luhan (PPE), *в писмена форма*. – (RO) Европейският съюз трябва да остане включен в международните преговори за приемане на споразумение след Киото. Ясно е, че за да бъде подписано ново световно споразумение след Киото, стратегията на ЕС по преговорите трябва да бъде оценена и добре подготвена, с оглед продължаване на преговорите през 2010 г.

Макар да не могат да бъдат сметнати за успех и да са далеч от това, което Европейският съюз искаше, заключенията от Копенхаген са нова крачка към подписването на правно обвързващо, глобално споразумение след Киото. Усилията на ЕС в най-близкото бъдеще трябва да са насочени към дипломатическа работа, имаща за цел поемане на ангажменти от всички съответни глобални партньори, особено САЩ, Китай и Индия, така че глобалната цел за ограничаване на покачването на температурата до два градуса по Целзий, в сравнение с нивото преди индустриализацията, да може да бъде постигната.

Трябва да бъдем наясно, че ангажмента на ЕС да завиши равнището за намаляване на емисиите до 30% до 2020 г. зависи от поемането от трети страни на сравними или пропорционални ангажменти.

Rovana Plumb (S&D), *в писмена форма*. – (RO) Един месец след конференцията относно изменението на климата можем да й направим равностойка. Споразумението от Копенхаген беше договорено и подписано с много усилия и за малко не се оказа пълен провал. Компромисът, приет с големи мъки, беше само да се „приеме за сведение“.

Макар ЕС да е поел конкретни, амбициозни цели, те не предизвикаха подобни действия от другите партньори. Трябва да се подчертае обаче, че всички големи икономически и политически сили в света се срещнаха, за да обсъдят и поемат отговорност в борбата с изменението на климата. Призната беше целта за задържане градиента на глобалното затопляне на 2° C и беше постигнато съгласие за финансова подкрепа от 30 млрд. щатски долара през периода 2010-2012 г. (бързо финансиране) и 100 млрд. щатски долара до 2020 г. Сумите са предназначени за финансиране на мерките за намаляване и за приспособяване към последиците на изменението на климата за най-слабо развитите и най-уязвимите държави.

Мисля, че следващата Комисия, особено ако в нея ще има член на Комисията, отговарящ за действията в областта на изменението на климата, трябва да прецени много внимателно всички предложения за намаляване – ангажиментите, поети от държави, които са страни по Конвенцията на ООН – и да подготви преговорите по същия начин, така че правно обвързващо споразумение да бъде подписано на COP 16 в Мексико през 2010 г.

Daciana Octavia Sârbu (S&D), *в писмена форма*. – (EN) Повечето от нас с основание изразиха разочарование от резултата на срещата на върха в Копенхаген и неуспеха да бъде постигнато правно обвързващо споразумение. Обаче известен напредък беше постигнат. Например създаването в Копенхаген на „Зелен фонд за климата“ ще осигури финансиране за по-бедните страни за приспособяване към изменението на климата и развитие на чиста енергия и официалното приемане от страните с възникващи икономики, че те имат съвместна отговорност прави конкретните ангажменти от тези страни по-вероятни в близко бъдеще. ЕС трябва да продължи да играе водеща роля при отсъствие на правно обвързващо споразумение. Кандидатът за член на Комисията, отговарящ за действията в областта на климата, заяви ангажмент за едно международно споразумение за опазване на тропическите гори, за включване на шосейния транспорт и морското корабоплаване в схемата за търговия с емисии (СТЕ) и за свързване на системите на ЕС и САЩ за ограничаване и търгуване с емисии, което ще представлява стъпка от възлово значение в международното сътрудничество за глобално намаляване на

емисиите. Трябва да продължим да разработваме и прилагаме нашето собствено законодателство относно климата, така както други страни работят по своите. Работата ни с международните организации и страните партньори през идните месеци ще увеличи шансовете за по-съдържателен напредък на следващата конференция в Мексико.

Zbigniew Ziobro (ECR), *в писмена форма.* – (PL) Проблемът на глобалното затопляне е един от основните въпроси, тревожещи съвременния свят. Неотдавна в Копенхаген се проведе среща на върха по въпросите на климата, посветена на този въпрос. Междувременно установихме, че съдържанието на няколко хиляди документа и електронни съобщения е попаднало в интернет от Департамента за климатични изследвания към Университета на Източна Англия, който е една от най-престижните институции в света, занимаващи се със затоплянето на климата и влиянието на човешката дейност върху този процес. Материалите включваха кореспонденция между учени от различни страни, чиито изследвания имаха влияние от особена важност върху позицията на Европейския съюз и на ООН по изменението на климата. Изтеклата информация показва, че резултатите от изследванията може да са били манипулирани и като резултат може да е била подадена ненадеждна информация за парниковия ефект и изменението на климата. Страните от ЕС, а оттам и нашите общества, носят съществени разходи във връзка с емисиите на парникови газове, докато в Копенхаген бяха направени опити да бъдат накарани развитите страни, включително ЕС, да поемат още по-голямо финансово бреме, свързано с глобалното затопляне, за да се помогне по този начин на развиващите се страни. Всички съмнения, които съществуват по този въпрос, трябва да бъдат подробно изяснени, дори не толкова защото искаме да убедим съмняващите се в оправдаността на мерките за ограничаване емисиите на газове, а защото европейските данъкоплатци понасят и ще продължат да понасят огромните разходи, свързани с това и те трябва да бъдат сигурни, че мерките почиват на непохватими съображения.

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: г-жа WALLIS

Заместник-председател

12. Време за въпроси (въпроси към Съвета)

Председател. – Следващата точка е време за въпроси (B7-0002/2010).

Приветствам министъра на първото време за въпроси при испанското председателство.

Следните въпроси са отправени към Съвета.

Въпрос 1 не се разглежда, тъй като темата, която подвигва, вече се съдържа в дневния ред на настоящата месечна сесия.

Въпрос № 2, внесен от **Gay Mitchell** (H-0477/09)

Относно: Кредитна криза/Заеми за предприятия

През декември германският министър на икономиката каза, че Германия е изправена пред нова кредитна криза, ако банките не осигурят повече кредити, особено на малките и средни предприятия. Това би могло да стане често срещан проблем в ЕС.

Какви конкретни действия предприема Съветът, за да гарантира, че банките отпускат заеми за предприятията, така че те да могат да се издържат, като създават работни места и растеж, и допринасят за икономическото възстановяване?

Диего Лопес Гаридо, *действащ председател на Съвета.* – (ES) Както знаете, от известно време проблемът за осигуряване на предприятията на достатъчен достъп до капитал, а също за действията, предприемани от държавите-членки, е повод за загриженост на Съвета.

През януари миналата година Съветът отбеляза, че държавите-членки са предприели силни и решителни мерки за освобождаване на кредитните пазари, между другото. През пролетта Европейският съвет отбеляза важността от продължаване прилагането на мерки за икономическо възстановяване и призова Комисията и Съвета да оценят ефикасността на приетите мерки и да докладват на Европейския съвет през юни.

Европейският съвет през юни наистина оцени ефикасността на мерките, предприети от държавите-членки в подкрепа на финансовия сектор и положението във връзка със стабилността и работата на финансовите пазари. Резултатите бяха върнати, под формата на доклад, на самия Европейски съвет. Така докладът беше предаден от Съвета, с други думи Съвета на министрите, на Европейския съвет. Докладът беше положителен, посочвайки

наличието на гаранции и механизми за рекапитализация в държавите-членки и направи извод, че държавите-членки са изиграли възлова роля за спирането на спираловидното движение надолу. Искам да Ви припомня, че цялата финансова система беше заплашена от разпадане в края на 2008 г.

Като резултат имаше положителни последици от това, че се позволи на банките достъп до световните финанси, което от своя страна засили потока на кредити към реалната икономика. Съветът оцени, че мерките, предприети от държавите, са били от значение за запазване отворени каналите за кредити.

Понастоящем банковият сектор дори и в момента е под известен натиск от гледна точка на рекапитализацията и поради това Съветът призова държавите-членки поотделно да рекапитализират или възстановят балансите си, за да се намали несигурността и да бъде по-лесно да се дават кредит.

Към последния месец – декември – Съветът беше в състояние да установи, че държавите-членки са приложили широк кръг мерки за подкрепа с цел възстановяване на финансовата стабилност. Той подчерта обаче, че възстановяването им все още е доста крехко и призова Комитета на европейските банкови надзорници да предоставя редовно информация за размера на капитала, който е на разположение за допълнително отпускане на заеми.

Сега са налице поредица от мерки: наблюдение от Съвета, от една страна, и ръководство от Европейския съвет, от друга. Резултатът е подобрение, като Европейската централна банка оправдано действа първо и най-вече за осигуряване на банковата ликвидност и за достъп на предприятията до заеми.

Gay Mitchell (PPE). – (EN) Г-н председател, мога ли да кажа на министъра как от собствен опит знам, че някои банки – не всички, разбира се, но някои банки, дори може би много банки – се държаха безотговорно по време на етапа на растеж на финансовия пазар и някои банки – може би отново не всички банки, но много банки – продължават да се държат безотговорно по времето на задаващите се седмици и месеци на възстановяване.

Знам например за едно конкретно предприятие в Дъблин, много добре управлявано, където човекът е безупречен в изпълнението на ангажиментите си, а банката е далеч от това да му помага. Тя се възползва от възможността да намали лимита му за овърдрафт и така го постави под напрежение в дейността му – дейност, която е жизнеспособна, дейност, която ще преживее рецесията.

Моля Ви, г-н министър, заемете се с банките, кажете им, че им даваме пари на данъкоплатците и очакваме от тях да вземат под внимание обществен интерес, а не само интересите на техните акционери – някои от които са много богати акционери.

Диего Лопес Гаридо, действащ председател на Съвета. – (ES) Искам да Ви кажа, че според мен Съветът и европейските институции работят добре. Считаю, че са свършили добра работа и имат огромен принос за предотвратяване на срива на наличната ликвидност в икономиката.

Съветът по икономически и финансови въпроси (Екофин) следи и ще продължава да следи мерките, предприети от държавите-членки. Той прави това систематично. Понастоящем например Екофин проверява как се използват гаранциите, предоставени на банките, има ли или не ограничения за дружествата във финансовия сектор и как Европейската централна банка извършва кредитно финансиране.

Искам само да кажа, че на 7 декември 2009 г. г-н Трише, председателят на Европейската централна банка, лично заяви, че няма ограничения при предоставяне на заеми от Европейската централна банка на други банки. Няма ограничения при предоставянето на заеми. Ако някои банки не използват тази възможност, решението е на съответната финансова институция; от страна на Европейския съюз и Европейската централна банка обаче няма ограничения под никаква форма.

Същевременно Съветът, заедно с Европейския парламент, с готовност ще разгледа действащите директиви относно системите за финансов надзор, които предстои да се обсъждат, както и всички други инициативи в тази област, които Комисията счете за необходимо да предложи.

Catherine Greze (Verts/ALE). – (FR) Г-жо председател, един от приоритетите на председателството на Съвета е засилване на влиянието на ЕС на международната сцена, и по-конкретно в Латинска Америка.

Но за какво влияние става дума? Настоящата концепция за международните отношения не е отредила голямо място за демокрацията и правата на човека. Ще използва ли Съветът споразуменията за свободна търговия в подкрепа на режими в Латинска Америка, които непрестанно нарушават правата на човека?

Като пример искам да спомена Перу, където актовете на насилие, извършени в Багуа, са ужасяваща илюстрация на начина, по който правителството сътрудничи на многонационалните компании и конфискува земята на местното население за финансова изгода. Вече почти 70% от земята е в ръцете на многонационални и минни компании.

Друг прословут пример е Колумбия – най-опасната държава за профсъюзните активисти, като се има предвид, че там убитите са стотици. Въпросът ми е следният: възнамерявате ли отново да поставите въпроса за правата на човека в центъра на външната политика на ЕС в Латинска Америка?

Председател. – Много съжалявам, но въпросът Ви изобщо не е свързан с обсъждания въпрос. Не знам дали и преди сте участвали във времето за въпроси, но имате право на уточняващ въпрос, свързан с основния. За съжаление, ще трябва да отхвърля въпроса Ви като недопустим. Предлагам да прегледате Правилника.

Доколкото знам, към момента на приключване на предния въпрос нямаше други уточняващи въпроси. Поради това ще преминем нататък, освен ако няма още въпроси, свързани с кредитната криза и заемите за предприятията.

Г-н Zemke, ако вашият въпрос е по тази тема, разполагате с 30 секунди.

Janusz Władysław Zemke (S&D). – (PL) Да, въпросът ми е точно по темата.

Всички добре знаем, че положението в отделните държави-членки е много различно. Ето защо, ако обсъждаме помощта за предприятията, бих искал да попитам за положението в Гърция, тъй като кризата там е по-дълбока, отколкото където и да другаде – предвиждат ли се специални мерки във връзка с това?

Диего Лопес Гаридо, действащ председател на Съвета. – (ES) Доколкото знам, има предвиден друг въпрос, който е точно по същия проблем. Бих искал да помоля колегата да остане и изчака отговора ми по този въпрос – ще отговоря на неговото питане и на въпроса от дневния ред, който е точно по същия проблем.

Имам предвид въпрос номер 9 в списъка, с който разполагам, или номер 8 в актуалния списък, от г-жа Kratsa-Tsagaropoulou: икономическата ситуация в Гърция.

действащ председател на Съвета. (ES) Имам предвид въпрос номер 9 в списъка, с който разполагам или номер 8 в актуалния списък, от г-жа Kratsa-Tsagaropoulou: икономическата ситуация в Гърция.

Председател. – Въпрос 3, внесен от **Bernd Posselt** (H-0479/09)

Относно: Интеграция на Косово в ЕС

Какви действия предвижда Съветът, които да съответстват на желанието на Европейския парламент за включване на Косово в програмите на ЕС, в предприемчивите стратегии и в Солунския процес въпреки въпроса за статута на Косово?

Диего Лопес Гаридо, действащ председател на Съвета. – (ES) Съветът многократно е подчертавал перспективата за присъединяване на Западните Балкани към Европа. Това несъмнено е било част от външната политика, в случая – политиката за съседство и дори политиката за разширяване на Европейския съюз.

Поради това на неотдавнашното си заседание през декември 2009 г. Съветът потвърди необходимостта от спазване на някои справедливи условия в контекста на процеса на стабилизиране и асоцииране на Балканите.

По отношение на Косово, Съветът вече отбеляза, че в този случай държавите-членки вземат решения в съответствие с националната практика и международното право.

Както ви е известно, в момента в Международния съд се води съдебно производство във връзка с едностранната декларация за независимост на Косово. Във всеки случай обаче Съветът винаги е имал предвид Косово в своите политически отношения с Балканите и в това отношение съществува консенсус между държавите-членки и правителствата, например по въпроса за либерализиране на визовия режим, което ще е благоприятно за Косово, както Съветът винаги е приемал. Освен това приветстваме съобщението на Комисията относно средствата за укрепване на политическото и социално-икономическо развитие на Косово.

Съветът прикани Комисията да предприеме необходимите мерки за подкрепа на напредъка на Косово в посока към Европейския съюз, в съответствие с европейската перспектива за региона, която споменах преди малко.

Съветът с консенсус насърчи Комисията да започне да включва Косово в програмите на Европейския съюз, да осъществява икономически и финансов надзор в страната, да задейства вторият компонент на предприєдинителната помощ и да насърчи диалога по процеса на стабилизиране и асоцииране.

Тези заключения бяха одобрени на последното заседание на Европейския съвет, проведено на 10 и 11 декември 2009 г.

Bernd Posselt (PPE). – (DE) Г-н действащ председател на Съвета, имам още два конкретни въпроса. Първо, считате ли, че по време на испанското председателство ще успеем да постигнем напредък по въпроса за визовия режим с Косово, така че Косово да не остане като затвор в рамките на свободните Балкани? Второ, какво възнамерявате да направите, за да се опитате да накарате държавите-членки, които засега не признават Косово, да го направят? При това, както казах, основният въпрос е този за визовия режим.

Диего Лопес Гаридо, действащ председател на Съвета. – (ES) Вече говорих за визовия режим.

Съветът винаги е изразявал желание Косово също да се възползва от визовия режим и евентуалното му либерализиране в региона. Както знаете, Комисията разработва в подробности този въпрос. Първо, по отношение на визовите облекчения и дори на либерализирането на визовия режим, за да представи пред Съвета съответно предложение. Разбира се, във връзка с това трябва да бъдат изпълнени определени изисквания и Комисията работи със засегнатите държави. В случая Комисията работи с Косово и периодически информира Съвета.

Съветът и испанското председателство със сигурност споделят идеята либерализирането на визовия режим да обхване и съседните на Европейския съюз райони; считам, че тя спада към политическите насоки, които очевидно трябва да насърчаваме в Европа през следващите месеци във връзка с мобилността, възможност за комуникации и придвижване не само във вътрешността на Европейския съюз, но и във всички райони по неговите граници. Считам, че такава позиция наистина би била от полза и за двете страни: Европейският съюз, който издава визите, и държавите, които, естествено, следва да направят същото на принципа на реципрочността.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Г-н действащ председател, ще се отчита ли позицията на Сърбия и информацията, която тя предоставя, в инициативите, предприемани от Съвета по отношение на Косово? Независимо от териториалния проблем с Косово, Сърбия, разбира се, е ключова държава във връзка с интегрирането на Западните Балкани към ЕС и тя трябва да участва във всички стъпки, които предприемаме.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL). – (EL) Г-жо председател, г-н Лопес Гаридо, оценявам позицията на Вашата страна, Испания, която не призна независимостта на Косово, и неотдавнашното Ви решение да изтеглите своите военни части от Косово.

Тъй като сме в период на икономическа криза, искам да Ви задам следния прозаичен въпрос: колко струваше на Испания да поддържа своите военни части в Косово? Може ли да коментирате позицията на моята страна, Гърция, която има същите военни части в Косово и, както знаем, изпитва икономически затруднения? Оправдано ли е да се поддържат военни части в Косово?

Диего Лопес Гаридо, действащ председател на Съвета. – (ES) Що се отнася до първия въпрос за Сърбия – разбира се, Сърбия е най-силната държава в Западните Балкани, с която винаги трябва да се съобразяваме в политиката си, в този случай в политиката за европейската перспектива, която е политиката, провеждана от Европейския съюз по отношение на Западните Балкани.

Разбира се, налице е неотдавна сключеното споразумение, за което сигурно знаете, относно либерализирането на визовия режим за Сърбия и също, като допълнително последствие от преодоляването на застоя по отношение на временното споразумение за асоцииране със Сърбия, неотдавна тя официално изрази желание за присъединяване към Европейския съюз.

При условие че това се случи, ще подкрепим прилагането на общностните регламенти, както и това Комисията да проучи случая, да изготви техническо предложение и съответно да реши дали в действителност е възможно да се започнат преговори за присъединяване чрез изпълнение на критериите от Копенхаген. Така че Сърбия, разбира се, е държава, която играе значима роля в региона, и според нас има европейска перспектива. Мнозинството в Съвета, което понастоящем е единодушно, подкрепи деблокирането на временното споразумение и с готовност се обяви за асоцииране със Сърбия.

Що се отнася до Косово, Вие ми зададохте въпрос, колега, засягащ вътрешната политика и вътрешните решения на испанското правителство. Вие знаете, че в този случай аз представлявам Съвета, а не конкретна държава и поради това, дори и да разполагам с конкретните данни, които надали е възможно, като се има предвид числото,

което споменавате, считам, че не бих могъл да говоря от името на една държава, тъй като представлявам Европейския съвет, орган на Европейския съюз, представляващ 27 държави.

Председател. – Въпрос 4, внесен от **Jim Higgins** (H-0486/09)

Относно: Унищожаването на тропическите дъждовни гори

В светлината на резултатите от международното обсъждане на въпроса за изменението на климата на срещата през декември в Копенхаген, съгласен ли е Съветът, че ако европейското селско стопанство е фактор, допринасящ за отделянето на емисии на CO₂, то унищожаването на амазонските тропически дъждовни гори в много голяма степен превишава по значение отрицателното въздействие на европейското селскостопанско производство по отношение на емисиите на CO₂?

Диего Лопес Гаридо, действащ председател на Съвета. – (ES) Съветът е напълно съгласен с Вас, г-н Higgins, че селското стопанство и обезлесяването са фактори, които влияят върху емисиите на въглероден диоксид в атмосферата.

Трудно е да се каже, кой от двата фактора оказва по-голямо влияние. Това е научен, а не политически въпрос. Във всички случаи обаче е необходимо да се работи и в двете насоки едновременно, както винаги е било.

Когато става въпрос за проблемите на устойчивото селско стопанство, винаги сме постигали напредък и в двете области. Това дори доведе до изменения в политиката на Европейския съюз за развитие на селските райони. В рамките на прегледа на реформата на Общата селскостопанска политика (САР) то се отчита при занимаването с проблеми като смекчаване и приспособяване към изменението на климата а, както знаете, при разработване на европейската политика общата селскостопанска политика е важен фактор, отчитан в по-общата стратегия за борба с изменението на климата.

През 2008 г. Съветът подкрепи предложенията на Комисията относно обезлесяването, а тя предложи загубата на горски площи, които постоянно и интензивно намаляват, да бъде спряна най-късно до 2030 г., а масовото обезлесяване в тропическите райони да се намали до 2020 г. поне с 50% спрямо настоящите нива.

Следователно трябва да подпомагаме насърчаването на устойчивото управление на горите. Що се отнася до обезлесяването, проблемът с унищожаването на горите определено е сред целите на испанското председателство и ние разбираме, че е необходимо да се използват някои от инструментите, с които разполага Европейският съюз, например неюридическият инструмент, за всички видове гори и европейският план за действие за прилагане на законодателството в областта на горите, управлението и търговията, който, например, постановява създаването на законова рамка за предотвратяване на вноса на незаконно добит дървен материал.

В общи линии това беше позицията на Европейския съюз; въпреки вариращите степени на неудовлетвореност, породена от невъзможността да се постигнат някои от целите на срещата в Копенхаген, бяха изяснени определени технически проблеми във връзка със значението на обезлесяването в тропическите райони, с което трябва да се справят развиващите се страни като основен фактор за предотвратяване на емисиите от въглероден диоксид.

В допълнение трябва да се каже, че на конференцията беше прието решение относно мерките за намаляване на обезлесяването и унищожаването на горите, което увеличава помощта за подобряване на възможностите на развиващите се страни в това отношение.

Jim Higgins (PPE). – (EN) Искам да пожелая всичко най-добро на испанското председателство. Считам, че през тази седмица поставихте едно много добро начало. Така че *¡viva España!* [Да живее Испания!]

Във връзка със самия въпрос бих искал само да кажа, че дърветата представляват поглъщане на въглерод, поради това, че абсорбират емисиите на въглероден диоксид. Трагичното по отношение на басейна на Амазонка, 60% от който се намира в Бразилия е, че безмилостното унищожаване на красивата амазонска гора е очевидно: до днес са унищожени 4,1 милиона квадратни километра. Това намалява поглъщането на въглерода, разрушава един начин на живот, поради факта, че амазонските индианци биват постепенно унищожавани, трето, от гледна точка на селскостопанското производство знаем, че производствените стандарти в никакъв случай не съответстват на европейските изисквания.

И накрая, има ли нещо, което наистина можем да направим, или само си приказваме?

Диего Лопес Гаридо, действащ председател на Съвета. – (ES) Г-н Higgins, искам да Ви кажа, че ние сме напълно съгласни с Вашето мнение и също така истината е, че по отношение на биоразнообразието, целта на испанското председателство е да подобри съхраняването и устойчивото използване, т.е. да разполага с

далновидна и задълбочена перспектива. Този въпрос ще е един от акцентите, един от приоритетите на нашето председателство.

Благодаря за оценката относно добрия старт на нашето председателство и освен това искам също да кажа, че Комисията има идея да представи в началото на тази година Зелена книга относно опазването на горите. Инициативата може да се окаже много важна и във връзка с това ние ще работим за отстраняване на причините за унищожаване на тези райони. Вие споменахте някои от тези елементи, но има и други, например щетите от горските пожари.

Необходимо е да се отчетат още много други елементи, но е сигурно, че това ще се окаже важен момент да започнем сериозна борба срещу унищожаването на горите, че акцентът приляга много добре в стратегията за биоразнообразие и че несъмнено ще бъде един от основните елементи на действията, предприемани от Европейския съюз през тази година.

Chris Davies (ALDE). – (EN) За да подобря настроението ви, ще кажа, че един от малкото успешни резултати от конференцията в Копенхаген е общото съгласие за механизъм, който ще позволи развитите страни да допринесат финансово за предотвратяване на унищожаването на тропическите дъждовни гори.

Така че, съгласен ли е министърът, че една от целите на испанското председателство следва да е да придаде съдържание на това споразумение, и да осигури явна индикация от страна на Европа за това, какви средства сме готови да отделим, за да предотвратим унищожаването на дъждовните гори?

Franz Obermayr (NI). – (DE) Г-н действащ председател на Съвета, както всички знаем, бяха въведени сертификати с цел намаляване на емисиите на въглероден диоксид и моят въпрос е свързан именно с това. Неотдавна стана ясно, че се извършват тайни сделки и се злоупотребява със системата за търговия с емисии. Доколко тези обвинения са разследвани или се разследват и предвиждат ли се някакви промени в това отношение?

Диего Лопес Гаридо, действащ председател на Съвета. – (ES) Съгласен съм с първото изказване. Считам, че то е в тон с това, за което вече говорихме. Трябва да се справим с проблема за тропическото обезлесяване в развиващите се страни. Това е съществен фактор за подобряване на възможностите на развиващите се страни, като освен това е и в тяхна полза и трябва да го направим с участието на местните народи, на местното население и да бъдат създадени национални системи за управление на горите.

Поради това считам, че в това отношение в Копенхаген беше постигнат значителен напредък; не може да се отрече, че позицията на Европейския съюз по проблема е авангардна и водеща, както и в други аспекти, свързани с борбата срещу изменението на климата. Евентуалните критики към Европейския съюз по отношение на срещата в Копенхаген могат да са за това, че той е много по-напред от това, което беше постигнато там.

Европейският съюз желае да реши въпроса по много по-задълбочен начин, така че във връзка с това, естествено, се вземат предвид проблемите, за които говорите и които са тясно свързани с действията на Европейския съюз за борба с изменението на климата.

Конкретният случай, за който става дума, очевидно е от областта на практическата реализация, изпълнението на мерките за борба с изменението на климата. Част от това, естествено, е предотвратяването на деформирането на действията, породено вследствие от злоупотребата с отделните инструменти, и е част от трудностите, които биха произлезли от тази или от всяка друга мярка, както и формира част от задълженията, чието изпълнение ние трябва внимателно да наблюдаваме.

Председател. – Въпрос 5, внесен от **Liam Aylward** (H-0487/09)

Относно: Действия на европейско равнище за борба срещу болестта Алцхаймер

Според изчисления 8.6 милиона души в Европа страдат от невродегенеративни заболявания като Алцхаймер, а със застаряването на населението на Европа броят на болелите ще продължи да нараства.

Може ли Съветът да даде допълнителни подробности относно предвидените инициативи за съвместно планиране в областта на борбата срещу тези заболявания? Как си представя Съветът координираните действия на европейско равнище за облекчаване тежестта, понасяна от пациентите, техните семейства и грижещите се за тях лица?

Диего Лопес Гаридо, действащ председател на Съвета. – (ES) Съветът счита, че проблемът с болестта на Алцхаймер и невродегенеративните заболявания като цяло е много важен.

Контролирането на това заболяване трябва да стане важна цел на Европейския съюз, като се има предвид също, че броят на заболелите нараства експоненциално с възрастта и се удвоява на всеки пет години след 75-годишна възраст. Евростат прогнозира, че в Европейския съюз броят на засегнатите на възраст над 65 години ще се удвои за периода от 1995 г. до 2050 г.

Вашият въпрос, г-н Aylward има два аспекта. От една страна, за невродегенеративните заболявания, и по-конкретно за болестта на Алцхаймер, е необходимо да се създаде пилотна програма за съвместно планиране, по която Съветът вече работи. Тя е включена в програмата на испанското председателство, с която Вие сте запознат. Както знаете, въз основа на това Комисията внесе предложение, прието в заключенията от заседанието на Съвета през декември 2009 г. Освен това в пилотната инициатива Съветът отчита и резолюцията, приета в тази зала от Европейския парламент. От друга страна, по отношение на координирането на действията в Европа, Съветът е съгласен също, че несъмнено трябва да си сътрудним на европейско равнище в борбата срещу това и други подобни заболявания, преди всичко с цел да облекчим страданията на болните и техните семейства. Изчисленията показват, че на всеки страдащ от това заболяване се падат трима засегнати члена на семейството, тъй като върху тях лежи отговорността за полагане на необходимите грижи. Затова е важно да си сътрудним на европейско равнище в тази област.

В съвместния доклад относно социалната закрила и социалното включване, приет от Съвета през 2008 г., държавите-членки се ангажираха да подобрят достъпа до висококачествени услуги, като изравнят публичните и частни компетентности и формалните и неформални грижи. Държавите-членки считат, че осигуряването на грижи в жилището и в общността на болните е по-добро или за предпочитане пред грижите, осигурявани в специализирани институции, макар да е вярно, че тези висококачествени услуги все още са проблем в много от държавите-членки.

Това са насоките, предложени от Съвета и Европейския съюз по проблема с това заболяване.

Liam Aylward (ALDE). – (EN) Както справедливо отбелязахте, оценките показват, че до 2050 г. броят на хората с деменция в Европа ще се удвои.

Поради това е от жизненоважно значение правителствата на държавите-членки да обърнат внимание на конкретните потребности на хората с деменция и да осигурят необходимата подкрепа на лицата, полагащи грижи за тях.

Понастоящем обаче в много от държавите-членки на Европейския съюз не съществуват планове за развитие на национални стратегии относно деменцията; поради това моят въпрос е: как конкретно Съветът ще стимулира държавите-членки да превърнат деменцията в приоритет на своето обществено здравеопазване?

Диего Лопес Гаридо, действащ председател на Съвета. – (ES) По време на испанското председателство планираме да насърчим приемането на директива относно съвременната терапия и помощ при хронични и неинфекциозни заболявания, която считаме за изключително важна. Тази дейност трябва да се извърши на най-високо равнище и поради това следва да съпровожда насърчаването на инициативите за подобряване на качеството на обслужване и сигурността на пациентите, както и дейността на експертната група на високо равнище по обществено здраве.

Поради това трябва да осигурим помощ – тъй като Европейският съюз често няма нужните пълномощия да реши въпроса – чрез насоки, координиране, сътрудничество и генериране на полезни взаимодействия между държавите-членки във връзка с невродегенеративните заболявания, и по-конкретно с болестта на Алцхаймер, а също и като помагаме косвено.

Истината е, че държавите-членки са отговорни за предоставяне на най-подходящата пряка помощ например на семействата и дори на неправителствени организации, въпреки че в рамките на програмата на ЕС за обществено здраве, всъщност може да бъде получен достъп до конкретни средства от името на неправителствени организации, което е интересно, макар и непряка възможност да се помага на болните и техните семейства, които съвсем пряко са засегнати от болестта на Алцхаймер и други дегенеративни заболявания и, в този смисъл, са силно зависими.

Jim Higgins (PPE). – (EN) Искам да благодаря на Съвета за отговора. Мога ли да запitam Съвета какво е отношението им към изкуственото хранене със сонда на пациентите с Алцхаймер, което широко се практикува в Обединеното кралство и в Ирландия? Не знам каква е практиката в останалата част от Европа.

Става дума за въвеждане на тръба в стомаха. Съветът спомена за насоки. Насоките и стандартите са много важни, но обосновката за тази конкретна процедура е, че тя осигурява достатъчно храна на пациента, за да се гарантира, че, въпреки че страда от деменцията – отказва да се храни и т.н – неговият живот ще бъде

поддържан. За мен обаче всичко това изглежда доста особено. Какво е отношението ви по този въпрос и ще въведете ли конкретни стандарти?

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Като имаме предвид, че невродегенеративните заболявания засягат много голям брой хора и, за съжаление, някои от държавите не разполагат с подходящите съоръжения за тяхната диагностика и лечение, бих искала да Ви попитам дали подкрепяте създаването на европейски центрове за лечение, които, като се има предвид растящият брой пациенти, могат да стимулират изследванията в областта за откриване на начини за превенция и лечение на тези заболявания.

Диего Лопес Гаридо, действащ председател на Съвета. – (ES) Двата въпроса, повдигнати от двама от изказалите се членове на Парламента, очевидно се нуждаят от научен отговор, така да се каже. Считам, че в това отношение съществуват групи и инициативи в рамките на Европейския съюз, които са подходящ форум за обсъждане на направените предложения и забележки. Такава е, например пилотната програма за борба с невродегенеративните заболявания, и по-конкретно с болестта на Алцхаймер, във връзка с която Комисията внесе предложение за препоръка на Съвета, което се обсъжда в момента.

От друга страна, както знаете, и преди съм споменавал, че съществува група на високо равнище за съвместно планиране във връзка с тези заболявания, които също са хронични и неинфекциозни. Групата внимателно следи пилотната инициатива, за да определи и изясни някои моменти и така да позволи много по-конкретни процедури за вземане на решения по въпроси, като тези, които повдигнахте в изказванията си. Мисля че това е точното място за решаване на такива проблеми.

Досега групата на високо равнище е приела подход и стратегическа програма за изследвания. Участват 24 държави, които сега създават структури за управление и приемат свой план за действие. Следващото заседание на групата ще бъде по време на мандата на испанското председателство и според мен впоследствие те ще могат да работят конкретно, пряко и своевременно по въпроси от рода на тези, които вие зададохте.

Считам, че това е мястото и форумът за обсъждане. Групата е създадена за това. Целта на групата на високо равнище е да работи и подготвя подходящи решения.

Председател. – Разбирам, че г-н Higgins вероятно няма да е доволен, но мисля, че проблемът е сложен и сигурно заслужава специален въпрос в даден момент.

Председател. – Въпрос 6, внесен от **Harlem Désir** (H-0489/09)

Относно: Корпоративната социална отговорност

По случай конференцията „Защита, спазване, намиране на решения“ (“Protect, Respect, Remedy”), проведена в Стокхолм на 10 и 11 ноември 2009 г., действащото председателство и бъдещото испанско председателство призоваха Европейския съюз и държавите-членки да станат лидери в областта на корпоративната социална отговорност. През март 2007 г. Парламентът поиска създаването на механизъм, улесняващ подаването на иски за обезщетение за вреди от страна на пострадалите от корпоративни злоупотреби пред европейските юрисдикции, разширяване на задължението на ръководителите за свеждане до минимум на отрицателното въздействие на техните дейности върху околната среда и правата на човека и създаване на точни норми за отчитане на международно равнище. В своята декларация Съветът подчертава осъществения напредък, но препоръчва също така да се работи въз основа на общи рамки, които точно определят задължението за предоставяне на защита от страна на държавите, гарантират спазването на правата на човека от предприемачите и санкции в случай на нарушение.

Какви инструменти за правна принуда предлага Съветът, за да спазват предприятията принципа за дължима грижа и отчитане и да бъдат санкционирани в случай на нарушаването на правата на човека и екологичните права в тяхната сфера на компетентност?

Диего Лопес Гаридо, действащ председател на Съвета. – (ES) Ще кажа няколко думи за конференцията по корпоративна социална отговорност, проведена в Стокхолм на 10 и 11 ноември 2009 г.

Шведското председателство, което организира конференцията, и тогава бъдещото, а сега настоящо испанско председателство стигнаха до заключението, че в този аспект Европейският съюз следва поеме водачеството в света и да служи като пример във връзка с важния проблем, който г-н Désir повдига в своя въпрос. Става дума за корпоративната социална отговорност на предприятията по отношение на създаване на пазари, борба с корупцията, опазване на околната среда и защита на човешкото достойнство и правата на човека на работното място, особено като се има предвид, че икономиката на Европейския съюз е най-голямата в света и с най-голям

принос за сътрудничеството за развитие. Европа играе ролята на домакин за голям брой многонационални предприятия. Тя е подходяща за тази водеща роля.

Социалната отговорност има три основни компонента – защита, зачитане и намиране на решения. Държавата следва да защитава и това означава законодателство и правила за развитие по отношение на нарушенията на правата на човека, особено от страна на предприятията. Предприятията носят отговорност за зачитане на правата на човека, а всички участници в процеса са отговорни за гарантиране на намирането на подходящи решения с цел защита и подобряване на правата на човека.

Искам да изтъкна, че вече разполагаме и с друг инструмент – Хартата за основните права на гражданите на Европа, която е правнообвързваща, т.е. за пръв път и на европейско равнище съществува защита, във връзка с въпросите, които са включени в идеята за социалната отговорност.

Необходимо е участието на всички заинтересовани страни. Необходимо е да се продължи диалогът с държавите, които не са членки на ЕС, с гражданското общество, с професионалните съюзи, с предприятията, включително малките и средните предприятия, за да се осъществи концепцията, споменатите три аспекта: защита, зачитане и намиране на решения. Испанското председателство ще продължи да развива този процес. По-конкретно, на 25 и 26 март 2010 г. в Палма де Майорка то ще бъде домакин на конференция по въпросите на институционализирането на корпоративната социална отговорност от гледна точка на връзката ѝ със социалния диалог.

На конференцията ще бъде проучена възможността за включване на тази рамка в списъка на инструментите, които ЕС и неговите държави-членки ще могат да използват при изпълнение на своите дейности, включително и по въпроса, за който стана дума тази сутрин при представянето на програмата на испанското председателство, т.е. стратегията „ЕС 2020“. И там проблемът за социалната отговорност трябва да намери своето място.

Harlem Désir (S&D). – (FR) Благодаря за отговора, г-н министър. Поздравявам Ви за инициативата да проведете конференцията в Палма де Майорка през март, тъй като тя ще продължи започнатото на конференцията в Стокхолм.

Проблемът е, че трябва да се справим с многонационалните предприятия. Както казахте, Европа трябва да играе водеща роля в корпоративната социална отговорност, но същевременно трябва да е водеща и по отношение на поведението на европейските дружества, установени извън Европа. Проблемът е, че тези дъщерни дружества са отделни правни субекти. Подготвяте ли правен инструмент, чрез който дружествата майки да бъдат задължени да отговарят за поведението на своите дъщерни дружества в други части на света, когато те не изпълняват задълженията си по отношение на околната среда или на правата на човека и работниците? Защото, ако не наложим такова задължение, европейските дружества ще се изплъзнат от мрежата на корпоративната социална отговорност, която Европа желае да насърчава, поради поведението на своите дъщерни дружества, разположени в други части на света.

Диего Лопес Гаридо, действащ председател на Съвета. – (ES) Мисля, че Европейският съюз трябва да улеснява прилагането на най-добрите практики в цяла Европа, а това ще доведе до нови предложения за законодателни мерки, които може да подобрят положението.

Трябва да имаме предвид тази част от социалната отговорност, която ще наречем правнообвързващата част, а тя преди всичко засяга зачитането на правата на човека. Съществува и доброволна част, която включва незадължителни практики. Поради това е важно да се създават форуми на европейско и по-високо равнище за работа по тези проблеми. Някои от тях вече функционират. Например групата на високо равнище на държавите-членки се събира на всеки шест месеца и обменя опит в областта на социалната отговорност.

Считам също така, че в условията на икономическа криза е още по-важно да се работи в това направление, към конкурентоспособност и опазване на околната среда, като се прави връзка и със социалното включване. Това е особено важно за 2010 г., която е обявена за Европейска година на борбата с бедността и социалното изключване.

Мисля, че това следва да е нашата отправна точка и че в този контекст трябва да се оформят форумите в област, която все още до известна степен е новаторска, като всички заинтересовани страни участват в диалог, който следва да поражда съответните мерки. Мисля обаче, че следва да се справим с този наистина фундаментален етап от диалога чрез съвместни действия, което засега на практика са безпрецедентни.

Ádám Kósa (PPE). – (HU) Бих искал да подкрепя предложението на г-н министъра за открояване на най-добрите практики. Всички знаем, че ЕС има значително застаряващо население и дружествата носят отговорност за поддържането на здравето на хората, които са с трайно намалена трудоспособност. Планира

ли Съветът да окаже натиск върху дружествата да използват опита на пенсионерите в обществото. Тоест да им бъде позволено да останат активни, а не да преустановят дейността си след пенсионирането?

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Г-н действащ председател на Съвета, проблемът, който споменахте, ни занимава отдавна. Много от споменатото е могло да бъде казано преди 10 или 15 години. Във връзка с това имам няколко конкретни въпроса. Съгласен ли сте, че за да реализираме и популяризираме приемането на корпоративната социална отговорност, ще са необходими не само стимули, но и санкции? Считате ли, че в Европейския съюз може да се приеме система за публично поощряване и порицаване? Като имаме предвид колко често се етикетират изделията, може ли да предвидим поставяне на информация върху изделията на дружествата, която да ясно показва дали те спазват или нарушават основните правила на корпоративната социална отговорност? Свикнали сме с толкова много други видове етикетирание. Защо да не използваме този метод и по отношение на социалните проблеми?

Диего Лопес Гаридо, действащ председател на Съвета. – (ES) Подкрепям първото изказване, доколкото считам, че е в основата на това, което нарекох диалог на Европейския съюз с държавите, които не са членки на ЕС, с гражданското общество, професионалните съюзи, търговските дружества и всички заинтересовани страни. Разбира се, участието на хората, които споменахте, уважаеми колега, е абсолютно необходимо.

Считам, че е дошло времето да обсъдим проблема и това, което Вие споменахте, но според мен това трябва да се направи в рамките на цялостен, всеобхватен подход към въпрос, който вероятно ще се решава за пръв път, или почти за пръв път в групата на високо равнище, за която говорих, и на конференцията през март. Там, считам, че трябва да протекат обсъжданията и това е най-добрият начин да постигнем целите си.

Понякога е по-добре да се използват стимули, а в други случаи е за предпочитане да се прилагат санкции. Методът на санкциите не винаги е най-добрият. Считам, че проблемът се нуждае от цялостно проучване, защото мисля, че ни е необходима цялостна визия и комплект от съгласувани мерки, не последователни отделни действия, а цялостна визия за проблема като цяло и за трудностите, свързани с него. Всичко това е една много благоприятна възможност за социална отговорност.

Председател. – Въпрос 7, внесен от **Hans-Peter Martin** (H-0491/09)

Относно: Финансов надзор в ЕС

Председателят на ЕЦБ Jean-Claude Trichet се изказа в понеделник, 7 декември 2009 г., в комисията по икономически и парични въпроси на Европейския парламент по темата „Финансов надзор в ЕС и съгласието на финансовите министри в ЕС“ и заяви следното: „Това не е най-доброто решение“, тъй като, например, не са предвидени никакви преки полномощия за органите на ЕС.

Как Съветът може да гарантира, че развиващите международна дейност банки, застрахователни дружества, доставчици на финансови услуги, инвестиционни фондове и хедж-фондове няма да бъдат в състояние да избегнат един ефективен контрол с помощта на допълнително разпокъсани национални правомощия?

Диего Лопес Гаридо, действащ председател на Съвета. – (ES) Г-н Martin, считам, че ЕС очевидно осигурява нужния надзор над финансовата система на европейско равнище и, разбира се, в този случай беше необходимо да преодолеем тежка криза. Тази дейност има две съществени измерения, които са заложили в директивите за финансов надзор – шестте директиви, представени от Комисията през миналата година, и във връзка с които сега Съветът и Парламентът ще трябва да постигнат съгласие. Възнамеряваме да постигнем това съгласие по време на испанското председателство. Ето защо ще обсъждаме проблема главно с Парламента.

От една страна, съществува така нареченият макропруденциален надзор, извършван от Европейския съвет за системен риск, чиято цел е предотвратяването на тежки кризи, гарантирането на финансова стабилност и намаляването на сътресенията във финансовата система. А, от друга страна, съществува така нареченият микропруденциален надзор, който считам, че в основата на въпроса на г-н Martin.

Това са трите европейски органа в областта на банковото дело, застраховането и борсите. Целта на надзора е по-задълбочен надзор, простете ми за повторението, и намаляване на сътресенията в отделните финансови субекти, като така се осигурява защита на техните клиенти.

Съветът, както казах, окончателно одобри обща позиция по този въпрос. Първо, през октомври миналата година Съветът даде политическо одобрение и политическо доверие на макронадзора, а през декември – на микронадзора и на целия законодателен пакет. Вече споменах, че всичко това подлежи на обикновената законодателна процедура и следователно зависи от споразумението между Парламента и Съвета.

Трите комисии следва да започнат да функционират. Бихме искали директивите да се приемат, ако е възможно, дори през първата половина на мандата на испанското председателство, но при всички положения да са в действие не по-късно от края на 2010 г. Това е целта на Съвета.

Следователно очакваме плодотворно сътрудничество с Европейския парламент, за да направим тази важна стъпка напред към завършек, която според мен е от исторически характер и съответства на подходите, възникнали извън Европа от Г-20, тъй като в Съединените щати се подготвя подобен законопроект. Считаме, че това е едно от предизвикателствата, които трябва да посрещнем, за да не допуснем нова криза, подобна на сегашната, която се зароди във финансовата система поради липсата на регламентация и безотговорността, както колегата каза по-рано, на някои ръководители във финансовата система.

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Благодаря Ви за това, което казахте, г-н Лопес Гаридо. Споменахте макронадзора, извършван от Европейския съвет за системен риск. Сигурно Ви е известно, че в това отношение има значителни критики, преди всичко поради броя на членовете на съвета, който отново е съставен по типичната европейска пропорционална схема. Считате ли, както мнозина други, че съществува опасност съветът да не работи ефективно?

Вторият проблем относно Европейския съвет за системен риск е, че той не е независим. Мислите ли, че по време на испанското председателство ще можете да направите крачка напред и да се опитате да гарантирате на съвета по-голяма независимост и да извършите подходящи подобрения по отношение на броя на членовете на съвета, защото едва ли ще е възможно той да работи шо-годе ефективно при сегашното положение?

Диего Лопес Гаридо, действащ председател на Съвета. – (ES) Доколкото знам, има предложение от Комисията. Постигнато е съгласие, най-накрая беше постигнато съгласие, консенсус в Съвета, което не беше никак лесно. Шведското председателство и Комисията работиха упорито за постигане на съгласие в Съвета по икономически и финансови въпроси (Екофин) и то вече е факт. Сега е ред на Европейския парламент, който трябва да възприеме подхода, който Вие и други посочвате.

Тук е мястото да се постигне съгласие между двете сфери. Съществува консенсус на равнище на Съвета; ще видим дали ще успеем да постигнем консенсус и с Европейския парламент.

Мисля, че повдигнатите от Вас въпроси подлежат, като много други, на разискване и обсъждане и съм сигурен, че ще постигнем съгласие, защото между двата законодателни органа на Съюза – Съвета и Европейския парламент – то е абсолютно необходимо.

Seán Kelly (PPE). – (EN) Съгласно ли е испанското председателство да препоръча, в рамките на предлагания финансов надзор, най-добрите практики за ограничаване на заплатите на главните изпълнителни директори на основните банки и да ограничи гротескната практика с премиите, която подклажда много от проблемите и ни натопа в блатото, в което сме сега?

Nikolaos Chountis (GUE/NGL). – (EL) Г-жо председател, г-н Лопес Гаридо, искам да свържа въпроса за финансовия надзор, изпълняван от Европейския съюз, със спекулативните действия на взаимни фондове, включително и такива, действащи в Европейския съюз, в Лондон. В някои публикации се твърди, че управителите на фондовете предвиждат падане на еврото, смяна на гръцкото правителство, падане на цените на облигации, както и увеличаване на задълженията и дефицита, като по този начин стимулират вземането на заеми.

Следователно можете ли да ми кажете, какви конкретни мерки могат да се предприемат в защита на икономиките на държавите-членки на Европейския съюз от спекулативни атаки от страна на високорискови взаимни фондове, включително и фондове, действащи в Европейския съюз?

Диего Лопес Гаридо, действащ председател на Съвета. – (ES) Да, считам, че е напълно възможно да се обсъждат добрите практики по отношение на финансовите субекти. Ние започваме обсъждане, чиято основна тема са системите за финансов надзор и считам, че тук е идеалното място да работим в тази насока и да внесем някои от елементите, за които говорихте, г-н Kelly, дори като част от директивите.

Също така считам, че и предложението на втория оратор може да намери място в директивите, които ще можете да разисквате в тази зала, например във връзка с регламентирането на хедж фондовете, което е в рамките на обсъжданите изисквания към надзора или с това, което председателят на Съвета на Съюза спомена тук сутринта – изкореняването на зоните на „данъчен рай“.

Всички предложени идеи имат свое място и ще се съчетаят добре с разискванията, които ще се провеждат в тази зала през следващите месеци относно реформата, както преди време Съветът я нарече, пълна и действителна

реформа на надзора над финансовата система. Цялостна и важна реформа, в която ще намерят място всички въпроси, които повдигнахте.

Председател. – Въпрос 9, внесен от **Rodi Kratsa-Tsagaropoulou** (H-0496/09)

Относно: Икономическата ситуация в Гърция и ролята на еврозоната

Посланията от неотдавнашната среща на върха във връзка с сериозността на икономическата ситуация в Гърция, както и по отношение на оказването на подкрепа на държави, намиращи се в подобно положение, бяха противоречиви. Г-жа Меркел подчерта общата отговорност на всички държави от еврозоната за случващото се в дадена държава-членка, а г-н Райнфелд отбеляза, че проблемите на Гърция представляват "вътрешнодържавен проблем и следва да бъдат разрешени посредством вземане на решения на вътрешно равнище".

Как гледа председателството на солидарността между държавите-членки, по-специално на тези от еврозоната, в случай на опасност от фалит на дадена държава? Счита ли за уместно предоставянето на правителствата на гаранции и заеми от ЕЦБ (Европейска централна банка), за да бъдат избегнати спекулативните явления и неблагоприятните последици от евентуалното отслабване на капацитета на държавите-членки за вземане на заеми и поддържания по такъв начин порочен кръг на държавния дълг?

Счита ли, че освен наказателните и ограничителни мерки, предвидени от ПСР (Пакт за стабилност и растеж), са необходими по-ефективни превантивни проверки и мерки за увеличаване на заетостта и растежа в задължените държави-членки, преди да изпаднат в твърде тежко икономическо положение?

Диего Лопес Гаридо, действащ председател на Съвета. – (ES) В договорите за Европейския съюз има ясно разделяне на компетентностите. Икономическите политики на държавите-членки са от общ интерес за Съюза, но същевременно националните бюджети са в компетентностите на всяка държава-членка.

Като имаме предвид, че в 16 държави от Съюза се използва единна валута и се предвижда броят им да се увеличи, тъй като идеята за паричен съюз присъства още в Договора от Маастрихт като най-всеобхватната възможна цел, съществува, разбира се, необходимост държавите-членки да спазват правилата по отношение на своя бюджет, защото това оказва влияние върху икономиката и паричната система като цяло.

Поради това е необходимо да се избягва прекомерният публичен дефицит, което е от значение за функционирането на икономическия и паричен съюз, като трябва да признаем, че от двата по-развит е паричният, а не икономическият съюз.

Поради това в Пакта за стабилност, преди време в Договора от Маастрихт и днес в член 123 от Договора за функционирането на Европейския съюз се забранява такъв дефицит или отпускането на кредити за покриването му от Европейската централна банка и централните банки на държавите-членки, чиято валута е еврото. В договора се казва също, че нито Съюзът, нито държавите-членки ще носят или поемат отговорност за задълженията на централната власт или други органи на публичната власт на друга държава-членка.

Ето защо всяка държава-членка трябва да гарантира дълговите си задължения, Съветът заяви, че всички държави-членки трябва да направят това и вярва, че Гърция и другите държави-членки ще вземат необходимите решения за коригиране на дисбаланса в своите икономики, за да се съхрани здравината на техните национални стопанства и на финансовата среда.

Трябва да си припомним, че процедурите при прекомерен дефицит предвиждат, когато е оправдано, надзор над икономическата политика. Съветът ще обсъди положението в Гърция, да се надяваме, през февруари. Възможно е, макар и в зависимост от правото на инициатива на Комисията, тогава да се приемат препоръки и да се създадат стратегии, чрез които Европейският съюз да изрази заинтересоваността и ангажираността си с трудното положение и обстановка, в които вероятно се намират някои държави-членки.

Rodi Kratsa-Tsagaropoulou (PPE). – (EL) Г-жо председател, г-н Лопес Гаридо, Вие ни припомнихте за членовете от Договора, които уреждат процедурата при прекомерен дефицит. Парламентът е запознат с тези членове. Имам чувството обаче, че бихте могли да ми предоставите повече информация за онова, което имаше предвид г-н Сапатеро, когато говореше за солидарност в еврозоната, за солидарност в страните с конкретни финансови проблеми. Има ли възможност за разискване на евентуална по-добра финансова координация между центъра и регионите по отношение на субсидиите? Има ли възможност за евентуална по-добра фискална координация, за да се избегне фискалният и социален дъмпинг, който вече обременява Европейския съюз и води до конкретни последици за някои страни? Можете ли да ми кажете повече за изложеното по-рано от Вас във връзка с онова, което г-н Сапатеро имаше предвид под солидарност?

Диего Лопес Гаридо, действащ председател на Съвета. – (ES) Европейският съюз е регион от света, в който солидарността намира много видима практическа проява. Например в случая с Гърция или с моята страна, Испания, спрямо нас беше проявена висока степен на солидарност от страна на Европейския съюз чрез европейските фондове и чрез структурните фондове, които са съществени елементи от европейската политика на солидарност, която ще продължи.

Те не могат да се сравнят с нищо друго по света. Това даде възможност за постигане на значителен напредък на много страни — нещо, което облагодетелства страните като цяло и успоредно с това доведе до разкриването на пазари. В същото време бяха преведени определени суми за модернизацията на един регион. Това е много ясен пример за солидарност. Това са средства, които следва да бъдат използвани правилно и които се следят от Европейския съюз, което е напълно логично. Следователно солидарността е налице.

Друга форма на солидарност можем да разграничим съвсем ясно в Договора. Споменахте специално Договора. Той въвежда задължението държавите-членки да съгласуват икономическите си политики, социалните си политики и политиките си по заетостта. Това е ясно формулирано в член 5 от Договора за функционирането на Европейския съюз, където също така е изразена солидарността на Европейския съюз — в съвместното обсъждане и съвместното приемане на цели за постигане на координирана икономическа политика.

Много от настоящите проблеми в различни европейски страни, които са следствие от кризата, не биха били толкова сериозни, ако много преди това беше налице процес на икономическо обединение, защото процесът на икономическо обединение беше прекратен. Постигнат беше напредък в изграждането на валутния съюз, но не и на икономическия съюз и тясното взаимодействие за съгласуване на икономическата политика в Европейския съюз не се получи, а, казано накратко, точно то следва да се осъществи. Това е, което в крайна сметка се предлага в Договора.

Стратегията „Европа 2020“, целите, по които следва да постигнем съгласие относно инвестициите в образованието, специализацията и разделението на труда, както и борбата с изменението на климата, са също елементи, по които предстои договаряне и проява на солидарност. И в това отношение солидарността е много ясно изразена на континента, в Европейския съюз, който следва винаги да е възможно най-сплотен. Но, разбира се, това не е пречка в Договора напълно логично да се изисква и търсене на отговорност от държавите-членки за размера на дълга им или за взетите от тях кредити. Това е отговорност на всяка държава. Налице е обаче цялостна среда, обхващаща пазара, социалните политики, структурните политики, регионалните политики и в бъдеще, надявам се, съгласуването на икономическите и социалните политики, както и на политиките на заетостта, която е несъмнено среда, благоприятстваща солидарността.

Това е най-подходящата, най-задълбочената и ефективна форма на политика на солидарност в Съюза.

Janusz Władysław Zemke (S&D). – (PL) Искам все пак да задам един въпрос, защото Вие, г-н министър, казахте, че въпросът за много сериозното положение в Гърция ще бъде повдигнат по време на срещата на Комисията през февруари тази година. Вярно е, че кризата в Гърция е много тежка, но всички добре знаем, че тя може, за нещастие, да се разпространи. Искам да попитам следното: отделно от форума на Комисията дали не трябва да започнете по-съществени разговори с Европейската централна банка? Считам, че и тя е важна структура, която следва да бъде по-активна в това отношение — във връзка с положението в Гърция.

Диего Лопес Гаридо, действащ председател на Съвета. – (ES) Считам, че всяка институция си има своя област на работа. Това е една от най-важните характеристики на структурата на Европейския икономически и валутен съюз и то тази, която буди доверие.

Вярно е, че Съветът ще обсъжда случая с Гърция, което е съвсем логично като се има предвид, че тя е една от държавите-членки на Съюза, и очевидно онова, което се случва в друга европейска страна, засяга всички ни. Влияе ни случващото се в страни извън Европа, та камо ли там, където има единен пазар и единна валута на 16 държави.

Логично е това да се разисква в границите, предвидени в Договора, и нещо повече — да се върши въз основа на бюджетна и икономическа стратегия, която се счита за подходяща предвид настоящите обстоятелства и която в този случай се препоръчва на Гърция, тъй като несъмнено стратегията ще е от полза за страната.

Европейската централна банка има свои собствени задължения съгласно Договора — задължения, свързани с финансовата стабилност и ценовата устойчивост, разглеждани от независима позиция. Независимостта на Европейската централна банка е основен принцип на Европейския съюз, който придава голяма надеждност на нашата икономическа и финансова система и на общата ни валута — еврото. Критерият за независимост

следва да се спазва, тъй като той е фундаментален елемент на икономическия и валутен съюз, който приехме преди няколко години в Европейския съюз.

Председател. – Г-н министър, много Ви благодаря за участието в тази първа сесия с време за въпроси в рамките на Вашето председателство.

Въпросите, на които не беше отговорено поради липса на време, ще получат писмен отговор (вж. приложението).

Времето за въпроси приключи.

(Заседанието, прекъснато в 19,15 ч., се възобновява в 21,00 ч.)

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА г-жа KRATSA-TSAGARPOULOU

Заместник-председател

13. Състав на комисиите: вж. протокола

14. Демократизацията в Турция (разискване)

Председател. – Следващата точка са изявленията на Съвета и на Комисията относно демократизацията в Турция.

Диего Лопес Гаридо, действащ председател на Съвета. – (ES) Госпожи и господа, за мен е удоволствие да говоря пред Парламента по въпрос от изключително значение за Европейския съюз, а именно, по въпроса за отношенията с Турция, и по-специално за демократизацията на Турция, която изглежда е главната цел на това разискване — въпрос, който има пряко отношение към Съюза, не само косвено, но и пряко, като се има предвид, че Турция е страна кандидатка.

Тя е със статут на страна кандидатка, която от няколко години води преговори за присъединяване към Европейския съюз, а както е известно, позовавайки се на някои от политическите изисквания от Копенхаген, ние изискваме от страна, която желае да се присъедини към Съюза, да има стабилни политически институции и да гарантира демокрацията, принципите на правовата държава, правата на човека и зачитането на малцинствата.

Следователно Турция трябва да изпълни изискванията. Има няколко глави, по които евентуално могат да се водят преговори. Някои са отворени, други още не са, трета група преговори умишлено се отлагат, а е ясно, че Турция е от голямо стратегическо значение за Съюза. Първо, защото е страна с европейска перспектива, на следващо място, защото е голяма страна с растящо стратегическо значение от гледна точка на енергийните доставки и защото е страна с безспорна икономическа и, разбира се, политическа значимост. Турция, между другото, е част от НАТО и следователно в това отношение за някои от страните на Европейския съюз Турция е присъединена в сферата на този военен съюз.

Следва да се отбележи, че в Турция настъпиха положителни промени. Европейската перспектива изключително много мотивира Турция да следва път, в положителен смисъл, на промени с демократизиращ ефект и на демократично обединение. Настоящото турско правителство дори предприе така наречената „демократична инициатива“ в отговор на необходимостта от поредица от институционни промени в турската политическа система по пътя към нейната демократизация. По отношение на Европейския съюз интересът на Турция беше демонстриран дори в рамките на правителството с назначаването на министър Багъш, с когото съм разговарял многократно и който отговаря за преговорите с Европейския съюз, които са неговият ресор.

Следователно, от една страна, виждаме как Турция предприема реформи, които несъмнено се стимулират от европейската перспектива, но от друга страна, все още има дефицит в конкретната област, обект на настоящото разискване — областта на демокрацията и зачитането на основните свободи.

Продължаваме да считаме, че е налице недостатъчна степен на защита и гарантиране на определени свободи като свободата на изразяване, свободата на пресата, на вероизповеданията или правата на синдикатите, правата на етническите групи, правата на жените и децата, в борбата срещу дискриминацията и равенството между мъжете и жените. Това ни подтикна да предложим на Турция като част от този процес поредица от конституционни реформи, без които би било трудно да се постигне напредък в която и да било от тези области.

Ето защо, както е предвидено в рамката за преговорите с Турция, Европейският съюз желае да се постигне напредък в това отношение и нещо повече — той ще насочва Турция, когато е необходимо и когато счита, че мярка от даден вид не е ориентирана в тази посока или може да затрудни напредъка.

Това се случи на практика по повод на решението, взето на 11 декември от Конституционния съд на Турция, за разпускане на Партията за демократично общество (ПДО) и за налагане на забрана за осъществяване на каквато и да било политическа дейност на редица от демократично избраните ѝ представители. Към онзи момент председателството на Съвета изрази безпокойството си във връзка с постановеното от съда решение и ясно прозвуча гласът на Европейския съюз, който рязко подчерта тревогата си, породена от това решение. Нещо повече, този глас насърчава необходимите реформи в турското законодателство за адаптиране на нормативната база относно политическите партии към определени препоръки, формулирани от Венецианската комисия към Съвета на Европа и към съответните разпоредби на Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи, която впрочем е подписана и ратифицирана от турската държава и е подведомствена, в този случай на Съда в Страсбург.

С това приключвам, г-жо председател. Председателството на Съвета ще продължи да отдава голямо значение на темата. Всеки аспект от процеса на реформите, които се провеждат в момента в Турция, ще бъде следен внимателно и във всички случаи във рамка, която считаме за положителна — рамка на преговори и асоцииране с цел членство. Считаме, че това е стратегическа рамка, с която трябва да продължим, като намерението на настоящото испанско председателство на Съвета е да продължи разкриването на нови пътища за преговори като по този начин, както се случи миналата година с Турция, ще сме в състояние да задълбочим преговорите.

Оли Рен, член на Комисията. – (EN) Г-жо председател, приветствам това толкова важно разискване относно демократизацията в Турция. Припомням на всички ни, че процесът на присъединяване на Турция към ЕС продължава да бъде от стратегическо значение за Европейския съюз.

Демократичните реформи и демократичното преустройство на Турция укрепват стабилността и сигурността в Турция и в по-широкия регион в съседство на ЕС и Турция. Напредъкът в Турция вдъхновява реформаторите и действа като катализатор за демокрацията и правата на човека в целия регион.

Разбира се, напредъкът не винаги е праволинеен, съпроводен от положителни събития. Свидетели сме и на събития, които дават основание за безпокойство и когато това се случи, поставяме проблемите много сериозно пред турските органи и използваме инструментите, с които разполагаме, благодарение на условията, свързани с перспективата за присъединяване към ЕС.

Когато общество като турското преживява дълбоки политически промени, рядко се случва винаги да има пълна яснота или насоченост на събитията.

Демократичното отваряне на Турция към кюрдското население е пример за такова събитие. През лятото на 2009 г. правителството на Турция предприе такова демократично отваряне с цел повишаване на демократичния и жизнен стандарт на всички турски граждани. С тази важна инициатива се цели разрешаването на кюрдския въпрос чрез диалог и в рамките на турски демократични институции. До този момент са осъществени редица забележителни реформи. Някои от тях бяха почти невъзможни само преди няколко години: помислете за телевизионните програми на кюрдски език, които сега се излъчват от частни и държавни телевизионни оператори. Те са показателен пример за такива желани промени и за преустройство.

Но неотдашните неуспехи, свързани с демократичното отваряне, действително дават основания за сериозно безпокойство. Съжаляваме за постановеното през декември решение на Конституционния съд на Турция за разпускане на Партията за демократично общество (ПДО). След разпускането на ПДО няколко члена на партията — включително спечелили избори кметове — бяха арестувани във връзка с антитерористично разследване. В същото време с неотслабваща сила продължават терористичните атаки на Кюрдската работническа партия (ПКК) на югоизток, които застрашават живота на турските войници. За напрегнатата политическа атмосфера допринасят и празненствата след завръщането на членове и симпатизанти на ПКК от Северен Ирак. Националистическите среди в Турция се възползваха от възможността, за да отправят нападки срещу правителството във връзка с неговата политика и самото демократично отваряне.

След бурната отрицателна реакция спрямо демократичното отваряне приветствам съобщението на турското правителство от миналата седмица за неговото по-нататъшно демократично развитие. Демократичното преустройство на Турция е убедително доказателство за трайната „мека сила“ на перспективата за присъединяване към Европейския съюз, когато тя се използва справедливо и твърдо, с решителност и последователност.

Този процес не е лек — при него пътуването е поне толкова важно, колкото и дестинацията. Нека го поддържа жив и нека извлечем от него обща полза за ЕС и Турция.

Ria Oomen-Ruijten, *от името на групата PPE*. – (NL) Г-жо председател, г-н Рен, съзнавам, че разискването относно Турция, относно разширяването може да се окаже последният път, в който се обръщам към Вас. Във всички случаи, искам да Ви благодаря за информацията, която винаги с готовност предоставяхте по време на обсъжданията с нас и с мен. Приемете моите най-сърдечни благодарности.

Г-н действащ председател на Съвета, г-н Лопес Гаридо, госпожи и господа, днешното разискване не е свързано с отварянето на глави. То е посветено на демократизацията — и по-специално на някои аспекти на демократизацията — тъй като докладът за напредъка на Турция и визията на Парламента са включени в дневния ред на следващата месечна сесия в Страсбург. Съгласна съм с члена на Комисията Рен, че е изключително важно Турция да напредва към демокрацията. Искам изрично да поздравя Турция за всички усилия, които вече положи в тази област, включително по отношение на кюрдския въпрос. В края на краищата, кой би помислил преди 10 години, дори преди 5 години, че сега ще има телевизионни програми на кюрдски език?

Когато в средата на 2009 г. Турция предприе инициативата, наречена от нея „демократично отваряне“, това предизвика безпрецедентно разискване — не само разискване в парламента, но и безпрецедентно обсъждане в медиите. Тогава се надявах, че разискването най-сетне ще доведе до много осезаеми и надеждно въведени права за всички турски граждани. През октомври поздравих всички мои турски колеги за това, че се осмелиха да проведат обсъждането въпреки откритата съпротива. Призовах ги непосредствено след дискусията да предприемат много конкретни мерки, за да придадат конкретен израз на това отваряне. Но след цялата положителна енергия, която беше вложена в това начинание, тъмната страна на Турция отново надигна глава, когато решението на Конституционния съд на Турция доведе до подновяване на терористичните нападения. Имаше вълна от арести на членове на ПДЮ, като заплахата за арест все още тегне над депутати от турския парламент. Това заплашва да сложи край и на отварянето. Имам неприятно предчувствие в това отношение. Макар да съжалявам за решението на Конституционния съд, разбирам, че същият този съд призовава за изпълнението на препоръките на Венецианската комисия. Парламентът винаги е осъждал насилието и тероризма и е изтъквал аргументи в полза на политическите разрешения. В края на краищата, само диалог в рамките на турското общество и правно гарантирани устойчиви права могат да донесат мир, сигурност и просперитет на турските граждани, както и да осигурят голяма полза за нас.

Richard Howitt, *от името на групата S&D*. – (EN) Г-жо председател, обявяването на демократичното отваряне миналата година породило надежди за истински пробив в обезпечаване зачитането на езиковите и културни права и правата на човека на кюрдите в Турция и за поставяне на край на годините на тероризъм и насилие.

А ето че тази вечер Парламентът се присъединява към Съвета и Комисията като дава израз на дълбоката ни загриженост поради факта, че вместо това с декемврийското решение на Конституционния съд се слага край на политическата партия, която събира болшинството от гласовете в районите с преобладаващо кюрдско население и която, според определението на асоциация за правата на човека в страната, е „естественият преговарящ“ от името на кюрдския народ.

Преди две години лично присъствах, като наблюдател, на конгреса на партията заедно с около 20 000 души и сам видях и чух колко легитимна е тя в очите на своите поддръжници.

Оценявам факта, че министър-председателят на Турция се противопостави на разпускането на политическите партии в изявлението си след решението, а в днешната турска преса се съобщава за обявеното намерение на управляващата партия да се предотвратят бъдещи случаи на неоправдано разпускане чрез привеждане на конституцията в съответствие с член 11 от Европейската конвенция за правата на човека. Тези обещания трябва да бъдат спазени.

Но за всеки от нас е трудно да съвмести призива на Турция към партизаните да слязат от планината с факта, че други членове на същата общност, които са избрали пътя на демокрацията, след това биват показвани в редица с поставени белезници и откарвани под строй в затвора. Съобщава се, че между 700 и 1000 от членовете на партията са хвърлени в затвора — мнозина от тях просто защото са говорили на собствения си език на публично място.

Европейският парламент, ние трябва по-специално да изразим съжалението си за отнемането на свободата на девет от спечелилите избори кметове от партията и за лишаването от парламентарни правомощия на двама от нейните депутати.

В нашия Парламент, както и в техния, причината, поради която притежаваме парламентарен имунитет, е да можем, като представители на народа, да говорим открито без страх. Страхът, с който трябва да се борят онези от нас, които силно желаят да станат свидетели на присъединяването на Турция към Европейския съюз, е неоправданий страх сред част от преобладаващото население, че в една мултиетническа страна така наречените права на малцинствата са заплаха за единството на държавата. В съвременна Европа те просто не представляват такава заплаха.

И така, в заключение, партията, чието турско име в превод е „Партия за демократично общество“ вече я няма, но целта ѝ – демократично общество в една съвременна Турция, не бива да се забравя.

Sophia in 't Veld, *от името на групата ALDE*. – (NL) Г-жо председател, най-напред искам да се присъединя към г-жа Oomen-Ruijten като изразя съдържана си благодарност към члена на Комисията Рен за всичките му усилия през последните години. Приветствам и новата струя, внесена от испанското председателство във въпроса за преговорите с Турция.

Госпожи и господа, аз също съжалявам за решението на Конституционния съд на Турция. Ясно е, че това е крачка назад, но да се надяваме, че ще е една единствена крачка назад и че тя ще бъде последвана от няколко крачки напред, тъй като трябва също така да признаем, че настоящото турско правителство положи явни усилия за приважване на демократизацията в действие, а и отреди на кюрдите подобаващо място в обществото и в политическата система. Бих отбелязала обаче, че ако искаме да подкрепим този процес на демократизация, развитие и реформи в Турция, трябва недвусмислено да се ангажираме с пълноправното членство на Турция. Считам, че трябва да стимулираме и турския народ – не само турската политическа класа – и че не бива да се колебаем, да обсъждаме междинни решения или да местим страничните греди на вратата по време на мача. Трябва да се ангажираме недвусмислено. Това се отнася и за всички турски политически партии, поради което искам да ги призова да заровят томахаваката по този въпрос и да положат съгласувани усилия за осъществяване на реформи.

По време на едно мое неотдавнашно посещение в страната в качеството ми на член на Съвместния парламентарен комитет Европейски Съюз-Турция забелязах огромен напредък в гражданското общество. В края на краищата Турция е повече от политиките и преговарящите, тя е и население. Виждам, че хората в Турция действително приемат предизвикателството и полагат големи усилия за реформиране на собственото си общество. Трябва от все сърце да ги подкрепим в това отношение. Затова бих призовала настоятелно да се укрепи съюза, за който постигнахме съгласие още тогава – не само преговорите, но и инвестицията във взаимното опознаване. Изрично беше подчертано, че това е второто направление. Надявам се, че Парламентът също ще се ангажира недвусмислено с подкрепа за процеса на присъединяване.

Hélène Flautre, *от името на групата VERTS/ALE*. – (FR) Г-жо председател, г-н Рен, благодаря ви, че останяхте с нас до този късен час, за да обсъдим демократизацията в Турция – въпрос, по който Вие свършихте много работа, за което Ви благодаря.

Смятам, че когато правителството обяви своята демократична инициатива, демократичното си отваряне, мнозина от нас съзнаваха колко смела беше тази стъпка и същевременно считаха, че тази огромна амбиция е показателна за предстоящия дълъг път – път, по който вероятно ще изобилстват капаните; тези капани се появиха сравнително бързо.

Първият акт, както споменахте, беше разпускането на Партията за демократично общество (ПДО), но обърнете внимание, също така, че покрай забраната на ПДО, чрез забраната за упражняване на политическа дейност, която засяга няколко нейни членове на изборна длъжност, се елиминират и личностите, които участваха най-активно в демократичния политически диалог за решаване на кюрдския въпрос. Ето защо над това решение продължава да виси една въпросителна.

На следващо място, налице е и вълна от арести, чрез които днес действително се отстраняват политическите лидери, а следователно и ораторите, изразяващи възгледи по кюрдския въпрос. Но кюрдският въпрос е възлов за процеса на демократизация в Турция. Главно защото се отнася до цялата система, защото се свързва с дългогодишно страдание, насилие, конфликти и война, за които до ден днешен свидетелстват трагични белези; а тези белези са и икономически, социални, културни и политически.

Кюрдският въпрос упражнява огромен натиск и върху процеса на демократизация. Той упражнява натиск по отношение на свободата на изразяване, свободата на печата, правата на гражданите и борбата срещу изтезанията. И днес, когато виждам как антитерористичните закони се използват като прикритие за политическо възмездие, заявявам, че именно в настоящия момент следва да подкрепим правителството и да очакваме то да предприеме още една изключително амбициозна инициатива, за да излезе от това положение, защото,

както знаем, не всички утвърдени групи в Турция са заинтересовани от демократичното разрешаване на кюрдския въпрос. Напълно съзнаваме този факт – при това от самото начало.

Ето защо сега Турция се нуждае от нашата подкрепа, от нашата неизменна подкрепа в този процес на демократизация. Колегата ни г-жа in 't Veld с право посочи, че тази неизменна подкрепа трябва да включва подновяване на обещанието за членство след приключване на процеса на демократизация; от изключително значение е това да се каже.

На следващо място, правителството трябва в крайна сметка да разработи реформи, които следва неминуемо да доведат до нова проектоконституция. Незабавните реформи очевидно ще са свързани със законодателството относно политическите партии. Те ще имат отношение и към преустройството на изборната система – въпрос, който не търпи никакво отлагане – и към независимостта на съдебната система. Сега тези основополагащи стълбове на една демократична държавност в Турция трябва да бъдат смело и решително подкрепени от турското правителство.

Нещо повече, настоящото правителство трябва да осъществява и инициативи за насърчаване на консенсус и помирение, защото поляризацията на обществото и на политическите сили в Турция би оказала пагубно въздействие върху стремежа към консенсус, необходим за приемането на нова конституция, на което всички ние се надяваме.

Charles Tannock, *от името на групата ECR.* – (EN) Г-жо председател, политическата система на Турция е вече достатъчно зряла, за да се счита за плуралистична демокрация. Политическото разискване е оживено и гласоподавателите имат истински избор. Нещо повече, Турция е член на Съвета на Европа, поради което, разбира се, нейното правителство е длъжно да съблюдава общите демократични стандарти, правата на човека и принципа на правовата държава.

Очевидно стабилната и трайна демокрация е предпоставка за евентуално членство в ЕС. Понастоящем обаче съществуват може би две области, които пораждат безпокойство.

Първата е познатата от миналото на Турция намеса на военните в политическия процес. Макар че армията е несъмнено важен гарант на секуларизма и стабилността, всеки опит за дестабилизиране на избраното правителство завинаги ще попари амбициите на Турция за членство в ЕС.

Вторият повод за безпокойство е доминиращата роля на Партията на справедливостта и развитието (ПСР) в политическия пейзаж, поради която някои наблюдатели се опасяват от постепенното развитие на практика на еднопартийна държава. При условие че това се случи по демократичен път, не можем да възразяваме, дори някои да са изразили загриженост във връзка със сравнително високия 10-процентов праг за парламентарно представителство в Турция, чрез който, разбира се, по-малките партии принудително се отстраняват от парламентарния процес.

Според някои обаче умерените ислямистки предпочитания на ПСР също будят тревога, а популярността на партията навежда на мисълта за фундаментална промяна в парадигмата на турското общество. Досега светската кемалистка традиция служеше много добре на евроатлантическата ориентация на Турция, но нейният постепенен упадък поради демографски промени сякаш показва, че онези, които вярват в силата на визията на Ататюрк, по-скоро са я приели за даденост в твърде голяма степен. За доброто на турското общество, демокрацията следва да е плуралистична, светска и изградена върху здравата основа на зачитане на правата на човека, включително тези на кюрдските и малцинства.

Допълнителен повод за безпокойство, разбира се, е членството на Турция в Организацията на ислямската конференция (ОИК), където не са налице такива общи западни ценности, каквито всички споделяме в Европейския съюз, защото ОИК посочва шериатското право като основа за правата на човека в ислямския свят. По мое мнение, това също ще породи сериозни конфликти на интереси, ако някой ден Турция се присъедини към Европейския съюз.

Takis Hadjigeorgiou, *от името на групата GUE/NGL.* – (EL) Г-жо председател, като член на Парламента от Кипър, когато говоря за Турция, винаги се чувствам длъжен да изразя нашата подкрепа за присъединяването на тази страна, при условие, разбира се, че бъдат изпълнени обявените предварителни условия и бъде осъществена широка демократизация.

Как можем да подпомогнем демократизацията в Турция? Това е голям въпрос. Твърдя, че това може да се постигне като кажем на Турция истината. Да, Турция бележи напредък. Голяма част от него заслужава внимание. Поне това трябва да й кажем.

Турция се превърна в гробище за политически партии. Тринадесет партии бяха погребани по силата на решения на Върховния съд. Наскоро беше забранена ПДЮ; 200 члена на партията, девет кмета, шест бивши кмета и двама бивши партийни лидери са в затвора. Нима е налице тенденция към демократизация в една такава държава, тъй като има телевизия на кюрдски език? Ние сме съседи на Турция и ви призоваваме да се поучите от нашия опит като съседи, а не от слабостите ни. Турция ще се демократизира, ако разговаряме с нея ясно и строго.

Nikolaos Salavrakos, *от името на групата EFD*. – (EL) Г-н министър, приветствам съдържаните и – ако мога да се изразя така – мъдри анализи както на г-н Лопес Гаридо, така и на члена на Комисията Оли Рен, когото искам да поздравя и да му пожелаая успех на новата му длъжност.

Няма съмнение, че Турция е голяма мюсюлманска страна от огромно стратегическо значение. Не желая да повтарям мненията на други членове на Парламента, с които съм съгласен. Анализът на информацията, свързана с тази страна, оставя у мен впечатлението, че има много центрове на сила, които не могат да действат съвместно и си противоречат. Така, докато правителството на Ердоган се старае да се представи за умерено, въоръжените сили на страните изглеждат агресивно настроени както към Гърция, чието въздушно пространство постоянно нарушават, така и към агенцията Фронтекс, която непрестанно тормозят.

Същевременно наскоро се забелязва, че съдебната система в тази страна проявява ясна, повтаряща се склонност към отхвърляне на правителството по същия начин, както по време на събитията с Ербакан преди две-три години.

Накрая, в момента турското правителство изглежда неспособно да защити народния суверенитет в страната, който е характерен за демокрацията и планира нов вид отоманска общност, както стана ясно от идеите, изразени от г-н Давутоглу и повторени от г-н Ердоган при неотдавнашното му посещение в Ливан.

Намирам за странни и стъпките на турското правителство във връзка с опитите му за преговори с Иран относно ядрената му програма, които са в противоречие с гледищата на международната общност, и по-специално на Европейския съюз и САЩ.

Нещо повече, в разрез с пътната карта от Анкара и международните споразумения, Турция позволява, а може би и насърчава, движението на нелегални имигранти през своята територията към страните от Европейския съюз и не изпълнява задълженията си за предоставяне на права за акостиране и кацане на кипърски кораби и самолети.

В същото време главата на православната църква, патриарх Вартоломей, безспорният духовен водач на стотици милиони православни християни, лично се включи в борбата и откровено и ясно очерта положението на патриаршията, като изказа недоволството си от нарушаването на религиозните свободи и на правата на малцинствата. Затова считам, че на Турция ѝ предстои да извърви дълъг път до присъединяването ѝ към Европейския съюз.

Barbara Matera (PPE). – (IT) Г-жо председател, госпожи и господа, в съответствие с коментарите, направени от някои от колегите, считам, че процесът на демократизация в Турция е изключително важно пътешествие, което ще даде възможност на страната да се доближи до Европейския съюз, че съжителството ни в рамките на Европейския съюз трябва да се основава на неотменни принципи и ценности и че признаването им е предпоставка за присъединяването на която и да било страна.

Това се отнася и за Турция, която трябва да осъществи реформите, необходими за гарантиране на демокрацията, на принципа на правовата държава и на защитата на правата на човека и на малцинствата. По-специално културният, религиозният и политическият плурализъм съставлява основата на демократичното общество, но признаването му е труден процес, който се преплита с исторически, етнически и религиозни съображения. Събитията, съпровождащи забраната от страна на Конституционния съд на Турция, на ПДЮ – партия, близка до кюрдското малцинство, са пример в това отношение. Следователно забраната на партии и отстраняването на представители от изборна длъжност са винаги много сериозни събития, защото се нарушават лични свободи и демократични принципи.

Процесът на демократизация в Турция несъмнено зависи от решаването на кюрдския въпрос. Европейският съюз трябва да поеме силен политически ангажимент във връзка с политическите структури на заинтересованите страни и да действа съвместно с ООН. Демокрацията не може да съществува без плурализъм, както многократно и по множество поводи е посочвал Европейският съд по правата на човека в Страсбург.

Затова се надявам, че турската политическа система може да се развие бързо в съответствие с тези принципи. Ако Турция успее да го стори, то тогава присъединяването ѝ към Европа може да представлява единствено голяма възможност за нас.

Raimon Obiols (S&D). – (ES) Струва ми се, че с голяма доза увереност може да се заяви, че от самото начало на преговорите за присъединяване с Турция, основани на единодушното съгласие на Съвета, процесът като цяло заслужава положителна оценка. Той подпомогна процеса на демократизация и модернизация в Турция. Но също така е очевидно, че има множество проблеми, че има стъпки напред и стъпки назад, че от време на време има лоши новини – пример в това отношение е неотдавнашната забрана на кюрдската партия, ПДО – и че ни предстои дълъг и изключително сложен път.

Тук, в Парламента, сме свикнали да посочваме какво трябва да правят другите. Смятам, че би било добра идея, също така, да заявим, с оглед на бъдещите преговори с Турция, каква е позицията на мнозинството ни. Считаю, че това е отразено в доклада на Ria Oomen-Ruijten, зад който стои голямо мнозинство и в който се подкрепя идеята да не се въвежда критерия на двете мерки и двете теглилки в преговорния процес, да бъдем твърди и ясни в намеренията си и да не изпращаме противоречиви послания, защото това би могло действително да създаде омагьосан кръг, в който неохотата, двусмислиците и противоречията от европейска страна могат да подхранят реакционерите или онези, които са против членството на Турция в Европа, националистките или други подобни групи, които се противопоставят на евроинтеграцията.

В този смисъл искам да заявя задоволството си от намесата както на Съвета, така и на Комисията. Нека импровизираме. Не знаем какъв ще е резултатът, но трябва да сме верни на думата си: *pacta sunt servanda* (Договорите трябва да се спазват!).

В ход е процес на преговори за членството на Турция в Европейския съюз и трябва да сме ясни и точни, а също и, разбира се, предпазливи по отношение на волята си.

Sarah Ludford (ALDE). – (EN) Г-жо председател, много от реформите, за чието осъществяване в Турция постоянно призоваваме, проявяват сходство, свързано с хронологията на многократното разпускане на кюрдски политически партии, като последното е това на ПДО от миналия месец.

Продължаващата липса на реформа в конституцията, в закона за политическите партии и в съдебната система, както и продължаващото участие на военните в политиката – всичко това влияе върху средата, в която отново и отново се саботира кюрдското демократично политическо представителство. Тези забрани на партии саботират и демократичното отваряне, предприето миналата година от правителството на Ердоган, което с право беше широко приветствано. Единственият начин за постигане на трайно уреждане на кюрдския въпрос в Турция е чрез политическо решение и това е най-добрият начин за борба срещу Кюрдската работническа партия (ПКК).

Членът на Комисията Рен говори за ареста на няколко кмета и политици от ПДО, но моята информация е, че около 1 200 активисти са в затвора, включително членове на Партията на мира и демокрацията (ПМД), която е наследник на ПДО. Никак не ми е ясно как правителството възнамерява да укрепи демократичното си отваряне в такива условия. Кой нарежда извършването на тези арести? Чух някой да казва – мисля, че беше Richard Howitt – че министър-председателят Ердоган е осъдил разпускането на ПДО, макар че, признавам, съм пропуснала това събитие. Един циник може би ще отбележи, че от електорална гледна точка разпускането на ПДО е доста удобно за ПСР, тъй като при избори те са съперници в югоизточната част на страната.

Съгласна съм с хората като г-жа in 't Veld и г-жа Flautre, че солидната и надеждна гаранция за присъединяването на Турция към ЕС, ако изпълни критериите от Копенхаген, е най-доброто средство, с което разполагаме за демократизацията в Турция – въпреки че тя също го дължи на себе си. Турция е важна страна, която има много ценни предимства. Тя се нуждае от демокрация и я заслужава.

Накрая, добавям и собствените си благодарности към члена на Комисията Рен за всичко, което направи за разширяването през последните пет години, не само по отношение на Турция, но и на Западните Балкани – също близки до сърцето ми. С нетърпение очаквам скоро да го приветствам с новия му ресор.

Franziska Keller (Verts/ALE). – (EN) Г-жо председател, присъединявам се към тези, които казаха, че демократичното отваряне позволи да се постигне напредък, какъвто не сме виждали от няколко години и стимулира развитието там, където преди няколко години считахме, че това би било невъзможно.

Присъединявам се и към онези, които посочиха, че е много важно демократичните отваряния и реформи да продължат и да бъдат затвърдени. Бих добавила също така, че трябва да проследим как тези реформи се осъществяват на практика – не само как са записани на хартия в закона, но и как се изпълняват по места.

Тъй като очевидно всички сме съгласни, че е много добре, че има реформи, ние също трябва да подкрепим тези реформи. Нищо няма да се получи, ако само изискваме реформи, а след това заявяваме, че въпреки това няма шанс спрямо Турция да се приложи справедлив процес на присъединяване. Ако искаме да имаме реформи, трябва да покажем, че въвеждането им действително ще доведе до някакъв успех и до справедлив процес на присъединяване като целта на този процес следва да е присъединяване по същество

В тази връзка е много жалко, че още в момента, в който пое председателството, г-н Сапатеро ограничи значително поетия по-рано от него ангажимент за справедлив процес на присъединяване.

Тъй като ние като Европейски съюз, сме поели този ангажимент, считам, че трябва да се придържаме към него – трябва да сме надеждни във външната си политика. Затова бих искала да разбера дали представителят на председателството би могъл да разясни тук дали ако г-н Сапатеро все пак изпълни ангажимента си, Вие също ще се опитате да го изпълните в Съвета, при положение, че има други членове, които са доста скептично настроени.

Jan Zahradil (ECR). – (CS) Говоря от позицията на човек, който подкрепя членството на Турция в Европейския съюз като пълноправен член, а не като сурогат или някакъв вид привилегирован партньор; искам да добавя и няколко критични думи, насочени към собствените ни редици. Възприемаме Турция от позицията на организация, която е обещала на тази страна пълно членство в Европейския съюз, но която в същото време не може да гарантира, че ако страната изпълни всички условия, които сме ѝ поставили, тя действително ще постигне пълноправно членство.

Позицията на Европейския парламент по този въпрос е ясна. Институцията изрази отчетливото си одобрение; становището на Европейската комисия също е ясно и в тази връзка мога единствено да се присъединя към похвалите по отношение на члена на Комисията Рен за обективността му и за прекрасната му работа, посветена на тази кауза през последните пет години. Позицията на Европейския съвет не е толкова ясна, тъй като все още има правителства на някои държави-членки, които просто отказват да заявят съвсем ясно, че докато Турция изпълнява всички условия, които ѝ поставяме, тя може да стане пълноправен член на Европейския съюз. При това положение ставаме участници в двойна игра и не може да ни се има доверие; а едва ли бихме могли да искаме нещо от някого, на когото не можем да гарантираме, че ще изпълним собствените си обещания.

На второ място, демокрацията в Турция е просто доста специфична сама по себе си. Когато с основание призоваваме настойчиво тази страна да приведе стандартите си в по-голямо съответствие с европейските, когато оправдано призоваваме например за ограничаване на ролята на армията ѝ, трябва също така да съзнаваме какво ще означава това и какво въздействие ще има върху структурата на турското общество и върху целия характер на демокрацията в Турция. Опасявам се, че механичната ни оценка на критериите за демократизация би могла в крайна сметка повече да навреди, отколкото да стори добро, и аз бих препоръчал по-голяма чувствителност, повече отзивчивост и повече съпричастност към Турция по този въпрос.

Søren Bo Søndergaard (GUE/NGL). – (DA) Г-н член на Комисията Рен, в слушалките си чух в превод думите Ви, че пътуването е също толкова важно, колкото крайната му цел. Трябва да кажа, че изобщо не съм съгласен с това. Само онази част от пътуването, която води към една демократична Турция, може да бъде подкрепена. За разлика от нея трябва да се изказваме открито срещу всяка част от пътуването, която води в грешна посока. При това думите трябва да се подкрепят с дела. Искам да знам докога Комисията ще приема част от помощта за присъединяването на Турция към ЕС да бъде използвана за възнаграждаване на политическите съюзници от управляващата партия, докато към етническите и религиозните малцинства се проявява дискриминация, както показва едно проучване наскоро. ЕС трябва да направи нещо по този въпрос.

Бях в централното управление на ПДО на 29 декември, когато полицията дойде да арестува Ахмет Тюрк – а къде беше Комисията и къде беше Съветът? Ще се наемат ли Комисията и Съветът да присъстват на съдебния процес и да се застъпят за правата на човека?

Накрая, един въпрос относно кмета на Диярбекир, г-н Байдемир, на когото турските органи не позволиха да дойде в Парламента: ще бъде ли подаден протест до Турция в тази връзка?

Gerard Batten (EFD). – (EN) Г-жо председател, в Турция се провеждат избори, но тя не е демокрация в смисъла, който се влага от Запада. Политическите партии могат да бъдат забранявани; има корупция в съдебната система; налице са нарушения на правата на човека; свободата на словото и на сдружаване не съществуват по същия начин, както в страни като Великобритания или повечето европейски държави.

Продължава преследването на малобройно християнско малцинство, което – за съжаление – е разрастващ се отличителен белег на повечето ислямски страни.

Реформите на Кемал Ататюрк от 20-те години на XX век били достойни за възхвала, тъй като целта им била да се загърбят архаичните порядки на Отоманската империя и най-лошите ислямски практики от мрачното Средновековие, както и да се преведе Турция напред, в XX век.

Сега дори и тези постижения са застрашени, тъй като набира сила световното идеологическо ислямско фундаменталистско движение, в действителност финансирано от страни като Саудитска Арабия – благодарение на приходите от петрола, постъпващи от Запада – и умело подпомагано от капитулацията на бездейната западна цивилизация.

Настоящото разискване, разбира се, е просто поредната малка стъпка по пътя към допускане на Турция до членство в Европейския съюз. Влизането на Турция в Европейския съюз се подкрепя възторжено от Консервативната, Лейбъристката и Либералдемократическата партия във Великобритания. Те с нетърпение очакват момента, в който радушно ще приветстват стотиците хиляди, дори милиони турски имигранти, които ще пристигнат в Обединеното кралство, ако Турция се присъедини към ЕС.

А само си представете, ако Турция се присъедини към Европейския съюз и използва общите правни процедури като европейската заповед за арест. Британските гласоподаватели трябва си представят потенциалното си безплатно пътуване с турския средношен експрес, благодарение на либералдемократите, лейбъристите и консерваторите и да гласуват подобавашо.

Тъжното е, че Турция иска да се присъедини към Европейския съюз, защото ще протегне ръце с надеждата те да се напълнят с много пари, събрани от европейските данъкоплатци, под формата на субсидии и че съзира възможност да се освободи от излишното си многомилионно бедно и безработно население, като го изнесе в западни страни като Великобритания, където то или ще работи срещу ниски заплати, или ще ползва услугите на системата за социални помощи.

Това едва ли е положителна визия за една горда нация. Пожелавам всичко добро на турците и се надявам, че след време ще постигнат истинска демокрация, но също така се надявам, че ще последват съвета на Партията на независимостта на Великобритания да не се присъединяват към Европейския съюз, а да запазят свободата и независимостта си.

Anna Maria Corazza Bildt (PPE). – (EN) Г-жо председател, най-напред искам да приветствам изявленията на Комисията и Съвета и да отправя благодарности, поздрав и приветствия към члена на Комисията Оли Рен за личната му ангажираност с членството на Турция в Европейския съюз.

Отношенията между ЕС и Турция датират от много отдавна и са взаимно изгодни. Подобно на други страни кандидатки, разбира се, Турция също трябва да съблюдава принципите на демокрацията, свободата и правата на човека и да адаптира законодателната си система към *достиганията на правото на Общността*. Искам да се присъединя към колегите, които приветстваха напредъка, отбелязан от Турция до този момент, но също така да отчета, че остават редица пречки по пътя на Турция към присъединяването – примери в това отношение са свободата на изразяване и правата на кюрдското малцинство, описани от колегите.

Искам да изразя и безпокойството си във връзка с решението на Конституционния съд на Турция за разпускане на ПДЦО и за забрана на дейността на редица нейни демократично избрани представители, но това не бива да е причина за отлагане на преговорите за присъединяване с Турция. Европейската перспектива е движеща сила за демократични реформи. Липсата на ангажираност от наша страна ще изпрати отрицателен сигнал за турския народ. Несигурността ни си има цена. Тя би могла да окаже отрицателно влияние върху настоящия демократичен процес. Политиката на ЕС не бива никога да се определя от страха. Ние, европейците, трябва да подкрепим реформите. За тях ще е нужно време, те ще са сложни, ще има и пречки, но никога не бива да се колебаем по отношение на критериите от Копенхаген. Никога не бива да се двоумим относно ангажимента си във връзка с членството на Турция. Трябва да има ясна светлина в края на тунела.

Затова призовавам Турция да продължи процеса на демократичните си реформи. Считам, че трябва публично да обещаем да я подкрепяме по този път.

Maria Eleni Koppa (S&D). – (EL) Г-жо председател, ние подкрепихме перспективата за присъединяването на Турция с надеждата, че това би допринесло главно за всеобхватна демократична реформа. За съжаление, няколко години по-късно резултатите са много слаби. Реформите спряха, а тези, за които вече има нормативна база, като цяло не се прилагат на практика. Изглежда, че няма напредък и в процеса на разрешаване на кюрдския въпрос, който породил много надежди.

За да се присъедини към Съюза, Турция трябва да демонстрира истинско зачитане на правата на човека, на правата на малцинствата, на религиозните свободи, както и на политическите партии и демократично избраните

им представители. Европейският парламент приветства демократичното отваряне, обявено от турското правителство. Потъпкването на свободата на изразяване, обаче, както и арестите на хиляди граждани и на десетки политически представители са неприемливи и рушат доверието във всякакви декларации за продължаване на реформите.

Нещо повече, основният компонент на демокрацията е пълното разделение между политическата и военната власт. Не може да има страна кандидатка, в която армията, дори след толкова много години, не подлежи на пълен политически контрол.

Европейската перспектива на Турция е и трябва да бъде наш ангажимент, при условие че тя поеме задължението да популяризира на практика принципите и целите на Съюза.

Johannes Cornelis van Baalen (ALDE). – (NL) Г-жо председател, отношението към Турция трябва да бъде справедливо. Това означава, че и Европейският съюз трябва да се погледне честно в огледалото. Тук важни са критериите от Копенхаген, с които всички за запознати. Те трябва да бъдат изпълнени. Процесът на присъединяване е с отворен край, което беше заявено и при започването на преговорите. Това означава, че критериите са от първостепенно значение; чрез тях ще се определи дали Турция може да пристъпи към присъединяване. Разбира се, демокрацията е жизненоважна. Това означава, че ЕС също трябва да положи всички усилия, за да подкрепи демократизацията в Турция. Ето защо е много странно да се наблюдава лошото изпълнение на предприєдинителната програма – програмата за предприєдинителна помощ. Сметната палата на Европейския съюз много ясно заяви, че са формулирани прекалено много приоритети, което означава липса на приоритети, като посочи конкретно помощта за демократизацията. Искам да чуя мнението на Комисията относно критиката на Сметната палата, както и какво ще направи Комисията, за да осигури правилната организация на предприєдинителната помощ.

Geoffrey Van Orden (ECR). – (EN) Г-жо председател, не ми е напълно ясно защо провеждаме това разискване в този конкретен момент. Може би защото изминаха три години от смъртта на Хрант Динк, а все още има сериозни въпроси във връзка с това престъпление, които се нуждаят от отговор.

Срешнах се с Динк след процеса на Орхан Памук. Разбира се, смъртта на Динк беше голяма трагедия и като приятел на Турция не се поколебах да изтъкна вредата за репутацията на Турция, произтичаща от ограничаването на свободата на изразяване и от прекалената чувствителност към критиките от страна на турската държава. Но в интерес на Турция е да укрепи всеки аспект от своята демокрация.

Аз също подкрепям идеята за Турция като светска и обединена страна, която, в продължени на над 80 години, е с прозападна ориентация. Признавам необходимостта от силна турска армия, както и ключовото геостратегическо значение на Турция. Поради тези причини смятам, че трябва силно да подкрепим Турция, а не постоянно да търсим начини да я критикуваме и да я нападаме ловко.

Разбира се, забраната на политически партии е по принцип лоша идея, въпреки че има изключения от това правило. Всички съзнаваме, че терористичните организации имат политически фронтове и е трудно да се прецени дали се нанася повече вреда, когато даден фронт бъде оставен на мира или когато бъде забранен. Разбира се, PKK си има своите политически фронтове.

Ще кажа само няколко думи за PKK, защото тя продължава терористичната си дейност. Ясно е, че PKK продължава не само да действа като терористична организация, но и да поддържа криминалните си мрежи, които се простират отвъд Турция, в цяла Европа. PKK наподобява мафия със структура, която осъществява криминална дейност, набира финансови средства и увеличава подкрепата. Тя участва във всеки аспект на организираната престъпност: укриване на данъци, подправка на парични знаци, трафик на хора – а търговията с наркотици е един от основните ѝ източници на финансиране. Просто ми се струва, че следва да се съсредоточим върху това да правим повече за преодоляване на проблеми като този в собствените ни страни и да помагаме на турците по този начин, а не като постоянно да ги нападаме и критикуваме.

Jürgen Klute (GUE/NGL). – (DE) Г-жо председател, искам още веднъж да отбележа, че забраната на кюрдската ПДО означава, че общо 27 кюрдски партии са разпуснати от турското правителство през последните години. След забраната – както току-що чухме – са арестувани над хиляда души. Мисля, че в страна, в която редовно се забраняват партии вече не е възможно да се говори за демокрация. Забраната на 27 кюрдски партии е едва ли не опит за влизане в Книгата на рекордите на Гинес.

Не става въпрос единствено за малцинствата в Турция – и това е нещо, което искам отново да отбележа на този етап. Понастоящем се провежда стачка на тютюноработниците от фирмата „Текел“ и тя създава голямо напрежение, което сега ескалира. Днес няколко хиляди работници обявиха гладна стачка, за да наложат

съблюдаването на своите права. Те се чувстват силно потиснати от турското правителство и от турските органи. Този аспект трябва да се вземе предвид, защото защитата на правата на работниците и на синдикатите е неделима част от демокрацията. Синдикатите, а също и малцинствата в Турция, са в очакване на ясно и недвусмислено становище на Парламента.

Sari Essayah (PPE). – (FI) Г-жо председател, г-н Рен, Вие отговаряте за много предизвикателен ресор в предишната Комисия, а и новата Ви роля едва ли е много лесна.

Напоследък демократичното развитие на Турция търпи неуспехи и кюрдската позиция не е единственият фактор, пораждащ безпокойство. Положението на жените и децата трябва да бъде подобро, особено в селските райони. С течение на годините в Турция бавно се стигна до защита на правата на религиозните малцинства, като например алауити и християни.

Тук вече беше спомената позицията на патриаршията. Православните вярващи страдат, защото са подложени на дискриминация, като сега техният брой в Турция е вероятно едва около 3000 души. Законът, който постановява, че православните свещеници, епископи и патриарси трябва да бъдат турски граждани, е напълно непонятен. Патриархът е глава на всемирна църква и затова, разбира се, може да бъде избран от всяка членуваша в нея църква. Също така трябва да има гаранция за защитата на църковната собственост, като неправомерно иззетите имоти трябва да се върнат. В Парламента беше изготвен списък с имена и беше приета писмена позиция в подкрепа на отварянето на духовната семинария на остров Халки. Последният човек, който призова за възстановяване на семинарията на остров Халки, беше президентът Барак Обама.

Ако Турция защити правата на човека на християнското малцинство по този начин, тя ще даде отличен пример на другите мюсюлмански страни, като насърчи и тях да гарантират абсолютно същите права на християните, каквито християнските страни предоставят на мюсюлманските си малцинства.

Г-н член на Комисията, тук често задаваме въпроса дали Турция е готова да се присъедини към ЕС. Считам, че Европейският съюз трябва честно да се запита дали всъщност той е готов да приеме Турция за своя членка. Казахте също така, че пътуването е толкова важно, колкото крайната му цел. Трябва да помним, че демократичното развитие на Турция не е толкова важно за ЕС, колкото за самите граждани на Турция. Ето защо си заслужава да се продължи това пътуване, дори да не сме постигнали съгласие относно крайната му цел.

Emine Bozkurt (S&D). – (NL) Г-жо председател, турското правителство предприе демократичната инициатива, за да демократизира страната и за да разшири културните права на кюрдите. Това беше смела стъпка напред. Забраната на политически партии обаче е голяма стъпка назад. Една демократична държава, основаваща се на принципа на правовата държава, трябва винаги да създава възможност за водене на демократична дискусия, така че да се чуват гласовете на всички граждани. Забраната на ПДО не способства за успеха на тази демократична инициатива. Преди осемнадесет месеца управляващата ПСР едва избегна същата съдба. Очаквам Турция да внесе изменения в конституцията си възможно най-скоро, в съответствие с критериите, изготвени от Венецианската комисия, за да се изключи възможността за забрана на политически партии. Всички партии трябва да вземат участие в това начинание; в крайна сметка, и тях може да ги сподели същата съдба. В допълнение, следва да се въведе партийна система, в резултат на която да се подобри представителството на турското население. Това може да се постигне чрез драстично снижаване на изборния праг от 10%. Не бива да се допуска забраната на партии да се използва като залог в политическа игра. Турция ще трябва незабавно, без отлагане, да започне работа в тази насока с подкрепата на Европа. Остана само да благодаря на члена на Комисията Рен за изключителното му сътрудничество. Пожелавам му успех с новия ресор.

Olle Schmidt (ALDE). – (SV) Разширяването даде възможност на ЕС да укрепи такива основни ценности като демокрацията и правата на човека на континента ни и да създаде условия за прилагане на принципа на правовата държава на базата на независими съдилища и съдебни органи с функционираща пазарна демокрация – една стабилна и мирна Европа.

Тази тенденция трябва да продължи. Ето защо Турция трябва да бъде радушно посрещната в пространството на ЕС. Твърде много членове на Парламента и на правителствата в ЕС търсят начин за измъкване от обещанията, дадени на Турция като страна кандидатка. Това е непочтено и поражда несигурност не само у Турция, но и у други страни кандидатки. Естествено Турция не може да се присъедини към ЕС докато не бъдат изпълни всички критерии. ЕС трябва да определи строги критерии, но същевременно да подкрепи страната, така че тя фактически да може да изпълни тези критерии.

Както беше споменато, в Турция е постигнат известен напредък; за съжаление обаче положението съвсем не е ясно. Все още има сериозни недостатъци. Решението на Конституционния съд да се забрани най-голямата кюрдска партия е напълно неприемливо и възпрепятства членството на страната.

Искам да повдигна един друг въпрос, който е свързан с членството на Турция. Мисля, че колегата от Дания вече го засегна. Миналата седмица Радио Швеция съобщи за одит, при който били открити сериозни недостатъци в начина на използване на средства от ЕС в Турция. Парите не стигат до онези, които имат най-голяма нужда от тях. Имаше критики и относно незадоволителни последващи действия, както и относно факта, че населението в селските райони – малцинства като кюрдите и асирийците – не са сред получателите, поделящи си помощите от ЕС. Несправедливо е и отношението спрямо жените. Правилата за кандидатстване за финансиране на проекти са сложни и трудни за разбиране. Колегата г-н Färm и аз поискахме от г-н Рен да проучи щателно този аспект в последните му дни като член на Комисията, отговарящ за разширяването. Очакваме бърз отговор. Накрая, искам да благодаря на г-н Рен за отличната му работа като член на Комисията, отговарящ за разширяването, и да му пожелаем на добър час на новия му пост.

Frieda Brepoels (Verts/ALE). – (NL) Г-жо председател, демократичното отваряне, обявено от турското правителство, се изроди в отрицание на демокрацията. Със забраната на ПДО за пореден път беше потъпкана, а по този начин и отречена, свободата на изразяване на кюрдския народ, както и свободата му на сдружаване и на участие в политическия живот. Липсата на демокрация, важната роля на армията и полицията, твърде високият изборен праг от 10%, неосъществено усъвършенстване както на конституцията, така и на закона за политическите партии, преследването и хвърлянето в затвора на кюрдски политици и бойци – всички белези сочат, че Анкара очевидно не е в състояние да се справи зряло с въпроса за правата на малцинствата. Всеки път, когато Турция отвори една врата към демократизацията, тя шумно затваря друга. Ето защо се питам дали това все още може да се нарече демократично отваряне. Искам членът на Комисията да изложи мнението си по този въпрос и да сподели с нас дали е готов да работи с турското правителство по изготвянето на конкретен график за провеждане на редица решаващи реформи в съответствие с европейските стандарти.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL). – (EL) Г-жо председател, г-н Лопес Гаридо, г-н член на Комисията, изявленията Ви тази вечер оставиха у мен впечатлението, че с удоволствие подминавате с мълчание факта, че последното решение на Конституционния съд на Турция за поставяне извън закона на прокюрдската партия беше взето няколко часа преди решенията на Съвета по общи въпроси и решението на срещата на върха, които по същество дават зелена светлина за директното насочване на Турция към Европа по време, в което тя е страна, която нарушава правата на човека и демократичните права, не съблюдава международното право и отказва да признае Република Кипър. Нима не стигнахте до извода, че вместо да накара Турция да се вразуми, това постоянно угаждане я прави по-смела? Факт е, че турската конституция създава политическа дестабилизация, не гарантира религиозните и политически свободи и осигурява оправдание за намесата на държавата.

Въпросът е: какви мерки ще предприемете, за да защитите правата на кюрдските граждани? И още по-важно: дали най-сетне ще отправим настойчиво искане за фундаментална конституционна реформа с цел осигуряване на институционна рамка, която ще гарантира тези свободи и ще накара турската държава да защита всички права, които съставляват критериите, чието съблюдаване позволява на дадена страна да продължи по пътя към присъединяването?

Róza, Gräfin von Thun Und Hohenstein (PPE). – (PL) Г-жо председател, обещанието за членство в Европейския съюз дълго време беше движеща сила за демократични промени в Турция. След 2005 г. обаче подкрепата на турските граждани за присъединяването към Съюза спадна от 70% на едва 42%. Следователно при това положение за по-нататъшната демократизация на Турция действително се изисква по-добро сътрудничество с Европейския съюз.

В Турция беше постигнато много – колегите вече говориха за това – и то заслужава нашето признание, но все още има области, които трябва да разгледаме с особено внимание. Налице е въпросът, който вече беше споменат, за свободата на пресата, както и въпросът за свободата на електронните медии. Организацията за сигурност и сътрудничество в Европа (ОССЕ) например съобщава, че Турция блокира 3700 уебсайта в интернет. Друг важен въпрос е възможността на жените да участват в обществения живот. Турската конституция забранява на жените, носещи традиционни забрадки, да влизат в университетите, а такива забрадки носят цели 70% от жените. Тази битка между секуларизма и демокрацията е истинско предизвикателство за Турция.

Искам да спомена и кюрдите, а именно, да ги признаем за национално малцинство. Решенията, предлагани от турското правителство, не са задоволителни. Вярно е, че то започна да признава езика на кюрдите, но турската конституция все още съдържа член 42, който забранява преподаването на кюрдския като майчин език в учебните заведения.

Важно е постоянно да се развива сътрудничеството, както с парламента, така и с правителството, но и да се подкрепят неправителствените организации, социалните инициативи и партньорствата с органи на местното самоуправление в Турция. Трябва да засилим сътрудничеството между институциите, но трябва да помним, че особено когато говорим за развитието на демокрацията, на практика отношенията между обикновените граждани са тези, които променят света.

Arlene McCarthy (S&D). – (EN) Г-жо председател, за съжаление съм съгласна с мнението на другите, че актът на забрана на ПДО от страна на Конституционния съд може да се разглежда единствено като стъпка назад в усилията за демократизацията на Турция, въпреки значителния напредък, който беше отбелязан с неотдашните демократични инициативи.

Законът, по силата на който беше забранена ПДО, е бил използван – както беше отбелязано – от 1982 г. насам за забраната на около 27 партии, но, разбира се, политическите партии са израз на волята на народа. Те са източник на сила за всяка демокрация и е време да се осъществят правни реформи, за да се прекрати забранената на политически партии.

От друга страна, всички политически партии и кандидати за заемане на изборни длъжности в демократичните държави трябва да зачитат основните принципи на демокрацията и принципа на правовата държава и да поемат ангажимента да преследват политически цели изключително с мирни средства. Докато растях в Северна Ирландия, станах свидетел на осакатяването и убийството на твърде много хора при преследването на политически цели. В една демократична държава политиката трябва да се осъществява с помощта на изборни урни, а не чрез куршуми и бомби.

Така че, подобно на други, призовавам турския министър-председател и правителството на Турция да направят нужното за утвърждаване на върховенството на демокрацията, за усъвършенстване на конституцията и за осигуряване на гаранции, че този акт няма да смути напредъка на Турция към членство в ЕС, което аз, политическата партия, към която принадлежа, и моето правителство с гордост подкрепяме.

Charalampos Angourakis (GUE/NGL). – (EL) Г-жо председател, конфликтът между поддръжниците на интеграцията на Турция и онези, които подкрепят специалните отношения между Турция и Европейския съюз, илюстрира вътрешната империалистическа борба в рамките на Европейския съюз, както и конкуренцията със САЩ и другите големи сили.

Докладите за напредъка на Турция, представени пред Европейския парламент, са резултат от съотношенията между тези сили. Те нямат нищо общо с жестоката експлоатация, репресиите и преследването, на които са подложени работниците в Турция. Синдикалистите са обект на наказателно преследване и присъди, постановени в скалъпени съдебни процеси. Продължават политическите убийства и насилието от страна на органите на прокуратурата. Разпускат се политически партии, чисто и просто защото изразяват желанията на кюрдското население. Масово се преследват и лишават от свобода представители на изборни длъжности. Турция продължава да лишава кюрдите и други малцинства от основни права. Тя незаконно окупира 40% от територията на Република Кипър и проваля всяко решение на този проблем. Турция заплашва Гърция с повод за война и предявява териториални претенции.

Въпреки всичко това Европейският съюз поздравява Турция, защото така изискват НАТО и европейските мултинационални компании, инвестиращи в газопровода „Набуко“, както и икономическите и геостратегическите им амбиции за тази страна и за Близкия изток като цяло.

Jarosław Leszek Wałęsa (PPE). – (PL) Г-жо председател, подкрепям членството на Турция в Европейския съюз, но осъждам решението, взето през декември от Конституционния съд на Турция за забрана на ПДО. Решението беше обосновано с предполагаемите връзки на партията с терористичната организация ПКК. Знам, че живеем във време, в което сигурността е от първостепенно значение, но това не бива да засяга свободите на гражданите. Както знаем, партията представлява кюрдските интереси в турския парламент от 2007 година. Въпреки че правеше това символично чрез 20-те си членове, през последните години тя беше важно свидетелство за процеса на регулиране на кюрдския въпрос, който започна от Турция. Присъствието на ПДО в парламента не представляваше каквато и да било заплаха, но то беше едно от условията, необходими за политическата стабилност. Не считам обаче, че трябва да говорим за дестабилизация, защото конфликтът с кюрдите е отдавнашен и на нито един етап когато и да било Турция не е била разтърсвана от него. Не съм мислил, че това би се случило сега и не предполагам, че ще се случи.

Правителството е правило много добри жестове в миналото и е трудно да се говори за антикюрдска кампания. Въпреки това турско-кюрдският мирен процес претърпя голям неуспех. Забраната на дейността на партията

е типична политическа тактика. Съдебното решение не само връща турско-кюрдските отношения много години назад, но е и стъпка назад за целия процес на демократизация.

Inés Ayala Sender (S&D). – (ES) Аз също искам да се спра на противоречивата ситуация, в която се намираме днес, когато непрестанно подкрепяме процеса, водещ към членство на Турция, защото имаме нужда от Турция в Европейския съюз поради много причини. Днес се намираме в противоречива ситуация, тъй като само преди няколко седмици Европейският парламент изразяваше подкрепата и задоволството си от направените стъпки в отношенията между Турция и кюрдската общност, а сега се оказва, че сме изненадани от забраната на основната кюрдска партия в Турция, което естествено отново повдига сериозни въпроси.

В този смисъл, разбира се, приканвам настойчиво Парламента и Европейския съюз и бих поискала от Комисията да подновят или повишат още повече усилията си за преразглеждане на областите, необходими за придобиване на членство, в които установихме напредък, от гледна точка например на нуждата от консенсус между политическите партии, като това, разбира се, трябва да доведе до призив към турското правителство за намиране на задоволително решение относно ситуацията, в която се намира кюрдската политическа партия ПДО.

Theodor Dumitru Stolojan (PPE). – (RO) Аз съм непоколебим привърженик на присъединяването на Турция към Европейския съюз. Съгласен съм с твърдите мнения, изказани в тази зала, за необходимостта Турция да защита правата на човека. Бих изразил надежда, обаче, че същата твърда позиция ще се използва и за да се подкрепят усилията, които Турция полага, за да се присъедини към Европейския съюз.

Приветствам позицията на испанското председателство, свързана с желанието да продължи отварянето на преговорни глави с Турция.

Искам да ви кажа, че посетих Турция като член на делегацията на Съвместния парламентарен комитет ЕС-Турция миналата година – 20 години след предишното ми посещение там – и напредъкът, постигнат от турското общество е впечатляващ.

Antigoni Papadopoulou (S&D). – (EL) Г-жо председател, изглежда, че годините на насилие и тероризъм в Турция не са отминали. Кюрдите, алианите, немюсюлманските малцинства, синдикалистите, Вселенската патриаршия, арменците, кипърците, затворниците, местните органи, хомосексуалистите, жените, кюрдските политически партии и средствата за масово осведомяване – всички те имат да кажат много, когато се осмелят да нарушат мълчанието.

Въпреки реформите и напредъка, отбелязан в Турция, множество закони не се прилагат. Тъмната страна и нарушаването на правата на човека са напълно реални, когато става въпрос за свободата на пресата, за равенството между половете, за свободата на изразяване и за правата на малцинствата. Именно поради тази причина Европейският съд по правата на човека е осъждал Турция след оплаквания от турски граждани и малцинства за нарушаване на правото на живот, за нехуманно и унизително отношение и за цяла поредица от други нарушения.

Считам, че Европейският съюз може да изиграе ролята на катализатор в демократизацията на Турция като изисква пълно прилагане на *постиженията* на европейското право без изключения, без егоистични сметки и без прилагане на политика на двойни стандарти. Когато хвалите Турция прекомерно и отваряте глави, г-н Рен, Вие не допринасяте за демократизацията в Турция; Вие допринасяте за по-нататъшното ѝ безотговорно поведение и липса на политически морал.

Bogusław Sonik (PPE). – (PL) Г-жо председател, въпреки напредъка, постигнат от Турция по пътя към присъединяването, все още има много да се желае, що се отнася до процеса на демократизация в страната. В резолюция, приета от Европейския парламент миналата година, беше изразена загриженост относно преобладаващото положение в Турция във връзка със свободата на словото, както и съжаление, предизвикано от скромния напредък в областта на свободата на религията. Тогава Парламентът настоя, и все още настоява, турското правителство да въведе правна уредба в съответствие с Европейската конвенция за защита правата на човека, която ще позволи на немюсюлманските религиозни групи и на алианите да функционират без излишни ограничения.

Непосредствено след приемането през декември 2009 г. на резолюцията, която споменах, в Съюза се породил безпокойство поради решението на Конституционния съд на Турция да забрани ПДО – Партията за демократично общество, която имаше 21 депутати в турския парламент. Претекст за забраната на партията бяха предполагаемите ѝ връзки с PKK.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Г-жо председател, решението на Конституционния съд на Турция, с което се забранява прокюрдската партия поради нарушение на конституцията, е ясен знак, че вътрешната политика

на Турция не се доближава до демокрацията така, както ние, европейците, я разбираме. То също така очевидно опровергава много силно разкрасения доклад за статута, изготвен от комисията „Ахтисаари“.

Въпреки, че по традиция населението на Истанбул е просветено, образовано и ориентирано към Европа, този факт, както и несъмнено прекрасните събития, свързани с Истанбул като културна столица за 2010 г., за съжаление, не са представителни за страната като цяло. Следователно трябва да се изправи срещу реалността. Всеки, който забранява политическите партии на малцинствата поради нарушение на конституцията, не е в съзвучие с европейските ценности. Тази постоянна колебливост също е непонятна, тъй като тя определено няма да подобри репутацията ни и няма да направи добро впечатление на турските ни партньори по време на диалога ни.

Затова прекратете преговорите. Моля, спрете и предприєдинителните плащания, защото всеки, който иска заплащане за морални ценности, със сигурност няма да си позволи да бъде убеден чрез такива плащания.

Anna Záborská (PPE). – (SK) Демокрацията зависи от условия, които тя самата не може да създаде. Това се отнася в еднаква степен и за нашите държави-членки и за демокрацията в Турция. Въпреки че има няколко проблемни въпроса, ще спомена само един от тях.

Въпреки че в Република Турция се зачита свободата на вероизповеданията, през последните години не е отбелязан особен напредък в областта на свободата на религията. Свободата на богослужението се признава формално, но на практика се ограничава например по отношение на избора на място на богослужението. Съжалявам, че ЕС не успява да подходи задълбочено към този въпрос. В последния доклад за напредъка, обхващащ сто и осемдесет страници, този проблем се упоменава само на две от тях. Там не се споменава за силните ограничения върху автономното управление на религиозните общности, не само на административно и икономическо ниво, но и на ниво пастори и духовенство.

Тъй като Съветът на европейските епископски конференции отдавна твърди, че религиозната свобода непрестанно се нарушава от Турция, Европейският съюз трябва последователно да настоява за зачитане на правата на човека във връзка с религиозната свобода.

Ismail Ertug (S&D). – (DE) Г-жо председател, госпожи и господа, темата за Турция, разбира се, е вълнуваща и това е съвсем очевидно. Във връзка с това винаги трябва да имаме едно нещо предвид и то беше споменато няколко пъти днес, а именно, че макар забраната на партията да е напълно неприемлива, тя не беше постановена от правителството, а от съдебната система. Тук трябва да направим едно разграничение, за да бъдем честни и откровени.

Не за това обаче поисках думата. Ние, като европейци, трябва да се запитаем накъде всъщност искаме да се насочим. Ако, като глобален играч, искаме да разпространим не само икономически – като социалдемократ искам да наблегна на това – но и политически ценности, не само в Европа, но и отвъд европейските граници, по света, то за това, в крайна сметка, ни е нужна Турция. Това също така ще ни даде възможност да бъдем твърди и ясни във взаимоотношенията си с Турция, а именно това е необходимо. Само тогава ще успеем да дадем ход на процеса на демократизация, за да можем да постигнем глобалната си цел.

Диего Лопес Гаридо, действащ председател на Съвета. – (ES) Съветът ще действа по отношение на въпроса, който ще наречем отношения Европейски съюз-Турция, с оглед на процеса на присъединяване, по следния начин:

На първо място, считаме че следва да продължим да отстояваме европейската перспектива за Турция. Съзнаваме, че ако един ден Турция влезе в Европейския съюз, тя ще го направи по-силен, а не по-слаб. Следователно този процес ще бъде от полза за интересите и на двете страни.

Второ, преговорите. Както отбеляза г-н Obiols, преговорите са безспорно оръжие за придвижване напред в този процес и за постигане на напредък във вътрешните реформи в Турция. Това беше демонстрирано по неопровержим начин. Преговорите са стратегически елемент и те трябва да се насърчават, както подчерта в изказването си члена на Комисията Оли Рен.

Трето, много ясно послание към Турция. Трябва да се изразяваме недвусмислено в диалога с Турция. Това беше препоръчано не само от г-жа Oomen-Ruijten, авторът на това предложение за резолюция, което ми се струва много широко, много обстойно и подробно – считам, че е отлична база за по-нататъшна работа, но и от много от участниците тук тази вечер: г-жа Corazza, г-жа Ludford, г-жа Keller, г-н Zahradil и много други препоръчаха отправянето на ясно послание към Турция.

Турция е страна, която, ако изпълни критериите от Копенхаген, ще може да влезе в Съюза и трябва да влезе в Европейския съюз.

В момента обаче Турция не ги изпълнява и в тази връзка има два съществени фактора – демокрацията и правата на човека – които са основни при анализа на евентуалното бъдещо членство на Турция в Европейския съюз. По отношение на правата на човека, някои от тях, конкретни измерения от тях, са фундаментални за определянето на една страна като демокрация, която изпълнява изискванията, наречени критерии от Копенхаген.

Въпросите за правосъдието, въпросите за равенство между мъжете и жените, въпросът за изтезанията и малтретирането, за свободата на изразяване, за зачитането на малцинствата и за плурализма, всички тези елементи трябва да се имат предвид. Тук беше посочено, че по отношение на всички тях има несъмнен напредък и че при всички тях виждаме и несъответствия и дори стъпки назад. Такова е общото положение. Въпрос на гледна точка. Чашата може да е наполовина пълна или наполовина празна. Затова считам, че това са основните елементи, върху които следва да съсредоточим вниманието си в отношенията между Европейския съюз и Турция.

Считам, че процесът на напредък към помирение между Турция и Европейския съюз е възможен; това е осъществим процес. Поради тази причина той е в ход и Турция е със статут на страна кандидатка. Това е необходим процес, в който естествено трябва да се отбележи напредък възможно най-бързо. Ролята на Европейския парламент в този процес е от първостепенно значение. Парламентът трябва да изиграе съществена роля в разработката, анализа, оценката и утвърждаването на този процес, който желаем да се придвижи напред възможно най-бързо.

Оли Рен, член на Комисията. – (EN) Г-жо председател, доволен съм, че мога да кажа последната си дума относно Турция.

Искам да ви благодаря за отговорното разискване по същество тази вечер. Всъщност вече споделих с вас прошалните си слова относно Турция през декември или ноември. Сега няма да ги повтарям. Надявам се, че няма да се налага да произнасям никакви други прошални слова относно Турция в Парламента и че можем да продължим нататък и да започнем да се занимаваме със сериозните икономически и други предизвикателства, пред които е изправен Европейския съюз.

Искам също така да използвам тази възможност, за да благодаря на испанското председателство и на министър-председателя на Испания Сапатеро за лансирането на много важната инициатива Алианс на цивилизациите, като мога да кажа, че съм доброволец, на който предстои да се присъедини към този алианс. Той е много важен и за отношенията Европейски съюз-Турция.

Акцентът на днешното разискване беше разпускането на партията и това е правилно. Много е важно Турция да реформира законодателството си и цялата си конституционна правна уредба за политическите партии в съответствие с препоръките на Венецианската комисия.

Г-н van Baalen и г-н Schmidt повдигнаха въпроса за последния доклад на Сметната палата относно Турция. Мога да кажа, че заключението на Комисията, в ГД „Разширяване“, съвпада с доклада и със заключенията му относно това как да придадем по-стратегически характер на финансовата си помощ, как да я направим многогодишна и по-ясно обвързана с потребностите, произтичащи от дневния ред на политическите реформи в нашите страни, а в този случай в Турция.

В момента се работи за постигането на тази цел, като това включва изцяло нова ориентация в подготовката на многогодишните ни планови документи и преминаване от проектно към отраслово програмиране. Този нов подход включва и по-силен акцент върху отрасловите стратегии, които се разработват от самите страни бенефициери, което, в крайна сметка, трябва да улесни съвместното определяне на приоритетите на политиките от Комисията и турските органи.

С радост ще ви предоставя по-дълъг и по-задълбочен отговор по този въпрос в писмена форма, ако ми изпратите писмо в кратък срок, за да мога да го направя още в рамките на мандата на настоящата Комисия.

Считам, че е важно, отделно от разпускането на партии, да дискутираме по-обстойно демократичната трансформация. Именно това направихте вие тази вечер и аз искам само накратко да отбележа три аспекта, които според мен са най-важните следващи стъпки.

През последните пет години станахме свидетели на огромна демократична трансформация в Турция. Днес тя е много различна страна в сравнение с периода от преди, да речем, пет години. Но, разбира се, чашата все още не е пълна и има множество важни реформи, които тепърва следва да се реализират в Турция.

Първата и най-важна от тях засяга правата и основните свободи на гражданите. Предприетите в миналото действия на Турция по отношение на свободата на изразяването не са в съответствие със стандартите на ЕС. Много автори и журналисти все още са обект на наказателно преследване и съдебни присъди заради своето творчество. Крайно време е Турция да приеме необходимите правни реформи, така че този проблем да принадлежи на миналото на Турция, а не на нейното бъдеще. Това е съществено правило за всяко отворено и демократично общество, но също така съществено е да продължи обсъждането на такива деликатни въпроси като арменския въпрос, кюрдския въпрос и кипърския проблем.

На второ място, миналата година станахме свидетели на много важни събития, засягащи отношенията между гражданския и военния сектор. Продължаващото разследване на мрежата „Ергекон“ е от решаващо значение за дейността по демократизацията в Турция, а турските граждани действително заслужават да видят това разследване доведено до край и с право очакват да бъдат взети всички предпазни мерки, за да се осигури справедлив процес на всички обвиняеми.

Трето и последно, но не и по значение, не може да се постигне истинска демокрация, ако половината население – жените – са изключително слабо представлявани в националната и местната политика. Неправителствените организации на турските жени упорито полагат усилия за популяризиране на този проблем, който стои на дневен ред, и така и трябва да бъде, а ние сме техни съюзници. Създаването на специална комисия за равенство между половете е важна стъпка, която, надявам се, ще спомогне много за увеличаване на политическото представителство на жените на всички нива в турското общество.

В обобщение, процесът на присъединяване на Турция към ЕС може да се окаже дълъг и понякога криволичещ път, но най-важното е да не губим от поглед основната цел – демократичната трансформация на страната. Това е в съзвучие с основните интереси не само на Турция, но и на Европейския съюз и най-добрият начин за постигането му е като се отнасяме справедливо и същевременно твърдо с Турция, което поддържа доверието в нас и мощта на условията за членство като движеща сила на реформите за утвърждаване на основните свободи в Турция. В тази огромна дейност продължавам да разчитам на силната ви подкрепа. Тя е от съществено значение, за да може това начинание да се ованчае с успех.

Председател. - Разискването приключи.

Писмени изявления (член 149)

Kristiina Ojula (ALDE), в писмена форма. – (ET) Г-жо председател, докладът за развитието на Турция, изготвен от Европейската комисия през 2009 г., идентифицира изпълнението на конституционната реформа като важно предизвикателство за продължаването на процеса на демократизация. В доклада се отбелязва, че въпреки недвусмислената подкрепа на гражданите към правителството и голямото парламентарно мнозинство, постигнатото до този момент за изпълнението на политическа и конституционна реформа не е било достатъчно, защото страните не са могли да намерят общ език. Както във всяка друга демократична държава, позицията на турските партии отразява волята на избирателите. Не трябва да се забравя, че в едно демократично общество партиите преди всичко носят отговорност пред избирателите си, а в Турция Европейският съюз трябва да насочи вниманието си към развитие на най-ниско ниво. Трябва да бъдем много внимателни, като просто възприемем един дидактически подход при даване на насоки за процеса на демократизация на Турция. Успешното изпълнение на желаните реформи изисква подкрепата на обществеността, за което е необходимо едно по-високо ниво на информираност, както и разбиране на важността и причините за реформите. Реформите отгоре-надолу, които бяха осъществени, няма да доведат до желания резултат, докато съществува усещането, че те представляват заплаха за вътрешната стабилност на Турция. Натискът върху правителството на Турция да ускори реформите, които не се радват на обществена подкрепа, би могъл, макар и неволно, да доведе до разцвет на сепаратизъм или религиозна враждебност. Надявам се, че Съветът и Комисията, заедно с турското правителство, ще положат усилия за прилагане на мерки, които позволяват на населението на Турция да участва в процеса на демократизация в много по-значима степен, отколкото досега, за да се гарантира, че е налице плодородна почва за осъществяване на реформите, необходими за присъединяването, въз основа на критериите от Копенхаген.

Pavel Poc (S&D), в писмена форма. – (CS) Предприсъединителните преговори със страна кандидатка трябва да бъдат насочени към присъединяването на въпросната държава към Европейския съюз. В случая с Турция обаче ситуацията е много по-сложна. Предприсъединителните преговори бяха започнати на 3 октомври 2005 г. В допълнение към самото присъединяване на държавата преговорите трябва да спомагат за

насърчаването на демокрацията и свободата, както и за запазването на гражданските права и правата на човека в Турция. Вместо да се излиза с политически декларации, тази конкретна цел трябва да бъде постигната чрез законодателни промени като част от хармонизацията с правната система на Европейския съюз, но преди всичко чрез политически и социални практики, произтичащи от примера, даден от държавите-членки. Доводите против присъединяването, които се основават на модела „европейски държави“ срещу „ислямски държави“, са неправилни и несправедливи. Историческата принадлежност на Турция към Европа е безспорна. В интерес на истината, днес Турция е член на Съвета на Европа и на Организацията за сигурност и сътрудничество в Европа. Не съществува религиозен критерий за оценка на страна кандидатка, а напротив, свободата на вероизповедание е една от основните ценности на Европа. Ето защо единственият и решаващ критерий за присъединяването на Турция към Европейския съюз трябва да бъде спазването на принципите на правовата държава, зачитането на гражданските и малцинствени права от закона и зачитането на всички държави-членки на Европейския съюз.

Renate Sommer (PPE), *в писмена форма.* – (DE) Добре е, че Европейският парламент най-малкото разглежда въпроса за демократизацията на Турция. Общо взето, Комисията и Съветът обикновено само говорят за ситуацията — колкото и да е сериозна тя. Те наричат това „нежна сила“. Какво е постигнала обаче тази „нежна сила“? Съвсем ясно е, че след започването на преговорите за присъединяване Турция е направила много повече стъпки назад, отколкото в правилната посока. Сега и още една партия беше забранена. Налице е обаче и продължаващото голямо ограничаване на гражданските свободи, потискането на религиозните малцинства до степен на опити за тяхното прогонване или унищожаване чрез кръвопролития, ограничаване на свободата на информация и свободата на печата, опити за унищожаване на опозиционния печат и свободните профсъюзи, като списъкът продължава. „Pacta sunt servanda“ („Договорите трябва да се спазват“) — това винаги се подчертава във връзка с Турция и с право. Това обаче се отнася и до Турция. Със започването на преговорите за присъединяване Турция сключи споразумение с Европейския съюз да се съобразява с критериите от Копенхаген. Ако тя продължава да не го прави, ще трябва сама да се запита дали наистина желае да стане част от Европа. Нерешителните членове на Комисията, председателството на Съвета и Съвета трябва най-накрая да действат по един последователен начин, вместо непрекъснато да отварят нови преговорни глави.

15. Европейска стратегия за Дунавския регион (разискване)

Председател. — Следващата точка е въпросът, изискващ устен отговор (B7-0240/2009), зададен от Silvia-Adriana Țicău, Brian Simpson, János Áder, Hannes Swoboda, Eva Lichtenberger, Michael Cramer, Saïd El Khadraoui, Mathieu Grosch, Iuliu Winkler, Victor Boștinariu, Ioan Mircea Pașcu, Marian-Jean Marinescu, Ивайло Калфин, Norica Nicolai, Dirk Sterckx, Csaba Sándor Tabajdi, Michael Theurer, Ismail Ertug, Inés Ayala Sender, Jiří Havel, Edit Herczog, Станимир Илчев, Илияна Малинова Йотова, Jelko Kacin, Евгени Кирилов, Ádám Kósa, Ioan Enciu, Eduard Kukan, Gesine Meissner, Alajos Mészáros, Надежда Нейнски, Katarína Neveďalová, Daciana Octavia Sârbu, Vilja Savisaar, Olga Sehnalová, Catherine Stihler, Peter van Dalen, Louis Grech, Corina Crețu, George Sabin Cutaș, Vasilica Viorica Dăncilă, Cătălin Sorin Ivan, Tanja Fajon, Kinga Gőncz, Антония Първанова, Adina-Ioana Vălean и Rovana Plumb, към Комисията относно европейската стратегия за Дунавския регион (O-0150/2009).

Silvia-Adriana Țicău, *автор.* – (RO) Искам да благодаря на всички колеги, които подкрепиха предложението ми разискването на тази инициатива да се проведе по време на пленарната сесия на Европейския парламент, която ще бъде последвана от утрешното гласуване на общата резолюция.

Дунавският регион е от особено голямо значение за Европейския съюз както поради големия брой държави, през която преминава реката, така и поради изхода ѝ в Черно море. Заедно с река Рейн и канала на Майн Дунав свързва Северно море и пристанището на Ротердам, най-голямото пристанище в Европейския съюз, с Черно море и Констанца, десетото по големина пристанище в Европейския съюз.

Като признание за значението на Дунавския регион през юни 2009 г. Европейският съвет поиска от Комисията да изготви стратегия на Европейския съюз за Дунавския регион до края на 2010 г. Призоваваме Комисията възможно най-скоро да започне консултации с всички държави, граничещи с река Дунав, както и стратегията за Дунав да бъде придружена от план за действие и многогодишна оперативна програма, която да се осъществява заедно с държавите участници, въз основа на модела на Стратегията за региона на Балтийско море.

Развитието на транспортната инфраструктура е от съществено значение за развитието на Дунавския регион. Само някои от приоритетите по отношение на развитието на транспортната инфраструктура на региона включват модернизацията на пристанищата, интеграцията на системите за корабоплаване по река Дунав, премахването на стеснените участъци по плавателен път Рейн/Маас-Майн-Дунав за подобряване на

корабоплаването, подобряване на интермодалността в региона и подобряване на връзките с Черно море посредством пътната и железопътната мрежа, тоест коридори за превоз на товари и високоскоростни железопътни линии.

Дунавският регион играе важна роля за диверсификацията на енергийните източници на Европейския съюз. Изпълнението на съвместни проекти за енергийна ефективност и възобновяеми енергийни източници, инвестиции в нови технологии и развитието на малките и средни предприятия ще стимулират зелената икономика в целия Дунавски макрорегион.

Също така туризмът представлява важен инструмент за насърчаване на икономическия растеж в региона. Не на последно място, развитието на центрове за върхови постижения, които са конкурентноспособни на международно равнище, заедно с академичния и културен обмен ще допринесат за териториалното сближаване в Дунавския регион.

Дунавският регион, и по-специално делтата на река Дунав, включва няколко специални защитени зони и територии със специален режим на защита в рамките на „Натура 2000“, която представлява единствена по рода си крехка екосистема. Опазването на околната среда в басейна на река Дунав ще има голямо значение за развитието на селското стопанство и селските райони в региона.

Чрез един координиран подход стратегията за Дунав ще улесни по-ефективното използване и по-доброто усвояване на европейските фондове без обаче да се ограничава до тях. Предвид тази цел призовавам Комисията и държавите-членки да използват междинния преглед на финансовите перспективи през 2010 г. и разискванията за бъдещите финансови перспективи за изпълнение на целите на Стратегията на Европейския съюз за Дунавския регион.

Искам да приключа, като заявя, че Европейският парламент ще бъде постоянен партньор в процеса на изготвяне и изпълнение на Стратегията на Европейския съюз за Дунавския регион.

Оли Рен, член на Комисията. – (EN) Г-жо председател, искам да Ви благодаря, че повдигнахте този много важен въпрос за стратегията за Дунавския регион, както и за широката Ви подкрепа за макрорегионалните стратегии в Европа.

Комисията работи с държавите от Процеса за дунавско сътрудничество в тези условия. Това означава следните държави-членки: Германия, Австрия, Словакия, Чешката република, Унгария, Словения, България и Румъния. Участват също и следните трети държави: Хърватия, Сърбия, Босна и Херцеговина, Черна гора, Молдова и Украйна.

По отношение на състоянието на нещата на този етап в Комисията вече сме създали вътрешна за службата работна група от над 20 генерални дирекции, която да посочи основните приоритети на политиката за стратегията. Успоредно с това всяка държава от Дунавския регион е определила национален орган за контакт, а вече се проведе и първата среща на органите за контакт и държавите-членки. Планирани са редица събития между февруари и юни тази година, за да се даде гласък и да се ускори разискването със съответните заинтересовани страни. Първото такова събитие ще се проведе в Улм (Германия) на 1-ви и 2-ри февруари.

Що се отнася до бъдещото съдържание на стратегията, искам да подчертая, че сме едва в началото на процеса на изготвяне и подготовка. Съдържанието ще бъде обсъдено по-задълбочено през следващите месеци от засегнатите държави, съответните заинтересовани страни, службите на Комисията и другите институции на Европейския съюз.

Въпреки това изглежда, че стратегията ще се основава на три основни стълба или, с други думи, по-всеобхватни приоритети на политиката: първо, да се подобрят връзките и екологично устойчивите системи за комуникация; второ, да се опази околната среда, да се защитят водните ресурси и да се подобрят дейностите за превенция на риска; и трето, да се укрепи социално-икономическото човешко и институционално развитие. Тези три стълба ще включват редица конкретни действия въз основа на приноса на държавите-членки, заинтересованите страни и Комисията.

Накрая, нека посоча следващите стъпки. До месец юни ще продължим да събираме идеи и предложения от държавите-членки, от заинтересованите страни и от други заинтересовани страни чрез становища, срещи, конференции и обществено допитване по интернет. След това, до септември, Комисията ще организира приоритетите и идеите, за да изготви проектосъобщение за стратегията и придружаващия план за действие. Накрая, до декември, Комисията ще подготви приемането на документите. Ето защо от следващата година — 2011 г. — ще започнем да създаваме системи за управление и конкретно изпълнение на дейностите и проектите, които дотогава ще бъдат планирани и решени.

Благодаря Ви за вниманието. Очаквам с нетърпение да чуя мненията Ви в това разискване.

Marian-Jean Marinescu, *от името на групата PPE.* – (RO) Групата на Европейската народна партия (Християндемократи) придава особено значение на стратегията за Дунав. Плавателният път Рейн-Майн-Дунав е мост, който свързва Изтока и Запада, мост между Северно море и Черно море. Той има пряка връзка с гарантирането на енергийната сигурност, осигурява пътя към Азия през Черно море, както и осигурява връзка със Средиземно море.

Ето защо подкрепяме изготвянето на стратегия за Дунав през тази година в съответствие с ангажимента, поет от Комисията. Доволен съм, че члена на Комисията Рен беше преназначен. Искаме стратегията да бъде одобрена заедно с конкретен план за действие най-късно до началото на 2010 г.

Сред основните приоритети, които трябва да бъдат разгледани, ще спомена следното: гарантиране на плавателността на целия плавателен път, най-вече по направление Дунав-Рейн, и стандартизиране на корабоплавателните системи, модернизиране на речните пристанища и развитие на свързаните с тях инфраструктури, така че те да станат интегрирани мултимодални системи, които ефективно използват енергийния потенциал на река Дунав, развитие на напоителните системи за предотвратяване на опустияването, въвеждане на интегрирана система за следене на водното равнище с цел подобряване на прогнозирането и възможностите за превенция и намеса в случай на наводнения, засушавания или замърсяване.

Необходими са съгласувани действия, защото неучастието на една единствена крайбрежна държава може да доведе до блокиране на целия процес. Необходими са също финансови ресурси. Затова се надявам, че новата Европейска комисия ще разгледа въпроса и няма да избегне финансиране на базата на публично-частни партньорства.

Румъния разполага с най-голяма част от река Дунав от всички крайбрежни държави. Поради тази причина Румъния подкрепя изготвянето на стратегията във възможно най-кратки срокове, което ще повиши потенциала на реката, която е от първостепенно значение за цяла Европа.

Constanze Angela Krehl, *от името на групата S&D.* – (DE) Г-жо председател, групата на Прогресивния алианс на социалистите и демократите в Европейския парламент подкрепя инициативата за изготвяне на стратегия за Дунавския регион. Това е важен проект за нас, защото той укрепва по един образцов начин териториалното сближаване, което беше включено за пръв път в Договора от Лисабон, а може и да предостави възможност да се изясни какво точно разбираме под териториално сближаване. Надявам се, че г-н Рен е казал и на големия брой партньори, с които е говорил, че Европейският парламент ще участва активно при изготвянето на обща стратегия за Дунавския регион. За съжаление, не чух да се споменава Европейският парламент в речта Ви, но ние несъмнено ще вземем участие в разискването. Доволна съм, че първото голямо разискване се провежда днес в пленарната зала.

В допълнение към териториалното сближаване важно е и да се изясни, че стратегията включва трансгранично сътрудничество, нещо, което винаги сме насърчавали и подкрепяли в областта на политиката за сближаване и което фактически искахме да увеличим по време на периода на финансиране. Надявам се, че това ще има още по-голям успех през следващите няколко години, включително във връзка със стратегията за Дунав.

Искам да посоча, че чрез стратегията за Дунав ще постигнем добавена стойност за Европа, която ще бъде наистина осезаема, особено за хората, които живеят в региона. Затова и те следва да бъдат включени пряко в изготвянето на стратегията и да им бъде дадена възможност да станат свидетели на този европейски проект. Моята искрена молба е да не претоварваме и утежняваме стратегията с прекалено много приоритети, а да се съсредоточим върху това, което искаме да постигнем. По мое мнение, от особена важност е да използваме наличните ресурси по-ефективно и да изградим или разширим системите за предупреждение например, които да се използват за предупреждение в случай на природни бедствия като наводнения, но също и в случай на промишлени аварии например, които водят до замърсяване на река Дунав и съседните региони. В случая съществуват общи области на дейност.

Една успешна стратегия за река Дунав и успешни проекти в региона могат също да послужат за пример на други региони. Без винаги да се налага да се измисля нова стратегия, можем да използваме това като пример за решаване на проблеми заедно с трансгранично европейско сътрудничество и — ако действително успеем да включим трети страни в една такава стратегия — също и за създаването на политика за добросъседство, което представлява нещо, което е важно за всички нас в Европейския съюз и което трябва да се насърчава.

Michael Theurer, *от името на групата ALDE.* – (DE) Г-жо председател, г-н член на Комисията, госпожи и господа, свидетелство за значението на Дунавския регион е самият факт, че 80 милиона души в шест

държави-членки на Европейския съюз и в четири съседни държави живеят по поречието на Дунав. В Шварцвалд – на 100 км по права линия – река Дунав извира и след това преминава надолу до делтата и се влива в Черно море. Ето защо ние в групата на Алианса на либералите и демократите за Европа подкрепяме призива за стратегия за река Дунав и, като Европейски парламент, ние повдигнахме важна тема, като включихме в дневния ред тази вечер въпроса за стратегията за Дунав.

Двадесет години след падането на Желязната завеса, след края на разделението на Европа, река Дунав отново е символ на обединението. Като започва пътя си от една държава-членка основател на Европейския съюз, Германия, минава през Австрия, която се присъедини през 1995 г., и стига до новите държави-членки в Централна и Източна Европа, които се присъединиха през 2004 г., Дунав свързва и съседни държави като Хърватия, която в момента кандидатства за членство, както и други съседни държави, които също желаят да се присъединят към Общността. Затова е почти възможно да се види повторното обединение на Европа по поречието на Дунав.

Госпожи и господа – а това е нещо, на което групата ALDE отдава огромно значение – сега трябва да предприемем необходимите мерки, за да се превърне стратегията за Дунав във приоритет на регионалната политика по време на новия период на финансиране. Съществуват много начини да се подходи към този въпрос. Една възможност е малките и средните предприятия да сключат повече взаимни партньорства.

Разбира се, съществуват други основни задачи в областта на инфраструктурата. Това е особено важно за групата ALDE, тъй като, в резултат на разделението на Европа, историческите транспортни връзки са били прекъснати и не са били модернизирани. Ето защо развитието на река Дунав като вътрешен плавателен път, модернизирането и подобряването на неговите пристанища, шлюзове и проходимост ще осигурят екологосъобразен начин на превоз. Необходимо е обаче да се работи и по пътната и железопътната мрежа. От особена важност е в проекта да се включат и общините, градовете, районите и гражданите.

Eva Lichtenberger, *от името на групата Verts/ALE.* – (DE) Г-жо председател, госпожи и господа, стратегията за развитие на Дунавския регион би била много благоприятна, а също е и от много голямо значение. Освен това е и една много амбициозна задача, която не може да се сравни с нищо, което сме правили досега в областта на регионалното развитие. Река Дунав не е просто плавателен път и не е улица. Река Дунав е природно богатство. Знам, че на много от вас не им харесва да го чуват, но именно фактът, че представлява природно богатство и област с потенциал за устойчив и модерен туризъм ще позволи развитието ѝ, по-конкретно около делтата на река Дунав, но също и по протежение на атрактивните участъци на реката, по един изключително положителен начин от страна на малките и средните предприятия.

Река Дунав има много специални характеристики като река – това несъмнено е очевидно – които са особено чувствителни към човешка намеса. Вече видяхме доказателство за това във връзка с проекта за електроцентрала Габчиково. Щетите, причинени от този проект, могат да се видят и до днес и единствено вследствие на огромните усилия на местните жители и гражданите беше възможно да се предотвратят по-големи щети в резултат от разширяването на електроцентралата. Това доведе до понижаване на свободните подпочвени води, причинявайки неизчислими последици за селското стопанство. Моят колега напълно основателно спомена силната връзка между подпочвения слой под Дунав и подземните води в района. Това е нещо, на което следва да обърнем особено внимание в тази връзка.

Тук можем да си вземем важна поука: река Дунав – и всъщност всяка река – е от жизненоважно значение и тя се нуждае от защита и внимание, а ние трябва да разполагаме с устойчив подход в това отношение. Това не означава безотговорно да прашае багери в природните области, а просто да гледаме на нея сериозно, да я използваме за корабоплаване, но не да адаптираме реката към корабите, а корабите към реката. Когато се започва голям проект, човек първо построява къщата, а след това купува мебелите. Това е именно начинът, по който трябва да подходим към река Дунав. Устойчивостта и грижата за естествената околна среда са от първостепенно значение тук. Нека не повтаряме грешките от миналото.

Oldřich Vlasák, *от името на групата ECR.* – (CS) Дунавският регион е много специфичен и несъмнено представлява огромна територия. Както всички знаем, след Волга река Дунав е втората по дължина река в Европа, която преминава или образува международните граници на десет държави, а басейнът ѝ обхваща 19 европейски държави. Затова със сигурност е положителен фактът, че се обърща специално внимание на региона. Все пак, аз считам, че тук в Европейския парламент не следва да се опитваме пряко да определяме конкретната форма на Стратегията за Дунав. Една добре работеща макрорегионална стратегия трябва да бъде определена в посока отдолу-нагоре, а европейските институции следва да създадат само една рамка, да улеснят комуникацията на междуправителствено равнище и да подкрепят отделните участници по отношение на методологията, прегледа на данни и др. По мое мнение, Комисията не следва да разработва макрорегионална

стратегия, а по-скоро да следи нейното създаване, защото действителното съдържание следва да бъде определено на равнището на държавите-членки, регионите и отделните градове и села.

Освен това изразявам твърдо убеждение, че макар стратегията за Дунавския регион следва да бъде насочена към бъдещето, при нейното изпълнение едва ли можем да избягаме от наследството на миналото. Не трябва да забравяме, че по време на Студената война река Дунав оформяше границата между Изтока и Запада в тогавашна Чехословакия, например. Елементът на една разделена Европа продължава да характеризира басейна на река Дунав, като всъщност ограничава тенденциите за европейска интеграция. Ето защо стратегията следва да бъде насочена към този конкретен проблем. Потенциалът за развитието на река Дунав не може да бъде напълно усвоен, докато все още съществуват несвързани международни, междурегионални и местни транспортни мрежи, докато все още липсва по-тясно сътрудничество в териториалното планиране и планирането на стратегическо развитие, както и докато продължават да съществуват психологически бариери. Проблемите от миналото трябва да бъдат решени, ако искаме да се движим напред по-ефективно.

Похвално е, че докато обсъждаме макрорегионални стратегии, не говорим за административни единици, отделни държави или териториални единици и региони NUTS, а по-скоро за територия в рамките на Европа. Този подход изисква не само промяна в технологиите или начина на прилагане на политиката на сближаване, но в много по-голяма степен и промяна на философията. Необходимо е всъщност наистина да се приложи управлението на обществените дела на различни равнища, за да бъдат решени проблемите на територията, независимо от съществуващите административни бариери. Макрорегионалните стратегии представляват път към бъдещето, защото в значителна степен представляват единствени по рода си проекти, които досега са безпрецедентни в Европейския съюз. Тяхната цел е да осигурят сътрудничество между държавите-членки, техните регионални и местни органи за самоуправление и други заинтересовани органи въз основа на принципа на партньорство и да предоставят възможност за решаване на проблемите им.

Jaromír Kohlíček, *от името на групата GUE/NGL*. – (CS) Госпожи и господа, преди пет години, като нов член на Европейския парламент, аз се включих в едно разискване на комисията по транспорт и туризъм и разкрих една голяма тайна: а именно, че най-дългата река в Европейския съюз е Дунав. Оттогава колегите ми вече не се изненадват от това становище и аз се радвам, че като един от инициаторите съм в състояние да подкрепя работата по изготвянето на стратегия за развитие на басейна на река Дунав. Естествено, стратегията следва да обхваща редица аспекти, и по-конкретно аспектите, свързани с околната среда и нейното опазване, устойчивото икономическо развитие и развитието на транспортната инфраструктура, и логично да призовава за участието на всички държави, които използват водните ресурси в региона. Действително няма значение дали държавите са членки на Европейския съюз или наши съседи. Транспортният потенциал, който досега почти не се използваше, както и другите възможности за развитие, изискват скоростно стартиране на целия проект. От тази гледна точка напълно подкрепям относително краткия краен срок за Европейската комисия, предвиден в резолюцията, и очаквам с нетърпение да видя, че от следващата година стратегията за развитие на басейна на река Дунав ще бъде един от основните планове за развитие на Европейския съюз. От своя страна, групата GUE/NGL дава пълната си подкрепа за намеренията, очертани в резолюцията, и, естествено, ще ги подкрепи и по време на гласуването.

Jaroslav Paška, *от името на групата EFD*. – (SK) В съответствие със заключенията на Европейския съвет от юни 2009 г. Европейската комисия започна работа по изготвянето на стратегията на Европейския съюз за Дунавския регион с цел подобряване на сътрудничеството между държавите по поречието на река Дунав и спомагане за увеличаване на динамиката на икономическото и социално развитие в региона.

Предложената стратегия следва да създаде основа за координиране на дейностите на държавите-участници с оглед на настоящите програми на Европейския съюз, без допълнителни изисквания по отношение на конкретно финансиране, институции или законодателство. Европейската комисия ще осигури техническа и координационна помощ. Проектът предвижда създаването на възможности за сътрудничество с държави, които не са членки на Европейския съюз.

Госпожи и господа, бих искал да аплодирам инициативата на Европейския съвет, чиято цел е създаването на стратегия на Европейския съюз за Дунавския регион, и да изразя моята подкрепа. Изразявам твърдо убеждение, че едно такова координирано международно сътрудничество ще позволи екосистемите на река Дунав да бъдат защитени по-ефективно чрез съвместни действия от страна на всички държави, през които преминава реката. За милиони европейци качеството на питейната вода зависи от чистотата на река Дунав. Затова е естествено защитата от замърсяване на водното течение и обширните заобикалящи го области да бъде един от основните стълбове на привилегированото сътрудничество между държавите участници.

Друга амбициозна цел на стратегията за Дунав е да се завърши дунавския плавателен път в съответствие с параметрите, приети от Дунавската комисия. Това ще добави едно много важно икономическо измерение на водния транспортен коридор изток-запад и ще позволи някои от по-големите притоци на река Дунав да станат плавателни. Един такъв нов тласък за икономически растеж ще създаде и голям брой работни места.

В момент, когато Европа търси възобновяеми и екологично чисти източници на енергия, река Дунав предлага огромен, неизчерпаем източник именно на това. Трябва просто да възобновим определени планове за водноелектрически централи, да ги оценим от гледна точка на въздействието им върху околната среда и възвращаемостта на инвестициите и да ги осъществим.

Госпожи и господа, изразявам твърдо убеждение, че идеята за създаването на обща стратегия на Европейския съюз за Дунавския регион е добра и заслужава политическата ни подкрепа.

Csanád Szegedi (NI). – (HU) Г-жо председател, госпожи и господа, река Дунав е един от най-големите екологични коридори за Унгария и за Съюза; той е седмият общоевропейски коридор. Затова река Дунав играе основна роля, а Движението за по-добра Унгария (Jobbik) подкрепя международните ангажменти, поети по-рано от Република Унгария, за осъществяване на проекта, определен от Европейската комисия като важен приоритет, до 2020 г. Това развитие до голяма степен би се вписало в концепцията за морските магистрали, която също се включва в Бялата книга на Европейския съюз за европейската транспортна политика. Бих искал обаче да насоча вниманието на колегите ми към факта, че, за разлика от други, Движението за по-добра Унгария би искало да подкрепи проекта не с цел търсене на печалба. По време на изпълнението му искаме всички международни екологични стандарти да бъдат спазвани, като по този начин се гарантира оптимална ширина на басейна на Дунав и количеството на водния поток, необходим за корабоплаване. По този начин ще избегнем увреждане на водните ресурси и природните богатства по поречието на Дунава. Убедени сме, че единственият начин да се запази стабилността на Дунавския регион е да се сложи край на Декретите на Бенеш, които дискриминират гражданите на Германия, Австрия и Унгария. Благодаря за вниманието.

Lambert van Nistelrooij (PPE). – (NL) Г-жо председател, понякога възниква възможност да се тръгне по нови пътища, включително и в европейската политика. Досега – нека бъдем откровени – държавите-членки определяха приоритети за собствените си територии. Аз съм нидерландец. Живея точно от другата страна, по поречието на реките Рейн и Маас, а брат ми притежава стопанство за производство на мляко и млечни продукти в област, определена за басейн за задържане при наводнения, когато има прекалено много вода. Как може да има прекалено много вода? Една от причините е дъждът, разбира се, но друга е, че не са били предприети никакви мерки за временно задържане на водата в горната част на басейна на реката. Това означава, че стопанството на брат ми в тази област е изложено на риск.

Това, което искам да кажа е, че въпросът тук всъщност е дали сме в състояние да работим заедно, за да изпълним със съдържание новата цел с териториално измерение, предвидено от Договора от Лисабон. Това налага стремеж за постигане на взаимни споразумения в целия речен басейн, включване на нашето становище в програмите – по отношение на транспорта, екологията и икономиката – и справяне с някои неща заедно. Знам това, защото сме използвали и този подход заедно, стъпка по стъпка, от другата част на Европа. В това отношение няма такова нещо като безплатен обяд, а едно участие трябва да бъде с насоченост отдолу-нагоре. Ето защо подкрепям резолюцията. В нея се стремим заедно да се справим с административните проблеми, свързани с широкия подход, и да поискаме от Комисията да се присъедини към нас. Съгласен съм с г-жа Krehl от групата на Прогресивния алианс на социалистите и демократите в Европейския парламент, че не следва да насочваме цялата си политика към този обширен район. Вместо това трябва да имаме смелостта да изберем няколко неща, които могат да бъдат разгледани и решени по-добре на това европейско териториално равнище. Затова давам безрезервната си подкрепа за инициативата и очаквам с интерес въпросния документ от Комисията.

Inés Ayala Sender (S&D). – (ES) Искам да благодаря на г-жа Țicău, чрез през септември 2008 г. организира пътуване на делегацията на комисията по транспорт и туризъм по течението на река Дунав, както и посещение до устието на реката, делтата, където тя се влива в Черно море.

Ето защо бях изключително впечатлена от историята и огромния потенциал на тази особено европейска река, която преминава през 10 държави, шест от които вече са в Европейския съюз, а другите съседи са страни кандидатки.

Големите различия и различните акценти на отделните държави-членки също ми направиха голямо впечатление. Някои смятат реката за истинско съкровище, тъй като са достигнали най-високо ниво на благосъстояние и развитие по нейните брегове. Те трябва да се върнат към произхода на една река, която в продължение на векове е била под нечие управление. Трябва да кажа също, че бях шокирана да видя как колонии от птици, привикнали към начин на живот край реката, малко по малко, именно заради възстановяване, заради стъпки

назад губят своите местообитания по реката, и въпреки че в миналото бяха свикнали да пляскат с крачета във водата, днес вече не знам къде биха могли да бъдат.

Други, след дълги години на забавено развитие, я смятат за обещание за развитие и източник на богатство, комуникация и енергия. Освен това те вече разполагат с правата си, след като толкова години са гледали на реката като на символ на липсата на комуникация, като блокада, недостатъчно развитие или дори конфликт. Споделям мнението им относно огромната, непосредствена и неотложна необходимост от възстановяване на Дунав като плавателен път за устойчив транспорт – налице е програмата „Марко Поло“, която все още не се използва пълноценно – или като направление за уникално туристическо развитие – защото, разбира се, пейзажите са невероятни – или като източник на възобновяема енергия.

Тези от нас, които нямат щастието да разполагат с такива европейски и транснационални реки, защото живеем на полуостров, в ъгъла на Европейския съюз – въпреки че имаме реки между Португалия и Испания и тяхното общо и транснационално управление е пример с европейски мащаби – да, наистина гледаме на капацитета на Дунав със завист.

Затова, нека покажем безрезервната си подкрепа за необходимостта от спешна стратегия за Дунавския регион, за да бъде Европа по-цялостна, хармонизирана и устойчива.

Филиз Хакъева Хюсменова (ALDE). – Благодаря, г-жо Председател. Дунавската стратегия може да осигури потенциал за ефективно провеждане на кохезионната политика в тази географска област. Държавите-членки са заинтересовани и до края на месеца ще направят предложения за нея. Но колко от тях са публично обсъждани? Колко от страните са започнали процеса на обществени консултации?

Изрично подчертавам централната роля, която следва да имат регионите и градовете по Дунав при изготвянето на стратегията. Имам предвид местните органи на управление, неправителствени организации, бизнеса, гражданите. Тяхното участие може да гарантира, че стратегията ще отговори на потребностите, ще решава проблеми и ще съдейства за развитието и на населените места, и на макрорегиона в цялост. Уверена съм, че Европейската комисия ще даде възможност за включване в процеса на изработване на стратегията.

Бих искала да предупредя за опасността срещите, конференциите, информацията, най-общо казано, а после и участието, да се съсредоточи в малко централни градове, а останалите да останат встрани от процесите. Сега и те могат навреме да осмислят мястото си и да участват във вземането на решения, които се отнасят до тях. И по-малките населени места ще могат да набележат стъпките за промяна, ще разработват условия и ресурси и ще допринесат за постигане на целите.

Публичността ще съдейства за комплексно, интензивно и едновременно развитие в различните сектори, което от своя страна е условие за бърз и качествен растеж. А това трябва да бъде крайната цел на Дунавската стратегия, имайки предвид, че в Долни Дунав се намират и най-бедните региони на Европейския съюз. В годината на борба срещу бедността сме длъжни да заявим, че справянето с бедността и неравнопоставеността в регион Дунав е предизвикателство, което трябва да бъде адресирано чрез стратегията. Ситуацията при по-бедните региони, различията във възможностите и ресурсите извикват и особено важния въпрос за инвестициите. Следва да се обмисли въпроса за учредяването и на специализирана европейска дунавска банка с участие на заинтересованите държави.

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Г-жо председател, подобно на г-н Theurer, който се изказа току-що, аз също съм от района на европейския вододел. Ние всъщност живеем по поречието на Рейн, но все пак сме много заинтересовани от река Дунав, въпреки че тя тече в посока, с която жизненият ни път няма почти никаква връзка.

На този етап, бих искал да ви помоля да не разглеждате стратегията за Дунавския регион единствено по отношение на условията, очертани от много от предишните оратори, но също и като възможност за културна интеграция. Следвайки примера за река Дунав, младите хора, по-конкретно, могат да разберат как погрешния национализъм може да бъде преодолян и как тези огромни културни богатства – независимо дали става дума за лауреати на Нобеловата награда за литература или прочутите авангардни музикални прояви на фестивала Донауешинген по протежението до делтата – могат да бъдат схванати и разбрани. Моето искане е – все още е възможно да се желае нещо повече на този ранен етап – да включите и културна идентичност и сближаване в стратегията като цяло, особено за младите хора.

Евгени Кирилов (S&D). – (EN) Г-жо председател, изразявам силна подкрепа за изготвянето на стратегията на Европейския съюз за Дунавския регион. В исторически план река Дунав е свързвала Западна и Източна Европа, а чувството за принадлежност към Дунавския регион се е превърнало в чувство за общност между

хората. Можем да кажем, че това улесни културното и икономическото сътрудничество, много преди да се роди идеята за европейска интеграция.

Стратегията представлява възможност да се приложат на практика ценните принципи на солидарност и сътрудничество. Документът следва да се основава на подход „отдолу-нагоре“, както вече посочиха някои колеги, включително г-жа Хюсменова. Приоритетите му следва да дойдат от дунавските общини, области и градове и е много важно регионалните органи и гражданското общество да припознаят стратегията за свой инструмент за по-добро сътрудничество и координация. Затова в този смисъл е необходимо процесът да бъде овладян.

Дунавските държави са изправени пред сходни екологични и инфраструктурни проблеми. Тяхната цел е да има силно социално-икономическо развитие и стремежът им е да постигнат по-висок жизнен стандарт за гражданите си. Сигурен съм, че стратегията за Дунав ще допринесе за постигането на тези цели и ще реши общите проблеми чрез по-ефективно и ефикасно използване на наличните средства, че тя ще спомогне за осъществяването на общите проекти, както и че европейските граждани ще се възползват от резултатите от нея.

Съгласен съм също така, че е необходим един общ подход, в който не са включени прекалено много приоритети. Стратегията за Дунав ще бъде отличен инструмент за значително подобряване на трансграничното сътрудничество в региона и аз силно вярвам и се надявам, че Комисията ще направи всичко възможно изцяло да подкрепи изпълнението ѝ, включително чрез разпределяне на допълнителни финансови средства.

János Áder (PPE). – (HU) Г-жо председател, госпожи и господа, политиките често цитират поговорката, която гласи, че не наследяваме земята от нашите предшественици, а я вземаме назаем от нашите деца. Наша отговорност е да се гарантира, че нашите деца, внуци и правнуци ще дишат чист въздух и ще пият чиста вода. Под коритото на река Дунав има невероятен ресурс от прясна вода. Моят приоритет и приоритетът на Унгария е да се защити този ресурс от всички форми на замърсяване. Транспортът, туризмът, културата, съхраняването на нашето наследство са важни, но нищо не е по-важно от опазването на водните ни ресурси. Не знам дали инициативата ни, свързана с Дунавския регион, което е и темата на настоящите ни преговори, ще бъде успешна или не. Това, с които сме съгласни, са по-скоро принципи и въпроси, които няма нужда да се обсъждат. Както всички знаем обаче, дяволът се крие в детайлите. Затова бих искал да стане ясно, че ако отидем отвъд принципите и започнем да обсъждаме детайлите, има един принцип, на който няма да изневеря. Ако става дума за река Дунав, единствената форма на намеса, единствената форма на инвестиции и единствената форма на развитие, които са приемливи, и това е моето мнение, са онези, които не застрашават запасите ни от питейна вода. Бих искал да погледна децата и внуците си в очите без да се срамувам и да им кажа, че сме успели да съхраним река Дунав както сме я наследили, а същоото важи и за другите европейски реки като Тиса. Не сме я унищожили и те могат да я ползват без никакво затруднение.

Надежда Нейнски (PPE). – Уважаема г-жо Председател, искам да започна своето изказване с едно изявление на Ерхард Бусек, координатора на Пакта за стабилност, който преди време заяви - ще го цитирам по памет: „няма да позволим на никой гражданин по поречието на река Дунав да развие чувство за провинциализъм.“ Истината е, че от тогава измина доста време и изграждането на европейската стратегия за Дунавския регион е все още в проект, за чието текущо състояние се знае все още твърде малко.

Всъщност дунавската стратегия цели общините, регионите и държавите по река Дунав заедно да осъществяват развитието. Инициативата включва 14 държави с население над 200 млн. души, но това са държави, различни по своето икономическо развитие. Най-нисък е икономическият статус на страните от Долен Дунав. Ще си позволя да привлека вниманието върху три важни за моята страна България проблеми, които, според нас, трябва да бъдат решени наред с необходимостта от рехабилитация на.... таксите за преминаване по моста и предвижданото от българската държава разширение на пътищата Бяла-Русе и Русе-Шумен.

Българската част на река Дунав, като изключим градовете Русе, където е единствения мост, свързващ двата бряга на Дунав, Видин и Силистра, е може би частта с най-много изостанали общини в икономическо отношение. Тези общини, трийсет и девет на брой, представляват периферия и за тях река Дунав не е възможност, а все още непреодолима бариера. За сравнение, само в град Будапеща има девет моста, свързващи двата бряга на Дунав, а в цяла България един-единствен. Този анализ е в основата на лансираното предложение от кметове на крайдунавските общини в България за реализиране на проект за изграждане на панорамен път, свързващ градовете по поречието на река Дунав. Този проект беше вече представен на вниманието на министрите на регионалното развитие. Вторият въпрос е свързан с решаването на геоекологичните проблеми по поречието на Дунав и за чистотата на водата. Благодаря ви.

Olga Sehnalová (S&D). – (CS) Европейската стратегия за Дунавския регион е важна за развитието на целия регион на басейна на река Дунав. Налице са голям брой общи теми. Бих искала тук да изтъкна само някои от темите, които също са от голямо значение за държавите, които попадат в по-широката концепция на Дунавския регион, като Чехия например. Една от тях е управлението на водните ресурси, в комплект с контрола на риска от наводнения. След многократните опустошителни наводнения в този регион е наложителен един интегриран подход.

Друга тема включва мащабни инвестиционни дейности, насочени към осигуряване на по-добри транспортни връзки в региона и връзките му със съседните региони. Би било целесъобразно този макрорегионален аспект да се вземе предвид при планираното преразглеждане на трансевропейската транспортна мрежа (TEN-T). Отделните проекти не следва да се конкурират взаимно. От жизненоважно значение е да се посочат ясни приоритети, а проектите следва да имат устойчив характер, да бъдат екологосъобразни и да се радват на явна подкрепа от местните и регионалните органи на самоуправление и обществеността. Не изолирани проекти, а по-скоро сътрудничество в рамките на региона с надрегионална перспектива може да гарантира устойчиво развитие на Дунавския регион за в бъдеще. В същото време Европейската стратегия за Дунавския регион може да се окаже една разбираема и стабилизираща рамка за развитие за държавите-членки, както и за държавите, които са извън Европейския съюз, но които се стремят да сътрудничат или в качеството си на страни кандидатки, или въз основа на политиката на съседство.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Г-жо председател, стратегията за Дунавския регион е един от най-важните проекти на европейската регионална политика в момента, защото река Дунав винаги е била жизненоважна връзка между различните държави от Централна и Източна Европа, което в исторически план положи основата за икономическо сътрудничество, но също и за културен обмен. Тук имам предвид и положителните резултати от бившата Австро-Унгарска монархия.

Какво очакваме ние? Имаме големи очаквания от този проект, включително развитието на екологосъобразна мобилност, преминаване от пътищата към корабите, насочване на превоза на стоки към железопътния транспорт, модернизация и сгрупване на промишлени съоръжения на подходящите места, сътрудничество в областта на околната среда и туризма – екотуризмът е особено желателен – и, разбира се, да се даде приоритет на научноизследователската и развойна дейност, както и много други неща. Аз очаквам обаче и ефективно използване на ресурси както финансови, така и човешки. Богатият опит и познания на хората в региона трябва да бъдат събрани и обединени. Очаквам покачване на качеството на живот и много добри и вдъхновяващи идеи.

Eduard Kukan (PPE). – (SK) Като член на Парламента от Словакия, бих искал да приветствам инициативата за изготвяне, приемане и осъществяване на Европейска стратегия за Дунавския регион. Считам, че проектът ще спомогне за по-активното развитие на региона. Радвам се също, че стратегията беше включена в осемнадесетмесечната програма за предстоящите председателства на Европейския съюз. Надявам се, че тя ще се превърне в истински приоритет за предстоящия период.

Убеден съм, че проектът ще допринесе за развитието на транспорта и опазването на околната среда и в много области ще се превърне в подходяща платформа за по-тясно сътрудничество между участващите региони. В същото време бих искал да насоча вниманието ви към факта, че при изготвянето на стратегията следва да се обърне по-голямо внимание на опазването на околната среда, и по-специално на опазването на питейната вода. Вероятно не след дълго източниците на питейна вода ще придобият изключително стратегическо значение не само на местно, но и на европейско равнище.

Във връзка с това бъдещата стратегия следва да обърне внимание на подобряване на подпочвените източници на питейна вода и премахването на замърсяването на река Дунав. Бих искал също така да изразя подкрепата си за включването в проекта на някои държави, които не са членове на Европейски съюз, а именно Хърватия, Сърбия, Босна и Херцеговина и Черна гора, както и други две държави. Надявам се, че проектът ще спомогне за подобряване на сътрудничеството между Съюза и тези държави в региона.

В заключение, бих искал да призова Комисията да възприеме един възможно най-отговорен подход по отношение на работата по стратегията въз основа на реалистични цели и средства, още повече че понастоящем някои държави имат нереалистични очаквания от нея.

Zigmantas Balčytis (S&D). – (EN) Г-жо председател, горещо приветствам усилията на моите колеги, които настояват за стратегия за Дунавския регион.

Като гражданин на Литва добре осъзнавам, че държавите-членки сами не са в състояние да постигнат значителен напредък по отношение на икономическото развитие, опазването на околната среда, устойчивия транспорт

и туризма, енергетиката и много други области. Убеден съм, че регионалните стратегии могат да бъдат ефективни и следва да бъдат насърчавани, защото тогава държавите-членки действат в общ интерес.

Пожелавам на колегите решимост да постигнат целите си и считам, че гласът им ще бъде чул от новата Комисия, особено поради факта, че устойчивото регионално развитие е сред основните приоритети в дневния ред на Комисията.

Miroslav Mikolášik (PPE). – (SK) Дунавският регион по традиция е макрорегион с голям икономически, социален и културен потенциал, чиято интеграция и устойчив икономически растеж трябва да бъдат систематично и ефективно разширени. Затова приветствам и подкрепям мерките, които водят до развитието на една последователна и всеобхватна стратегия за Дунавския регион на европейско равнище.

Считам, че съдържанието на стратегията за Дунавския регион ще бъде действителен резултат от експертни обсъждания, които се основават на един справедлив подход към всички партньори, така че никоя държава-членка или група от държави да получава специални облаги и отношение.

Според мен, транспортната инфраструктура, устойчивата икономика и опазването на околната среда са основните области. Като европейски транспортен маршрут, плавателният път на Дунав трябва да представлява основа за мрежа от транспортни коридори за всички видове транспорт. Това би облекчило автомобилния превоз и в същото време би допринесло за заместването му с екологосъобразен и по-малко интензивен от икономическа гледна точка воден транспорт.

За да може река Дунав да се превърне в движеща сила за икономическо развитие, ще бъде необходимо някои притоци да се направят плавателни и да се завършат връзките с други основни транспортни коридори. Развитието на инфраструктурата следва да доведе до премахване на изолацията на граничните региони, насърчаване на малките и средните предприятия, както и да допринесе за развитието в социалната сфера.

При формулирането на стратегията обаче не трябва да забравяме въпроса за безопасността на транспорта, безопасността на околната среда, защитата срещу наводнения и борбата с трансграничната престъпност. Подобряването на взаимовръзките с държавите, които не са част от пространството на свобода, сигурност и правосъдие, не трябва да спомага за навлизане на международната престъпност или да улеснява контрабандата и трафика на хора. Също така бих искал да подчертая, че изпълнението на стратегията трябва да зачита правата на държавите-членки и регионалните и местни органи на самоуправление, които са близо до гражданите и са наясно с техните потребности.

Evelyn Regner (S&D). – (DE) Г-жо председател, стратегията за Дунавския регион би могла да бъде един чудесен пример за регионална стратегия за използване на наличните ресурси по координиран начин в един обединен от географска и културна гледна точка регион, за решаване на проблеми и преди всичко за премахване на бариерите в съзнанието на хората.

Две области са от особено значение за мен в това отношение. Първата е да се гарантира, че пазарът на труда е не само отворен, но и се регулира по един подходящ начин в дух на сътрудничество. Изтичането на мозъци и междуградските пътувания са ежедневни събития в Дунавския регион, пазарът на труда е под натиск, а от 2011 г. регионът ще представлява в по-голяма или в по-малка степен интегриран пазар на труда. В случая са необходими координирани механизми за компенсация. Вторият особено важен проблем във връзка с това е, че това е една възможност за иновации и сътрудничество за научни изследвания. Имам предвид, по-специално, вътрешното корабоплаване, което наистина би могло да се възползва от тласък в посока към екологосъобразни технологии.

Ádám Kósa (PPE). – (HU) Бих искал да приветствам стратегията за Дунав. Това е взето предвид при създаването на няколко политики на Европейския съюз. Засяга туризма, защото той е от особена важност и в проекта за резолюция следва също така да се спомене, че неправителствените организации, с други думи, гражданското общество, следва да бъдат включени при изготвянето на стратегията. По отношение на развитието на река Дунав, следва да обърнем внимание и на образованието, социалната интеграция и приемането. В стратегията се казва, че трябва да бъдат подкрепени трансевропейските транспортни мрежи. Ако ми позволите, бих искал да изтъкна и значението на екотуризма, тъй като това е точно видът дейност, която може да подпомогне бъдещето на Дунав.

Според мен река Дунав е връзка между различни култури, както и начин за свързване на култури на мнозинството, което е и един от основните принципи на Европейския съюз. Също така е важно да се подчертае, че трябва да бъдем реалисти. Не трябва да създаваме неизпълними желания и да мечтаем, а в стратегията следва да включим единствено постижими цели; все пак, от 1830 г. насам знаем за необходимостта от

наднационална политика. И наистина, това се е случило, тъй като граф Сечени, един от най-великите унгарци, е направил наистина много, за да превърне региона в област на наднационална политика. Стратегията за Дунав е доказателство, че Дунав наистина е наднационална река.

Karin Kadenbach (S&D). – (DE) Г-жо председател, според мен общата цел на политиката е създаването на рамковите условия за постигане на възможно най-високо качество на живот. Точно съобразно тази предпоставка бих искала да разглеждам Европейската стратегия за Дунавския регион. Река Дунав е от жизненоважна връзка, както вече беше казано днес, а Дунавският регион е жизненото пространство. Дунав следва и трябва да бъде транспортен маршрут. Тя е източник на енергия – разполагаме с голям брой електроцентрали. Река Дунав е природен резерват и трябва да бъде защитена, за да се запази биологичното разнообразие, но представлява също и защитена зона за отдих и туризъм. Дунав е източник на препитание в областта на селското стопанство и риболова, но – както спомена и г-жа Regner – също и за бъдещи работни места. Дунав обаче е и източник на опасност – трябва само да си припомним миналогодишните наводнения.

За да продължи развитието на горепосоченото качество на живот за всички, които живеят в Дунавския регион, е необходимо съвместно, устойчиво и преди всичко екологосъобразно развитие на целия Дунавски регион, за да се превърне той в основен регион за Европа за 21-и век. Целта трябва да бъде по-голямата ефективност на наличните ресурси от гледна точка на териториалното сътрудничество и по-ефективното им използване.

Petru Constantin Luhan (PPE). – (RO) Считаю, че изготвянето на добре обмислена стратегия и осигуряването на необходимите финансови средства може значително да подобри качеството на живот на хората, живеещи по поречието на Дунав. Понастоящем на разположение са финансови инструменти за инфраструктурни проекти и проекти за икономическо развитие или за опазване на околната среда, но тези ресурси могат да бъдат използвани единствено от държавите-членки и съседните на тях държави.

Трябва да се обърне особено внимание върху този аспект и в бъдеще не трябва да изключваме възможността за намиране на други източници на финансиране освен фондовете на Европейския съюз. Добре известно е, че другите държави не разполагат с необходимите финансови средства, което прави невъзможно всяко развитие на сближаването по поречието на Дунав от инфраструктурна и икономическа гледна точка. Ето защо регионалните органи реагират по различен начин на проблемите, пред които са изправени.

Доколкото ни е известно, Комисията обмисля провеждането на консултации с местните партньори с оглед да се гарантира устойчиво развитие. Въпросът е дали Комисията обмисля и сътрудничество с експертни групи на регионално равнище за изготвянето на стратегията. Въпросът все още е дали целите на стратегията следва да бъдат част от изпълнението на политиката на сближаване, използването на икономическия и транспортен потенциал на Дунав, както и опазването на реката, нейната екосистема и качество на водата.

Също така бих искал да спомена, че река Дунав е приоритетен проект № 18 като част от трансевропейската транспортна мрежа (TEN-T), а Комисията едва засега започна дългия процес на преразглеждане на политиката на трансевропейската транспортна мрежа, като според графика съобщение по въпроса трябва да бъде готово през май 2010 г.

Тук възниква въпроса за това, как очакваме аспектите, свързани с транспортната политика, приложима в държавите-членки на Европейския съюз, да бъдат взаимосвързани със стратегията, която, естествено, също взема предвид държавите от Дунавския регион, които не са членки на Европейския съюз.

Monika Smolková (S&D). – (SK) Словакия приветства тази инициатива. Фактът, че националният й координатор е заместник министър-председателят подчертава значението, което Словакия отдава на стратегията за Дунав. Първоначалният проект на становището на Словакия относно стратегията за Дунав вече беше обсъден от Съвета, а министерствата, автономните региони, общините и предприятията продължават да работят по стратегията.

Трите стълба, предложени от Комисията – свързаност, опазване на околната среда и социално-икономическо развитие – следва да лежат в основата на цялата стратегия. Според мен в допълнение към стълбовете, е необходимо да поставим акцент върху сътрудничеството между държавите-членки и държавите, които не са членки на Европейския съюз, по поречието на река Дунав. За да бъде намерено цялостно решение за развитието на района на Дунав, приоритетите на държавите трябва да бъдат разглеждани въз основа на равенство и аспекти от взаимно значение.

Затова бих искала да попитам какво сътрудничество е било обявено от държавите, които не са членки на Европейски съюз, като се интересувам, по-конкретно, от Молдова и Украйна.

Iosif Matula (PPE). – (RO) Считам, че трябва да изразим подкрепата си за европейска стратегия за Дунавския регион, особено след като присъединяването на Румъния и България към Европейския съюз беше благоприятно от гледна точка на това, че понастоящем голяма част от реката, която е дълга повече от 2 800 км, преминава през територията на Европейския съюз.

Стратегията за региона на Балтийско море изигра важна роля за разкриването на перспективата за макрорегионите. Стратегията за Дунав бележи нова стъпка в същата посока. Един от приоритетите на Стратегията за Дунав следва да бъде поставянето на акцент върху икономическия сектор, и по-специално върху развитието на енергийния капацитет, който както река Дунав, така и съседната на нея област, може да предложи. В резултат на газовата криза през януари 2009 г. Румъния вече полага усилия на европейско равнище за свързване на газовите си мрежи с тези на съседните държави чрез проектите „Арад-Сегед“, „Гюргево-Русе“, „Исакча“ и „Негру Вода“. Необходими са обаче по-големи усилия за намиране на алтернативни, възобновяеми източници.

Приветствам факта, че Европейската стратегия за Дунавския регион трябва да вземе предвид анализа и годността на целите, като например развитието на енергийната инфраструктура, и по-конкретно на нови транспортни мрежи и нови производствени мощности за електроенергия, насърчаване на производството на енергия от възобновяеми източници, нови водноелектрически централи, вятърни електроцентрали, биогорива и продължаване на програмите за развитие на атомни електроцентрали, като тази в Черна вода.

Приоритет номер едно трябва да бъде опазването на околната среда по поречието на Дунав. С оглед на това Европейският съюз, наред с крайречните държави, трябва да се включи в опазването на екосистемата на делтата на река Дунав, което означава и пълно спиране на проекта за канал Дунав-Черно море. Не можем да позволим заблудените икономически интереси на съседна на Европейския съюз държава да причинят екологична катастрофа в делтата на река Дунав.

Danuta Maria Hübner (PPE). – (EN) Г-жо председател, днес много от предизвикателствата, пред които сме изправени, не зачитат границите, били те политически или административни. Броят на общите проблеми и предизвикателства в Европа се е увеличил, а с това и необходимостта от решаването им чрез съвместни усилия.

Ето защо Европейската комисия, вдъхновена от Европейския парламент и в отговор на решението на Съвета, изготви стратегията за региона на Балтийско море и вече е в процес на изготвяне на стратегията за Дунав. Тези стратегии позволяват на засегнатите региони и държави съвместно да отговорят на съществуващите проблеми и съвместно да се възползват от съществуващите възможности. Благодарение на тези стратегии е налице възможност за по-голямо и по-тясно сътрудничество и сближаване в Съюза, а чрез това и за по-голям растеж и повече работни места, подобряване на конкурентоспособността и по-високо качество на живот за нашите граждани.

Ние в комисията по регионално развитие на Европейския парламент очакваме, че стратегията за Дунав ще бъде ориентирана към действия въз основа на по-добра координация сред заинтересованите страни, както и на по-добро използване на полезното взаимодействие между наличните политики и средства на място. Като председател на комисията по регионално развитие, водещата комисия на Европейския парламент за тази стратегия, мога да Ви уверя, г-н член на Комисията, в нашата подкрепа и че сме отворени за постигане на добро сътрудничество с Комисията на всички етапи от жизнения цикъл на стратегията за Дунав.

Jan Olbrycht (PPE). – (PL) Г-жо председател, след като изслушах разискването, останах с впечатлението, че повечето от нас обсъждат целите, насоките и приоритетите, а се появиха основни въпроси, свързани със средствата за изпълнение. Дали става дума с хоризонтална политика, която ще използва инструментите от различни политики, като в същото време разполагаме с една водеща политика, или вместо това за система на партньорство и сътрудничество без отделни специални инструменти и без отделна институционална система? Това са много важни въпроси, защото не искаме очакванията от стратегията да не се осъществят. Трябва да знаем с точност дали става въпрос за нов макрорегионален метод или със система на разширено териториално сътрудничество. Това са въпроси, на които трябва да намерим отговор във възможно най-кратки срокове.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D). – (HU) Г-жо председател, в рамките на едно или две десетилетия, прясната вода и храната ще се превърнат в стратегически стоки, каквито са днес суровият нефт и природният газ. Затова и управлението и опазването на водните ресурси е от изключително голямо значение за целия Европейски съюз, и по-конкретно за Дунавския регион. Понастоящем се борим с наводнения, остатъчни води и в същото време тези води просто преминават през нашите територии. В Унгария, в района между реките Дунав и Тиса, пясъчната равнина е подложена на сериозно опустиняване.

Ето защо толкова много се нуждаем от стратегията за Дунав, която ще бъде приоритет на унгарското председателство през 2011 г. Затова приветствам днешното разискване, тъй като разполагаме с един комплексен подход, който ни позволява едновременно да укрепваме области от регионалната политика, опазването на околната среда, корабоплаването, икономическото развитие, създаването на работни места и туризма. Днешното разискване показва, че река Дунав може да създаде мир между държави, между които има разногласия и напрежение, както беше казал великият ни поет Атила Йожеф.

Elena Băsescu (PPE). – (RO) Още в момента, в който се кандидатирах за член на Европейския парламент, усещах, че река Дунав предлага голям потенциал за Европейския съюз, който не е бил максимално използван. Плавателният път по направление Рейн-Майн-Дунав, който свързва Северно море, чрез пристанището на Ротердам, с Черно море, чрез пристанището Констанца, може да се превърне в гръбнака на Европа.

Новата стратегия за Дунав изглежда ще бъде одобрена, най-вероятно, под председателството на Унгария. Тя ще обърне внимание на области като транспорта, икономическото развитие и опазването на околната среда. Една от основните пречки пред развитието на транспорта по водния път Рейн-Майн-Дунав са различните стандарти, които трябва да се прилагат в корабоплаването. За съжаление, политическата воля, необходима за хармонизирането на тези разпоредби, изглежда, е липсвала до този момент.

Конференцията в Улм, на която ще присъствам на 1-2 февруари, бележи първата стъпка в процеса на консултации. Румъния предложи да организира поредица от конференции по въпроса, включително конференция на министрите през юни 2010 г.

Ивайло Калфин (S&D). – Г-жо Председател, уважаеми г-н комисар, през годините е имало много инициативи за развитие на сътрудничеството по най-голямата европейска река в областта на транспорта, на екологията, на културата, на образованието, на търговията и на какво ли още не. Днес тези много проекти са проблем. Те не дават решение. Резултатът е точно обратният на очакваният. Липсва достатъчно ефективно сътрудничество, няма координация, няма общи цели, няма синергия в усилията. Това, за което настояваме, за да се види в синергията, която ще бъде приготвена от Европейската комисия, е тя да не се превърне в поредния инструмент за сътрудничество по Дунав, а тя да бъде действително инструментът, който създава обща синергия, който координира, който обединява възможностите на различните инициативи, които съществуват в този регион. По този начин само и с участието на най-широк кръг заинтересовани и в Европейския парламент, и граждани ще може да се направи синергия, която е в интерес на всички граждани от четиринайсетте страни по поречието на Дунава. Това е и едно послание, което искам да ви предам от една голяма конференция на студенти от русенския университет, проведена преди няколко седмици. Благодаря ви.

Czesław Adam Siekierski (PPE). – (PL) Г-жо председател, силата на Европейския съюз е сътрудничеството между държави и региони при решаването на общи проблеми, както и при изпълнението на програмите за развитие. Разполагаме с добри примери за такива дейности, като например Средиземноморското партньорство, стратегията за Балтийско море и програмата, която обсъждаме днес – стратегията за Дунав. Тази идея е много добър пример за политика на териториално сближаване, която се основава на устойчивия характер на природната среда, икономиката и обществото. Инициативата със сигурност ще допринесе за по-нататъшно сътрудничество между старите и новите, както и евентуалните бъдещи държави-членки. Разполагаме с множество инициативи и форми на сътрудничество от този вид. Затова следва да се стремим към хармонизиране на политиката на Съюза и да се съсредоточим върху укрепването на характера на стратегията като съвместна инициатива. Как Съюзът възнамерява да укрепи и интегрира съществуващите програми за сътрудничество в региона? Колко напреднала е работата по стратегията и нейното изпълнение?

Katarína Neveďalová (S&D). – (SK) За нас, словациите, река Дунав беше символ на свободата. Днес гледаме на нея като на символ на сътрудничество. Тя обединява както държави-членки, така и държави, които не са членки на Европейския съюз, а регионалното сътрудничество в Дунавския регион предлага много добра основа и условия за сътрудничество, така че държавите, които не са членки на Съюза, могат да се интегрират в него.

За региона е много важно да има стратегия не само поради необходимостта да се създаде транспортен коридор и връзка между Северно море и Черно море, но и защото регионът е най-големият източник на прясна питейна вода в Европа. Предвид глобалното затопляне и изменението на климата този аспект ще придобива все по-голямо значение.

Необходимо е да защити Дунавския регион от наводнения и да се гарантира устойчивото му развитие за бъдещите поколения. Река Дунав трябва да продължи и да бъде символ за бъдещите поколения. Тя свързва няколко столици, включително двете най-близки столици в света, Братислава и Виена, а това е един наистина много важен и символичен факт за нас, хората от Централна Европа. Бих искала да благодаря на г-жа

Silvia-Adriana Țicău за това, че благодарение на нейния ентусиазъм това разискване се проведе в Европейския парламент.

Csaba Sógor (PPE). – (HU) Река Дунав оформя живота и историята в Централна и Югоизточна Европа. През 1823 г. на Андрус и Причард им били предоставени изключителни права за корабоплаване по вътрешните водни пътища на територията на Австрия. Те създали акционерно дружество със седалище във Виена. В резултат на Парижкия мирен договор от 1856 г. долното течение на река Дунав било направено подходящо за корабоплаване, а това допринесло за икономическото развитие на региона. Днес трайният мир и благоденствието, създадено от Европейския съюз, е гаранция за справяне с потенциални предизвикателства. Като се има предвид историческия контекст, бихме могли да се запитаме защо първата стъпка беше донякъде спряна. Имам предвид междупарламентарната група. Може би това е така, защото унгарските, румънските, германските и австрийските интереси не могат да бъдат съгласувани. Не трябва да забравяме историята си. Регионът се развиваше добре, когато успяхме да съгласуваме често противоречиви интереси, без да вредим на ценностите.

Kinga Göncz (S&D). – (HU) Аз също бих искала да приветствам поетия тук ангажимент, който може да бъде първата стъпка към осъществяването на обсъжданите днес въпроси. Река Дунав е от особено значение за Унгария. Това е отразено и в приоритетите на нашето председателство през 2011 г. Унгария е единствената държава, която е разположена изцяло в басейна на река Дунав, като това има своите рискове и предимства. Някои аспекти вече бяха споменати. Бих искала да се спра на един малко по-различен въпрос, който беше споменат на няколко пъти в днешното обсъждане. Ако стратегията се окаже успешна, тя действително може да допринесе много за развитието на идентичността на Дунав, за преодоляване на историческите конфликти и травми, за насърчаване на съвместното съществуване между различните народи по поречието на Дунав и за много по-тясно гражданско сътрудничество, отколкото досега. Искрено се надяваме, че ще вървим в тази посока.

Оли Рен, член на Комисията. – (EN) Г-жо председател, бих искал да благодаря на всички членове, които участваха в разискването в този доста късен час.

Искам да ви поздравя за големия интерес и отдаденост по този въпрос. Трябва също така да заявя, че съм впечатлен от дълбочината на знанията и опита в областта на Дунавския регион, които бяха показани в разискването. Смятам, че това е много ценен актив за Съюза при изготвянето на стратегията за Дунав. Сигурен съм, че Комисията и Парламентът ще работят в тясно сътрудничество по време на етапа на подготовка. Това е отговорът ми на моята приятелка и бивша колега, Danuta Hübner, както и на много от вас, които изразихте загриженост за сътрудничеството между Комисията и Парламента.

Наистина подобряването на екологично устойчивите комуникационни системи, пътища и мостове, както и опазването на околната среда и съхраняването на водните запаси в Дунавския регион, са предизвикателства, пред които трябва да се изправим заедно. „Красивият син Дунав“ (Die schöne blaue Donau) и целият регион трябва да бъдат съхранени и подобри.

Така че, в заключение бих искал да ви благодаря за подкрепата за стратегията за Дунав. Нека работим заедно. Комисията е готова да изслуша внимателно по-нататъшните ви предложения и да работим заедно през следващите месеци за изготвянето на тази много важна стратегия.

(Ръкопляскания)

Председател. - Бяха внесени пет предложения за резолюция⁽¹⁾ за приключване на разискването съгласно член 115, параграф 5 от Правилника за дейността. Разискването приключи. Гласуването ще се проведе в четвъртък, 21 януари 2010 г.

Писмени изявления (член 149)

Ioan Mircea Pașcu (S&D), в писмена форма. – (EN) Черноморският регион, за който Европейският съюз е изготвил само полезно взаимодействие, което подчертава свързващото му геостратегическо местоположение, но и собствената му нерешителност за разглеждане на сложните геополитически въпроси на региона, върви ръка за ръка с река Дунав. Нека не забравяме, че през 1856 г., когато областта беше в центъра на световното внимание, един от резултатите беше регулаторен статут на река Дунав на европейско равнище. Тогава беше създадена Дунавската комисия, орган, който съществува и днес и беше изграден морският сектор на реката.

⁽¹⁾ 1 Вж. протокола.

И днес река Дунав е център на внимание, след като Европейският съюз физически се свързва с Черно море. За разлика от Черноморския регион обаче, река Дунав е почти изцяло под контрола на Европейския съюз. Сега, когато основната пречка на реката – положението в Сърбия – ще бъде премахната, нека не пропуснем тази възможност и насочим цялото си внимание към реката, като по този начин я превърнем в истински европейски воден път, от който всички ще имаме полза.

Richard Seeber (PPE), *в писмена форма.* – (DE) Исторически погледнато, река Дунав винаги е играла централна роля в Европа. Националните държави с интереси в областта участваха в активен обмен много преди основаването на Европейския съюз. Затова смятам, че сега е особено важно да използваме стратегията за Дунав за едно по-тясно сътрудничество между тези държави в рамката на регионалната политика. Налице са множество допирни точки в това отношение. Те, разбира се, са в областта на икономиката, но също и в областта на културата, политиката за околната среда, енергийната сигурност и политиката на съседство. Макрорегионите са идеалните инструменти за справяне с трансграничните предизвикателства. Задълбоченото и дългосрочно планиране и подготовка са от съществено значение, ако искаме Дунавският макрорегион да има траен успех. Европейската добавена стойност на макрорегионите ще се забелязва най-вече в областта на опазването на биологичното разнообразие и устойчивото производство на енергия.

За да бъде успешно това сътрудничество, стратегията за региона на Балтийско море, която вече може да се счита за успешен европейски проект, предлага добър модел за сравнение. Като австриец, политик в областта на регионалната политика и докладчик на множество законодателни актове на Европейския съюз, свързани с водните ресурси, давам пълната си подкрепа за инициативата и се надявам стратегията за Дунав да разкрие нови измерения на териториално сближаване за държавите по поречието на Дунав.

Georgios Stavrakakis (S&D), *в писмена форма.* – (EL) Приемането на стратегия за Дунавският регион ще бъде перлата в короната на сътрудничеството между държавите-членки, местните органи, неправителствените организации, организациите на гражданското общество и другите заинтересовани страни в областта на национално и регионално равнище. Съществената част от това сътрудничество е, че, без да бърза, то пресича национални, регионални, местни или дори административни граници, защото това е отговорът на истинските потребности на всекидневния живот на хората в областта, един отговор, формулиран чрез инициативност и участие на различни нива на управление, а не нещо, което бива налагано отвън, което доказва, че управлението на няколко равнища може да предложи тези решения на местно равнище. Въпреки че Дунавският регион засяга не само държавите-членки на Европейския съюз, но и страни кандидатки и държави, които са пряко свързани с европейската политика на съседство, реалността показва, че дори всички заинтересовани страни да не принадлежат към Европейския съюз, те все пак са изправени пред общи предизвикателства, които не спират на границите на Европейския съюз и които изискват съвместни действия, за да бъдат решени успешно. Приемането на стратегията ще докаже, че Европейският съюз възнамерява да се възползва от всичко, постигнато до днес в областта чрез европейските ресурси.

Iuliu Winkler (PPE), *в писмена форма.* – (HU) Госпожи и господа, бих искал да приветствам предложението многопартиен проект за резолюция за Европейска стратегия за Дунавският регион, защото тя се нарежда сред новите европейски процеси, стартирани с влизането в сила на Договора от Лисабон. Заради разширената си роля Европейският парламент доказва, че е в състояние да предприеме инициативи по важни въпроси като стратегията за Дунав. Според мен обаче при обсъждането на стратегията не трябва да разглеждаме само сбора от икономическите, екологичните, транспортните и туристически елементи и затова бих искал да изтъкна политическата значимост на стратегията, фактът, че процесът на планиране и сътрудничество включва всички държави по поречието на Дунав, включително и държавите, които не са членки на Общността, като Сърбия и Украйна. За тези държави, ролята, които играят в стратегията за Дунав, е важно средство за сближаване с Европа, което улеснява бъдещото им присъединяване към Европейския съюз. Като унгарски член на Парламента от Румъния аз съм убеден, че инициативата и потенциалът на политиката на съседство ще подобрят условията на унгарските общности, живеещи в Сърбия и Украйна. Бих добавил, че унгарските членове на Европейския парламент имат общ ангажимент за европейското бъдеще на унгарските общности, които живеят в Карпатския басейн, но извън границите на Европейския съюз. Един от най-колоритните мултикултурни региони на Европа се намира по поречието на Дунав; затова съхраняването и разпространението на исторически и общностни традиции, културният диалог и общата защита на исторически сгради и паметници могат да бъдат компоненти на стратегията за Дунав, които укрепват региона и го правят единствен по рода си.

16. Дневен ред на следващото заседание: вж. протокола

17. Закриване на заседанието

(Заседанието се закрива в 23,55 ч.)